

I

(Akty, jejichž zveřejnění je povinné)

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2006/48/ES**ze dne 14. června 2006****o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu (přepracované znění)****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

ustanovení o kapitálových požadavcích představuje klíčový prvek tohoto akčního plánu.

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 47 odst. 2 první a třetí větu této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽²⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(5) Z důvodů ochrany úspor i k vytvoření rovných podmínek hospodářské soutěže mezi úvěrovými institucemi by se měla koordinační opatření týkající se úvěrových institucí vztahovat na všechny tyto instituce. Mělo by se však náležitě přihlížet k objektivním rozdílům v jejich právním postavení a k jejich úkolům, jak je stanoví vnitrostátní právní předpisy.

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES ze dne 20. března 2000 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu ⁽⁴⁾ byla několikrát podstatně změněna. Jelikož tato směrnice má být znovu změněna, je vhodné ji v zájmu přehlednosti přepracovat.

(2) K usnadnění přístupu k činnosti úvěrových institucí a jejího výkonu je nutno odstranit nejrušivější rozdíly mezi právními předpisy členských států, které upravují právní postavení těchto institucí.

(3) Tato směrnice je z hlediska svobody usazování i z hlediska volného pohybu služeb v bankovním základním nástrojem pro dosažení vnitřního trhu.

(4) Ve sdělení Komise ze dne 11. května 1999 nazvaném „Provádění rámce pro finanční trhy: akční plán“ jsou uvedeny různé cíle, které musí být uskutečněny, aby byl dokončen vnitřní trh finančních služeb. Evropská rada ve dnech 23. a 24. března 2000 v Lisabonu stanovila cíl provést tento akční plán do roku 2005. Přepracované znění

(6) Proto by měla být oblast působnosti těchto opatření co nejširší, aby se vztahovala na všechny instituce, jejichž činnost spočívá v přijímání splatných peněžních prostředků od veřejnosti ve formě vkladů i v jiných formách, jako je soustavné vydávání dluhopisů a obdobných cenných papírů a poskytování úvěru na vlastní účet. Měly by se stanovit výjimky pro některé úvěrové instituce, na něž se tato směrnice nemůže vztahovat. Tato směrnice by se neměla dotýkat použití vnitrostátních právních předpisů, které stanoví zvláštní doplňková povolení umožňující úvěrovým institucím vykonávat určité činnosti nebo provozovat určité druhy operací.

(7) Je vhodné provést pouze nezbytnou základní harmonizaci, dostatečnou k zajištění vzájemného uznávání povolení a systémů obezřetnostního dohledu, což umožní vydávat jednotné povolení pro celé Společenství a uplatňovat zásadu, že obezřetnostní dohled vykonává domovský členský stát. Na požadavek, aby byl předložen obchodní plán, je tudíž třeba pohlížet pouze jako na prvek umožňující příslušným orgánům rozhodovat na základě přesnějších informací vycházejících z objektivních hledisek. Přesto by měla být možná jistá pružnost v požadavcích na právní formu úvěrových institucí v souvislosti s ochranou názvů bank.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 234, 22.9.2005, s. 8.

⁽²⁾ Úř. věst. C 52, 2.3.2005, s. 37.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 28. září 2005 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 7. června 2006.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 126, 26.5.2000, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2006/29/ES (Úř. věst. L 79, 9.3.2006, s. 50).

- (8) Jelikož cílů této směrnice, totiž stanovení pravidel pro přístup k činnosti úvěrových institucí, pro její výkon a pro obezřetností dohled nad těmito institucemi, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být z důvodu rozsahu a účinků zamýšlené akce lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů.
- (9) Úvěrové instituce musí podléhat rovnocenným finančním požadavkům, aby byly zajištěny rovnocenné záruky pro vkladatele a rovnocenné podmínky hospodářské soutěže pro srovnatelné skupiny úvěrových institucí. Až do další koordinace je třeba stanovit vhodné strukturální ukazatele, což umožní v rámci spolupráce mezi vnitrostátními orgány sledovat postavení srovnatelných druhů úvěrových institucí jednotnými metodami. Tento postup by měl přispět k postupnému sbližování soustav ukazatelů stanovených a uplatňovaných v členských státech. Je nicméně nutné rozlišovat ukazatele zaměřené na zajištění řádného řízení úvěrových institucí od ukazatelů stanovených pro účely hospodářské a měnové politiky.
- (10) Zásada vzájemného uznávání a zásada kontroly domovským členským státem vyžadují, aby příslušné orgány každého členského státu nevydaly povolení nebo je odňaly v případech, kdy z okolností, např. z obchodního plánu, z umístění činností nebo ze skutečně provozované činnosti, zřetelně vyplývá, že si úvěrová instituce zvolila právo jednoho členského státu s úmyslem vyhnout se přísnějším normám jiného členského státu, na jehož území hodlá provozovat nebo provozuje převážnou část své činnosti. Pokud to z okolností nevyplývá zřetelně, ale většina aktiv subjektů bankovní skupiny se nachází v jiném členském státě, jehož příslušné orgány provádějí dohled na konsolidovaném základě, měla by se v rámci článků 125 a 126 změnit příslušnost pro dohled na konsolidovaném základě pouze se souhlasem těchto příslušných orgánů. Úvěrová instituce, která je právnickou osobou, by měla být povolena v členském státě, ve kterém má sídlo. Úvěrová instituce, která není právnickou osobou, by měla mít své skutečné sídlo v členském státě, ve kterém byla povolena. Členské státy by měly dále vyžadovat, aby se skutečné sídlo úvěrové instituce vždy nalézalo v jejím domovském členském státě a aby tam skutečně vykonávalo činnost.
- (11) Příslušné orgány by neměly povolit nebo zachovat povolení úvěrové instituci, mohou-li jim úzká propojení mezi úvěrovou institucí a jinými fyzickými nebo právnickými osobami bránit účinně vykonávat jejich dohlížecí funkce. Již povolené úvěrové instituce by měly rovněž uspokojit příslušné orgány v tomto směru.
- (12) Odkaz na účinný výkon dohlížecích funkcí orgány dohledu se vztahuje i na dohled na konsolidovaném základě, který by měl být vykonáván nad úvěrovými institucemi, pokud to stanoví právní předpisy Společenství. V těchto případech by orgány, kterým se podává žádost o povolení, měly mít možnost určit, které orgány jsou příslušné k výkonu dohledu nad danou úvěrovou institucí na konsolidovaném základě.
- (13) Tato směrnice umožňuje členským státům nebo příslušným orgánům uplatňovat kapitálové požadavky na individuálním i konsolidovaném základě a tam, kde to považují za vhodné, jim umožňuje přestat uplatňovat individuální základ. Individuální, konsolidovaný a přeshraniční konsolidovaný dohled představují užitečné nástroje při kontrole úvěrových institucí. Tato směrnice umožňuje příslušným orgánům podporu přeshraničních institucí tím, že mezi nimi usnadňuje spolupráci. Příslušné orgány by měly zejména dále využívat články 42, 131 a 141 za účelem koordinace svých činností a požadavků na informace.
- (14) Úvěrové instituce povolené v domovském členském státě by měly být oprávněny provozovat v celém Společenství některé nebo všechny činnosti uvedené v příloze I tím způsobem, že zřídí pobočky nebo poskytují služby.
- (15) Pro úvěrové instituce povolené příslušnými orgány mohou členské státy stanovit přísnější pravidla než ta, která jsou stanovena v čl. 9 odst. 1 prvním pododstavci, čl. 9 odst. 2 a v člancích 12, 19 až 21, 44 až 52, 75 a 120 až 122. Členské státy mohou rovněž vyžadovat, aby byl článek 123 dodržován na individuálním nebo jiném základě a aby subkonsolidace podle čl. 73 odst. 2 byla používána na dalších úrovních uvnitř skupiny.
- (16) Je vhodné rozšířit vzájemné uznání na činnosti uvedené v příloze I, pokud jsou provozovány finanční institucí, jež je dceřiným podnikem úvěrové instituce, pokud se na tento dceřiný podnik vztahuje konsolidovaný dohled nad jeho mateřským podnikem a pokud splňuje určité přísné podmínky.
- (17) U institucí, které nebyly ve svém domovském členském státě povoleny jako úvěrové instituce, a u činností uvedených v příloze I by měl mít hostitelský členský stát v souvislosti s výkonem práva usazování a volného pohybu služeb možnost vyžadovat dodržení zvláštních ustanovení svých vnitrostátních právních předpisů, jsou-li tyto předpisy slučitelné s právem Společenství a odůvodněny obecným zájmem a nepodléhají-li tyto instituce nebo činnosti srovnatelným pravidlům obsaženým v právních předpisech svých domovských členských států.

- (18) Členské státy by měly zajistit, aby činnosti, jež jsou předmětem vzájemného uznávání, bylo možno bez překážek provozovat stejným způsobem jako v domovském členském státě, nejsou-li v rozporu s právními předpisy hostitelského členského státu na ochranu obecného zájmu.
- (19) Předpisy upravující činnost poboček úvěrových institucí se skutečným sídlem mimo Společenství by měly být obdobné ve všech členských státech. Je důležité zajistit, aby tyto předpisy nebyly příznivější než ty, jež se vztahují na pobočky institucí z jiného členského státu. Společenství by mělo mít možnost uzavírat dohody se třetími zeměmi o použití ustanovení, která poskytnou pobočkám stejné zacházení na jeho území. Na pobočky úvěrových institucí povolených mimo Společenství by se neměl vztahovat volný pohyb služeb podle čl. 49 druhého pododstavce Smlouvy ani svoboda usazování v jiných členských státech než těch, kde jsou usazeny.
- (20) Mezi Společenstvím a třetími zeměmi by mělo být na základě vzájemnosti dosaženo dohody o umožnění praktického výkonu dohledu na konsolidovaném základě v co nejrozsáhlejší zeměpisné oblasti.
- (21) Odpovědnost za dohled nad finančním zdravím úvěrových institucí a zvláště nad jejich platební schopností by měla spočívat na jejich domovských členských státech. Příslušné orgány hostitelského členského státu by měly nést odpovědnost za dohled nad likviditou poboček a za měnové politiky. Dohled nad tržními riziky by měl být předmětem úzké spolupráce mezi příslušnými orgány hostitelského a domovského členského státu.
- (22) Hladké fungování vnitřního bankovního trhu vyžaduje nejen právní normy, ale též úzkou a pravidelnou spolupráci a podstatně zdokonalenou konvergenci regulačních postupů a postupů dohledu mezi příslušnými orgány členských států. Zejména za tímto účelem by se mělo posuzování otázek týkajících se jednotlivých úvěrových institucí a vzájemná výměna informací uskutečňovat v Evropském výboru orgánů bankovního dohledu zřízeném rozhodnutím Komise 2004/5/ES⁽¹⁾. Vzájemná výměna informací by v žádném případě neměla nahradit dvoustrannou spolupráci. Příslušné orgány hostitelských členských států by měly mít možnost, aniž tím je dotčena jejich vlastní kontrolní pravomoc, na základě podnětu příslušných orgánů domovského členského státu nebo v naléhavých případech z vlastního podnětu ověřovat, zda je činnost úvěrové instituce usazené na jejich území vykonávána v souladu s právními předpisy a se zásadami řádných správních a účetních postupů a přiměřené vnitřní kontroly.
- (23) Je vhodné umožnit výměnu informací mezi příslušnými orgány a orgány nebo subjekty, jež ze své funkce pomáhají posilovat stabilitu finančního systému. Pro zachování důvěrnosti sdělovaných informací by měl být přísně vymezen okruh jejich příjemců.
- (24) Některá protiprávní jednání, jako např. podvody a zneužívání vnitřních informací, mohou ovlivnit stabilitu i integritu finančního systému také v případech, kdy se jedná o jiné instituce než úvěrové instituce. Je nutné stanovit podmínky, na jejichž základě je výměna informací v takových případech přípustná.
- (25) Je-li stanoveno, že informace lze poskytnout pouze s výslovným souhlasem příslušných orgánů, měly by tyto orgány mít možnost případně podmínit svůj souhlas splněním přísných podmínek.
- (26) Měla by být rovněž schválena výměna informací mezi příslušnými orgány na straně jedné a centrálními bankami a jinými subjekty s obdobnými úkoly, které jedná jako měnové orgány, případně dalšími veřejnými orgány pověřenými dohledem nad platebními systémy na straně druhé.
- (27) Za účelem posílení obezřetnostního dohledu nad úvěrovými institucemi a ochrany klientů úvěrových institucí by auditori měli mít povinnost bezodkladně informovat příslušné orgány ve všech případech, kdy při výkonu své činnosti zjistí určité skutečnosti, které mohou mít vážný dopad na finanční situaci nebo na řídicí a účetní organizaci úvěrové instituce. Z téhož důvodu by členské státy měly také stanovit, že se tato povinnost vztahuje na všechny případy, kdy auditor zjistí uvedené skutečnosti při výkonu své činnosti v podniku, který má úzká propojení s některou úvěrovou institucí. Povinnost auditorů oznamovat příslušným orgánům, je-li to vhodné, některé skutečnosti a rozhodnutí týkající se úvěrové instituce, které zjistí při výkonu svých povinností v jiném než finančním podniku, by sama o sobě neměla měnit povahu jejich činnosti v daném podniku ani způsob, kterým by měli své úkoly v tomto podniku vykonávat.
- (28) Tato směrnice upřesňuje, že pro některé položky kapitálu by měla být stanovena kvalifikační kritéria, přičemž členské státy mohou uplatňovat přísnější pravidla.
- (29) Podle povahy rozděluje tato směrnice položky tvořící kapitál jednak na položky tvořící původní kapitál, a jednak na položky tvořící dodatkový kapitál.
- (30) S ohledem na skutečnost, že položky tvořící dodatkový kapitál nejsou stejné povahy jako položky tvořící původní kapitál, neměly by být zahrnuty do kapitálu v částce vyšší

⁽¹⁾ Úř. věst. L 3, 7.1.2004, s. 28.

než 100 % původního kapitálu. Navíc výše určitých položek zahrnutých do dodatkového kapitálu by měla být omezena na 50 % původního kapitálu.

(31) Aby se zabránilo narušení hospodářské soutěže, veřejné úvěrové instituce by neměly zahrnovat do svého kapitálu záruky, které jim poskytly členské státy nebo orgány místní správy.

(32) Bude-li v rámci dohledu třeba určit výši konsolidovaného kapitálu skupiny úvěrových institucí, měl by se výpočet provést v souladu s touto směrnicí.

(33) Přesná účetní technika, jež má být použita pro výpočet kapitálu, jeho přiměřenosti rizikům, kterým je úvěrová instituce vystavena, a pro hodnocení soustředění angažovaností, by měla brát na zřetel ustanovení směrnice Rady 86/635/EHS ze dne 8. prosince 1986 o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách bank a ostatních finančních institucí⁽¹⁾, jež obsahuje některé úpravy sedmé směrnice Rady 83/349/EHS ze dne 13. června 1983 o konsolidovaných účetních závěrkách⁽²⁾, nebo nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 ze dne 19. července 2002 o uplatňování mezinárodních účetních standardů⁽³⁾ podle toho, kterým z těchto předpisů se řídí účetnictví úvěrových institucí podle vnitrostátního práva.

(34) Při dohledu nad úvěrovými institucemi a při vzájemném uznávání metod dohledu hrají ústřední úlohu minimální kapitálové požadavky. V tomto směru je nutno posuzovat ustanovení týkající se minimálních kapitálových požadavků společně s dalšími zvláštními nástroji, jež rovněž harmonizují základní metody dohledu nad úvěrovými institucemi.

(35) Aby se zabránilo narušení hospodářské soutěže a posílila se bankovní soustava na vnitřním trhu, je vhodné stanovit společné minimální kapitálové požadavky.

(36) Pro účely zajištění přiměřené platební schopnosti je důležité stanovit minimální kapitálové požadavky, které oceňují aktiva a podrozvahové položky podle stupně rizika.

(37) V této souvislosti schválil Basilejský výbor pro bankovní dohled dne 26. června 2004 rámcovou dohodu o mezinárodní konvergenci měření kapitálu a kapitálových požadavků. Ustanovení této směrnice o minimálních kapitálových požadavcích na úvěrové instituce a také ustanovení o minimálním kapitálu ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/49/ES ze dne 14. června 2006 o kapitálové přiměřenosti investičních podniků a úvěrových institucí⁽⁴⁾ tvoří ekvivalent k ustanovením basilejské rámcové dohody.

(38) Je nutné přihlédnout k různorodosti úvěrových institucí ve Společenství tím, že se vymezí alternativní přístupy k výpočtu minimálních kapitálových požadavků na krytí úvěrového rizika, které budou zahrnovat různé úrovně citlivosti vůči riziku a vyžadovat různého stupně propracovanosti. Skutečnost, že se úvěrovým institucím poskytne možnost využít externí ratingy a vlastní odhady jednotlivých parametrů úvěrového rizika, významně zlepšuje citlivost vůči riziku a obezřetnost pravidel úvěrového rizika. Úvěrovým institucím by měly být poskytnuty vhodné pobídky, které by je motivovaly k přijetí přístupů citlivějších vůči riziku. Při vytváření odhadů potřebných k uplatnění přístupů k úvěrovému riziku podle této směrnice budou úvěrové instituce muset upravit své potřeby na zpracování údajů v zájmu legitimní ochrany údajů svých klientů podle platných právních předpisů Společenství o ochraně údajů, současně budou zlepšovat své procesy měření a řízení úvěrového rizika za účelem zpřístupnění metod určování regulativních kapitálových požadavků, jež by odrážely propracovanost postupů jednotlivých úvěrových institucí. Zpracování údajů by mělo probíhat v souladu s pravidly o převodu osobních údajů, jež stanoví směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů⁽⁵⁾. V tomto ohledu by zpracování údajů v souvislosti se vznikem a řízením expozic vůči zákazníkům mělo zahrnovat rozvoj a ověřování řízení úvěrového rizika a systémů měření. Tím bude uspokojen nejen legitimní zájem úvěrových institucí, ale také účel této směrnice, totiž využívání lepších metod měření a řízení rizika, ale také jejich použití pro účely regulace kapitálu.

(39) V souvislosti s použitím externích odhadů i vlastních odhadů instituce nebo interního ratingu by se mělo přihlížet ke skutečnosti, že pouze vlastní odhady nebo interní rating zpracovává subjekt – samotná finanční instituce – podléhající povolovacímu režimu Společenství. V případě externího ratingu se využívá produktů tzv. uznaných ratingových agentur, které v současné době povolovacímu režimu Společenství nepodléhají. Vzhledem k tomu, že externí rating má pro výpočet kapitálových požadavků v rámci této směrnice velkou váhu, je nutné do budoucna přezkoumat vhodný povolovací a kontrolní postup pro ratingové agentury.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 372, 31.12.1986, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/51/ES (Úř. věst. L 178, 17.7.2003, s. 16).

⁽²⁾ Úř. věst. L 193, 18.7.1983, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2003/51/ES.

⁽³⁾ Úř. věst. L 243, 11.9.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ Viz strana 201 v tomto čísle Úředního věstníku

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 281, 23. 11. 1995, s. 31. Nařízení pozměněné nařízením (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

- (40) Minimální kapitálové požadavky by měly být přiměřené rizikům, na jejichž krytí jsou určeny. Mělo by se v nich odrazet zejména snížení úrovně rizika dané vysokým počtem relativně malých expozic.
- (41) Tato směrnice respektuje zásadu přiměřenosti, protože bere v úvahu zvláště rozdíly mezi úvěrovými institucemi se zřetelem na jejich velikost, rozsah prováděných operací a činností. Respektování zásady přiměřenosti rovněž znamená, že se pro retailové expozice uznávají co možná nejjednodušší ratingové postupy také v přístupu založeném na interním ratingu (IRB).
- (42) Skutečnost, že se tato směrnice neustále vyvíjí, umožňuje úvěrovým institucím vybrat si ze tří přístupů v různé míře složitosti. S cílem umožnit zejména malým úvěrovým institucím, aby se mohly rozhodnout pro přístup založený na interním ratingu, který citlivěji diagnostikuje rizika, by příslušné orgány měly uplatnit ve vhodných případech ustanovení čl. 89 odst. 1 písm. a) a b). Tato ustanovení by měla být vykládána tak, že klasifikace expozic, jež jsou uvedeny ve čl. 86 odst. 1 písm. a) a b), zahrnují veškeré expozice, které jsou jim – přímo či nepřímo – postaveny na roveň v celé této směrnici. Obecným pravidlem je, že by příslušné orgány neměly dávat přednost některému z těchto tří přístupů, pokud jde o postup dohledu, tj. úvěrové instituce provozující činnost na základě standardizovaného přístupu by neměly pouze z tohoto důvodu podléhat přísnějšímu dohledu.
- (43) Měly by se ve větší míře uznávat techniky snižování úvěrového rizika, a to v rámci pravidel, která zajistí, že platební schopnost nebude ohrožena nesprávným uznáváním. Obvyklé bankovní zajištění ke snižování úvěrových rizik, které je již uplatňováno v jednotlivých členských státech, by se mělo, kdykoliv je to možné, uznávat ve standardizovaném přístupu, ale také v jiných přístupech.
- (44) Pro řádné zohlednění rizik a snižování rizik v důsledku sekuritizační či investiční činnosti úvěrové instituce je v minimálních kapitálových požadavcích pro úvěrové instituce nutné stanovit pravidla vůči riziku citlivého a obezřetnostního posuzování takové činnosti a takových investic.
- (45) Operační riziko představuje pro úvěrové instituce významné riziko, a proto musí být kryto kapitálem. Je nutné přihlídnout k různorodosti úvěrových institucí ve Společenství tím, že se vymezí alternativní přístupy k výpočtu požadavků na krytí operačního rizika, které budou zahrnovat různé úrovně citlivosti vůči riziku a budou vyžadovat různé stupně propracovanosti. Úvěrovým institucím by měly být poskytnuty vhodné pobídky, které by je motivovaly k přijetí přístupů citlivějších vůči riziku. Vzhledem k tomu, že techniky měření a řízení operačního rizika byly vypracovány teprve v poslední době, měla by se pravidla průběžně přezkoumávat a případně aktualizovat, přičemž by se měl brát ohled i na náklady různých linií podnikání a na uznávání technik snižování rizika. Zvláštní pozornost u jednoduchých přístupů pro výpočet kapitálových požadavků na krytí operačního rizika by se měla věnovat zohlednění pojištění.
- (46) Pro zajištění odpovídající platební schopnosti úvěrových institucí uvnitř skupiny je nutné, aby se minimální kapitálové požadavky uplatňovaly na základě konsolidované finanční situace skupiny. Aby byl kapitál vhodně rozložen uvnitř skupiny a aby byl v případě potřeby dostupný na ochranu úspor, měly by minimální kapitálové požadavky platit pro jednotlivé úvěrové instituce skupiny, pokud nelze tohoto cíle účinně dosáhnout jiným způsobem.
- (47) Základní pravidla pro sledování velké angažovanosti úvěrových institucí by měla být harmonizována. Členské státy by přesto měly mít možnost přijímat přísnější ustanovení než ta, která stanoví tato směrnice.
- (48) Sledování a kontrola angažovanosti úvěrové instituce by měla být nedílnou součástí dohledu nad ní. Přílišné soustředění angažovanosti na jednoho klienta nebo jednu ekonomicky spjatou skupinu klientů totiž může způsobit nepřipustné riziko ztráty. Takovou situaci lze hodnotit tak, že je na újmu platební schopnosti úvěrové instituce.
- (49) Vzhledem k tomu, že úvěrové instituce vstupují na vnitřní trh do přímé hospodářské soutěže, měly by být podmínky dohledu rovnocenné v celém Společenství.
- (50) Přestože při vymezení angažovanosti pro účely omezení velké angažovanosti je vhodné vycházet z definice obsažené v ustanoveních o minimálních kapitálových požadavcích ke krytí úvěrového rizika, není v zásadě vhodné odkazovat na rizikové váhy nebo stupně rizika. Tyto rizikové váhy a stupně rizika byly vytvořeny pro stanovení obecného požadavku na kapitálovou přiměřenost ke krytí úvěrového rizika úvěrových institucí. S cílem omezit maximální ztrátu, kterou může úvěrová instituce utrpět kvůli jednomu klientovi nebo jedné ekonomicky spjaté skupině klientů, je vhodné přijmout pravidla pro určení velké angažovanosti, která by přihlížela k jmenovité hodnotě angažovanosti, avšak neuplatňovala by rizikové váhy nebo stupně rizik.
- (51) Přestože je až do dalšího přezkumu ustanovení o velké angažovanosti žádoucí povolit uznávání účinků snižování úvěrového rizika podobným způsobem, který je povolen pro účely minimálních kapitálových požadavků, aby se snížily požadavky na výpočty, je nutné připomenout, že pravidla pro snižování úvěrového rizika byla vypracována v souvislosti s obecným diverzifikovaným úvěrovým rizikem vyplývajícím z angažovanosti vůči velkému počtu protistran. Uznání účinků takových technik pro účely limitů velké angažovanosti, které se provádí s cílem omezit maximální ztrátu, která by mohla vzniknout kvůli jednomu klientovi nebo jedné ekonomicky spjaté skupině klientů, by mělo být doprovázeno obezřetnostními ochrannými opatřeními.

- (52) V případech, kdy úvěrová instituce nabude angažovanosti vůči vlastnímu mateřskému podniku nebo vůči jiným dceřiným podnikům tohoto mateřského podniku, je zapotřebí zvláštní obezřetnosti. Řízení angažovanosti úvěrových institucí by se mělo uskutečňovat zcela samostatně a v souladu se zásadami řádné bankovní správy bez ohledu na jakékoli jiné okolnosti. V případech, kdy vliv osob, které přímo nebo nepřímo drží kvalifikovanou účast v úvěrové instituci, může nepříznivě působit na řádné a obezřetné řízení této instituce, by příslušné orgány měly učinit vhodná opatření k ukončení tohoto stavu. V oblasti velké angažovanosti by měly být stanoveny zvláštní normy, včetně přísnějších omezení, pro angažovanost úvěrové instituce vůči vlastní skupině. Takové normy se však nemusí použít, je-li mateřským podnikem finanční holdingová společnost nebo úvěrová instituce nebo jsou-li jinými dceřinými podniky buď úvěrové či finanční instituce, nebo podniky pomocných služeb, pokud se na všechny podniky vztahuje dohled nad úvěrovou institucí na konsolidovaném základě.
- (53) Úvěrové instituce by si měly zajistit takový vnitřně stanovený kapitál, který je s ohledem na rizika, jimž jsou nebo mohou být vystaveny, přiměřený množstvím, kvalitou i rozložením. Měly by proto zavést strategie a postupy pro hodnocení a udržování přiměřenosti svého vnitřně stanoveného kapitálu.
- (54) Příslušné orgány mají povinnost ujistit se, že úvěrové instituce jsou dobře organizovány a disponují přiměřeným kapitálem s ohledem na rizika, kterým jsou nebo by mohly být vystaveny.
- (55) Pro účinné fungování vnitřního bankovního trhu by měl Evropský výbor orgánů bankovního dohledu přispět ke konzistentnímu uplatňování této směrnice a ke sbližování praxe v oblasti dohledu v celém Společenství a jednou ročně podávat orgánům Společenství zprávu o dosaženém pokroku.
- (56) Z téhož důvodu a s cílem zajistit, aby úvěrové instituce Společenství, které působí v několika členských státech, nebyly neúměrně zatěžovány v důsledku ponechání odpovědnosti za povolování a dohled na příslušných orgánech jednotlivých členských států, je zásadní výrazně posílit spolupráci mezi příslušnými orgány. V této souvislosti by měla být posílena úloha orgánu vykonávajícího dohled na konsolidovaném základě. Evropský výbor orgánů bankovního dohledu by měl takovou spolupráci posilovat a podporovat.
- (57) Dohled nad úvěrovými institucemi na konsolidovaném základě je zaměřen zejména na ochranu zájmů vkladatelů úvěrových institucí a na zajištění stability finančního systému.
- (58) Aby byl účinný, měl by být dohled na konsolidovaném základě uplatňován vůči všem bankovním skupinám včetně těch, jejichž mateřské podniky nejsou úvěrovými institucemi. Příslušné orgány by měly mít k dispozici potřebné právní nástroje, aby mohly tento dohled vykonávat.
- (59) V případě skupin s diverzifikovanou činností, ve kterých mateřský podnik kontroluje alespoň jeden dceřiný podnik, který je úvěrovou institucí, by příslušné orgány měly být schopny posoudit finanční situaci úvěrové instituce v rámci takové skupiny. Příslušné orgány by měly mít přinejmenším prostředky k získání informací potřebných k plnění svých úkolů ode všech podniků ve skupině. V případě skupin podniků zabývajících se různými finančními činnostmi by měla být zavedena spolupráce mezi orgány příslušnými k dohledu nad jednotlivými finančními odvětvími. Až do budoucí koordinace by členské státy měly mít možnost stanovit vhodné metody konsolidace pro dosažení cílů této směrnice.
- (60) Členské státy by měly mít možnost nevydat nebo odejmout bankovní povolení v případě některých skupinových struktur, jež považují za nevhodné pro provozování bankovních činností, zejména proto, že nad těmito strukturami nelze vykonávat účinný dohled. Za tímto účelem by příslušné orgány měly mít pravomoci potřebné k zajištění řádného a obezřetného řízení úvěrových institucí.
- (61) S cílem zvýšit účinnost fungování vnitřního bankovního trhu a poskytnout občanům Společenství přiměřenou úroveň transparentnosti je nutné, aby příslušné orgány zveřejňovaly, jak provádějí tuto směrnici, a to způsobem umožňujícím smysluplné srovnání.
- (62) Za účelem posílení tržní disciplíny a motivace úvěrových institucí ke zlepšení jejich tržní strategie, kontroly rizik a interní organizace řízení by úvěrové instituce měly podléhat povinnosti zveřejňovat určité údaje.
- (63) Přezkoumávání otázek v oblastech, na něž se vztahuje tato směrnice a jiné směrnice o činnosti úvěrových institucí, zejména s výhledem na bližší koordinaci, vyžaduje spolupráci mezi příslušnými orgány a Komisí.
- (64) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽¹⁾.

(¹) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

- (65) Ve svém usnesení ze dne 5. února 2002 o provádění právních předpisů v oblasti finančních služeb ⁽¹⁾ Evropský parlament požadoval, aby měl s Radou rovnocennou úlohu při dohledu nad tím, jak Komise plní svou výkonnou roli, aby tak byly zohledněny legislativní pravomoci Evropského parlamentu podle článku 251 Smlouvy. Komise tento požadavek podpořila ve slavnostním prohlášení, které téhož dne učinil před Evropským parlamentem její předseda. Dne 11. prosince 2002 Komise navrhla změny rozhodnutí 1999/468/ES a dne 22. dubna 2004 předložila pozměněný návrh. Evropský parlament má za to, že tento návrh nerespektuje jeho legislativní pravomoci. Podle Evropského parlamentu by on a Rada měly mít možnost vyhodnotit v určené lhůtě svěřené prováděcí pravomoci Komisi. Je tedy vhodné omezit lhůtu, během které může Komise přijmout prováděcí opatření.
- (66) Evropský parlament by měl mít tříměsíční lhůtu od prvního předložení pozměňovacích návrhů a prováděcích opatření, aby je mohl přezkoumat a zaujmout k nim stanovisko. V naléhavých a řádně odůvodněných případech by však mělo být možné tuto lhůtu zkrátit. Přijme-li Evropský parlament v této lhůtě usnesení, měla by Komise návrhy pozměňovacích návrhů nebo opatření znovu přezkoumat.
- (67) Je vhodné stanovit zvláštní přechodná ustanovení, aby nedošlo k narušení trhů a byla zajištěna kontinuita celkových úrovní kapitálu.
- (68) Vzhledem k tomu, že pravidla týkající se minimálních kapitálových požadavků jsou citlivá vůči riziku, je žádoucí průběžně přezkoumávat, zda mají významný dopad na hospodářský cyklus. Komise, s přihlédnutím k příspěvku Evropské centrální banky, by měla o těchto tématech podávat zprávy Evropskému parlamentu a Radě.
- (69) Měly by být rovněž harmonizovány nástroje dohledu nad riziky likvidity.
- (70) Tato směrnice respektuje základní práva a dodržuje zásady uznané zejména Listinou základních práv Evropské unie jako obecné zásady práva Společenství.
- (71) Povinnost provést tuto směrnici do vnitrostátního práva by se měla týkat pouze těch ustanovení, která představují podstatnou změnu ve srovnání s předchozími směrnicemi. Povinnost provést nezměněná ustanovení vyplývá z předchozích směrnic.
- (72) Touto směrnicí by neměly být dotčeny povinnosti členských států, které se týkají lhůt k provedení směrnic uvedených v příloze XIII části B do vnitrostátního práva,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 284 E, 21.11.2002, s. 115.

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

OBSAH

HLAVA I	PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE
HLAVA II	PODMÍNKY PŘÍSTUPU K ČINNOSTI ÚVĚROVÝCH INSTITUCÍ A JEJÍHO VÝKONU
HLAVA III	USTANOVENÍ TÝKAJÍCÍ SE SVOBODY USAZOVÁNÍ A VOLNÉHO POHYBU SLUŽEB
Oddíl 1	Úvěrové instituce
Oddíl 2	Finanční instituce
Oddíl 3	Výkon práva usazování
Oddíl 4	Volný pohyb služeb
Oddíl 5	Pravomoc příslušných orgánů hostitelského členského státu
HLAVA IV	VZTAHY SE TŘETÍMI ZEMĚMI
Oddíl 1	Oznamování podniků ze třetích zemí a podmínky přístupu na trhy těchto zemí
Oddíl 2	Spolupráce s příslušnými orgány třetích zemí při dohledu na konsolidovaném základě
HLAVA V	ZÁSADY A TECHNICKÉ NÁSTROJE OBEZŘETNOSTNÍHO DOHLEDU A ZVEŘEJŇOVÁNÍ
KAPITOLA 1	ZÁSADY OBEZŘETNOSTNÍHO DOHLEDU
Oddíl 1	Pravomoc domovského a hostitelského členského státu
Oddíl 2	Výměna informací a profesní tajemství
Oddíl 3	Povinnosti osob odpovědných za právní kontrolu výročních a konsolidovaných účetních závěrek
Oddíl 4	Pravomoc ukládat sankce a právo na soudní přezkum
KAPITOLA 2	TECHNICKÉ NÁSTROJE OBEZŘETNOSTNÍHO DOHLEDU
Oddíl 1	Kapitál
Oddíl 2	Opatření ke krytí rizik
Pododdíl 1	Úroveň použití
Pododdíl 2	Výpočet kapitálových požadavků
Pododdíl 3	Minimální úroveň kapitálu

Oddíl 3	Minimální kapitálové požadavky pro krytí úvěrového rizika
Pododdíl 1	Standardizovaný přístup
Pododdíl 2	Přístup založený na interním ratingu
Pododdíl 3	Snižování úvěrového rizika
Pododdíl 4	Sekuritizace
Oddíl 4	Minimální kapitálové požadavky pro krytí operačního rizika
Oddíl 5	Velká angažovanost
Oddíl 6	Kvalifikované účasti mimo finanční sektor
KAPITOLA 3	PROCES HODNOCENÍ ÚVĚROVÝOU INSTITUCÍ
KAPITOLA 4	DOHLED A ZVEŘEJŇOVÁNÍ ÚDAJŮ PŘÍSLUŠNÝMI ORGÁNY
Oddíl 1	Dohled
Oddíl 2	Zveřejňování údajů příslušnými orgány
KAPITOLA 5	ZVEŘEJŇOVÁNÍ ÚDAJŮ ÚVĚROVÝMI INSTITUCEMI
HLAVA VI	ZMOCŇOVACÍ USTANOVENÍ
HLAVA VII	PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ
KAPITOLA 1	PŘECHODNÁ USTANOVENÍ
KAPITOLA 2	ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ
PŘÍLOHA I	SEZNAM ČINNOSTÍ PODLÉHAJÍCÍCH VZÁJEMNÉMU UZNÁNÍ
PŘÍLOHA II	KLASIFIKACE PODROZVAHOVÝCH POLOŽEK
PŘÍLOHA III	ZACHÁZENÍ S ÚVĚROVÝM RIZIKEM PROTISTRANY U DERIVÁTOVÝCH NÁSTROJŮ, REPO OBCHODŮ, TRANSAKcí PŮJČEK ČI VÝPŮJČEK CENNÝCH PAPÍRŮ NEBO KOMODIT, TRANSAKcí S DELŠÍ DOBOU VYPOŘÁDÁNÍ A MARŽOVÝCH OBCHODŮ
Část 1	Definice
Část 2	Volba metody
Část 3	Metoda oceňování podle tržní hodnoty
Část 4	Metoda původní expozice
Část 5	Standardizovaná metoda
Část 6	Metoda interního modelu
Část 7	Smluvní započtení
PŘÍLOHA IV	TYPY DERIVÁTŮ

PŘÍLOHA V	TECHNICKÁ KRITÉRIA PRO ORGANIZACI A ŘÍZENÍ RIZIK
PŘÍLOHA VI	STANDARDIZOVANÝ PŘÍSTUP
Část 1	Rizikové váhy
Část 2	Uznávání ratingových agentur a přiřazování rizikových vah k jejich externím ratingům
Část 3	Použití externích ratingů ratingových agentur ke stanovení rizikových vah
PŘÍLOHA VII	PŘÍSTUP ZALOŽENÝ NA INTERNÍM RATINGU
Část 1	Hodnota rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát
Část 2	PD, LGD a splatnost
Část 3	Hodnota expozice
Část 4	Minimální požadavky pro přístup založený na interním ratingu (IRB)
PŘÍLOHA VIII	SNIŽOVÁNÍ ÚVĚROVÉHO RIZIKA
Část 1	Uznatelnost
Část 2	Minimální požadavky
Část 3	Výpočet účinku snižování úvěrového rizika
Část 4	Nesoulad splatností
Část 5	Kombinace snižování úvěrového rizika ve standardizovaném přístupu
Část 6	Techniky snižování úvěrového rizika s využitím koše nástrojů
PŘÍLOHA IX	SEKURITIZACE
Část 1	Definice pro účely přílohy IX
Část 2	Minimální požadavky pro uznání významného převodu úvěrového rizika a výpočet hodnoty rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát u sekuritizovaných expozic
Část 3	Externí ratingy
Část 4	Výpočet
PŘÍLOHA X	OPERAČNÍ RIZIKO
Část 1	Přístup základního ukazatele
Část 2	Standardizovaný přístup
Část 3	Pokročilé přístupy k měření
Část 4	Kombinované používání různých metodik
Část 5	Klasifikace typů ztrátových událostí

PŘÍLOHA XI	TECHNICKÁ KRITÉRIA PRO PŘEZKUM A HODNOCENÍ PŘÍSLUŠNÝMI ORGÁNY
PŘÍLOHA XII	TECHNICKÁ KRITÉRIA PRO ZVEŘEJŇOVÁNÍ ÚDAJŮ
Část 1	Obecná kritéria
Část 2	Obecné požadavky
Část 3	Kvalifikační požadavky pro používání určitých nástrojů nebo metodik
PŘÍLOHA XIII část A	ZRUŠENÉ SMĚRNICE A SMĚRNICE JE POZMĚŇUJÍCÍ (uvedené v článku 158)
PŘÍLOHA XIII část B	LHŮTY K PROVEDENÍ (uvedené v článku 158)
PŘÍLOHA XIV	SROVNÁVACÍ TABULKA

HLAVA I

PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

1. Tato směrnice stanoví pravidla pro přístup k činnosti úvěrových institucí, pro její výkon a pro obezřetností dohled nad těmito institucemi.

2. Článek 39 a hlava V kapitola 4 oddíl 1 se vztahují na finanční holdingové společnosti a smíšené holdingové společnosti se skutečným sídlem ve Společenství.

3. Instituce trvale vyřazené podle článku 2, s výjimkou centrálních bank členských států, se pro účely článku 39 a hlavy V kapitoly 4 oddílu 1 považují za finanční instituce.

Článek 2

Tato směrnice se nevztahuje na činnost:

- centrálních bank členských států,
- žirových institucí poštovních úřadů,
- v Belgii: na činnost „Institut de Réescompte et de Garantie/ Herdiscontering- en Waarborginstituut“,
- v Dánsku: na činnost „Dansk Eksportfinansieringsfond“, „Danmarks Skibskreditfond“, „Dansk Landbrugs Realkreditfond“ a „KommuneKredit“,
- v Německu: na činnost „Kreditanstalt für Wiederaufbau“, podniků uznávaných na základě „Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz“ (zákon o neziskovém užívání bytů) za orgány státní bytové politiky, které se nezabývají především bankovními operacemi, a podniků uznávaných podle uvedeného zákona za neziskové bytové podniky,
- v Řecku: na činnost „Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων“ (Tamio Parakatathikon kai Danion),
- ve Španělsku: na činnost „Instituto de Crédito Oficial“,
- ve Francii: na činnost „Caisse des dépôts et consignations“,
- v Irsku: na činnost úvěrových sdružení a dobročinných společností („credit unions“ a „friendly societies“),
- v Itálii: na činnost „Cassa depositi e prestiti“,
- v Lotyšsku: na činnost „krājaizdevu sabiedrības“, to znamená podniků, které jsou podle „krājaizdevu sabiedrību likums“ uznávány za družstevní podniky, jež poskytují finanční služby jen svým členům,
- v Litvě: na činnost „kredito unijos“ kromě „Centrinė kredito unija“,
- v Maďarsku: na činnost „Magyar Fejlesztési Bank Rt.“ a „Magyar Export-Import Bank Rt.“,
- v Nizozemsku: na činnost „Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV“, „NV Noordelijke

Ontwikkelings Maatschappij“, „NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering“ a „Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV“,

- v Rakousku: na činnost podniků uznávaných za stavební sdružení ve veřejném zájmu a „Österreichische Kontrollbank AG“,
- v Polsku: na činnost „Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo – Kredytowe“ a „Bank Gospodarstwa Krajowego“,
- v Portugalsku: na činnost „Caixas Económicas“ existujících k 1. lednu 1986, s výjimkou těch, které mají formu akciových společností a s výjimkou „Caixa Económica Montepio Geral“,
- ve Finsku: na činnost „Teollisen yhteistyön rahasto Oy/ Fonden för industriellt samarbete Ab“ a „Finnvera Oyj/ Finnvera Abp“,
- ve Švédsku: na činnost „Svenska Skeppshypotekskassan“,
- ve Spojeném království: na činnost „National Savings Bank“, „Commonwealth Development Finance Company Ltd“, „Agricultural Mortgage Corporation Ltd“, „Scottish Agricultural Securities Corporation Ltd“, na činnost zmocněnců Koruny pro zámořské vlády a správní orgány („Crown Agents for overseas governments and administrations“), úvěrových sdružení („credit unions“) a obecních bank („municipal banks“).

Článek 3

1. Jedna či několik úvěrových institucí, které se k 15. prosinci 1977 nacházely v témž členském státě a jsou trvale přidružené k ústřednímu subjektu, jenž nad nimi má kontrolu a jenž je usazen v témž členském státě, mohou být osvobozeny od požadavků uvedených v článku 7 a v čl. 11 odst. 1, pokud nejpozději dne 15. prosince 1979 stanoví vnitrostátní právní předpisy, že:

- a) závazky ústředního subjektu a přidružených institucí jsou společné a nerozdílné nebo že závazky přidružených institucí jsou plně zaručeny ústředním subjektem,
- b) platební schopnost a likvidita ústředního subjektu a všech přidružených institucí jsou sledovány jako celek na základě konsolidovaných účetních závěrek a
- c) řídicí orgány ústředního subjektu jsou oprávněny vydávat pokyny řídicím orgánům přidružených institucí.

Na úvěrové instituce s místní působností, které se po 15. prosinci 1977 trvale přidruží k ústřednímu subjektu ve smyslu prvního pododstavce, lze uplatňovat podmínky stanovené v prvním pododstavci, pokud tvoří běžné přírůstky k síti náležející ústřednímu subjektu.

V případě úvěrových institucí, s výjimkou institucí zřízených na územích nově získaných vysušením mořských mělčin a institucí vzniklých rozdělením nebo fúzí stávajících institucí závislých na

ústředním subjektu nebo jemu odpovědných, může Komise postupem podle čl. 151 odst. 2 stanovit další pravidla pro použití druhého pododstavce, včetně zrušení výjimek stanovených v prvním pododstavci, pokud se domnívá, že by přidružení nových institucí, na které by se použil druhý pododstavec, mohlo mít nepříznivý dopad na hospodářskou soutěž.

2. Úvěrové instituce ve smyslu odst. 1 prvního pododstavce mohou být rovněž vyňaty z působnosti článků 9 a 10, jakož i hlavy V kapitoly 2 oddílů 2, 3, 4, 5 a 6 a kapitoly 3, vztahují-li se uvedená ustanovení na všechny takto přidružené úvěrové instituce spolu s ústředním subjektem na konsolidovaném základě, aniž je dotčeno použití uvedených ustanovení na ústřední subjekt.

Při vynětí se články 16, 23, 24, 25, čl. 26 odst. 1 až 3 a články 28 až 37 vztahují na celek sestávající z ústředního subjektu a přidružených institucí.

Článek 4

Pro účely této směrnice se použijí následující definice:

- 1) „úvěrovou institucí“ se rozumí:
 - a) podnik, jehož činnost spočívá v přijímání vkladů nebo jiných splatných peněžních prostředků od veřejnosti a poskytování úvěrů na vlastní účet, nebo
 - b) instituce elektronických peněz ve smyslu směrnice 2000/46/ES⁽¹⁾;
- 2) „povolením“ se rozumí nástroj v jakékoliv formě vystavený orgány, jímž se uděluje právo vykonávat činnost úvěrové instituce;
- 3) „pobočkou“ se rozumí provozovna bez právní subjektivity, jež tvoří součást úvěrové instituce a jež přímo provádí všechny nebo některé operace tvořící podstatu činnosti úvěrových institucí;
- 4) „příslušnými orgány“ se rozumějí vnitrostátní orgány, které právní předpisy opravňují k dohledu nad úvěrovými institucemi;
- 5) „finanční institucí“ se rozumí podnik jiný než úvěrová instituce, jehož hlavní činností je nabývání účastí nebo výkon jedné nebo více činností uvedených v příloze I bodech 2 až 12;
- 6) „institucí“ pro účely hlavy V kapitoly 2 oddílů 2 a 3 se rozumí instituce podle definice uvedené v čl. 3 odst. 1 písm. c) směrnice 2006/49/ES;

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/46/ES ze dne 18. září 2000 o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o omezitelném dohledu nad touto činností (Úř. věst. L 275, 27.10.2000, s. 39).

- 7) „domovským členským státem“ se rozumí členský stát, v němž byla úvěrová instituce povolena v souladu s články 6 až 9 a 11 až 14;
- 8) „hostitelským členským státem“ se rozumí členský stát, v němž má úvěrová instituce pobočku nebo v němž poskytuje služby;
- 9) „kontrolou“ se rozumí vztah mezi mateřským a dceřiným podnikem, jak je vymezen v článku 1 směrnice 83/349/EHS, nebo obdobný vztah mezi fyzickou nebo právnickou osobou a podnikem;
- 10) „účástí“ pro účely čl. 57 písm. o) a p), článků 71 až 73 a hlavy V kapitoly 4 se rozumí účast ve smyslu první věty článku 17 čtvrté směrnice Rady 78/660/EHS ze dne 25. července 1978 o ročních účetních závěrkách některých forem společností⁽²⁾ nebo přímé nebo nepřímé držení nejméně 20 % hlasovacích práv v podniku nebo kapitálu podniku;
- 11) „kvalifikovanou účastí“ se rozumí přímé nebo nepřímé držení nejméně 10 % kapitálu podniku nebo hlasovacích práv v podniku nebo jakákoli jiná možnost uplatňování podstatného vlivu na řízení daného podniku.
- 12) „mateřským podnikem“ se rozumí:
 - a) mateřský podnik ve smyslu článků 1 a 2 směrnice 83/349/EHS nebo
 - b) pro účely článků 71 až 73, hlavy V kapitoly 2 oddílů 5 a kapitoly 4 se za mateřský podnik považuje mateřský podnik ve smyslu čl. 1 odst. 1 směrnice 83/349/EHS a jakýkoliv podnik, který podle názoru příslušných orgánů účinně uplatňuje rozhodující vliv v jiném podniku;
- 13) „dceřiným podnikem“ se rozumí:
 - a) dceřiný podnik ve smyslu článků 1 a 2 směrnice 83/349/EHS nebo
 - b) pro účely článků 71 až 73, hlavy V kapitoly 2 oddílů 5 a kapitoly 4 se za dceřiný podnik považuje dceřiný podnik ve smyslu čl. 1 odst. 1 směrnice 83/349/EHS a jakýkoliv podnik, ve kterém podle názoru příslušných orgánů účinně uplatňuje mateřský podnik rozhodující vliv.

⁽²⁾ Úř. věst. L 222, 14.8.1978, s. 11. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2003/51/ES.

- Dceřiné podniky dceřiných podniků se rovněž považují za dceřiné podniky podniku, který je jejich původním mateřským podnikem;
- 14) „mateřskou úvěrovou institucí v členském státě“ se rozumí úvěrová instituce, která má dceřiný podnik ve formě úvěrové instituce nebo finanční instituce nebo která drží v takové instituci účast, zároveň sama není dceřiným podnikem jiné úvěrové instituce povolené v témž členském státě ani dceřiným podnikem finanční holdingové společnosti zřízené v témž členském státě;
- 15) „mateřskou finanční holdingovou společností v členském státě“ se rozumí finanční holdingová společnost, která sama není dceřiným podnikem úvěrové instituce povolené v témž členském státě ani dceřiným podnikem finanční holdingové společnosti zřízené v témž členském státě;
- 16) „mateřskou úvěrovou institucí v EU“ se rozumí mateřská úvěrová instituce v členském státě, která není dceřiným podnikem jiné úvěrové instituce povolené v kterémkoli členském státě ani finanční holdingové společnosti zřízené v kterémkoli členském státě;
- 17) „mateřskou finanční holdingovou společností v EU“ se rozumí mateřská finanční holdingová společnost v členském státě, která není dceřiným podnikem úvěrové instituce povolené v kterémkoli členském státě ani jiné finanční holdingové společnosti zřízené v kterémkoli členském státě;
- 18) „subjekty veřejného sektoru“ se rozumějí nekomerční správní orgány, které jsou odpovědné centrální vládě, orgánům regionální nebo místní správy nebo orgánům, které z pohledu příslušných orgánů vykonávají stejné funkce jako orgány regionální a místní správy, nebo nekomerční podniky, jejichž vlastníky jsou centrální vlády, které mají výslovné dohody o zárukách, a mohou zahrnovat subjekty s vlastní správou, jež se řídí právními předpisy a jsou pod veřejným dohledem;
- 19) „finanční holdingovou společností“ se rozumí finanční instituce, jejíž dceřiné podniky jsou buď výlučně, nebo převážně úvěrovými institucemi nebo finančními institucemi, přičemž alespoň jeden z dceřiných podniků je úvěrovou institucí, a která není smíšenou finanční holdingovou společností ve smyslu čl. 2 bodu 15 směrnice 2002/87/ES⁽¹⁾;
- 20) „smíšenou holdingovou společností“ se rozumí mateřský podnik, který není finanční holdingovou společností ani úvěrovou institucí, ani smíšenou finanční holdingovou společností ve smyslu čl. 2 bodu 15 směrnice 2002/87/ES, mezi jehož dceřinými podniky je alespoň jedna úvěrová instituce;
- 21) „podnikem pomocných služeb“ se rozumí podnik, jehož hlavní činností je vlastnictví nebo správa nemovitostí, řízení služeb zpracování dat nebo jiné podobné činnosti, kterými napomáhá hlavní činnosti jedné nebo více úvěrových institucí;
- 22) „operačním rizikem“ se rozumí riziko ztráty, které vyplývá z vnějších událostí nebo z nedostatků či selhání vnitřních procesů, osob a systémů a které zahrnuje právní riziko;
- 23) „centrální banky“ zahrnují Evropskou centrální banku, není-li stanoveno jinak;
- 24) „rizikem rozmělnění“ se rozumí riziko, že se výše pohledávky sníží peněžním nebo nepeněžním plněním poskytnutým dlužníkovi;
- 25) „pravděpodobností selhání“ se rozumí pravděpodobnost selhání protistrany během jednoho roku;
- 26) „ztrátou“ pro účely hlavy V kapitoly 2 oddílu 3 se rozumí ekonomická ztráta, včetně podstatných účinků diskontu a podstatných přímých i nepřímých nákladů souvisejících se získáváním částek splatných podle nástroje;
- 27) „ztrátou ze selhání (LGD)“ se rozumí poměr mezi ztrátou na expozici z důvodu selhání protistrany a mezi částkou dlužnou v okamžiku selhání;
- 28) „konverzním faktorem“ se rozumí poměr mezi částkou příslibu, která dosud není vyčerpána a bude vyčerpána a nebude splacena v okamžiku selhání, k částce příslibu, která dosud není vyčerpána; rozsah příslibu bude stanoven povoleným limitem, pokud nepovolený limit není vyšší;
- 29) „očekávanou ztrátou“ pro účely hlavy V kapitoly 2 oddílu 3 se rozumí poměr mezi ztrátou očekávanou u expozice v případě selhání protistrany nebo v případě rozmělnění v období jednoho roku a mezi částkou dlužnou v okamžiku selhání;
- 30) „snižováním úvěrového rizika“ se rozumí technika, kterou úvěrová instituce používá ke snižování úvěrového rizika spojeného s expozicí nebo expozicemi, které si úvěrová instituce ponechává;
- 31) „majetkovým zajištěním úvěrového rizika“ se rozumí technika snižování úvěrového rizika, u níž snížení úvěrového rizika spojeného s expozicí úvěrové instituce vyplývá z práva dané úvěrové instituce v případě selhání protistrany nebo v případě jiné předem určené úvěrové události týkající se protistrany realizovat, obdržet, přivlastnit si nebo zadržet určitá aktiva nebo částky nebo snížit hodnotu expozice na částku nebo tuto expozici nahradit částkou, která představuje rozdíl mezi hodnotou expozice a hodnotou pohledávky vůči úvěrové instituci;

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ze dne 16. prosince 2002 o doplňkovém dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu (Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1). Směrnice pozměněná směrnicí 2005/1/ES.

- 32) „zajištěním úvěrového rizika třetí stranou“ se rozumí technika snižování úvěrového rizika, u níž snížení úvěrového rizika z expozice úvěrové instituce vyplývá ze závazku třetí strany zaplatit částku v případě selhání dlužníka nebo v případě jiné předem určené úvěrové události;
- 33) „repo obchodem“ se rozumí jakákoli transakce uskutečněná na základě dohody, která odpovídá definici „dohody o zpětném odkupu“ nebo „dohody o zpětném odprodeji“ uvedené v čl. 3 odst. 1 písm. m) směrnice 2006/49/ES;
- 34) „půjčkami nebo výpůjčkami cenných papírů nebo komodit“ se rozumějí jakékoli transakce, které odpovídají definicím „půjček cenných papírů nebo komodit“ nebo „výpůjček cenných papírů nebo komodit“ uvedeným v čl. 3 odst. 1 písm. n) směrnice 2006/49/ES
- 35) „nástrojem podobným hotovosti“ se rozumí vkladní list nebo jiný podobný nástroj vydaný úvěrovou institucí poskytující úvěr;
- 36) „sekuritizací“ se rozumí transakce nebo systém transakcí, jímž je úvěrové riziko související s jedním či větším počtem úvěrových expozic rozloženo do jednotlivých tranší a:
- a) finanční toky této transakce nebo systému transakcí závisí na kvalitě podkladových expozic a
 - b) podřízenost tranší určuje rozložení ztrát během doby existence transakce nebo systému transakcí;
- 37) „tradiční sekuritizací“ se rozumí sekuritizace, ve které dochází k ekonomickému převodu sekuritizovaných expozic na sekuritizační jednotku pro speciální účel, která vydává cenné papíry. Tento převod je doprovázen buď převodem vlastnictví k převáděným sekuritizovaným expozicím od úvěrové instituce, která je původcem, nebo přistoupením k pohledávce. Vydané cenné papíry nepředstavují pro úvěrovou instituci, která je původcem, platební závazky;
- 38) „syntetickou sekuritizací“ se rozumí sekuritizace, ve které je úvěrové riziko rozděleno do jednotlivých tranší pomocí úvěrových derivátů nebo záruk a úvěrové expozice zůstávají v rozvaze úvěrové instituce, která je původcem;
- 39) „tranší“ se rozumí smluvně vytvořený segment úvěrového rizika spojeného s úvěrovou expozicí nebo expozicemi, přičemž pozice v tomto segmentu představuje větší nebo menší úvěrové riziko než stejně velká pozice v jakémkoli jiném segmentu, aniž by se přihlíželo k zajištění úvěrového rizika, kterou držitelům pozice v daném segmentu nebo v jiných segmentech poskytly třetí strany;
- 40) „sekuritizační pozicí“ se rozumí jakákoli expozice v sekuritizaci;
- 41) „původcem“ se rozumí:
- a) buď subjekt, který byl ať již samostatně nebo prostřednictvím spřízněných osob, přímo či nepřímo, subjektem smlouvy zakládající závazky nebo budoucí závazky dlužníka či budoucího dlužníka, čímž došlo k sekuritizaci expozice, nebo
- b) subjekt, který do své rozvahy získá expozice od třetí strany a pak je sekuritizuje;
- 42) „sponzorem“ se rozumí úvěrová instituce, která není původcem a která vytváří a spravuje program komerčních papírů zajištěných aktivy nebo jiný sekuritizační systém, v jehož rámci nakupuje úvěrové expozice od třetích stran;
- 43) „úvěrovým posílením“ se rozumí smluvní ujednání, na jehož základě dojde ke zvýšení úvěrové kvality pozice v sekuritizaci oproti kvalitě, kterou by pozice měla bez takového posílení, včetně posílení provedeného zařazením tranší, které jsou v sekuritizaci podřízenější, nebo jinými typy zajištění úvěrového rizika;
- 44) „sekuritizační jednotkou pro speciální účel“ se rozumí svěřenecký nebo jiný subjekt, který není úvěrovou institucí a je zřízen za účelem provádění sekuritizace či sekuritizací; jeho činnost je omezena na úkony, které jsou nezbytné k dosažení uvedeného cíle; jeho struktura je navržena tak, aby zajistila naprosté oddělení závazků jednotky od závazků úvěrové instituce, která je původcem; držitelé účasti v této jednotce mohou svou účast volně vyměňovat nebo zastavovat;
- 45) „ekonomicky spjatou skupinou klientů“ se rozumějí:
- a) dvě nebo více fyzických či právnických osob, které, není-li prokázán opak, představují jediné riziko, poněvadž jedna z nich má přímou či nepřímou kontrolu nad druhou osobou nebo ostatními osobami, nebo
 - b) dvě nebo více fyzických či právnických osob, mezi nimiž neexistuje vztah kontroly, jak je uveden v písmenu a), avšak na které je nutno pohlížet jako na představující jediné riziko, poněvadž jsou vzájemně tak propojeny, že pokud by se jedna z nich dostala do finančních obtíží, druhá osoba nebo všechny ostatní osoby by se pravděpodobně ocitly v platebních obtížích;
- 46) „úzkým propojením“ se rozumí stav, kdy jsou dvě nebo více fyzických či právnických osob spojeny jedním z následujících způsobů:
- a) účastí ve formě držení, přímého nebo kontrolou, nejméně 20 % hlasovacích práv nebo kapitálu některého podniku,
 - b) kontrolou nebo
 - c) skutečností, že obě nebo všechny osoby jsou trvale vázány k jedné a téže třetí osobě vztahem kontroly;

47) „uznávanými burzami“ se rozumějí burzy, které jsou jako takové uznány příslušnými orgány a které splňují následující podmínky:

- a) fungují pravidelně,
- b) mají pravidla vydaná nebo schválená příslušnými orgány domovské země burzy, vymezující podmínky, za nichž burza působí, podmínky přístupu na burzu a podmínky, jež musí smlouva splňovat, aby ji burza mohla účinně zpracovat, a
- c) mají clearingový mechanismus, takže smlouvy uvedené v příloze IV podléhají požadavkům na denní marži, která podle názoru příslušných orgánů poskytuje vhodnou ochranu.

Článek 5

Členské státy zakáží osobám nebo podnikům, které nejsou úvěrovými institucemi, vykonávat podnikatelskou činnost spočívající v přijímání vkladů nebo jiných splatných prostředků od veřejnosti.

První pododstavec se nevztahuje na přijímání vkladů nebo jiných splatných prostředků členským státem nebo orgány regionální či místní samosprávy členského státu nebo veřejnými mezinárodními subjekty, jichž jsou jeden či více členských států členy, nebo na případy výslovně stanovené vnitrostátními právními předpisy nebo právními předpisy Společenství, za podmínky, že tyto činnosti podléhají předpisům a kontrolním opatřením určeným k ochraně vkladatelů a investorů, které se vztahují se na tyto případy.

HLAVA II

PODMÍNKY PŘÍSTUPU K ČINNOSTI ÚVĚROVÝCH INSTITUCÍ A JEJÍHO VÝKONU

Článek 6

Členské státy stanoví, že úvěrové instituce musí před zahájením své činnosti získat povolení. Aniž jsou dotčeny články 7 až 12, úvěrové instituce stanoví podmínky pro vydání tohoto povolení a sdělí je Komisi.

Článek 7

Členské státy vyžadují, aby byl k žádostem o povolení přiložen obchodní plán, z něž budou vyplývat mj. druhy zamýšlené činnosti a organizační struktura dané úvěrové instituce.

Článek 8

Členské státy nesmějí vyžadovat, aby žádost o povolení byla zkoumána z hlediska hospodářských potřeb trhu.

Článek 9

1. Aniž jsou dotčeny jiné obecné podmínky stanovené vnitrostátními právními předpisy, vydají příslušné orgány povolení pouze tehdy, má-li úvěrová instituce samostatný kapitál nebo počáteční kapitál činí nejméně 5 milionů EUR.

„Počáteční kapitál“ zahrnuje základní kapitál a rezervní fondy, jak je uvedeno v čl. 57 písm. a) a b).

Členské státy mohou rozhodnout, že úvěrové instituce existující k 15. prosinci 1979, které nesplňují požadavky týkající se samostatného kapitálu, mohou pokračovat ve své činnosti. Mohou tyto úvěrové instituce osvobodit od požadavku stanoveného v čl. 11 odst. 1 prvním pododstavci.

2. Členské státy mohou za níže uvedených podmínek vydat povolení určitým kategoriím úvěrových institucí s počátečním kapitálem nižším, než je částka uvedená v odstavci 1:

- a) počáteční kapitál není nižší než jeden milion EUR,
- b) dotyčné členské státy sdělí Komisi důvody využití této možnosti a
- c) u názvu úvěrové instituce, která nedosahuje minimálního kapitálu uvedeného v odstavci 1, je na seznamu uvedeném v článku 14 příslušná poznámka.

Článek 10

1. Kapitál úvěrové instituce nesmí poklesnout pod výši počátečního kapitálu vyžadovanou podle článku 9 při vydání povolení.

2. Členské státy mohou rozhodnout, že úvěrové instituce existující k 1. lednu 1993, jejichž kapitál nedosahuje výše předepsané pro počáteční kapitál v článku 9, mohou pokračovat ve své činnosti. V takovém případě nesmí jejich kapitál poklesnout pod nejvyšší úroveň dosaženou po 22. prosinci 1989.

3. Převezme-li kontrolu nad úvěrovou institucí spadající do kategorie uvedené v odstavci 2 jiná fyzická nebo právnická osoba než ta, která měla nad úvěrovou institucí kontrolu dříve, musí kapitál této úvěrové instituce dosáhnout alespoň úrovně uvedené pro počáteční kapitál v článku 9.

4. Za určitých zvláštních okolností a se souhlasem příslušných orgánů nesmí při fúzi dvou nebo více úvěrových institucí spadajících do kategorie uvedené v odstavci 2 kapitál úvěrové instituce, která vznikne fúzí, klesnout pod celkovou výši kapitálu fúzovaných úvěrových institucí ke dni fúze, pokud není dosaženo úrovně vyžadované podle článku 9.

5. Pokud by v případech uvedených v odstavcích 1, 2 a 4 měl být kapitál snížen, mohou příslušné orgány za odůvodněných

okolností umožnit dotyčné úvěrové instituci, aby ve vymezené lhůtě napravila svůj stav nebo ukončila svou činnost.

Článek 11

1. Příslušné orgány vydají úvěrové instituci povolení pouze tehdy, řídí-li její činnost skutečně nejméně dvě osoby.

Nevydají povolení, pokud tyto osoby nepožívají dobré pověsti nebo nemají dostatek zkušenosti pro výkon svých funkcí.

2. Členské státy vyžadují, aby:

- a) každá úvěrová instituce, která je právnickou osobou a která má podle vnitrostátního práva, kterým se řídí, sídlo, měla skutečné sídlo v členském státě, kde má své sídlo, a
- b) každá jiná úvěrová instituce měla skutečné sídlo v členském státě, který jí vydal povolení a ve kterém skutečně vykonává svou činnost.

Článek 12

1. Příslušné orgány vydají povolení k činnosti úvěrové instituci až poté, co jim je sdělena totožnost jejich přímých nebo nepřímých akcionářů nebo společníků, kteří v nich mají jako fyzické nebo právnické osoby kvalifikovanou účast, a výše jejich účasti.

Při určování kvalifikované účasti ve smyslu tohoto článku se přihlédne k hlasovacím právům uvedeným v článku 92 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/34/ES ze dne 28. května 2001 o přijetí cenných papírů ke kotování na burze cenných papírů a o informacích, které k nim mají být zveřejněny⁽¹⁾.

2. Příslušné orgány nevydají povolení, nejsou-li přesvědčeny, že akcionáři nebo společníci vyhovují nárokům kladeným v zájmu zajištění řádného a obezřetného řízení úvěrové instituce.

3. Existují-li úzká propojení mezi úvěrovou institucí a jinými fyzickými či právnickými osobami, vydají příslušné orgány povolení pouze tehdy, nebrání-li tato propojení účinnému výkonu jejich dohlížečích funkcí.

Příslušné orgány rovněž nevydají povolení, pokud účinnému výkonu jejich dohlížečích funkcí brání právní nebo správní předpisy třetí země, jimiž se řídí jedna či více fyzických nebo právnických osob, s nimiž má úvěrová instituce úzké propojení, anebo obtíže související s uplatňováním těchto právních a správních předpisů.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 184, 6.7.2001, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2005/1/ES.

Příslušné orgány vyžadují od úvěrové instituce předkládání údajů, jež potřebují ke sledování toho, zda jsou trvale dodržovány podmínky uvedené v tomto odstavci.

Článek 13

Rozhodnutí nevydat povolení musí být odůvodněno a oznámeno žadateli do šesti měsíců od obdržení žádosti nebo, byla-li žádost neúplná, do šesti měsíců ode dne, kdy žadatel zaslal údaje nezbytné k rozhodnutí. V každém případě však musí být rozhodnuto do dvanácti měsíců od doručení žádosti.

Článek 14

Každé vydání povolení musí být oznámeno Komisi.

Název každé úvěrové instituce, které bylo vydáno povolení, se zapisuje do seznamu. Komise tento seznam zveřejní v Úředním věstníku Evropské unie a průběžně ho aktualizuje.

Článek 15

1. Před vydáním povolení úvěrové instituci příslušné orgány konzultují příslušné orgány druhého zúčastněného členského státu v případě, že:

- a) dotčená úvěrová instituce je dceřiným podnikem úvěrové instituce povolené v jiném členském státě,
- b) dotčená úvěrová instituce je dceřiným podnikem mateřského podniku úvěrové instituce povolené v jiném členském státě nebo
- c) dotčená úvěrová instituce je kontrolována týmiž fyzickými nebo právnickými osobami, které kontrolují úvěrovou instituci povolenou v jiném členském státě.

2. Před vydáním povolení úvěrové instituci příslušný orgán konzultuje příslušný orgán zúčastněného členského státu pověřený dohledem nad pojišťovnami nebo investičními podniky v případě, že:

- a) dotčená úvěrová instituce je dceřiným podnikem pojišťovny nebo investičního podniku povoleného ve Společenství,
- b) dotčená úvěrová instituce je dceřiným podnikem mateřského podniku pojišťovny nebo investičního podniku povoleného ve Společenství nebo

- c) dotčená úvěrová instituce je kontrolována toutéž fyzickou či právníkou osobou, která kontroluje pojišťovnu nebo investiční podnik povolený ve Společenství.

3. Dotyčné příslušné orgány uvedené v odstavcích 1 a 2 vzájemně konzultují zejména při hodnocení vhodnosti akcionářů a pověstí a zkušeností osob, které se podílejí na řízení jiného podniku ze stejné skupiny. Vzájemně si vyměňují jakékoliv informace týkající se vhodnosti akcionářů a pověstí a zkušeností ředitelů, pokud tyto informace mají význam pro vydávání povolení i pro průběžné kontroly dodržování provozních podmínek.

Článek 16

Hostitelské členské státy nesmějí vyžadovat další povolení nebo poskytnutí kapitálu pro pobočky úvěrových institucí povolených v jiných členských státech. Zřizování poboček a dohled nad nimi se řídí články 22, 25, čl. 26 odst. 1 až 3, články 29 až 37 a článkem 40.

Článek 17

1. Příslušné orgány mohou odejmout povolení vydané úvěrové instituci pouze tehdy, pokud tato instituce:

- a) nevyužije své povolení do dvanácti měsíců, výslovně se jej zřekne nebo neprovozuje činnost po dobu více než šesti měsíců, nestanoví-li daný členský stát, že v takových případech povolení zaniká;
- b) získala povolení na základě nepravdivých prohlášení nebo jinými nedovolenými prostředky;
- c) přestala splňovat podmínky, na jejichž základě bylo povolení vydáno;
- d) nadále nevlastní dostatečný kapitál nebo již nadále není schopna plnit své závazky vůči svým věřitelům, a zejména pokud již nezajišťuje bezpečnost jí svěřených majetkových hodnot; nebo
- e) spadá pod některý jiný případ, kdy lze podle vnitrostátních právních předpisů povolení odejmout.

2. Každé odnětí povolení se odůvodní a sdělí dotčeným osobám. Odnětí se rovněž oznámí Komisi.

Článek 18

Úvěrové instituce mohou při výkonu své činnosti bez ohledu na předpisy hostitelského členského státu o používání slov „banka“, „spořitelna“ nebo jiných obdobných označení užívat na celém území Společenství též název, jaký užívají v členském státě, kde

mají své skutečné sídlo. Při nebezpečí záměny může hostitelský členský stát z důvodu ujasnění požadovat, aby byl název doplněn vysvětlujícím dodatkem.

Článek 19

1. Členské státy stanoví, že každá fyzická nebo právnická osoba, která hodlá přímo nebo nepřímo držet kvalifikovanou účast v úvěrové instituci, o tom nejprve uvědomí příslušné orgány a oznámí jim výši zamýšlené účasti. Každá fyzická nebo právnická osoba rovněž uvědomí příslušné orgány o zamýšleném zvýšení své kvalifikované účasti, kterým by její podíl na základním kapitálu nebo hlasovacích právech dosáhl nebo překročil hranice 20 %, 33 % nebo 50 % nebo kterým by se daná úvěrová instituce stala jejím dceřiným podnikem.

Aniž je dotčen odstavec 2, mohou příslušné orgány ve lhůtě nejvýše tří měsíců od oznámení podle prvního a druhého pododstavce vyslovit nesouhlas s tímto úmyslem, nejsou-li přesvědčeny, že dotčené osoby vyhovují nárokům kladeným v zájmu zajištění řádného a obezřetného řízení úvěrové instituce. Pokud nevysloví nesouhlas s daným úmyslem, mohou stanovit lhůtu pro jeho uskutečnění.

2. Je-li osobou, která hodlá nabýt účast uvedenou v odstavci 1, úvěrová instituce, pojišťovna nebo investiční podnik povolený v jiném členském státě, mateřský podnik úvěrové instituce, pojišťovny nebo investičního podniku povoleného v jiném členském státě nebo fyzická nebo právnická osoba s kontrolou nad úvěrovou institucí, pojišťovnou nebo investičním podnikem povoleným v jiném členském státě a pokud by se úvěrová instituce, v níž nabyvatel hodlá nabýt účast, tím stala dceřiným podnikem nebo by se dostala pod jeho kontrolu, předchází vyhodnocení tohoto nabytí konzultace podle článku 15.

Článek 20

Členské státy stanoví, že každá fyzická nebo právnická osoba, která hodlá zcizit svou přímo či nepřímo drženou kvalifikovanou účast v úvěrové instituci, nejprve uvědomí příslušné orgány o zamýšlené výši zcizované účasti. Každá fyzická nebo právnická osoba rovněž uvědomí příslušné orgány o zamýšleném snížení své kvalifikované účasti, kterým by její podíl na základním kapitálu nebo hlasovacích právech klesl pod 20 %, 33 % nebo 50 % nebo kterým by daná úvěrová instituce přestala být jejím dceřiným podnikem.

Článek 21

1. Jakmile úvěrová instituce zjistí, že v ní došlo k nabytí nebo zcizení kapitálové účasti, na jejichž základě došlo k překročení

hranic nebo poklesu pod hranice uvedené v čl. 19 odst. 1 a v článku 20, uvědomí o tom příslušné orgány.

Nejméně jednou za rok příslušným orgánům rovněž sdělí totožnost akcionářů a společníků s kvalifikovanými účastmi a výši těchto účastí, jak to vyplývá zejména z informací podávaných na výročních valných hromadách akcionářů a společníků nebo v rámci povinností společností kotovaných na burze.

2. Jestliže by vliv osob uvedených v čl. 19 odst. 1 mohl mít nepříznivý dopad na řádné a obezřetné řízení instituce, stanoví členské státy, že příslušné orgány učiní opatření nezbytná k ukončení tohoto stavu. Tato opatření mohou spočívat v soudních příkazech, sankcích proti řídicím zaměstnancům nebo pozastavení hlasovacích práv spojených s podíly drženými dotýcnými akcionáři nebo společníky.

Obdobná opatření se použijí vůči fyzickým nebo právnickým osobám, které nesplní povinnost předběžného hlášení podle čl. 19 odst. 1.

Dojde-li k nabytí účasti přes nesouhlas příslušných orgánů, stanoví členské státy, aniž jsou dotčeny jiné uplatnitelné sankce, že výkon dotýcných hlasovacích práv je pozastaven nebo že odevzdané hlasy jsou neplatné nebo mohou být prohlášeny za neplatné.

3. Při určování kvalifikované účasti a jiných hranic účasti uvedených v tomto článku se přihlíží ke hlasovacím právům uvedeným v článku 92 směrnice 2001/34/ES.

Článek 22

1. Příslušné orgány domovského členského státu vyžadují, aby každá úvěrová instituce měla spolehlivé řídicí systémy, včetně jasné organizační struktury s dobře vymezenými, transparentními a konzistentními hranicemi odpovědnosti, účinné postupy k určení, řízení, kontrole a ohlašování rizik, kterým je nebo by mohla být vystavena, a přiměřené mechanismy vnitřní kontroly, včetně řádných administrativních a účetních postupů.

2. Systémy, postupy a mechanismy uvedené v odstavci 1 jsou úplné a přiměřené povaze, rozsahu a složitosti činností úvěrové instituce. Přihlíží se k technickým kritériím uvedeným v příloze V.

HLAVA III

USTANOVENÍ TÝKAJÍCÍ SE SVOBODY USAZOVÁNÍ A VOLNÉHO POHYBU SLUŽEB

Oddíl 1

Úvěrové instituce

Článek 23

Členské státy stanoví, že činnosti uvedené v příloze I mohou být na jejich území provozovány v souladu s článkem 25, čl. 26 odst. 1 až 3, čl. 28 odst. 1 a 2 a články 29 až 37 buď prostřednictvím zřízení pobočky, nebo poskytováním služeb kteroukoliv úvěrovou institucí, jež byla povolena a jež podléhá dohledu příslušných orgánů jiného členského státu, pokud se vydané povolení vztahuje na tyto činnosti.

Oddíl 2

Finanční instituce

Článek 24

1. Členské státy stanoví, že činnosti vyjmenované v příloze I mohou být na jejich území provozovány v souladu s článkem 25, čl. 26 odst. 1 až 3, čl. 28 odst. 1 a 2 a články 29 až 37 buď prostřednictvím zřízení pobočky, nebo poskytováním služeb kteroukoliv finanční institucí jiného členského státu, která je dceřiným podnikem úvěrové instituce nebo společným dceřiným podnikem dvou nebo více úvěrových institucí, jejíž společenská smlouva a statuty povolují tyto činnosti a která splňuje všechny následující podmínky:

- a) mateřský podnik nebo podniky byly povoleny jakožto úvěrové instituce v členském státě, jehož právem se finanční instituce řídí,
- b) dotýcné činnosti jsou skutečně provozovány na území zmíněného členského státu,
- c) mateřský podnik nebo podniky drží alespoň 90 % hlasovacích práv plynoucích z podílu na kapitálu finanční instituce,
- d) mateřský podnik nebo podniky splňují požadavky příslušných orgánů, pokud se jedná o obezřetné řízení finanční instituce, a prohlásí se souhlasem příslušných orgánů domovského členského státu, že ručí společně a nerozdílně za závazky finanční instituce, a
- e) na finanční instituci se skutečně vztahuje, zvláště pokud jde o dotýcné činnosti, konsolidovaný dohled nad mateřským podnikem nebo každým z mateřských podniků podle

hlavy V kapitoly 4 oddílu 1, zejména za účelem minimálních kapitálových požadavků stanovených v článku 75, kontroly velké angažovanosti a omezení účasti, jak je stanoví články 120 až 122.

od obdržení veškerých údajů příslušným orgánům hostitelského členského státu a zároveň o tom uvědomí dotýcnou úvěrovou instituci.

Dodržování těchto podmínek ověří příslušné orgány domovského členského státu, které finanční instituci vystaví osvědčení, jež musí být přiloženo k oznámení uvedenému v člancích 25 a 28.

Příslušné orgány domovského členského státu rovněž sdělí výši kapitálu úvěrové instituce a součet jejích kapitálových požadavků podle článku 75.

Příslušné orgány domovského členského státu zajistí dohled nad finanční institucí v souladu s čl. 10 odst. 1, články 19 až 22, článkem 40, články 42 až 52 a článkem 54.

Odchylně od druhého pododstavce příslušné orgány domovského členského státu v případě uvedeném v článku 24 sdělí výši kapitálu finanční instituce a součet konsolidovaného kapitálu a konsolidovaných kapitálových požadavků podle článku 75 její mateřské úvěrové instituce.

2. Prestane-li finanční instituce uvedená v prvním pododstavci odstavce 1 plnit některé ze stanovených podmínek, oznámí to její domovský členský stát příslušným orgánům hostitelského členského státu a činnosti provozované uvedenou finanční institucí v hostitelském členském státě se začnou řídit právem hostitelského členského státu.

4. Pokud příslušné orgány domovského členského státu odmítnou sdělit údaje podle odstavce 2 příslušným orgánům hostitelského členského státu, odůvodní toto odmítnutí dotýcné úvěrové instituci do tří měsíců od obdržení veškerých údajů.

3. Odstavce 1 a 2 se obdobně použijí na dceřiné podniky finanční instituce uvedené v prvním pododstavci odstavce 1.

Proti odmítnutí nebo nevydání stanoviska se lze odvolat k soudu domovského členského státu.

Oddíl 3

Výkon práva usazování

Článek 26

Článek 25

1. Úvěrová instituce, která hodlá zřídit pobočku na území jiného členského státu, to oznámí příslušným orgánům svého domovského členského státu.

1. Dříve než pobočka úvěrové instituce zahájí činnost, učiní příslušné orgány hostitelského členského státu do dvou měsíců od obdržení údajů podle článku 25 přípravy k dohledu nad úvěrovou institucí v souladu s oddílem 5 a případně stanoví podmínky, jimiž se řídí provozování této činnosti v hostitelském členském státě z důvodů veřejného zájmu.

2. Členské státy stanoví, že úvěrová instituce, která hodlá zřídit pobočku v jiném členském státě, v oznámení podle odstavce 1 uvede tyto údaje:

2. Po obdržení sdělení od příslušných orgánů hostitelského členského státu nebo po uplynutí lhůty stanovené v odstavci 1, nebylo-li sdělení učiněno, může být pobočka zřízena a může zahájit svou činnost.

a) členský stát, na jehož území hodlá zřídit pobočku,

b) obchodní plán pobočky, uvádějící mimo jiné zamýšlené druhy činnosti a organizační uspořádání pobočky,

3. Změní-li se některý z údajů sdělovaných podle čl. 25 odst. 2 písm. b), c) nebo d), sdělí to úvěrová instituce nejpozději jeden měsíc před uskutečněním této změny písemně příslušným orgánům domovského členského státu a hostitelského členského státu, aby se mohly ke změně vyslovit příslušné orgány domovského členského státu podle článku 25 a příslušné orgány hostitelského členského státu podle odstavce 1 tohoto článku.

c) adresu v hostitelském členském státě, kde lze získat potřebné dokumenty, a

d) jména osob, které budou odpovídat za řízení pobočky.

3. Nemají-li příslušné orgány domovského členského státu důvod k pochybnostem o přiměřenosti správního uspořádání nebo o finančním stavu úvěrové instituce s ohledem na její zamýšlenou činnost, sdělí údaje podle odstavce 2 do tří měsíců

4. U poboček, které zahájily svou činnost v souladu s předpisy hostitelského členského státu před 1. lednem 1993, se má za to, že byly předmětem postupu podle článku 25 a odstavců 1 a 2 tohoto článku. Od 1. ledna 1993 se na ně vztahuje odstavec 3 tohoto článku, články 23 a 43 a oddíly 2 a 5.

Článek 27

Má-li úvěrová instituce sídlo v jednom členském státě a více provozoven v jiném členském státě, považují se tyto provozovny za jedinou pobočku.

Oddíl 4

Volný pohyb služeb

Článek 28

1. Úvěrová instituce, která hodlá zahájit činnost na území jiného členského státu v rámci volného pohybu služeb, oznámí příslušným orgánům domovského členského státu činnosti uvedené v příloze I, které hodlá provozovat.

2. Příslušné orgány domovského členského státu uvědomí o tomto oznámení uvedeném v odstavci 1 do jednoho měsíce od obdržení příslušné orgány hostitelského členského státu.

3. Tímto článkem nejsou dotčena práva nabytá úvěrovými institucemi poskytujícími služby před 1. lednem 1993.

Oddíl 5

Pravomoc příslušných orgánů hostitelského členského státu

Článek 29

Hostitelský členský stát může pro statistické účely vyžadovat, aby všechny úvěrové instituce, které mají pobočky na jeho území, podávaly příslušným orgánům tohoto státu pravidelně zprávy o své činnosti na jeho území.

Při výkonu povinností uložených jim článkem 41 mohou hostitelské členské státy vyžadovat od poboček úvěrových institucí pocházejících z jiných členských států tytéž informace, jaké k tomuto účelu vyžadují od tuzemských úvěrových institucí.

Článek 30

1. Shledají-li příslušné orgány hostitelského členského státu, že úvěrová instituce, která má pobočku nebo poskytuje služby na jeho území, nedodržuje právní předpisy vydané daným státem v souladu s touto směrnicí, které vymezují pravomoc příslušných orgánů hostitelského členského státu, vyzvou dotyčnou úvěrovou instituci, aby ukončila tento protiprávní stav.

2. Nejedná-li dotyčná úvěrová instituce nápravu, uvědomí o tom příslušné orgány hostitelského členského státu příslušné orgány domovského členského státu.

Ty neprodleně učiní veškerá vhodná opatření, aby zajistily, že dotyčná úvěrová instituce ukončí tento protiprávní stav. Povahu

těchto opatření sdělí příslušným orgánům hostitelského členského státu.

3. Pokračuje-li dotyčná úvěrová instituce přes opatření učiněná domovským členským státem nebo proto, že se taková opatření ukáží být nedostatečná nebo že nebyla dotčeným státem učiněna, v porušování právních předpisů hostitelského členského státu uvedených v odstavci 1, může hostitelský členský stát poté, co o tom uvědomí příslušné orgány domovského členského státu, učinit vhodná opatření, aby zabránil dalším nesrovnalostem nebo aby je potrestal, a případně též zakázat dané úvěrové instituci zahajovat další operace na jeho území. Členské státy zajistí, aby na jejich území bylo možné úvěrovým institucím doručovat písemnosti nezbytné pro taková opatření.

Článek 31

Články 29 a 30 není dotčena pravomoc hostitelských členských států činit vhodná opatření k zabránění nebo potrestání nesrovnalostí spáchaných na jejich území, které jsou v rozporu s právními předpisy, jež přijaly z důvodů veřejného zájmu. To zahrnuje možnost zabránit úvěrové instituci zahajovat další transakce na jejich území.

Článek 32

Opatření učiněná podle čl. 30 odst. 2 a 3 nebo článku 31, obsahující sankce nebo omezení svobody poskytování služeb musí být řádně odůvodněna a oznámena úvěrové instituci. Proti každému opatření se lze odvolat k soudu členského státu, jehož orgány je učinily.

Článek 33

Dříve než zahájí postup podle článku 30, mohou příslušné orgány hostitelského členského státu v naléhavých případech učinit předběžná opatření nezbytná pro ochranu vkladatelů, investorů a dalších osob, jimž jsou služby poskytovány. O takových opatřeních neprodleně uvědomí Komisi a příslušné orgány ostatních dotčených členských států.

Po konzultaci s příslušnými orgány dotčených členských států může Komise rozhodnout, že daný členský stát musí uvedená opatření změnit nebo zrušit.

Článek 34

Hostitelský členský stát může při výkonu pravomoci svěřené mu na základě této směrnice učinit vhodná opatření, aby zabránil nesrovnalostem na svém území nebo je potrestal. To zahrnuje možnost zabránit úvěrové instituci zahajovat další operace na jeho území.

Článek 35

O případném odnětí povolení jsou uvědoměny příslušné orgány hostitelského členského státu, jež učiní vhodná opatření, aby zabránily dané úvěrové instituci zahajovat další operace na jeho území a aby ochránily zájmy vkladatelů.

Článek 36

Členské státy sdělí Komisi počet a povahu případů, v nichž došlo k zamítnutí podle článku 25 a čl. 26 odst. 1 až 3 nebo k učinění opatření podle čl. 30 odst. 3.

Článek 37

Tento oddíl se nedotýká práva úvěrových institucí se skutečným sídlem v jiném členském státě nabízet své služby všemi dostupnými sdělovacími prostředky v hostitelském členském státě, není-li to v rozporu s případnými předpisy o formě a obsahu takové reklamy, přijatými z důvodu veřejného zájmu.

HLAVA IV

VZTAHY SE TŘETÍMI ZEMĚMI

Oddíl 1

**oznamování podniků ze třetích zemí
a podmínky přístupu na trhy těchto zemí**

Článek 38

1. Členské státy neuplatňují vůči pobočkám úvěrových institucí, jež mají skutečné sídlo mimo Společenství, předpisy upravující přístup k činnosti a její výkon, jež by je zvýhodňovaly před pobočkami úvěrových institucí se skutečným sídlem ve Společenství.

2. Příslušné orgány oznámí Komisi a Evropskému bankovnímu výboru veškerá povolení vydaná úvěrovým institucím se skutečným sídlem mimo Společenství pro jejich pobočky.

3. Aniž je dotčen odstavec 1, může Společenství v dohodách uzavřených s jednou nebo více třetími zeměmi sjednat použití ustanovení, jež poskytnou pobočkám úvěrové instituce, která má skutečné sídlo mimo Společenství, rovné zacházení na celém území Společenství.

Oddíl 2

**Spolupráce s příslušnými orgány třetích
zemí při dohledu na konsolidovaném základě**

Článek 39

1. Komise může na žádost některého z členských států nebo z vlastního podnětu předkládat Radě návrhy na sjednání dohod s jednou nebo více třetími zeměmi o způsobech výkonu dohledu na konsolidovaném základě nad:

- a) úvěrovými institucemi, jejichž mateřské podniky mají skutečné sídlo ve třetí zemi, nebo
- b) úvěrovými institucemi ve třetích zemích, jejichž mateřské podniky, a to úvěrové instituce nebo finanční holdingové společnosti, mají skutečné sídlo ve Společenství.

2. Dohody uvedené v odstavci 1 jsou uzavírány zejména k zajištění toho, aby:

- a) příslušné orgány členských států mohly získávat informace nezbytné pro výkon dohledu na základě konsolidované finanční situace nad úvěrovými institucemi a finančními holdingovými společnostmi nacházejícími se ve Společenství, které mají dceřiné nebo přidružené podniky, jež jsou úvěrovými institucemi nebo finančními institucemi mimo Společenství, a
- b) příslušné orgány třetích zemí mohly získávat informace nezbytné pro výkon dohledu nad mateřskými podniky se skutečným sídlem na jejich území, které mají dceřiné nebo přidružené podniky, jež jsou úvěrovými institucemi nebo finančními institucemi v jednom nebo více členských státech.

3. Aniž je dotčen čl. 300 odst. 1 a 2 Smlouvy, přezkoumá Komise za pomoci Evropského bankovního výboru výsledky jednání uvedených v odstavci 1 a výsledný stav.

HLAVA V

**ZÁSADY A TECHNICKÉ NÁSTROJE OBEZŘETNOSTNÍHO
DOHLEDU A ZVEŘEJŇOVÁNÍ**

KAPITOLA 1

Zásady obezřetnostního dohledu

Oddíl 1

**Pravomoc domovského a hostitelského
členského státu**

Článek 40

1. Obezřetnostní dohled nad úvěrovou institucí včetně činností provozovaných v souladu s články 23 a 24 vykonávají příslušné

orgány domovského členského státu, aniž jsou dotčena ustanovení této směrnice, která stanoví příslušnost orgánů hostitelského členského státu.

2. Odstavcem 1 není dotčen dohled na konsolidovaném základě podle této směrnice.

Článek 41

Hostitelský členský stát až do další koordinace vykonává ve spolupráci s příslušnými orgány domovského členského státu dohled nad likviditou poboček úvěrových institucí.

Aniž jsou dotčena opatření nezbytná k posílení evropského měnového systému, ponechává si plnou příslušnost k opatřením vyplývajícím z provádění své měnové politiky.

Tato opatření nesmí stanovit diskriminaci nebo omezení založené na skutečnosti, že úvěrová instituce byla povolena v jiném členském státě.

Článek 42

Příslušné orgány členských států, jichž se to týká, úzce spolupracují při dohledu nad činnostmi úvěrových institucí, zejména nad činnostmi provozovanou prostřednictvím pobočky v jednom nebo více členských státech jiných než stát, v němž mají skutečné sídlo. Tyto orgány si navzájem poskytují veškeré informace o řízení, správě a vlastnictví úvěrových institucí, jež mohou usnadnit dohled nad nimi nebo zkoumání podmínek pro vydání povolení, jakož i veškeré informace, jež mohou usnadnit sledování těchto institucí, zvláště ve vztahu k likviditě, platební schopnosti, pojištění vkladů, omezení velké angažovanosti, správním a účetním postupům a organizaci vnitřní kontroly.

Článek 43

1. Hostitelské členské státy stanoví, že v případě úvěrové instituce, která je povolena v jiném členském státě a provozuje činnost prostřednictvím pobočky, mohou příslušné orgány domovského členského státu poté, co o tom uvědomí příslušné orgány hostitelského členského státu, ověřovat na místě samy nebo prostřednictvím svých zmocněnců údaje uvedené v článku 42.

2. Příslušné orgány domovského členského státu rovněž mohou za účelem kontroly poboček využít některý z dalších postupů uvedených v článku 141.

3. Odstavci 1 a 2 není dotčeno právo příslušných orgánů hostitelského členského státu provádět v rámci výkonu svých povinností podle této směrnice kontroly na místě v pobočkách zřízených na jejich území.

Oddíl 2

Výměna informací a profesní tajemství

Článek 44

1. Členské státy stanoví, že všechny osoby pracující v současnosti nebo v minulosti pro příslušné orgány, jakož i auditoři a odborníci jednající jménem příslušných orgánů, jsou vázáni profesním tajemstvím.

Žádné důvěrné informace, které získají při výkonu svých služebních povinností, nesmějí sdělit jiné osobě nebo orgánu jinak než v souhrnné nebo obecné podobě, z níž nelze určit totožnost jednotlivých úvěrových institucí, aniž jsou dotčeny případy stanovené trestním právem.

Byl-li však na úvěrovou instituci vyhlášen konkurs nebo nařízena likvidace, lze v občanském soudním řízení sdělit důvěrné informace, které se nedotýkají třetích osob účastnících se pokusu o záchranu úvěrové instituce.

2. Odstavec 1 není překážkou výměně informací mezi příslušnými orgány různých členských států v souladu s touto směrnicí a ostatními směrnici vztahujícími se na úvěrové instituce. Na tyto informace se vztahuje povinnost dodržování profesního tajemství podle odstavce 1.

Článek 45

Příslušný orgán, který obdrží důvěrné informace podle článku 44, může tyto informace využít pouze při výkonu svých povinností a pouze pro následující účely:

- a) k prověření toho, zda jsou splněny podmínky pro přístup k činnosti úvěrových institucí, a k usnadnění sledování podmínek výkonu této činnosti na nekonsolidovaném nebo konsolidovaném základě, zejména s důrazem na likviditu, platební schopnost, velkou angažovanost, správní a účetní postupy a organizaci vnitřní kontroly,
- b) k ukládání sankcí,
- c) ve správním řízení při opravném prostředku proti rozhodnutí příslušného orgánu, nebo
- d) v soudním řízení zahájeném na základě článku 55 nebo zvláštních ustanovení této směrnice nebo jiných směrnic přijatých v oblasti úvěrových institucí.

Článek 46

Členské státy mohou s příslušnými orgány třetích zemí nebo s orgány či subjekty třetích zemí, jak jsou vymezeny v článku 47 a čl. 48 odst. 1, uzavírat dohody o spolupráci, upravující výměnu

informací, pouze tehdy, pokud jsou sdělené informace chráněny profesním tajemstvím alespoň v míře stanovené v čl. 44 odst. 1. Účelem výměny informací je plnění dohlížecích úkolů zmíněných orgánů nebo institucí.

Pocházejí-li informace z jiného členského státu, nesmějí být sděleny bez výslovného souhlasu příslušných orgánů, které je poskytly, a případně výhradně pro účely, ke kterým tyto orgány daly souhlas.

Článek 47

Ustanoveními čl. 44 odst. 1 a článku 45 není dotčena výměna informací uvnitř jednoho členského státu tam, kde existují dva nebo více příslušných orgánů, nebo ve vzájemném styku členských států mezi příslušnými orgány a:

- a) orgány příslušnými k dohledu nad jinými finančními institucemi a pojišťovnami, jakož i orgány odpovědnými za dohled nad finančními trhy,
- b) subjekty zúčastněnými na likvidaci a konkursu úvěrových institucí a na dalších obdobných řízeních a
- c) osobami příslušnými k provádění statutárního auditu účetnictví úvěrových institucí a jiných finančních institucí

při výkonu jejich dohlížecích funkcí.

Ustanoveními čl. 44 odst. 1 a článku 45 není dotčena ani možnost poskytovat subjektům spravujícím systémy pojištění vkladů informace, které potřebují pro výkon svých funkcí.

V obou případech se na obdržené informace vztahuje profesní tajemství podle čl. 44 odst. 1.

Článek 48

1. Odchylně od článků 44 až 46 mohou členské státy povolit výměnu informací mezi příslušnými orgány a následujícími orgány:

- a) orgány odpovědnými za dohled nad subjekty zúčastněnými na likvidaci a konkursu úvěrových institucí a na dalších obdobných řízeních a
- b) orgány odpovědnými za dohled nad osobami pověřenými výkonem statutárního auditu účetnictví pojišťoven, úvěrových institucí, investičních podniků a jiných finančních institucí.

V takových případech členské státy požadují splnění alespoň těchto podmínek:

- a) informace jsou určeny k výkonu dohledu uvedeného v prvním pododstavci,
- b) informace získané v této souvislosti podléhají profesnímu tajemství podle čl. 44 odst. 1 a
- c) pocházejí-li informace z jiného členského státu, nesmějí být sděleny bez výslovného souhlasu příslušných orgánů, které je poskytly, a případně výhradně pro účely, pro které tyto orgány daly souhlas.

Členské státy sdělí Komisi a ostatním členským státům, které orgány mohou přijímat informace podle tohoto odstavce.

2. Odchylně od článků 44 až 46 mohou členské státy za účelem posílení stability a integrity finančního systému povolit výměnu informací mezi svými příslušnými orgány a orgány nebo subjekty zákonem pověřenými zjišťováním a vyšetřováním případů porušení práva obchodních společností.

V takových případech členské státy požadují splnění alespoň těchto podmínek:

- a) informace jsou určeny k výkonu úkolů uvedených v prvním pododstavci,
- b) informace získané v této souvislosti podléhají profesnímu tajemství podle čl. 44 odst. 1 a
- c) pocházejí-li informace z jiného členského státu, nesmějí být sděleny bez výslovného souhlasu příslušných orgánů, které je poskytly, a případně výhradně pro účely, pro které tyto orgány daly souhlas.

Provádějí-li v některém členském státě orgány nebo subjekty uvedené v prvním pododstavci zjišťování nebo vyšetřování s pomocí, jejíž povaha vyplývá z jejich konkrétní pravomoci, osob k tomu pověřených, které nejsou zaměstnanci veřejné správy, lze možnost stanovenou v prvním pododstavci rozšířit na tyto osoby za podmínek upřesněných v druhém pododstavci.

Pro uplatnění třetího pododstavce sdělí orgány nebo subjekty uvedené v prvním pododstavci příslušným orgánům, které sdělily dotýcnou informaci, jména a přesné vymezení úkolů osob, jimž má být informace předána.

Členské státy oznámí Komisi a ostatním členským státům názvy orgánů nebo subjektů, kterým smějí být sdělovány informace podle tohoto článku.

Komise vypracuje zprávu o uplatňování tohoto článku.

Článek 49

Tento oddíl není příslušnému orgánu překážkou v tom, aby sděloval následujícím orgánům či subjektům informace určené k výkonu jejich funkce:

- a) centrálním bankám a jiným subjektům s obdobnými úkoly, které jednají jako měnové orgány, a
- b) případně jiným státním orgánům odpovědným za dohled nad platebními systémy.

Tento oddíl nebrání těmto orgánům nebo subjektům sdělovat příslušným orgánům informace, které pro ně jsou nezbytné pro účely článku 45.

Informace obdržené v této souvislosti podléhají profesnímu tajemství podle čl. 44 odst. 1.

Článek 50

Členské státy mohou, odchýlně od čl. 44 odst. 1 a článku 45, na základě právních předpisů povolit sdělování určitých informací jiným ústředním orgánům své státní správy odpovědným za přípravu právních předpisů týkajících se dohledu nad úvěrovými institucemi, finančními institucemi, investičními podniky a pojišťovnami, jakož i inspektorům pověřeným těmito orgány.

Tyto informace však lze sdělit jen tehdy, je-li to nezbytné z důvodů obezřetnostního dohledu.

Článek 51

Členské státy stanoví, že informace obdržené na základě čl. 44 odst. 2 a článku 47 a informace získané při kontrolách na místě podle čl. 43 odst. 1 a 2 smějí být sděleny podle článku 50 pouze s výslovným souhlasem příslušného orgánu, který tyto informace poskytl, nebo příslušného orgánu členského státu, v němž byla provedena kontrola na místě.

Článek 52

Tento oddíl nebrání příslušným orgánům členského státu sdělovat informace uvedené v článcích 44 až 46 clearingovému středisku nebo obdobnému subjektu oprávněnému vnitrostátním právem poskytovat zúčtovací nebo vypořádací služby pro některý z jejich vnitrostátních trhů, mají-li za to, že je nutné jim tyto informace sdělit, aby bylo zajištěno řádné fungování těchto orgánů v případě selhání nebo možnosti selhání některého hospodářského subjektu. Informace obdržené v této souvislosti podléhají profesnímu tajemství podle čl. 44 odst. 1.

Členské státy však zajistí, aby informace obdržené na základě čl. 44 odst. 2 mohly být dále sděleny za okolností uvedených v tomto článku výhradně s výslovným souhlasem příslušných orgánů, které tyto informace poskytl.

Oddíl 3

Povinnosti osob odpovědných za právní kontrolu výročních a konsolidovaných účetních závěrek

Článek 53

1. Členské státy zajistí alespoň, že každá osoba oprávněná ve smyslu směrnice 84/253/EHS ⁽¹⁾ k tomu, aby v úvěrové instituci plnila úkol uvedený v článku 51 směrnice 78/660/EHS, článku 37 směrnice 83/349/EHS nebo článku 31 směrnice 85/611/EHS ⁽²⁾ anebo jiný úkol stanovený právními předpisy, bezodkladně sdělí příslušným orgánům každou skutečnost nebo rozhodnutí týkající se dané úvěrové instituce, jež zjistila při plnění svého úkolu a jež by mohly:

- a) představovat zásadní porušení právních nebo správních předpisů, které stanoví podmínky pro povolení nebo které konkrétně upravují provozování činnosti úvěrové instituce,
- b) ovlivnit nepřetržitost fungování úvěrové instituce nebo
- c) způsobit, že bude odmítnuto ověření účtů nebo k nim bude udělen výrok s výhradou.

Členské státy zajistí alespoň, aby tato osoba měla rovněž povinnost oznamovat veškeré skutečnosti nebo rozhodnutí, jež zjistí při plnění úkolu uvedeného v prvním pododstavci v podniku, který má úzké propojení plynoucí ze vztahu kontroly s úvěrovou institucí, v níž tato osoba plní svůj úkol.

2. Sdělí-li osoby oprávněné ve smyslu směrnice 84/253/EHS v dobré víře příslušným orgánům skutečnosti nebo rozhodnutí uvedené v odstavci 1, nepovažuje se to za porušení jakéhokoli omezení poskytování informací, jak je stanoví smlouva nebo právní či správní předpis, a u těchto osob nevzniká žádná odpovědnost.

Oddíl 4

Pravomoc ukládat sankce a právo na soudní přezkum

Článek 54

Aniž jsou dotčeny postupy pro odnětí povolení a předpisy trestního práva, stanoví členské státy, že jejich příslušné orgány mohou při porušení právních nebo správních předpisů v oblasti

⁽¹⁾ Osmá směrnice Rady 84/253/EHS ze dne 10. dubna 1984 o schvalování osob pověřených prováděním povinného auditu účetních dokumentů (Úř. věst. L 126, 12.5.1984, s. 20).

⁽²⁾ Směrnice Rady 85/611/EHS ze dne 20. prosince 1985 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (Úř. věst. L 375, 31.12.1985, s. 3). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2005/1/ES.

dohledu a výkonu činnosti přijmout opatření nebo uplatnit sankce vůči úvěrovým institucím nebo osobám odpovědným za jejich řízení s cílem především ukončit zjištěné protiprávní jednání nebo jeho příčiny.

Článek 55

Členské státy stanoví, že rozhodnutí týkající se úvěrové instituce vydané na základě právních a správních předpisů přijatých v souladu s touto směrnicí lze napadnout u soudu. Totéž platí, pokud nebylo vydáno rozhodnutí do šesti měsíců ode dne podání žádosti o povolení, která obsahuje veškeré údaje vyžadované podle platných předpisů.

KAPITOLA 2

Technické nástroje obezřetnostního dohledu

Oddíl 1

Kapitál

Článek 56

Kdykoli členský stát při provádění právních předpisů Společenství týkajících se obezřetnostního dohledu nad činností úvěrové instituce přijme právní nebo správní předpis, který používá termín kapitál nebo odkazuje na pojem kapitálu, uvede tento termín nebo pojem v soulad s definicí použitou v článcích 57 až 61 a v článcích 63 až 66.

Článek 57

S výhradou mezi stanovených v článku 66 se nekonsolidovaný kapitál úvěrových institucí skládá z těchto položek:

- a) základní kapitál ve smyslu článku 22 směrnice 86/635/EHS, pokud již byl splacen, k němuž se připočte emisní ážio, s vyloučením kumulativních prioritních akcií,
- b) rezervní fondy ve smyslu článku 23 směrnice 86/635/EHS a hospodářský výsledek vzniklý v důsledku uplatnění konečného hospodářského výsledku,
- c) rezervy na všeobecná bankovní rizika ve smyslu článku 38 směrnice 86/635/EHS,

- d) rezervní fondy na nové ocenění ve smyslu článku 33 směrnice 78/660/EHS,
- e) úpravy ocenění ve smyslu čl. 37 odst. 2 směrnice 86/635/EHS,
- f) jiné položky ve smyslu článku 63,
- g) závazky členů úvěrových institucí zřízených ve formě družstva a společné a nerozdílné závazky dlužníků některých institucí organizovaných ve formě fondů, jak jsou uvedeny v čl. 64 odst. 1, a
- h) kumulativní prioritní akcie na dobu určitou a podřízený dluh, jak je uvedený v čl. 64 odst. 3.

Odečtou se v souladu s článkem 66 následující položky:

- i) účetní hodnota vlastních akcií v držení úvěrové instituce,
- j) nehmotná aktiva ve smyslu čl. 4 („Aktiva“) bodu 9 směrnice 86/635/EHS,
- k) podstatné ztráty v běžném finančním roce,
- l) účasti v jiných úvěrových a finančních institucích přesahující 10 % jejich kapitálu,
- m) podřízené pohledávky a nástroje uvedené v článku 63 a čl. 64 odst. 3, které má úvěrová instituce vůči úvěrovým a finančním institucím, v nichž má majetkovou účast přesahující 10 % jejich kapitálu,
- n) účasti v jiných úvěrových a finančních institucích nepřesahující 10 % jejich kapitálu, podřízené pohledávky a nástroje uvedené v článku 63 a čl. 64 odst. 3, které má úvěrová instituce vůči úvěrovým a finančním institucím jiným než uvedeným v písmenech l) a m), pokud jde o celkovou výši těchto účastí, podřízených pohledávek a nástrojů přesahující 10 % kapitálu této úvěrové instituce vypočítaného před odpočtem položek v písmenech l) až p),
- o) účasti ve smyslu čl. 4 odst. 10, které má úvěrová instituce v:
 - i) pojišťovnách ve smyslu článku 6 směrnice 73/239/EHS ⁽¹⁾, článku 4 směrnice 2002/83/ES ⁽²⁾ nebo čl. 1 písm. b) směrnice 98/78/ES ⁽³⁾,

⁽¹⁾ První směrnice Rady 73/239/EHS ze dne 24. července 1973 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přístupu k činnosti v přímém pojištění jiném než životním a jejího výkonu (Úř. věst. L 228, 16.8.1973, s. 3). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2005/1/ES.

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/83/ES ze dne 5. listopadu 2002 o životním pojištění (Úř. věst. L 345, 19.12.2002, s. 1). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2005/1/ES.

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/78/ES ze dne 27. října 1998 o doplňkovém doзору nad pojišťovnami v pojišťovací skupině (Úř. věst. L 330, 5.12.1998, s. 1). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2005/1/ES.

- ii) zajišťovnách ve smyslu čl. 1 písm. c) směrnice 98/78/ES nebo

které by byly zahrnuty do konsolidace. Zvolená metoda je uplatňována dlouhodobě a konzistentně.

- iii) holdingových pojišťovnách ve smyslu čl. 1 písm. i) směrnice 98/78/ES,

Článek 60

- p) každá z následujících položek, které má úvěrová instituce vůči subjektům vymezeným v písmenu o), v nichž má účast:

Členské státy mohou stanovit, že pro výpočet nekonsolidovaného kapitálu nemusí úvěrové instituce podléhající dohledu na konsolidovaném základě podle kapitoly 4 oddílu 1 nebo doplňkovému dozoru podle směrnice 2002/87/ES odpočítávat položky uvedené v čl. 57 písm. l) až p), které jsou drženy v úvěrových institucích, finančních institucích, pojišťovnách nebo zajišťovnách nebo holdingových pojišťovnách, které jsou zahrnuty do působnosti dohledu na konsolidovaném základě nebo doplňkového dozoru.

- i) nástroje uvedené v čl. 16 odst. 3 směrnice 73/239/EHS a

Toto ustanovení se vztahuje na všechna pravidla obezřetnostního dohledu harmonizovaná předpisy Společenství.

- ii) nástroje uvedené v čl. 27 odst. 3 směrnice 2002/83/ES,

- q) u úvěrových institucí, které při výpočtu hodnoty rizikové vážených expozic postupují podle oddílu 3 pododdílu 2, záporné hodnoty vyplývající z výpočtu uvedeného v příloze VII části 1 bodě 36 a očekávané ztráty vypočítané podle přílohy VII části 1 bodů 32 a 33 a

Článek 61

- r) hodnota expozice sekuritizačních pozic, které podle přílohy IX části 4 obdrží rizikovou váhu 1 250 %, vypočítaná podle metody uvedené v téže části.

Pojem kapitálu, jak je vymezen v čl. 57 písm. a) až h), obsahuje nejvyšší možný počet položek a částek. Využití těchto položek a stanovení nižších mezí, jakož i odpočet jiných položek, než které jsou uvedeny v čl. 57 písm. i) až r), se ponechává na uvážení členským státům.

Pro účely písmene b) mohou členské státy povolit zařazení prozatímního zisku do doby, než bude přijato formální rozhodnutí, pouze v případech, kdy byly takové zisky ověřeny osobami odpovědnými za audit účetnictví, a pokud se ke spokojenosti příslušných orgánů prokáže, že jejich výše byla oceněna v souladu se zásadami stanovenými ve směrnici 86/635/EHS a že v ní nejsou zahrnuty žádné předvídatelné výdaje nebo dividendy.

Položky uvedené v čl. 57 písm. a) až e) má úvěrová instituce možnost okamžitě a neomezeně použít ke krytí rizik nebo ztrát, jakmile se vyskytnou. Jejich výše je očištěna o veškeré zdanění předvídatelné v době výpočtu nebo vhodně upravena, pokud zdanění snižuje částku, do jejíž výše lze tyto položky použít ke krytí rizik nebo ztrát.

Článek 62

U úvěrové instituce, která je původcem sekuritizace, se do položky uvedené v písmenu b) nezahrnou čisté zisky, které vyplývají z kapitalizace budoucího příjmu ze sekuritizovaných aktiv a představují úvěrové posílení pozic v sekuritizaci.

Členské státy mohou podávat Komisi zprávy o pokroku při vymezování společné definice kapitálu. Jestliže ze zpráv vyplýne, že je třeba tento oddíl změnit, Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě příslušný návrh změny do 1. ledna 2009.

Článek 58

Článek 63

Je-li účast v jiné úvěrové instituci, finanční instituci, pojišťovně nebo zajišťovně nebo holdingové pojišťovně držena dočasně za účelem operace finanční pomoci, která má reorganizovat a zachránit tento podnik, může se příslušný orgán odchýlit od ustanovení o odpočtu uvedených v čl. 57 písm. l) až p).

1. Pojem kapitálu používaný členským státem může zahrnovat jiné položky, mají-li, bez ohledu na jejich právní nebo účetní označení, následující znaky:

Článek 59

Jako alternativu odpočtu položek uvedených v čl. 57 písm. o) a p) mohou členské státy povolit svým úvěrovým institucím, aby obdobně použily metody 1, 2 nebo 3 uvedené v příloze I směrnice 2002/87/ES. Metoda 1 (účetní konsolidace) se může použít, pouze pokud si je příslušný orgán jist úrovní integrovaného řízení a vnitřní kontroly u podniků,

- a) úvěrová instituce je může volně použít ke krytí běžných bankovních rizik v případech, kdy dosud nebyly určeny příjmové nebo kapitálové ztráty,

- b) jejich existenci zachycuje vnitřní účetnictví a

- c) jejich výši stanoví vedení úvěrové instituce, ověřují ji nezávislí auditoři, je sdělována příslušným orgánům a podléhá jejich dohledu.

2. Jako jiné položky mohou být rovněž připuštěny časově neomezené cenné papíry a jiné nástroje, které splňují následující podmínky:

- a) nesmějí být splatné z podnětu držitele nebo bez předchozího souhlasu příslušného orgánu,
- b) dohoda, na jejímž základě dluh vznikl, stanoví, že úvěrová instituce má možnost odložit splácení úroku z tohoto dluhu,
- c) pohledávka věřitele vůči úvěrové instituci je plně podřízena pohledávkám všech nepodřízených věřitelů,
- d) doklady, jimiž se řídí vydávání cenných papírů, stanoví dluh a nezaplacený úrok v takové výši, aby kryly ztráty, přičemž úvěrová instituce může pokračovat ve své činnosti, a
- e) přihlédně se pouze ke skutečně splaceným částkám.

K těmto cenným papírům a jiným nástrojům lze také přiřadit kumulativní prioritní akcie jiné než uvedené v čl. 57 písm. h).

3. U úvěrových institucí, které při výpočtu hodnoty rizikově vážené expozice postupují podle oddílu 3 pododdílu 2, lze přijmout jako jiné položky kladné hodnoty vyplývající z výpočtu provedeného podle přílohy VII části 1 bodu 36, a to až do výše 0,6 % hodnot rizikově vážené expozice vypočítaných podle pododdílu 2. U těchto úvěrových institucí se úpravy ocenění a rezervy zahrnuté do výpočtu podle přílohy VII části 1 bodu 36 a úpravy ocenění a rezervy pro expozice podle čl. 57 písm. e) mohou do kapitálu zahrnout pouze v souladu s tímto odstavcem. Pro tyto účely se do hodnot rizikově vážené expozice nezahrnou hodnoty vypočítané pro sekuritizační pozice s rizikovou vahou 1 250 %.

Článek 64

1. Závazky členů úvěrových institucí zřízených ve formě družstva, uvedené v čl. 57 písm. g), představují nesplacený kapitál těchto družstev spolu s právními závazky členů těchto družstev provést další nevratné platby, pokud úvěrová instituce utrpí ztrátu; v tomto případě jsou tyto platby bezodkladně vymahatelné.

Se společnými a nerozdílnými závazky dlužníků v případě úvěrových institucí organizovaných jako fondy bude zacházeno stejně jako s předchozími položkami.

Všechny tyto položky lze zahrnout do kapitálu, pokud jsou podle vnitrostátních právních předpisů považovány za kapitál institucí tohoto typu.

2. Členské státy nezahrnou do kapitálu veřejných úvěrových institucí záruky, které těmto institucím vystavily samy nebo jejich orgány.

3. Členské státy nebo příslušné orgány mohou zahrnout do kapitálu kumulativní prioritní akcie na dobu určitou uvedené v čl. 57 písm. h) a podřízený dluh uvedený tamtéž, jsou-li zde závazné dohody, na jejichž základě se pohledávky z nich řadí v případě konkursu nebo likvidace úvěrové instituce za pohledávky všech ostatních věřitelů a nebudou uhrazeny, dokud nejsou uhrazeny všechny ostatní v té době neuhrazené dluhy.

Podřízený dluh musí splnit tyto dodatečné podmínky:

- a) lze přihlédnout pouze ke skutečně splacené částce,
- b) má původní dobu splatnosti nejméně pět let, po níž může být splacen,
- c) rozsah, v němž může být zahrnut do kapitálu, je postupně zmenšován v průběhu nejméně posledních pěti let před dnem splatnosti a
- d) dohoda o úvěru neobsahuje žádné ustanovení stanovící, že se za určitých okolností jiných než likvidace úvěrové instituce stane úvěr splatným před stanoveným dnem splatnosti.

Pro účely druhého pododstavce písm. b), není-li splatnost dluhu stanovena, je splatný pouze na základě pětileté výpovědi, pokud nepřestane být považován za kapitál nebo pokud není pro předčasné splacení výslovně vyžadován souhlas příslušných orgánů. Příslušné orgány mohou povolit předčasné splacení dluhu za podmínky, že žádost o povolení je podána z podnětu dlužníka a není tím dotčena platební schopnost úvěrové instituce;

4. Úvěrové instituce do svého kapitálu nezahrnou ani oceňovací rozdíly ze změn reálné hodnoty spojené se zisky nebo ztrátami ze zajištění peněžních toků finančních nástrojů oceněných zůstatkovou cenou, ani zisky nebo ztráty ze svých závazků oceněných reálnou hodnotou, které jsou způsobeny změnami vlastního úvěrového ocenění úvěrové instituce.

Článek 65

1. Má-li být výpočet proveden na konsolidovaném základě, použijí se konsolidované částky položek uvedené v článku 57 v souladu s pravidly stanovenými v kapitole 4 oddíle 1. Mimoto lze do konsolidovaných rezervních fondů za účelem výpočtu kapitálu zařadit následující položky, jsou-li kreditními položkami („pasivními“):

- a) veškeré menšinové podíly ve smyslu článku 21 směrnice 83/349/EHS v případech, kde je použito metody plné konsolidace,
- b) rozdíl po první konsolidaci ve smyslu článků 19, 30 a 31 směrnice 83/349/EHS,

- c) kurzové rozdíly zahrnuté do konsolidovaných rezervních fondů v souladu s čl. 39 odst. 6 směrnice 86/635/EHS a

Oddíl 2

- d) veškeré rozdíly plynoucí ze zachycení některých účastí v souladu s metodou předepsanou v článku 33 směrnice 83/349/EHS.

Pododdíl 1

Opatření ke krytí rizik

Úroveň použití

2. Jsou-li položky uvedené v odst. 1 písm. a) až d) debetními položkami („aktivními“), při výpočtu konsolidovaného kapitálu se odečtou.

Článek 68

Článek 66

1. Na položky uvedené v čl. 57 písm. d) až h) se vztahují tato omezení:

- a) součet položek v písmenech d) až h) nesmí přesáhnout maximum rovné 100 % položek v písmenech a) plus b) a c) minus i) až k) a
- b) součet položek v písmenech g) až h) nesmí přesáhnout maximum rovné 50 % položek v písmenech a) plus b) a c) minus i) až k),

2. Součet položek v čl. 57 písm. l) až r) se zpoloviny odečte od součtu položek v čl. 57 písm. a) až c) minus i) až k) a zpoloviny od součtu položek v čl. 57 písm. d) až h) při použití omezení podle odstavce 1 tohoto článku. Jestliže polovina součtu položek v čl. 57 písm. l) až r) převyšuje součet položek v čl. 57 písm. d) až h), odečte se tento rozdíl od součtu položek v čl. 57 písm. a) až c) minus i) až k). Položky v čl. 57 písm. r) se neodečítají, pokud byly zahrnuty do výpočtu hodnot rizikově vážené expozice pro účely článku 75, jak je uvedeno v příloze IX části 4.

3. Pro účely oddílů 5 a 6 se tento oddíl vykládá bez položek uvedených v čl. 57 písm. q) a r) a čl. 63 odst. 3.

4. Příslušné orgány mohou povolit úvěrovým institucím, aby překročily omezení stanovená v odstavci 1 za přechodných a výjimečných okolností.

Článek 67

Dodržování podmínek stanovených v tomto oddíle musí být prokázáno ke spokojenosti příslušných orgánů.

1. Úvěrové instituce plní povinnosti stanovené v článcích 22 a 75 a v oddílu 5 na individuálním základě.

2. Každá úvěrová instituce, která není ani dceřiným podnikem v členském státě, v němž je povolena a kde je nad ní vykonáván dohled, ani mateřským podnikem, a každá úvěrová instituce, která není zahrnuta do konsolidace podle článku 73, plní povinnosti stanovené v článcích 120 a 123 na individuálním základě.

3. Každá úvěrová instituce, která není ani mateřským, ani dceřiným podnikem, a každá úvěrová instituce, která není zahrnuta do konsolidace podle článku 73, plní povinnosti stanovené v kapitole 5 na individuálním základě.

Článek 69

1. Členské státy se mohou rozhodnout, že nepoužijí čl. 68 odst. 1 na žádný dceřiný podnik úvěrové instituce, pokud dceřiný podnik i úvěrová instituce podléhají povolení a dohledu dotyčného členského státu a dceřiný podnik je zahrnut do dohledu na konsolidovaném základě nad úvěrovou institucí, která je jeho mateřským podnikem, a pokud jsou splněny všechny následující podmínky, aby bylo zajištěno přiměřené rozdělení kapitálu mezi mateřský podnik a dceřiné podniky:

- a) neexistuje ani se nepředpokládá žádná závažná věcná nebo právní překážka bránící okamžitému převodu kapitálu nebo splacení závazků mateřským podnikem;
- b) mateřský podnik buď splní podmínky příslušného orgánu s ohledem na obezřetné řízení dceřiného podniku a prohlásí se souhlasem příslušného orgánu, že se zaručuje za závazky přijaté dceřiným podnikem, nebo mají rizika v dceřiném podniku zanedbatelný význam;
- c) postupy hodnocení rizika, měření rizika a kontroly používané v mateřském podniku se vztahují i na dceřiný podnik a
- d) mateřský podnik drží více než 50 % hlasovacích práv plynoucích z podílu na kapitálu dceřiného podniku nebo má právo jmenovat nebo odvolat většinu členů řídicího orgánu dceřiného podniku popsáno v článku 11.

2. Členské státy mohou využít možnost uvedenou v odstavci 1, jestliže je mateřským podnikem finanční holdingová společnost zřízená ve stejném členském státě jako úvěrová instituce za předpokladu, že podléhá stejnému dohledu jako úvěrové instituce, zejména normám stanoveným v čl. 71 odst. 1.

v odstavci 3, který je držen v dceřiných podnicích ve třetí zemi.

Článek 70

3. Členské státy se mohou rozhodnout, že neuplatní čl. 68 odst. 1 na mateřskou úvěrovou instituci v členském státě, kde tato úvěrová instituce podléhá schválení a dohledu dotyčného členského státu a je zahrnuta do dohledu na konsolidovaném základě, přičemž jsou splněny všechny následující podmínky s cílem zajistit, aby byl kapitál rovnoměrně rozdělen mezi mateřský podnik a dceřiné podniky:

- a) neexistují ani se nepředpokládají žádné závažné věcné nebo právní překážky bránící okamžitému převodu kapitálu nebo splacení závazků mateřské úvěrové instituci v některém z členských států; a
- b) postupy hodnocení rizika, měření rizika a kontroly vztahující se na konsolidovaný dohled zahrnují i mateřskou úvěrovou instituci v některém z členských států.

Príslušný orgán, který využívá tento odstavec, informuje příslušné orgány všech ostatních členských států.

4. Aniž jsou dotčeny obecné aspekty článku 144, zveřejní příslušné orgány v členských státech, které využívají možnosti stanovené v odstavci 3, způsobem uvedeným v článku 144:

- a) kritéria, která uplatňují k určení toho, zda existují nebo se předpokládají závažné věcné nebo právní překážky bránící okamžitému převodu kapitálu nebo splacení závazků;
- b) počet mateřských úvěrových institucí, které využívají možnosti stanovené v odstavci 3, a počet mateřských úvěrových institucí, které zahrnují dceřiné podniky ve třetí zemi; a
- c) souhrnně za členský stát:
 - i) celkovou výši kapitálu na konsolidovaném základě mateřských úvěrových institucí v daném členském státě využívajícím možnosti stanovené v odstavci 3, který je držen v dceřiných podnicích ve třetí zemi;
 - ii) procentuální podíl na celkovém kapitálu na konsolidovaném základě mateřských úvěrových institucí v daném členském státě využívajícím možnosti stanovené v odstavci 3, který je držen v dceřiných podnicích ve třetí zemi; a
 - iii) procentuální podíl na celkovém minimálním kapitálu požadovaném podle článku 75 na konsolidovaném základě mateřských úvěrových institucí v daném členském státě, využívajícím možnosti stanovené

1. V souladu s odstavci 2 až 4 tohoto článku mohou příslušné orgány v konkrétních případech povolit, aby mateřské úvěrové instituce zahrnuly do výpočtu svých požadavků podle čl. 68 odst. 1 dceřiné podniky, které splňují podmínky stanovené v čl. 69 odst. 1 písm. c) a d) a jejichž významné expozice nebo významné závazky se vztahují k dané mateřské úvěrové instituci.

2. Úpravy podle odstavce 1 jsou přípustné pouze tehdy, pokud mateřská úvěrová instituce plně doloží příslušným orgánům okolnosti a opatření včetně právních opatření, na jejichž základě neexistuje ani se nepředpokládá žádná závažná věcná nebo právní překážka bránící okamžitému převodu kapitálu nebo splacení splatných závazků dceřiným podnikem mateřskému podniku.

3. Využije-li příslušný orgán možnosti stanovené v odstavci 1, musí pravidelně, nejméně jednou ročně, informovat příslušné orgány ostatních členských států o použití odstavce 1 a okolnostech a opatřeních ve smyslu odstavce 2. Nachází-li se dceřiný podnik ve třetí zemi, musí příslušné orgány informovat stejným způsobem také příslušné orgány této třetí země.

4. Aniž jsou dotčeny obecné aspekty článku 144 zveřejní příslušné orgány, které využívají možnosti stanovené v odstavci 1, způsobem stanoveným v článku 144 tyto informace:

- a) kritéria, která uplatňují k určení toho, zda neexistují nebo se nepředpokládají žádné závažné věcné nebo právní překážky bránící okamžitému převodu kapitálu nebo splacení závazků;
- b) počet mateřských úvěrových institucí, které využívají možnosti stanovené v odstavci 1, a počet mateřských úvěrových institucí, které zahrnují dceřiné podniky ve třetí zemi; a
- c) souhrnně za členský stát:
 - i) celkovou výši kapitálu mateřských úvěrových institucí využívajících možnosti stanovené v odstavci 1, který je držen v dceřiných podnicích ve třetí zemi;
 - ii) procentuální podíl na celkovém kapitálu mateřských úvěrových institucí využívajících možnosti stanovené v odstavci 1, který je držen v dceřiných podnicích ve třetí zemi; a
 - iii) procentuální podíl na celkovém minimálním kapitálu požadovaném podle článku 75 mateřských úvěrových

institucí využívajících možnosti stanovené v odstavci 1, který je držen v dceřiných podnicích ve třetí zemi;

Článek 71

1. Aniž jsou dotčeny články 68 až 70, mateřské úvěrové instituce v členském státě plní v rozsahu a způsobem uvedeným v článku 133 povinnosti stanovené v člácích 75, 120, 123 a v oddíle 5 na základě své konsolidované finanční situace.

2. Aniž jsou dotčeny články 68 až 70, úvěrové instituce kontrolované mateřskou finanční holdingovou společností v členském státě plní v rozsahu a způsobem uvedeným v článku 133 povinnosti stanovené v člácích 75, 120, 123 a v oddíle 5 na základě konsolidované finanční situace dané finanční holdingové společnosti.

V případě, že mateřská finanční holdingová společnost v členském státě kontroluje více než jednu úvěrovou instituci, použije se první pododstavec pouze na úvěrovou instituci, na niž se vztahuje dohled na konsolidovaném základě podle článků 125 a 126.

Článek 72

1. Mateřské úvěrové instituce v EU plní povinnosti stanovené v kapitole 5 na základě své konsolidované finanční situace.

Významné dceřiné podniky mateřských úvěrových institucí v EU zveřejní informace uvedené v příloze XII části 1 bodě 5 na individuálním nebo subkonsolidovaném základě.

2. Úvěrové instituce kontrolované mateřskou finanční holdingovou společností v EU splní povinnosti stanovené v kapitole 5 na základě konsolidované finanční situace dané finanční holdingové společnosti.

Významné dceřiné podniky mateřských finančních holdingových společností v EU zveřejní informace uvedené v příloze XII části 1 bodě 5 na individuálním nebo subkonsolidovaném základě.

3. Příslušné orgány, které odpovídají za výkon dohledu na konsolidovaném základě podle článků 125 a 126, mohou rozhodnout, že odstavce 1 a 2 zcela nebo částečně nepoužijí na úvěrové instituce, které jsou zahrnuty do srovnatelného zveřejnění, které provádí na konsolidovaném základě mateřský podnik usazený ve třetí zemi.

Článek 73

1. Členské státy nebo příslušné orgány příslušné k dohledu na konsolidovaném základě podle článků 125 a 126 mohou v následujících případech rozhodnout, že úvěrová instituce, finanční instituce nebo podnik pomocných služeb, které jsou dceřiným podnikem nebo v nichž drží jiná osoba účast, nemusí být zahrnuty v konsolidaci:

a) pokud se dotčený podnik nachází ve třetí zemi, kde jsou právní překážky pro předávání nezbytných informací;

b) pokud má podle názoru příslušných orgánů dotčený podnik zanedbatelný význam vzhledem k cílům dohledu nad úvěrovými institucemi, a v každém případě tehdy, je-li bilanční suma dotčeného podniku nižší než menší z následujících částek:

i) 10 milionů EUR nebo

ii) 1 % bilanční sumy mateřského podniku nebo podniku, který v něm drží účast,

c) pokud by podle názoru orgánů příslušných k dohledu na konsolidovaném základě byla konsolidace finanční situace dotyčného podniku nevhodná nebo zavádějící vzhledem k cílům dohledu nad úvěrovými institucemi.

Pokud však v případech podle prvního pododstavce písm. b) splňuje kritéria uvedená v daném písmenu více podniků, zahrnou se do konsolidace, nemají-li v úhrnu zanedbatelný význam vzhledem k uvedeným cílům.

2. Příslušné orgány vyžadují, aby dceřiné úvěrové instituce uplatňovaly požadavky stanovené v člácích 75, 120 a 123 a v oddíle 5 na subkonsolidovaném základě, jestliže tyto úvěrové instituce nebo mateřský podnik v případě, že jím je finanční holdingová společnost, mají ve třetí zemi dceřiný podnik ve formě úvěrové instituce nebo finanční instituce nebo společnosti spravující aktiva ve smyslu čl. 2 odst. 5 směrnice 2002/87/ES nebo ve společnosti s takovou formou drží účast.

3. Příslušné orgány vyžadují, aby mateřské a dceřiné podniky, na něž se vztahuje tato směrnice, plnily povinnosti stanovené v článku 22 na konsolidovaném nebo sub-konsolidovaném základě, aby zajistily, že jejich uspořádání, postupy a mechanismy jsou konzistentní a řádně integrované a že je možné získat veškeré údaje a informace, které mají význam pro účely dohledu.

Pododdíl 2

Výpočet kapitálových požadavků

Článek 74

1. Není-li stanoveno jinak, provádí se oceňování aktiv a podrozvahových položek v souladu s účetním rámcem, kterému úvěrová instituce podléhá podle nařízení (ES) č. 1606/2002 a směrnice 86/635/EHS.

2. Bez ohledu na požadavky článků 68 až 72 se výpočty, jimiž se ověřuje, zda úvěrové instituce plní požadavky stanovené v článku 75, provádí nejméně dvakrát ročně.

Úvěrové instituce sdělí příslušným orgánům výsledky a jakékoli požadované doplňkové údaje.

Pododdíl 3

Minimální úroveň kapitálu

Článek 75

Aniž je dotčen článek 136, členské státy vyžadují, aby úvěrové instituce měly kapitál, který je vždy vyšší než součet následujících kapitálových požadavků nebo se mu rovná:

- a) pro úvěrové riziko a riziko rozmělnění vyplývající z veškeré jejich podnikatelské činnosti s výjimkou činnosti související s jejich obchodním portfoliem a nelikvidních aktiv, pokud jsou tato aktiva odečtena od kapitálu podle čl. 13 odst. 2 písm. d) směrnice 2006/49/ES 8 % jejich celkové hodnoty rizikově vážené expozice vypočítané podle oddílu 3;
- b) v případě činnosti související s jejich obchodním portfoliem, pro poziční riziko, vypořádací riziko a riziko protistrany a v rozsahu, v němž je povoleno překročení limitů stanovených v člancích 111 až 117, pro velké angažovanosti překračující takové limity, kapitálové požadavky vypočítané podle článku 18 a kapitoly V oddílu 4 směrnice 2006/49/ES;
- c) pro devizové riziko a komoditní riziko vyplývající z veškeré jejich podnikatelské činnosti kapitálové požadavky vypočítané podle článku 18 směrnice 2006/49/ES a
- d) pro operační riziko vyplývající z veškeré jejich podnikatelské činnosti kapitálové požadavky vypočítané podle oddílu 4.

Oddíl 3

Minimální kapitálové požadavky pro krytí úvěrového rizika

Článek 76

Úvěrové instituce použijí pro výpočet hodnot rizikově vážené expozice pro účely čl. 75 písm. a) buď standardizovaný přístup

stanovený v člancích 78 až 83, nebo, je-li to povoleno příslušnými orgány v souladu s článkem 84, přístup založený na interním ratingu stanovený v člancích 84 až 89.

Článek 77

„Expozicí“ se pro účely tohoto oddílu rozumí aktivum nebo podrozvahová položka.

Pododdíl 1

Standardizovaný přístup

Článek 78

1. S výhradou odstavce 2 se hodnotou expozice položky aktiv rozumí její rozvahová hodnota a hodnotou expozice podrozvahové položky uvedené v příloze II se rozumí dále uvedené procento z její hodnoty: 100 % u položky s vysokým rizikem, 50 % u položky se středním rizikem, 20 % u položky se středně nízkým rizikem, a 0 % u položky s nízkým rizikem. Podrozvahové položky podle první věty tohoto odstavce se přiřadí ke kategoriím rizika, jak je uvedeno v příloze II. U úvěrové instituce používající komplexní metodu finančního kolaterálu podle přílohy VIII části 3 se v případě, kdy má expozice formu cenných papírů nebo komodit prodaných, uložených nebo půjčených v rámci repo obchodu nebo v rámci půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit, hodnota expozice zvýší o koeficient volatility odpovídající těmto cenným papírům nebo komoditám, jak je stanoveno v příloze VIII části 3 bodech 34 až 59.

2. Hodnota expozice derivátových nástrojů uvedených v příloze IV se určí podle přílohy III se zohledněním dopadů smluv o novaci a ostatních dohod o započtení pro účely těchto metod v souladu s přílohou III. Hodnota expozice repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit, transakcí s delší dobou vypořádání a maržových obchodů se může určit buď v souladu s přílohou III, nebo s přílohou VIII.

3. Pokud se k expozici vztahuje majetkové zajištění úvěrového rizika, může být hodnota expozice této položky upravena v souladu s pododdílem 3.

4. Odchylně od odstavce 2 se zbývající hodnota expozice u expozic úvěrového rizika, jak ji určí příslušné orgány, stanoví vůči centrální protistraně v souladu s přílohou III částí 2 bodem 6 za předpokladu, že expozice úvěrového rizika centrální protistrany ze sjednaných smluv jsou vůči všem ostatním účastníkům plně zajištěny na denním základě.

Článek 79

1. Každá expozice se zařadí do jedné z následujících kategorií expozice:

- a) pohledávky nebo podmíněné pohledávky vůči centrálním vládám nebo centrálním bankám,

- b) pohledávky nebo podmíněné pohledávky vůči orgánům regionální nebo místní správy,
- c) pohledávky nebo podmíněné pohledávky vůči správním orgánům a nekomerčním podnikům,
- d) pohledávky nebo podmíněné pohledávky vůči mezinárodním rozvojovým bankám,
- e) pohledávky nebo podmíněné pohledávky vůči mezinárodním organizacím,
- f) pohledávky nebo podmíněné pohledávky vůči institucím,
- g) pohledávky nebo podmíněné pohledávky vůči podnikům,
- h) retailové pohledávky nebo podmíněné retailové pohledávky,
- i) pohledávky nebo podmíněné pohledávky zajištěné nemovitostmi,
- j) položky po splatnosti,
- k) položky náležející do regulativních vysoce rizikových kategorií,
- l) pohledávky ve formě krytých dluhopisů,
- m) sekuritizační pozice,
- n) krátkodobé pohledávky vůči institucím a podnikům,
- o) pohledávky ve formě podílů v podnicích kolektivního investování nebo
- p) ostatní položky.

2. Expozice je způsobilá k zařazení do kategorie retailových expozic uvedené v odst. 1 písm. h), jestliže splňuje následující podmínky:

- a) jedná se buď o expozici vůči jednotlivci nebo jednotlivcům, nebo o expozici vůči malým či středně velkým subjektům,
- b) expozice je jednou z velkého počtu expozic s takovými podobnými vlastnostmi, že se podstatně sníží rizika spojená s takovým půjčováním, a
- c) celková částka, kterou dlužník nebo ekonomicky spjatá skupina dlužníků dluží úvěrové instituci a mateřským podnikům a jejich dceřiným podnikům, včetně jakékoli expozice po splatnosti, ale s výjimkou pohledávek nebo podmíněných pohledávek zajištěných obytnými nemovitostmi, nepřekročí, podle informací, které má úvěrová instituce k dispozici, 1 milion EUR. Úvěrová instituce učiní vhodné kroky k získání takových informací.

Cenné papíry nejsou způsobilé k zařazení do kategorie retailových expozic.

3. Do kategorie retailových expozic lze zařadit současnou hodnotu retailové minimální leasingové splátky.

Článek 80

1. Pro výpočet hodnot rizikově vážené expozice se na všechny expozice, pokud nejsou odečítány z kapitálu, použijí rizikové váhy v souladu s přílohou VI částí 1. Použití rizikových vah vychází z kategorie expozice, do níž je expozice zařazena, a v míře, která je stanovena v příloze VI části 1, z její úvěrové kvality. Úvěrovou kvalitu lze vymezit odkazem na úvěrové hodnocení externí ratingové agentury v souladu s články 81 až 83 nebo na úvěrové hodnocení exportních úvěrových agentur, jak je popsáno v příloze VI části 1.

2. Pro účely použití rizikové váhy podle odstavce 1 se hodnota expozice vynásobí rizikovou vahou specifikovanou nebo určenou v souladu s tímto pododdílem.

3. Pro účely výpočtu hodnot rizikově vážené expozice u expozic vůči institucím členské státy rozhodnou, zda přijmou metodu založenou na úvěrové kvalitě centrální vlády státu, v němž má instituce své sídlo, nebo metodu založenou na úvěrové kvalitě instituce protistrany v souladu s přílohou VI.

4. Bez ohledu na odstavec 1 lze v případě, kdy se k expozici váže úvěrové zajištění, upravit rizikovou váhu, která se na takovou položku vztahuje, v souladu s pododdílem 3.

5. Hodnoty rizikově vážené expozice pro sekuritizované expozice se stanoví podle pododdílu 4.

6. Není-li v tomto pododdíle stanoveno jinak, přidělí se expozicím pro účely výpočtu hodnoty rizikově vážené expozice riziková váha 100 %.

7. S výjimkou expozic, které dávají vzniknout závazkům ve formě položek uvedených v čl. 57 písm. a) až h), mohou příslušné orgány osvobodit od plnění požadavků uvedených v odstavci 1 tohoto článku expozice úvěrové instituce vůči protistraně, která je jejím mateřským podnikem, dceřiným podnikem nebo dceřiným podnikem jejího mateřského podniku nebo podnikem propojeným s ní vztahem ve smyslu čl. 12 odst. 1 směrnice 83/349/EHS, jsou-li splněny následující podmínky:

- a) protistranou je instituce nebo finanční holdingová společnost, finanční instituce, společnost spravující aktiva nebo podnik pomocných služeb, na něž se vztahují odpovídající obezřetnostní požadavky,

- b) protistrana je zahrnuta do stejné konsolidace jako úvěrová instituce, a to na plném základě,
- c) protistrana podléhá stejnému hodnocení rizik, měření rizik a stejným kontrolním postupům jako úvěrová instituce,
- d) protistrana je usazena ve stejném členském státě jako úvěrová instituce a
- e) v současné době neexistují ani do budoucna se nepředpokládají žádné závažné věcné nebo právní překážky bránící okamžitému převodu kapitálu nebo splácení závazků protistrany úvěrové instituci.

V takovém případě se přidělí riziková váha 0 %.

8. S výjimkou expozic, které dávají vzniknout závazkům v podobě položek uvedených v čl. 57 písm. a) až h), mohou příslušné orgány osvobodit od požadavků odstavce 1 tohoto článku expozice těch protistran, jež spadají pod stejný institucionální systém ochrany jako půjčující úvěrová instituce, pokud splňují následující podmínky:

- a) požadavky stanovené v odst. 7 písm. a), d) a e);
- b) úvěrová instituce a protistrana učinily smluvní nebo právními předpisy stanovenou dohodu o závazku, která tyto instituce chrání, a zejména zajišťuje jejich likviditu a platební schopnost, aby v případě nutnosti nedošlo k úpadku (dále jen „institucionální systém ochrany“);
- c) dohody zajišťují, že institucionální systém ochrany bude schopen poskytnout nutnou podporu v rámci svého závazku z finančních prostředků, které má okamžitě k dispozici;
- d) institucionální systém ochrany má k dispozici vhodné a jednotně stanovené systémy sledování a klasifikace rizik (poskytující dokonalý přehled o rizicích jednotlivých členů a o institucionálním systému ochrany jako celku), včetně odpovídajících možností, jak je ovlivnit; tyto systémy musí vhodně sledovat nezaplacené expozice v souladu s přílohou VII části 4 bodem 44;
- e) institucionální systém ochrany provádí svoje vlastní přezkumy rizik a oznamuje jejich výsledky jednotlivým členům;
- f) institucionální systém ochrany sestavuje a zveřejňuje jednou ročně konsolidovanou zprávu obsahující rozvalu, výsledovku, situační zprávu a hodnocení rizik za systém jako celek nebo zprávu obsahující souhrnnou rozvalu, souhrnnou výsledovku, situační zprávu a hodnocení rizik za systém jako celek;

- g) účastníci institucionálního systému ochrany jsou povinni oznámit nejméně 24 měsíců předem, pokud si přejí z něj vystoupit;
- h) je nutno vyloučit vícenásobné použití prvků způsobilých pro výpočet kapitálu (tzv. „vícenásobné použití“) a jakoukoli nevhodnou tvorbu kapitálu mezi členy institucionálního systému ochrany;
- i) institucionální systém ochrany je založen na široké účasti úvěrových institucí, které mají převážně homogenní obchodní profil; a
- j) přiměřenost systémů uvedených v písmenu d) je schválena a v pravidelných odstupu sledována příslušnými pověřenými orgány.

V takovém případě se přidělí riziková váha 0 %.

Článek 81

1. Externí úvěrové hodnocení lze použít pro určení rizikové váhy expozice v souladu s článkem 80 pouze v případě, že externí ratingovou agenturu, která toto hodnocení poskytuje, uznaly příslušné orgány k těmto účelům způsobilou (pro účely tohoto pododdílu dále jen „způsobilá externí ratingová agentura“).

2. Příslušné orgány uznají externí ratingovou agenturu za způsobilou pro účely článku 80 pouze v případě, kdy se ujistily, že její metoda hodnocení splňuje požadavky na nestrannost, nezávislost, stálý přezkum a transparentnost a že výsledné úvěrové hodnocení splňuje požadavky na důvěryhodnost a transparentnost. Příslušné orgány pro tyto účely přihlížejí k technickým kritériím stanoveným v příloze VI části 2.

3. Jestliže externí ratingovou agenturu uznaly za způsobilou příslušné orgány jednoho členského státu, mohou ji za způsobilou uznat příslušné orgány dalších členských států bez vlastního hodnocení.

4. Příslušné orgány zveřejní informace o postupu uznávání a seznam způsobilých ratingových agentur.

Článek 82

1. Příslušné orgány s přihlédnutím k technickým kritériím stanoveným v příloze VI části 2 určí, jaký stupeň úvěrové kvality uvedený v části 1 dané přílohy odpovídá příslušnému úvěrovému hodnocení provedenému způsobilou externí ratingovou agenturou. Toto určení musí být objektivní a konzistentní.

2. Jestliže příslušné orgány jednoho členského státu určí stupeň podle odstavce 1, mohou toto určení uznat příslušné orgány jiných členských států bez vlastního hodnocení.

Článek 83

1. Použití úvěrových hodnocení poskytnutých externími ratingovými agenturami pro účely výpočtu hodnot rizikově vážené expozice úvěrové instituce je konzistentní a v souladu s přílohou VI částí 3. Úvěrová hodnocení se nepoužívají selektivně.

2. Úvěrové instituce využívají vyžádaná úvěrová hodnocení. Se souhlasem příslušného orgánu však mohou využít i nevyžádaná úvěrová hodnocení.

Pododdíl 2

Přístup založený na interním ratingu

Článek 84

1. V souladu s tímto pododdílem mohou příslušné orgány povolit úvěrovým institucím, aby vypočítaly hodnoty své rizikově vážené expozice s použitím přístupu založeného na interním ratingu (IRB). Pro každou úvěrovou instituci se vyžaduje výslovné povolení.

2. Povolení se udělí pouze v případě, že se příslušný orgán ke své spokojenosti ujistí, že systémy, které úvěrová instituce zavedla pro řízení a rating úvěrového rizika expozic, jsou spolehlivé a jsou uplatňovány jednotně, a zejména splňují normy podle přílohy VII části 4:

- a) ratingové systémy úvěrové instituce poskytují smysluplné hodnocení charakteristik dlužníka a transakce, smysluplné rozlišení rizika a přesné a konzistentní kvantitativní odhady rizika,
- b) interní ratingy a odhady ztrát a selhání použité při výpočtu kapitálových požadavků a přidružené systémy a postupy hrají zásadní úlohu při řízení rizik a v rozhodovacím procesu, při schvalování úvěru, při rozložení vnitřně stanoveného kapitálu a v řízení a správě úvěrové instituce,
- c) úvěrová instituce má útvar, který řídí úvěrové riziko a který je odpovědný za její ratingové systémy, přičemž je přiměřeně nezávislý a nepodléhá nepatřičným vlivům,
- d) úvěrová instituce shromažďuje a ukládá všechny relevantní údaje, které poskytují účinnou podporu jejímu procesu měření a řízení úvěrového rizika, a
- e) úvěrová instituce uchovává doklady o svých ratingových systémech a o důvodech, které ji vedly k výběru dané podoby systému, a provádí ověřování svých ratingových systémů.

Pokud mateřská úvěrová instituce v EU a její dceřiné podniky nebo mateřská finanční holdingová společnost v EU a její dceřiné podniky používají přístup založený na interním ratingu na jednotném základě, mohou příslušné orgány povolit, aby minimální požadavky podle přílohy VII části 4 splňovaly mateřský podnik a jeho dceřiné podniky společně.

3. Úvěrová instituce, která žádá o využívání přístupu založeného na interním ratingu, prokáže, že pro kategorie expozic

v přístupu založeném na interním ratingu, jichž se to týká, používá ratingové systémy, které jsou v obecném souladu s minimálními požadavky stanovenými v příloze VII části 4 pro účely interního měření a řízení rizik, po dobu nejméně tří let před tím, než nabyla způsobilosti používat přístup založený na interním ratingu.

4. Úvěrová instituce, která žádá o povolení využívat vlastní odhady LGD nebo konverzních faktorů, prokáže, že prováděla a využívala vlastní odhady LGD nebo konverzních faktorů způsobem, který byl v obecném souladu s minimálními požadavky na využívání vlastních odhadů těchto parametrů stanovených v příloze VII části 4, po dobu nejméně tří let před tím, než nabyla způsobilosti používat vlastní odhady LGD nebo konverzních faktorů.

5. Pokud úvěrová instituce přestane splňovat požadavky stanovené v tomto pododdílu, buď předloží příslušnému orgánu plán na včasnou nápravu situace, nebo prokáže, že dopad neplnění je nevýznamný.

6. Jestliže má být přístup založený na interním ratingu využíván mateřskou úvěrovou institucí v EU a jejími dceřinými podniky nebo mateřskou finanční holdingovou společností v EU a jejími dceřinými podniky, orgány příslušné pro jednotlivé právní subjekty úzce spolupracují podle článků 129 až 132.

Článek 85

1. Aniž je dotčen článek 89, úvěrové instituce a jakýkoli mateřský podnik a jeho dceřiné podniky uplatňují přístup založený na interním ratingu na všechny expozice.

S výhradou schválení příslušnými orgány, lze toto uplatňování provádět postupně napříč různými kategoriemi expozic, uvedenými v článku 86, uvnitř téhož obchodního útvaru, napříč různými obchodními jednotkami uvnitř stejné skupiny nebo pro využití vlastních odhadů LGD nebo konverzních faktorů pro výpočet rizikových vah expozic vůči podnikům, institucím, centrálním vládám a centrálním bankám.

V případě kategorie retailové expozice uvedené v článku 86 lze uplatňování provádět postupně napříč kategoriemi expozic, jimž odpovídají různé korelace v příloze VII části 1 bodech 10 až 13.

2. Uplatňování podle odstavce 1 se provede během přiměřeného časového období, na němž se příslušné orgány dohodnou. Uplatňování se provede podle přísných podmínek určených příslušnými orgány. Tyto podmínky se navrhnou tak, aby zajistily, že se flexibilita uvedená v odstavci 1 nepoužívá selektivně za účelem snížení minimálních kapitálových požadavků z hlediska těch kategorií expozic nebo obchodních útvarů, které mají být teprve zahrnuty do přístupu založeného na interním ratingu nebo do používání vlastních odhadů LGD nebo konverzních faktorů.

3. Úvěrové instituce, které používají přístup založený na interním ratingu pro jakoukoli kategorii expozice, zároveň používají přístup založený na interním ratingu i pro kategorii akciových expozic.

4. S výhradou odstavců 1 až 3 tohoto článku a článku 89 úvěrové instituce, které podle článku 84 obdržely povolení používat přístup založený na interním ratingu, nezačnou znovu používat pro výpočet hodnot rizikově vážené expozice pododdíl 1, ledaže prokáží rozumný důvod a obdrží souhlas příslušných orgánů.

5. S výhradou odstavců 1 a 2 tohoto článku a článku 89 úvěrové instituce, které podle čl. 87 odst. 9 obdržely povolení používat vlastní odhady LGD a konverzních faktorů, nezačnou znovu používat hodnoty LGD a konverzní faktory uvedené v čl. 87 odst. 8, ledaže prokáží rozumný důvod a obdrží souhlas příslušných orgánů.

Článek 86

1. Každá expozice se zařadí do jedné z následujících kategorií expozic:

- a) pohledávky nebo podmíněné pohledávky vůči centrálním vládám a centrálním bankám;
- b) pohledávky nebo podmíněné pohledávky vůči institucím,
- c) pohledávky nebo podmíněné pohledávky vůči podnikům,
- d) retailové pohledávky nebo podmíněné retailové pohledávky,
- e) akciové pohledávky,
- f) sekuritizační pozice nebo
- g) jiná aktiva nemající povahu úvěrového závazku.

2. S následujícími expozicemi se zachází jako s expozicemi vůči centrálním vládám a centrálním bankám:

- a) expozice vůči orgánům regionální nebo místní správy nebo subjektům veřejného sektoru, s nimiž se podle pododdílu 1 zachází jako s expozicemi vůči centrálním vládám, a
- b) expozice vůči mezinárodním rozvojovým bankám a mezinárodním organizacím, které mají podle pododdílu 1 přiřazenu rizikovou váhu 0 %.

3. S následujícími expozicemi se zachází jako s expozicemi vůči institucím:

- a) expozice vůči orgánům regionální a místní správy, s nimiž se podle pododdílu 1 nezachází jako s expozicemi vůči centrálním vládám,

b) expozice vůči subjektům veřejného sektoru, s nimiž se podle pododdílu 1 zachází jako s expozicemi vůči institucím, a

c) expozice vůči mezinárodním rozvojovým bankám, které nemají podle pododdílu 1 přiřazenu rizikovou váhu 0 %.

4. Expozice jsou způsobilé k zařazení do kategorie retailových expozic uvedené v odst. 1 písm. d), jestliže splňují následující podmínky:

- a) jedná se buď o expozici vůči jednotlivci nebo jednotlivcům, nebo o expozici vůči malým či středně velkým subjektům, v posledním případě za předpokladu, že celková částka, kterou dlužník nebo ekonomicky spjatá skupina dlužníků dluží úvěrové instituci a mateřským podnikům a jejich dceřiným podnikům, včetně jakékoli expozice po splatnosti, ale s výjimkou pohledávek nebo podmíněných pohledávek zajištěných obytnými nemovitostmi, nepřekročí, podle informací, které má úvěrová instituce k dispozici, 1 milion EUR;
- b) úvěrová instituce s nimi při řízení svého úvěrového rizika zachází v průběhu času konzistentně a podobným způsobem,
- c) nejsou řízeny individuálně do té míry jako expozice v kategorii expozic vůči podnikům a
- d) každá představuje jednu z velkého počtu podobně řízených expozic.

Do kategorie retailových expozic lze zařadit současnou hodnotu retailové minimální leasingové splátky.

5. Do kategorie akciových expozic se zařadí tyto expozice:

- a) expozice, které nemají povahu dluhu a které vyjadřují podřízenou, zbytkovou pohledávku vůči aktivům nebo příjmům emitenta a
- b) dluhové expozice, jejichž ekonomická podstata je podobná jako u expozic uvedených v písmenu a).

6. V rámci kategorie expozic vůči podnikům úvěrové instituce odděleně rozlišují jako specializované úvěrové expozice takové expozice, které mají následující vlastnosti:

- a) jedná se o expozici vůči subjektu, který byl speciálně vytvořen za účelem financování nebo řízení hmotných aktiv,
- b) smluvní ujednání poskytují věřiteli značný stupeň kontroly nad aktivy a příjmy, která tato aktiva vytvářejí, a

c) primárním zdrojem splácení závazku je příjem vytvářený aktivy, která jsou financována, nikoliv nezávislá schopnost širšího obchodního podnikání.

7. Jakýkoli úvěrový závazek, který není zařazen do kategorií expozic uvedených v odst. 1 písm. a), b) a d) až f), se zařadí do kategorie expozic uvedené v písmenu c) daného odstavce.

8. Kategorie expozice uvedená v odst. 1 písm. g) zahrnuje zbytkovou hodnotu pronajaté nemovitosti, není-li zahrnuta v leasingové expozici, jak je uvedeno v příloze VII části 3 bodu 4.

9. Metodika, kterou úvěrová instituce používá pro zařazování expozic do různých kategorií, je přiměřená a v průběhu času konzistentní.

Článek 87

1. Hodnoty rizikově vážené expozice pro úvěrové riziko u expozic náležejících do jedné z kategorií expozic uvedených v čl. 86 odst. 1 písm. a) až e) nebo g) se, pokud nejsou odečítány z kapitálu, vypočítají podle přílohy VII části 1 bodů 1 až 27.

2. Hodnoty rizikově vážené expozice se pro riziko rozmělnění u nakoupených pohledávek vypočítají podle přílohy VII části 1 bodu 28. V případě, že má úvěrová instituce v souvislosti s nakoupenými pohledávkami vůči prodejci těchto pohledávek právo plného postihu za riziko selhání nebo za riziko rozmělnění, ustanovení článků 87 a 88 se v souvislosti s nakoupenými pohledávkami nepoužijí. S expozicí se místo toho může zacházet jako se zajištěnou expozicí.

3. Výpočet hodnot rizikově vážené expozice pro úvěrové riziko a riziko rozmělnění se zakládá na relevantních parametrech, které se vztahují k dané expozici. Tyto parametry zahrnují pravděpodobnost selhání (PD), ztrátu ze selhání (LGD), splatnost (M) a hodnotu expozice. K PD a LGD lze přihlížet společně nebo odděleně v souladu s přílohou VII částí 2.

4. Aniž je dotčen odstavec 3, hodnoty rizikově vážené expozice pro úvěrové riziko pro všechny expozice náležející do kategorie uvedené v čl. 86 odst. 1 písm. e) se vypočítají v souladu s přílohou VII částí 1 body 17 až 26, za podmínky souhlasu příslušných orgánů. Příslušné orgány povolí úvěrové instituci používat přístup stanovený v příloze VII části 1 bodech 25 a 26 pouze v případě, že úvěrová instituce splňuje minimální požadavky přílohy VII části 4 bodů 115 až 123.

5. Aniž je dotčen odstavec 3, hodnoty rizikově vážené expozice pro úvěrové riziko pro specializované úvěrové expozice lze vypočítat v souladu s přílohou VII částí 1 bodem 6. Příslušné orgány zveřejní pokyny k tomu, jak by měly úvěrové instituce přiřazovat rizikové váhy specializovaným úvěrovým expozicím podle přílohy VII části 1 bodu 6, a schválí metodiky přiřazování zavedené úvěrovými institucemi.

6. Pro expozice náležející do kategorií expozic uvedených v čl. 86 odst. 1 písm. a) až d) stanoví úvěrové instituce své vlastní odhady PD v souladu s článkem 84 a přílohou VII částí 4.

7. Pro expozice náležející do kategorie expozic uvedené v čl. 86 odst. 1 písm. d) stanoví úvěrové instituce své vlastní odhady LGD a konverzních faktorů v souladu s článkem 84 a přílohou VII částí 4.

8. Pro expozice náležející do kategorií expozic uvedených v čl. 86 odst. 1 písm. a) až c) uplatní úvěrové instituce hodnoty LGD stanovené v příloze VII části 2 bodu 8 a konverzní faktory stanovené v příloze VII části 3 bodu 9 písm. a) až d).

9. Aniž je dotčen odstavec 8, pro všechny expozice náležející do kategorií expozic uvedených v čl. 86 odst. 1 písm. a) až c) mohou příslušné orgány úvěrovým institucím povolit, aby používaly vlastní odhady LGD a konverzních faktorů v souladu s článkem 84 a přílohou VII částí 4.

10. Hodnoty rizikově vážené expozice pro sekuritizované expozice a pro expozice náležející do kategorie expozic uvedené v čl. 86 odst. 1 písm. f) se vypočítají v souladu s pododdílem 4.

11. Pokud expozice ve formě podniku kolektivního investování splňují kritéria stanovená v příloze VI části 1 bodech 77 a 78 a úvěrová instituce zná všechny podkladové expozice podniku kolektivního investování, přihlíží úvěrová instituce k těmto podkladovým expozicím pro účely výpočtu hodnot rizikově vážené expozice a hodnot očekávaných ztrát v souladu s metodami stanovenými v tomto pododdílu.

Pokud úvěrová instituce nesplňuje podmínky pro používání metod stanovených v tomto pododdílu, vypočítají se hodnoty rizikově vážené expozice a hodnoty očekávaných ztrát podle následujících přístupů:

a) pro expozice náležející do kategorie expozic uvedené v čl. 86 odst. 1 písm. e) přístup stanovený v příloze VII části 1 bodech 19 až 21. Jestliže úvěrová instituce není pro tyto účely schopna rozlišit mezi akciovými expozicemi neobchodovanými na regulovaných trzích, akciovými expozicemi obchodovanými na regulovaných trzích a ostatními akciovými expozicemi, zachází s těmito expozicemi jako s ostatními akciovými expozicemi,

b) pro všechny ostatní podkladové expozice přístup stanovený v pododdílu 1, s výhradou následujících úprav:

i) expozice jsou zařazeny do příslušné kategorie expozic a je jim přiřazena riziková váha příslušející ke stupni úvěrové kvality, který je bezprostředně nad tím stupněm úvěrové kvality, do kterého by byla tato expozice obvykle zařazena, a

- ii) expozicím zařazeným do vyšších stupňů úvěrové kvality, kterým by byla obvykle přiřazena riziková váha 150 %, je přiřazena riziková váha 200 %.

12. Pokud expozice ve formě podniku kolektivního investování nespĺňuje kritéria stanovená v příloze VI části 1 bodech 77 a 78 nebo pokud úvěrová instituce nezná všechny podkladové expozice podniku kolektivního investování, přihlédne úvěrová instituce přímo k podkladovým expozicím a vypočítá hodnoty rizikově vážené expozice a hodnoty očekávaných ztrát v souladu s přístupem stanoveným v příloze VII části 1 bodech 19 až 21. Jestliže úvěrová instituce není pro tyto účely schopna rozlišit mezi akciovými expozicemi neobchodovanými na regulovaných trzích, akciovými expozicemi obchodovanými na regulovaných trzích a ostatními akciovými expozicemi, zachází s těmito expozicemi jako s ostatními akciovými expozicemi. Pro tyto účely se expozice, které nejsou akciovými expozicemi, zařadí do jedné z kategorií (akciové expozice obchodované či neobchodované na regulovaných trzích nebo ostatní akciové expozice) uvedených v příloze VII části 1 bodě 19 a neznámé expozice se zařadí do kategorie ostatních akciových expozic.

Jestliže úvěrové instituce nevyužijí výše uvedenou metodu, mohou si samy provést výpočet nebo se spolehnout na třetí stranu, která vypočítá a oznámí průměrné hodnoty rizikově vážené expozice na základě podkladových expozic podniku kolektivního investování v souladu s následujícími přístupy, je-li v dostatečné míře zajištěna správnost výpočtu a oznámení:

- a) pro expozice náležející do kategorie expozic uvedené v čl. 86 odst. 1 písm. e) přístup stanovený v příloze VII části 1 bodech 19 až 21. Jestliže úvěrová instituce není pro tyto účely schopna rozlišit mezi akciovými expozicemi obchodovanými na regulovaných trzích, akciovými expozicemi obchodovanými na regulovaných trzích a ostatními akciovými expozicemi, zachází s těmito expozicemi jako s ostatními akciovými expozicemi; nebo
- b) pro všechny ostatní podkladové expozice přístup stanovený v pododdlílu 1, s výhradou následujících úprav:
 - i) expozice jsou zařazeny do příslušné kategorie expozic a je jim přiřazena riziková váha příslušející ke stupni úvěrového hodnocení, který je bezprostředně nad tím stupněm úvěrového hodnocení, do kterého by byla tato expozice obvykle zařazena, a
 - ii) expozicím zařazeným do vyšších stupňů úvěrového hodnocení, kterým by byla obvykle přiřazena riziková váha 150 %, je přiřazena riziková váha 200 %.

Článek 88

1. Hodnoty očekávaných ztrát pro expozice náležející do jedné z kategorií expozic uvedených v čl. 86 odst. 1 písm. a) až e) se vypočítají v souladu s metodami stanovenými v příloze VII části 1 bodech 29 až 35.

2. Výpočet hodnot očekávaných ztrát v souladu s přílohou VII částí 1 body 29 až 35 se pro každou expozici zakládá na týchž

vstupních údajích o PD, LGD a hodnotě expozice jako jsou ty, které se použijí pro výpočet hodnot rizikově vážené expozice v souladu s článkem 87. V případě expozic v selhání, pro které úvěrové instituce použily vlastní odhady LGD, odpovídá očekávaná ztráta (EL) nejlepšímu vlastnímu odhadu EL (EL_{BE}) provedenému úvěrovou institucí podle přílohy VII části 4 bodu 80.

3. Hodnoty očekávaných ztrát pro sekuritizované expozice se vypočítají v souladu s pododdlílem 4.

4. Hodnota očekávaných ztrát pro expozice náležející do kategorie expozic uvedené v čl. 86 odst. 1 písm. g) je nulová.

5. Hodnoty očekávaných ztrát pro riziko rozmělnění nakoupených pohledávek se vypočítají v souladu s metodami stanovenými v příloze VII části 1 bodě 35.

6. Hodnoty očekávaných ztrát pro expozice uvedené v čl. 87 odst. 11 a 12 se vypočítají v souladu s metodami uvedenými v příloze VII části 1 bodech 29 až 35.

Článek 89

1. S výhradou souhlasu příslušných orgánů mohou úvěrové instituce, které jsou oprávněny k využívání přístupu založeného na interním ratingu pro výpočet hodnoty rizikově vážené expozice a hodnoty očekávaných ztrát, použít pro jednu nebo několik následujících kategorií expozic pododdlí 1:

- a) kategorii expozic uvedenou v čl. 86 odst. 1 písm. a), kde je počet významných protistran omezen a pro úvěrovou instituci by uplatnění ratingového systému vůči těmto protistranám představovalo nepřiměřenou zátěž,
- b) kategorii expozic uvedenou v čl. 86 odst. 1 písm. b), kde je počet významných protistran omezen a pro úvěrovou instituci by uplatnění ratingového systému vůči těmto protistranám představovalo nepřiměřenou zátěž,
- c) expozice v nevýznamných obchodních útvarech a kategorie expozic, které jsou nevýznamné z hlediska velikosti a rizikového profilu,
- d) expozice vůči centrálním vládám domovského členského státu a vůči jeho orgánům regionální a místní správy a správním orgánům za předpokladu, že:
 - i) neexistuje rozdíl v riziku expozic vůči této centrální vládě a ostatních obdobných expozic v důsledku zvláštních veřejnoprávních ustanovení a
 - ii) expozicím vůči této centrální vládě je podle pododdlílu 1 přidělena riziková váha 0 %,
- e) expozice úvěrové instituce vůči protistraně, která je jejím mateřským podnikem, jejím dceřiným podnikem nebo dceřiným podnikem jejího mateřského podniku za předpokladu, že touto protistranou je instituce nebo

finanční holdingová společnost, finanční instituce, společnost spravující aktiva nebo podnik pomocných služeb, na něž se vztahují obezřetnostní požadavky, nebo podnik ve vzájemném vztahu podle čl. 12 odst. 1 směrnice 83/349/EHS a expozice mezi úvěrovými institucemi, které splňují požadavky podle čl. 80 odst. 8,

- f) akciové expozice vůči subjektům, jejichž úvěrové závazky jsou způsobilé pro rizikovou váhu 0 % podle pododdílu 1 (včetně těch subjektů veřejného sektoru, na něž se může použít riziková váha 0 %),
- g) akciové expozice nabyté v rámci legislativních programů na podporu přesně vymezených hospodářských odvětví, které poskytují úvěrovým institucím významné dotace na investice a zahrnují určitou formu státního dohledu a omezení kapitálových investic. Tato výjimka je omezena na souhrnný limit 10 % původního a dodatkového kapitálu,
- h) expozice podle přílohy VI části 1 bodu 40, které splňují podmínky tam uvedené, nebo
- i) státní a státem zajištěné záruky podle přílohy VIII části 2 bodu 19.

Tento odstavec nebrání příslušným orgánům jiných členských států umožnit uplatnění pravidel pododdílu 1 na akciové expozice, kterým bylo takové zacházení umožněno v jiném členském státě.

2. Pro účely odstavce 1 se kategorie akciových expozic úvěrové instituce považuje za významnou, pokud jejich souhrnná hodnota snižená o akciové expozice nabyté v rámci legislativních programů, jak je uvedeno v odst. 1 písm. g), převyší v průměru za předcházející rok 10 % kapitálu úvěrové instituce. Je-li počet těchto akciových expozic nižší než 10 jednotlivých účastí, činí tento limit 5 % kapitálu úvěrové instituce.

Pododdíl 3

Snižování úvěrového rizika

Článek 90

Pro účely tohoto pododdílu se „úvěrovou institucí poskytující úvěr“ rozumí úvěrová instituce, která má danou expozici, ať už vznikla z jejích úvěrových nebo jiných činností.

Článek 91

Úvěrové instituce, které používají standardizovaný přístup podle článků 78 až 83 nebo používají přístup založený na interním ratingu podle článků 84 až 89, ale nepoužívají své vlastní odhady LGD a konverzních faktorů podle článků 87 a 88, mohou uznat snižování úvěrového rizika v souladu s tímto pododdílem při výpočtu hodnot rizikově vážené expozice pro účely čl. 75 písm. a), případně při výpočtu očekávané ztráty pro účely výpočtu uvedeného v čl. 57 písm. q) a v čl. 63 odst. 3.

Článek 92

1. Technika používaná pro zajištění úvěrového rizika spolu s akcemi, kroky, postupy a zásadami, které úvěrová instituce poskytující úvěr přijala nebo zavedla, vedou k vytvoření takových uspořádání na zajištění úvěrového rizika, která jsou právně účinná a vymahatelná ve všech příslušných právních řádech.

2. Úvěrová instituce poskytující úvěr učiní všechny náležitě kroky, aby zajistila účinnost uspořádání zajištění úvěrového rizika a aby pokryla související rizika.

3. V případě majetkového zajištění úvěrového rizika je podmínkou pro uznání způsobilosti aktiv jejich dostatečná likvidita a dostatečně stabilní hodnota v průběhu času tak, aby byla zabezpečena vhodná úroveň jistoty ohledně dosaženého zajištění úvěrového rizika s přihlédnutím k přístupu, který se používá k výpočtu hodnot rizikově vážené expozice, a na povolenou míru uznatelnosti. Způsobilá mohou být pouze aktiva uvedená v příloze VIII části 1.

4. V případě majetkového zajištění úvěrového rizika má úvěrová instituce poskytující úvěr právo ve vhodném okamžiku realizovat nebo zadržet aktiva, z nichž vyplývá zajištění v případě selhání, platební neschopnosti nebo konkursu dlužníka, případně správce kolaterálu, nebo v případě jiné smluvně stanovené úvěrové události. Stupeň korelace mezi hodnotou aktiva, které poskytuje zajištění úvěru, a úvěrovou kvalitou dlužníka nesmí být nepřiměřeně vysoký.

5. V případě zajištění úvěrového rizika třetí stranou je podmínkou pro uznání způsobilosti strany poskytující závazek její dostatečná spolehlivost a skutečnost, že dohoda o zajištění úvěru má právní účinky a je vymahatelná v příslušných právních řádech tak, aby byla zabezpečena vhodná úroveň jistoty ohledně dosaženého zajištění úvěrového rizika s přihlédnutím k přístupu, který se používá k výpočtu hodnot rizikově vážené expozice, a na povolenou míru uznání. Způsobilost lze uznat pouze v případě poskytovatelů úvěrového zajištění a typů dohod o zajištění úvěru stanovených v příloze VIII části 1.

6. Musí být splněny minimální požadavky stanovené v příloze VIII části 2.

Článek 93

1. Jestliže jsou splněny požadavky stanovené v článku 92, lze výpočet hodnot rizikově vážené expozice, případně hodnot očekávaných ztrát, upravit v souladu s přílohou VIII částmi 3 až 6.

2. K žádné expozici, u níž bylo uplatněno snížení úvěrového rizika, nesmí být přiřazena vyšší hodnota rizikově vážené expozice nebo očekávané ztráty, než jaká by byla přiřazena k jinak stejné expozici bez snížení úvěrového rizika.

3. Jestliže hodnota rizikově vážené expozice již bere v úvahu zajištění úvěrového rizika podle článků 78 až 83, případně článků 84 až 89, výpočet úvěrového zajištění podle tohoto pododdílu se dále neuznává.

Pododdíl 4

Sekuritizace

Článek 94

Jestliže úvěrová instituce používá standardizovaný přístup stanovený v člancích 78 až 83 pro výpočet hodnot rizikově vážené expozice pro kategorii expozic, do níž by byly podle článku 79 zařazeny sekuritizované expozice, vypočítá hodnotu rizikově vážené expozice sekuritizační pozice v souladu s přílohou IX částí 4 body 1 až 36.

Ve všech ostatních případech vypočítá hodnotu rizikově vážené expozice v souladu s přílohou IX částí 4 body 1 až 5 a 37 až 76.

Článek 95

1. Jestliže bylo z úvěrové instituce, která je původcem, v souladu s přílohou IX částí 2 převedeno významné úvěrové riziko spojené se sekuritizovanými expozicemi, může daná úvěrová instituce:

- a) v případě tradiční sekuritizace vyjmout expozice, které sekuritizovala, z výpočtu hodnot rizikově vážené expozice, případně hodnot očekávaných ztrát, a
- b) v případě syntetické sekuritizace vypočítat hodnoty rizikově vážené expozice, případně hodnoty očekávaných ztrát, se zřetelem k sekuritizovaným expozicím podle přílohy IX části 2.

2. Jestliže se použije odstavec 1, úvěrová instituce, která je původcem, vypočítá hodnoty rizikově vážené expozice předepsané v příloze IX pro pozice, které případně drží v sekuritizaci.

Jestliže úvěrová instituce, která je původcem, nepřevéde významné úvěrové riziko v souladu s odstavcem 1, nemusí provádět výpočet hodnot rizikově vážené expozice pro žádnou pozici, kterou případně drží v dané sekuritizaci.

Článek 96

1. Pro výpočet hodnot rizikově vážené expozice sekuritizační pozice se přidělí hodnotě expozice pozice rizikové váhy v souladu s přílohou IX na základě úvěrové kvality dané pozice, která může být určena odkazem na úvěrové hodnocení externí ratingovou agenturou nebo jiným způsobem, jak je uvedeno v příloze IX.

2. Jestliže se expozice vztahuje na různé tranše v sekuritizaci, považuje se expozice spojená s každou tranší za samostatnou sekuritizační pozici. Má se za to, že poskytovatelé úvěrového zajištění sekuritizační pozice drží pozice v sekuritizaci. Sekuritizační pozice zahrnují expozice spojené se sekuritizací vyplývající z úrokových nebo měnových derivátových kontraktů.

3. Jestliže je sekuritizační pozice předmětem majetkového zajištění úvěrového rizika nebo zajištění úvěrového rizika třetí stranou, lze rizikovou váhu, kterou k ní lze přiřadit, upravit v souladu s články 90 až 93 vykládanými ve spojení s přílohou IX.

4. S výhradou čl. 57 písm. r) a čl. 66 odst. 2 se hodnota rizikově vážené expozice zahrne do součtu hodnot rizikově vážené expozice úvěrové instituce pro účely čl. 75 písm. a).

Článek 97

1. Úvěrové hodnocení externí ratingovou agenturou lze použít k určení rizikové váhy sekuritizační pozice podle článku 96 pouze v případě, že externí ratingovou agenturu k tomuto účelu uznaly příslušné orgány za způsobilou (dále jen „způsobilá externí ratingová agentura“).

2. Příslušné orgány uznají, že externí ratingová agentura je způsobilá pro účely odstavce 1 pouze v případě, pokud se ke své spokojenosti ujistily, že tato agentura splňuje požadavky stanovené v článku 81, s přihlédnutím k technickým kritériím uvedeným v příloze VI části 2, a že prokázala své schopnosti v oblasti sekuritizace, což lze dokázat například širokým přijetím na trhu.

3. Jestliže příslušné orgány jednoho členského státu uznaly externí ratingovou agenturu za způsobilou pro účely odstavce 1, mohou ji příslušné orgány ostatních členských států uznat pro tyto účely za způsobilou, aniž by provedly vlastní hodnocení.

4. Příslušné orgány zveřejní informace o postupu uznávání a seznam způsobilých ratingových agentur.

5. Úvěrové hodnocení vypracované způsobilou externí ratingovou agenturou lze použít pro účely odstavce 1 pouze v případě, že odpovídá zásadám důvěryhodnosti a transparentnosti uvedeným v příloze IX části 3.

Článek 98

1. Pro účely použití rizikových vah na sekuritizační pozice příslušné orgány určí, k jakým stupňům úvěrového hodnocení stanoveným v příloze IX mají být přiřazena příslušná úvěrová hodnocení vypracovaná způsobilou externí ratingovou agenturou. Tato rozhodnutí jsou objektivní a konzistentní.

2. Když příslušné orgány jednoho členského státu provedou určení podle odstavce 1, mohou příslušné orgány ostatních členských států toto určení uznat, aniž by provedly vlastní určení.

Článek 99

Využívání úvěrových hodnocení vypracovaných externí ratingovou agenturou pro výpočet hodnot rizikově vážené expozice úvěrové instituce podle článku 96 je konzistentní a probíhá v souladu s přílohou IX částí 3. Úvěrová hodnocení se nepoužívají selektivně.

Článek 100

1. V případě sekuritizace revolvingových expozic s možností předčasného splacení úvěrová instituce, která je původcem, vypočítá v souladu s přílohou IX dodatečnou hodnotu rizikově vážené expozice pro riziko zvýšení úrovně úvěrového rizika, jimž je vystavena, po využití možnosti předčasného splacení.

2. Pro tyto účely se „revolvingovou expozicí“ rozumí expozice, u níž se částky nesplacené klienty mohou měnit na základě rozhodnutí klientů půjčit si a splácet až do výše sjednaného limitu, a možností předčasného splacení se rozumí smluvní ustanovení, které vyžaduje, aby v případě přesně vymezených událostí byly pozice investorů splaceny před původně stanovenou dobou splatnosti vydaných cenných papírů.

Článek 101

1. Úvěrová instituce, která je původcem a vypočítala hodnoty rizikově vážené expozice spojené se sekuritizací podle článku 95, nebo úvěrová instituce, která je sponzorem, neposkytne s cílem snížit potenciální nebo skutečné ztráty investorů sekuritizaci podporu, která by překračovala její smluvní závazky.

2. Jestliže úvěrová instituce, která je původcem nebo sponzorem, nedodrží u určité sekuritizace odstavce 1, příslušný orgán jí uloží, aby měla minimálně k dispozici kapitál na všechny sekuritizované expozice v takové výši, jako kdyby nebyly sekuritizovány. Úvěrová instituce zveřejní, že poskytla mimo-smluvní podporu, a informuje o následném regulativním dopadu na její kapitál.

Oddíl 4

Minimální kapitálové požadavky pro krytí operačního rizika

Článek 102

1. Příslušné orgány uloží úvěrovým institucím, aby měly k dispozici kapitál na krytí operačního rizika v souladu s přístupy stanovenými v článcích 103, 104 a 105.

2. Aniž je dotčen odstavec 4, úvěrové instituce, které používají přístup stanovený v článku 104, nesmějí znovu využívat přístup uvedený v článku 103, ledaže prokáží rozumný důvod a obdrží souhlas příslušných orgánů.

3. Aniž je dotčen odstavec 4, úvěrové instituce, které používají přístup stanovený v článku 105, nesmějí znovu využívat přístup uvedený v článku 103 nebo 104, ledaže prokáží rozumný důvod a obdrží souhlas příslušných orgánů.

4. Příslušné orgány mohou úvěrovými institucím povolit, aby využívaly kombinaci přístupů v souladu s přílohou X části 4.

Článek 103

Kapitálové požadavky pro krytí operačního rizika podle přístupu základního ukazatele představují určité procento relevantního ukazatele, v souladu s parametry stanovenými v příloze X části 1.

Článek 104

1. Podle standardizovaného přístupu rozdělí úvěrové instituce své činnosti do určitého počtu linií podnikání, jak je stanoveno v příloze X části 2.

2. V každé linii podnikání úvěrové instituce vypočítají kapitálový požadavek pro krytí operačního rizika jako určité procento relevantního ukazatele, v souladu s parametry stanovenými v příloze X části 2.

3. Pro některé linie podnikání mohou příslušné orgány za určitých podmínek úvěrové instituci povolit v souladu s přílohou X částí 2 body 5 až 11, aby pro určení svého kapitálového požadavku pro krytí operačního rizika použila alternativní relevantní ukazatel.

4. Kapitálový požadavek pro krytí operačního rizika podle standardizovaného přístupu představuje součet kapitálových požadavků na krytí operačního rizika napříč všemi jednotlivými liniemi podnikání.

5. Parametry pro standardizovaný přístup jsou stanoveny v příloze X části 2.

6. Aby úvěrové instituce mohly používat standardizovaný přístup, musí splňovat kritéria stanovená v příloze X části 2.

Článek 105

1. Úvěrové instituce mohou využívat pokročilé přístupy k měření založené na vlastních systémech měření operačního rizika, jestliže příslušný orgán výslovně schválí využívání dotyčných modelů pro výpočet kapitálového požadavku.

2. Úvěrové instituce musí ke spokojenosti příslušných orgánů prokázat, že splňují kvalifikační kritéria stanovená v příloze X části 3.

3. Jestliže pokročilý přístup k měření hodlá využít mateřská úvěrová instituce v EU a její dceřiné podniky nebo dceřiné podniky mateřské finanční holdingové společnosti v EU, orgány příslušné pro různé právní subjekty úzce spolupracují, jak je stanoveno v článcích 129 až 132. Žádost obsahuje prvky uvedené v příloze X části 3.

4. Jestliže mateřská úvěrová instituce v EU a její dceřiné podniky nebo dceřiné podniky mateřské finanční holdingové společnosti v EU používají pokročilý přístup k měření na jednotném základě, mohou příslušné orgány povolit, aby kvalifikační kritéria stanovená v příloze X části 3 splnily mateřský podnik a jeho dceřiné podniky společně.

Oddíl 5

Článek 110

Velká angažovanost

Článek 106

1. „Angažovanost“ se pro účely tohoto oddílu rozumějí jakákoli aktiva nebo podrozvahové položky uvedené v oddílu 3 pododdílu 1, bez uplatnění rizikových vah nebo stupňů rizika tam stanovených.

Angažovanost vyplývající z bodů uvedených v příloze IV se vypočítá pomocí jedné z metod stanovených v příloze III. Pro účely tohoto oddílu se použije také příloha III část 2 bod 2.

Se souhlasem příslušných orgánů lze vyloučit z definice angažovanosti všechny položky plně kryté kapitálem, pokud tento kapitál není zahrnut do kapitálu úvěrové instituce pro účely článku 75 nebo do výpočtu jiných sledovaných ukazatelů stanovených v této směrnici a jiných předpisech Společenství.

2. Angažovanost nezahrnuje:

- a) expozice z devizových operací s obvyklým průběhem vypořádání do 48 hodin po zaplacení nebo
- b) expozice z koupě nebo prodeje cenných papírů s obvyklým průběhem vypořádání do pěti pracovních dnů po zaplacení nebo dodání cenných papírů podle toho, k čemu dojde dřív.

Článek 107

Pro účely tohoto oddílu se pojem úvěrová instituce vztahuje na:

- a) úvěrovou instituci včetně jejích poboček ve třetích zemích a
- b) všechny soukromé nebo veřejné podniky včetně jejích poboček, které odpovídají definici úvěrové instituce a které získaly povolení ve třetí zemi.

Článek 108

Angažovanost úvěrové instituce vůči klientovi nebo ekonomicky spjaté skupině klientů se považuje za velkou, představuje-li její hodnota alespoň 10 % kapitálu instituce.

Článek 109

Příslušné orgány vyžadují, aby měla každá úvěrová instituce řádné administrativní a účetní postupy a přiměřený mechanismus vnitřní kontroly k zjištění a zaznamenání všech případů velké angažovanosti a jejich následných změn v souladu s touto směrnicí a ke sledování případů angažovanosti s ohledem na vlastní zásady úvěrové instituce v oblasti angažovanosti.

1. Úvěrová instituce ohlásí každou velkou angažovanost příslušným orgánům.

Členské státy stanoví, že toto ohlášení má být učiněno podle jejich uvážení jedním z těchto dvou způsobů:

- a) ohlášení všech případů velké angažovanosti nejméně jednou ročně spojené s průběžným hlášením všech nových případů velké angažovanosti a zvýšení každé již existující velké angažovanosti nejméně o 20 % oproti předchozímu hlášení nebo
- b) ohlášení všech případů velké angažovanosti nejméně čtyřikrát ročně.

2. S výjimkou případů úvěrových institucí, které se při uznání kolaterálu při výpočtu hodnoty expozice pro účely čl. 111 odst. 1, 2 a 3 řídí článkem 114, expozice osvobozené podle čl. 113 odst. 3 písm. a) až d) a f) až h) nemusí být ohlašovány podle odstavce 1 tohoto článku. Četnost podávání zpráv stanovená v odst. 1 písm. b) může být snížena na dvakrát ročně pro případy angažovanosti uvedené v čl. 113 odst. 3 písm. e) a i) a článcích 115 a 116.

Uplatní-li úvěrová instituce tento odstavec, musí uchovat záznam o důvodech pro takový krok nejméně po dobu jednoho roku od události, která vedla k osvobození, aby mohly příslušné orgány prověřit, zda bylo oprávněné.

3. Členské státy mohou stanovit, aby úvěrové instituce prováděly rozbor svých expozic vůči poskytovatelům kolaterálu z důvodu možné koncentrace a kde je to vhodné, aby učinily opatření či oznámily příslušnému orgánu všechna významná zjištění.

Článek 111

1. Úvěrová instituce nepřipustí angažovanost vůči jednomu klientovi nebo ekonomicky spjaté skupině klientů, jejíž hodnota přesahuje 25 % jejího kapitálu.

2. Je-li tímto klientem nebo ekonomicky spjatou skupinou klientů mateřský nebo dceřiný podnik úvěrové instituce, případně jeden nebo více dceřiných podniků takového mateřského podniku, snižuje se procento uvedené v odstavci 1 na 20 %. Členský stát však nemusí uplatňovat na angažovanost vůči takovým klientům limit 20 %, pokud zajistí zvláštní sledování takových případů angažovanosti jinými opatřeními nebo postupy. O obsahu těchto opatření a postupů uvědomí Komisi a Evropský bankovní výbor.

3. Úvěrová instituce nepřipustí případy velké angažovanosti, které celkově přesahují 800 % hodnoty jejího kapitálu.

4. Úvěrová instituce musí soustavně dodržovat limity angažovanosti stanovené v odstavcích 1, 2 a 3. Pokud ve výjimečných případech její angažovanost přesáhne tyto limity, oznámí tuto skutečnost bezodkladně příslušným orgánům, které mohou úvěrové instituci v odůvodněných případech poskytnout lhůtu k tomu, aby dosáhla souladu s limity.

Článek 112

1. Pro účely článků 113 až 117 pojem „záruka“ zahrnuje úvěrové deriváty uznané podle článků 90 až 93, s výjimkou úvěrových dluhopisů.

2. S výhradou odstavce 3 v případech, kdy lze podle článků 113 až 117 povolit uznání majetkového zajištění úvěrového rizika nebo zajištění úvěrového rizika třetí stranou, je nutno dodržet požadavky na způsobilost a jiné minimální požadavky stanovené články 90 až 93 pro účely výpočtu hodnoty rizikové vážené expozice podle článků 78 až 83.

3. Pokud se úvěrová instituce řídí čl. 114 odst. 2, je uznání majetkového zajištění úvěrového rizika podmíněno splněním příslušných požadavků uvedených v člancích 84 až 89.

Článek 113

1. Členské státy mohou stanovit přísnější limity, než jsou limity stanovené v článku 111.

2. Členské státy mohou zcela nebo částečně vyjmout z působnosti čl. 111 odst. 1, 2 a 3 angažovanost úvěrové instituce vůči jejímu mateřskému podniku, jiným dceřiným podnikům tohoto mateřského podniku nebo vlastním dceřiným podnikům, podléhají-li tyto podniky témuž dohledu na konsolidovaném základě jako sama úvěrová instituce vykonávanému v souladu s touto směrnicí nebo s obdobnými normami platnými ve třetí zemi.

3. Členské státy mohou zcela nebo částečně vyjmout následující expozice z působnosti článku 111:

- a) aktiva představující pohledávky vůči centrálním vládám nebo centrálním bankám, kterým by nezajištěným byla přidělena podle článků 78 až 83 riziková váha 0 %,
- b) aktiva představující pohledávky vůči mezinárodním organizacím nebo mezinárodním rozvojovým bankám, kterým by nezajištěným byla přidělena podle článků 78 až 83 riziková váha 0 % ,
- c) aktiva představující pohledávky kryté výslovnou zárukou centrálních vlád, centrálních bank, mezinárodních organizací, mezinárodních rozvojových bank nebo subjektů veřejného sektoru, v nichž by nezajištěným pohledávkám vůči subjektu poskytujícímu záruky byla přidělena podle článků 78 až 83 riziková váha 0 %,

d) expozice vůči centrálním vládám, centrálním bankám, mezinárodním organizacím nebo mezinárodním rozvojovým bankám nebo subjektům veřejného sektoru, nebo expozice, za něž výše uvedené subjekty ručí, jestliže by nezajištěným pohledávkám vůči subjektu, vůči němuž existuje expozice nebo který za ni ručí, byla přidělena podle článků 78 až 83 riziková váha 0 % ,

e) aktiva představující pohledávky a jiné expozice vůči centrálním vládám nebo centrálním bankám, které nejsou zmíněny ve výše uvedeném písmenu a), které znějí na národní měny dlužníků a případně jsou v nich financovány,

f) aktiva a jiné expozice zajištěné ke spokojenosti příslušných orgánů kolaterálem ve formě dluhových cenných papírů vydaných centrálními vládami nebo centrálními bankami, mezinárodními organizacemi, mezinárodními rozvojovými bankami nebo orgány regionální nebo místní správy členských států nebo subjekty veřejného sektoru, jejichž cenné papíry představují vůči emitentovi pohledávku, které by podle článků 78 až 83 byla přidělena riziková váha 0 %;

g) aktiva a jiné expozice zajištěné ke spokojenosti příslušných orgánů kolaterálem ve formě hotovostních vkladů u úvěrové instituce poskytující úvěr nebo u úvěrové instituce, která je mateřským nebo dceřiným podnikem úvěrové instituce poskytující úvěr,

h) aktiva a jiné expozice zajištěné ke spokojenosti příslušných orgánů kolaterálem ve formě vkladních listů vydaných úvěrovou institucí poskytující úvěr nebo úvěrovou institucí, která je mateřským nebo dceřiným podnikem úvěrové instituce poskytující úvěr, a uschovaných u některé z nich,

i) aktiva představující pohledávky a jiné expozice vůči institucím se splatností nejvýše jeden rok, která tvoří jejich kapitál,

j) aktiva představující pohledávky a jiné expozice vůči institucím, které nejsou úvěrovými institucemi, ale které splňují podmínky uvedené v příloze VI části 1 bodě 85, se splatností nejvýše jeden rok, zajištěná v souladu s ustanovením téhož odstavce,

k) obchodní směnky a jiné obdobné směnky se splatností nejvýše jeden rok, podepsané jinými úvěrovými institucemi,

l) kryté dluhopisy, jak jsou vymezeny v příloze VI části 1 bodech 68 až 70,

m) než dojde k další koordinaci, majetkové účasti v pojišťovnách uvedených v čl. 122 odst. 1 až do výše 40 % kapitálu úvěrové instituce, která nabývá účast,

n) aktiva představující pohledávky vůči regionálním nebo ústředním úvěrovým institucím, se kterými je úvěrová instituce poskytující úvěr sdružena v síti v souladu

s právními předpisy nebo stanovami a které jsou podle těchto předpisů nebo stanov příslušné k hotovostním clearingovým operacím v rámci sítě,

- o) expozice zajištěné ke spokojenosti příslušných orgánů kolaterálem ve formě cenných papírů jiných, než které jsou uvedeny v písmenu f),
- p) úvěry zajištěné ke spokojenosti příslušných orgánů hypotékami na obytné nemovitosti nebo účastmi ve finských společnostech zajišťujících bytovou výstavbu v souladu s finským zákonem o společnostech zajišťujících bytovou výstavbu z roku 1991 nebo odpovídajícími pozdějšími předpisy a nájemní operace, kdy si pronajímatel ponechává plné vlastnictví obytné nemovitosti, dokud nájemce nevyužije svého předkupního práva, ve všech uvedených případech do výše 50 % hodnoty dané obytné nemovitosti,
- q) následující expozice, pokud by jim byla podle článků 78 až 83 přiřazena riziková váha 50 %, a pouze do 50 % hodnoty dotyčné nemovitosti:

- i) expozice zajištěné hypotékami na kancelářské nebo jiné obchodní prostory nebo účastmi ve finských společnostech zajišťujících výstavbu v souladu s finským zákonem o společnostech zajišťujících bytovou výstavbu z roku 1991 nebo odpovídajícími pozdějšími předpisy, pokud jde o kanceláře nebo jiné obchodní prostory a
- ii) expozice související s transakcemi, které se týkají pronájmů kanceláří nebo jiných obchodních prostor;

pro účely bodu ii) mohou až do 31. prosince 2011 příslušné orgány každého členského státu povolit úvěrovým institucím, aby uznávaly 100 % hodnoty dotyčné nemovitosti. Na konci daného období se toto zacházení přezkoumá. Členské státy informují Komisi o využití tohoto preferenčního zacházení,

- r) 50 % podrozvahových položek se středně nízkým rizikem podle přílohy II;
- s) se souhlasem příslušných orgánů jiné záruky než záruky na úvěry, které vyplývají z právních předpisů a které svým členům poskytují vzájemné záruční společnosti mající postavení úvěrových institucí, přičemž tato částka se ocení vahou 20 %, a
- t) nízké rizikové podrozvahové položky uvedené v příloze II, pokud byla uzavřena dohoda s klientem nebo ekonomicky spjatou skupinou klientů, na jejímž základě lze připustit angažovanost pouze tehdy, bylo-li ověřeno, že nezpůsobí překročení limitů uplatňovaných podle čl. 111 odst. 1 až 3.

Má se za to, že hotovost obdržená na základě úvěrového dluhopisu vydaného úvěrovou institucí, stejně jako úvěry, které protistrana poskytla úvěrové instituci, a vklady protistrany u úvěrové instituce, které jsou předmětem dohody o započtení rozvahových položek podle článků 90 až 93, spadají pod písmeno g).

Pro účely písmene o) musí být cenné papíry použité jako kolaterál oceněny svou tržní cenou, mít hodnotu přesahující hodnotu expozice a musí s nimi být obchodováno na burze nebo musí být skutečně obchodovatelné a pravidelně kotované na trhu provozovaném uznanými profesionálními operátory, který umožňuje ke spokojenosti příslušných orgánů domovského členského státu úvěrové instituce stanovit objektivní cenu, pomocí níž lze kdykoli ověřit nadhodnotu cenných papírů. Požadovaná nadhodnota je 100 %, může však být 150 % v případě akcií a 50 % v případě dluhopisů vydaných institucemi, orgány regionální nebo místní správy členských států neuvedenými v písmenu f) a v případě dluhových cenných papírů vydaných mezinárodními rozvojovými bankami, kterým nebyla podle článků 78 až 83 přidělena riziková váha 0 %. V případě nesouladu splatnosti expozice a zajištění úvěrového rizika se kolaterál neuzná. Cenné papíry použité jako kolaterál nesmějí být součástí kapitálu úvěrové instituce.

Pro účely písmene p) se hodnota této nemovitosti vypočítá, nemají-li příslušné orgány námitky, na základě přísných oceňovacích pravidel stanovených právními nebo správními předpisy. Přecenění se provádí nejméně jednou ročně. Pro účely písmene p) se obytnou nemovitostí rozumí obytný prostor, který obývá nebo pronajímá dlužník.

Členské státy uvědomí Komisi o jakékoli výjimce udělené podle písmene s), aby zajistily, že nenaruší hospodářskou soutěž.

Článek 114

1. S výhradou odstavce 3 mohou členské státy pro účely výpočtu hodnoty expozic pro účely čl. 111 odst. 1 až 3 úvěrovým institucím, které používají komplexní metodu finančního kolaterálu podle článků 90 až 93, jako alternativu k využívání plné nebo částečné výjimky podle čl. 113 odst. 3 písm. f), g), h) a o) povolit, aby použily hodnotu, která je nižší než hodnota expozice, ale není nižší než součet plně upravených hodnot jejich expozic vůči klientovi nebo ekonomicky spjaté skupině klientů.

Pro tyto účely se „plně upravenou hodnotou expozice“ rozumí hodnota vypočítaná podle článků 90 až 93 při zohledňování snižování úvěrového rizika, koeficientu volatility a jakéhokoli nesouladu splatnosti (E*).

V případě použití tohoto odstavce na úvěrovou instituci se na danou úvěrovou instituci nevztahuje čl. 113 odst. 3 písm. f), g), h) a o).

2. S výhradou odstavce 3 lze úvěrové instituci, které je povoleno používat vlastní odhady ztrát ze selhání a konverzních faktorů pro kategorii expozice podle článků 84 až 89 a o níž se příslušné orgány domnívají, že je schopna odhadnout dopady finančního kolaterálu na své expozice odděleně od aspektů souvisejících se ztrátou ze selhání, povolit, aby k těmto dopadům přihlížela při výpočtu hodnoty expozic pro účely čl. 111 odst. 1 až 3.

Příslušné orgány se ujistí o vhodnosti odhadů, které úvěrová instituce vypracovala, aby snížila hodnotu expozice za účelem dodržení článku 111.

Jestliže je úvěrové instituci povoleno používat vlastní odhady vlivu finančního kolaterálu, použije je konzistentně s přístupem uplatňovaným při výpočtu kapitálových požadavků.

Úvěrovým institucím, kterým je povoleno používat vlastní odhady ztrát ze selhání a konverzní faktory pro kategorii expozic podle článků 84 až 89 a které nepočítají hodnotu svých expozic metodou uvedenou v prvním pododstavci, může být povoleno používat pro výpočet hodnoty expozice přístup uvedený v odstavci 1 nebo přístup uvedený v čl. 113 odst. 3 písm. o). Úvěrová instituce použije pouze jednu z těchto dvou metod.

3. Úvěrová instituce, které je povoleno používat při výpočtu hodnoty expozice pro účely čl. 111 odst. 1 až 3 metody popsané v odstavcích 1 a 2, provádí pravidelné stresové testování svých koncentrací úvěrového rizika, včetně rizika ve vztahu k realizovatelné hodnotě jakéhokoli přijatého kolaterálu.

Toto pravidelné stresové testování se zaměří na rizika vyplývající z potenciálních změn tržních podmínek, které by mohly nepříznivě ovlivnit kapitálovou přiměřenost úvěrové instituce a rizika vyplývající z realizace kolaterálu ve stresových situacích.

Úvěrová instituce ujistí příslušné orgány, že provedené stresové testování je přiměřené a vhodné pro vyhodnocení takových rizik.

V případě, že takový stresový test poukáže na nižší realizovatelnou hodnotu přijatého kolaterálu, než by bylo povoleno s ohledem na odstavce 1 a 2, hodnota kolaterálu, která může být uznána při výpočtu hodnoty expozice pro účely čl. 111 odst. 1 až 3, se odpovídajícím způsobem sníží.

Takové úvěrové instituce zahrnou do svých strategií k řešení rizika koncentrace následující prvky:

- a) zásady a postupy pro řešení rizik vyplývajících z nesouladu splatnosti expozic a jejich úvěrového zajištění;
- b) zásady a postupy v případě, že stresový test poukáže na nižší realizovatelnou hodnotu přijatého kolaterálu, než by tomu mělo být podle odstavců 1 a 2; a

c) zásady a postupy související s rizikem koncentrace vyplývajícím z používání technik snižování úvěrového rizika, a zejména s velkými nepřímými angažovanostmi (např. riziko jediného emitenta cenných papírů přijatých jako kolaterál).

4. Jestliže se vlivy kolaterálu uznávají podle podmínek odstavců 1 nebo 2, může členský stát považovat jakoukoli krytou část expozice za expozici vůči emitentovi kolaterálu, nikoliv vůči klientovi.

Článek 115

1. Pro účely čl. 111 odst. 1 až 3 mohou členské státy přidělit váhu 20 % na aktiva představující pohledávky vůči orgánům regionální nebo místní správy členských států, pokud by těmto pohledávkám byla přidělena podle článků 78 až 83 riziková váha 20 %, a na jiné případy angažovanosti vůči takovým orgánům nebo na pohledávky zaručené takovými orgány, kterým by podle článků 78 až 83 byla přidělena riziková váha 20 %. Členské státy však mohou tuto sazbu snížit na 0 % u položek aktiv představujících pohledávky vůči orgánům regionální a místní správy členských států, pokud by těmto pohledávkám byla přidělena podle článků 78 až 83 riziková váha 0 %, a u jiných případů angažovanosti vůči takovým orgánům nebo pohledávkám zaručeným takovými orgány, kterým by podle článků 78 až 83 byla přidělena riziková váha 0 %.

2. Pro účely čl. 111 odst. 1 až 3 mohou členské státy přidělit váhu 20 % na aktiva představující pohledávky a jinou expozici vůči institucím se splatností delší než jeden rok a nejdéle tři roky a váhu 50 % na aktiva představující pohledávky vůči institucím se splatností delší než tři roky, pokud je představují dluhové nástroje vydané institucí, pokud jsou podle názoru příslušných orgánů tyto nástroje skutečně obchodovatelné na trhu sestávajícím z profesionálních operátorů a pokud jsou na tomto trhu denně kotovány nebo pokud jejich vydání schválily příslušné orgány domovského členského státu emitující instituce. V žádném případě nesmí tato aktiva tvořit kapitál.

Článek 116

Odchylně od čl. 113 odst. 3 písm. i) a čl. 115 odst. 2 mohou členské státy přidělit váhu 20 % na aktiva představující pohledávky a jinou expozici vůči institucím bez ohledu na dobu jejich splatnosti.

Článek 117

1. Je-li angažovanost vůči klientovi zajištěna třetí stranou nebo kolaterálem ve formě cenných papírů vydaných třetí stranou za podmínek stanovených čl. 113 odst. 3 písm. o), mohou členské státy:

- a) považovat tuto angažovanost za angažovanost vůči ručiteli namísto vůči klientovi nebo

- b) považovat tuto angažovanost za angažovanost vůči třetí straně namísto vůči klientovi, je-li angažovanost vymezená v čl. 113 odst. 3 písm. o) zajištěna kolaterálem za podmínek tam stanovených.

2. Pokud členské státy uplatní zacházení uvedené v odst. 1 písm. a):

- a) jestliže je záruka denominována v jiné měně, než ve které je denominována expozice, vypočítá se hodnota expozice, která se považuje za krytou, v souladu s ustanoveními přílohy VIII upravujícími nesoulad měn v případě zajištění úvěrového rizika třetí stranou;
- b) v případě nesouladu mezi splatností expozice a splatností zajištění se postupuje v souladu s ustanoveními přílohy VIII upravujícími nesoulad splatností a
- c) částečné krytí lze uznat v souladu s ustanoveními přílohy VIII.

Článek 118

Jestliže se podle čl. 69 odst. 1 upustí od požadavku, aby úvěrová instituce plnila na individuálním nebo subkonsolidovaném základě povinnosti stanovené v tomto oddílu, nebo jestliže se v případě mateřské úvěrové instituce v členském státě použije článek 70, musí být přijata opatření zajišťující uspokojivé rozložení rizik uvnitř skupiny.

Článek 119

Do 31. prosince 2007 Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o fungování tohoto oddílu spolu s příslušnými návrhy.

Oddíl 6

Kvalifikované účasti mimo finanční sektor

Článek 120

1. Kvalifikovaná účast úvěrové instituce v podniku, který není úvěrovou ani finanční institucí ani podnikem provozujícím činnosti, které jsou přímým rozšířením bankovní činnosti nebo souvisí s pomocnými bankovními činnostmi, jako např. finanční pronájem (leasing), obchodování s pohledávkami, správa fondů kolektivního investování, řízení služeb zpracování dat nebo jiná podobná činnost, nesmí přesáhnout 15 % jejího kapitálu.

2. Celková výše kvalifikovaných účastí úvěrové instituce v podnicích, které nejsou úvěrovými ani finančními institucemi ani podniky provozujícími činnosti, které jsou přímým rozšířením bankovní činnosti nebo souvisí s pomocnými

bankovními činnostmi, jako např. finanční pronájem (leasing), obchodování s pohledávkami, správa fondů kolektivního investování, řízení služeb zpracování dat nebo jiná podobná činnost, nesmí přesáhnout 60 % jejího kapitálu.

3. Limity stanovené v odstavcích 1 a 2 lze překročit pouze za výjimečných okolností. V takových případech však příslušné orgány vyžadují, aby úvěrové instituce zvýšily kapitál nebo přijaly jiná rovnocenná opatření.

Článek 121

Akcie a podíly dočasně držené při finanční operaci za účelem rekonstrukce nebo záchrany podniku anebo v průběhu úpisu cenných papírů při obvyklé době trvání úpisu anebo držené vlastním jménem úvěrové instituce na cizí účet se nepovažují za kvalifikovanou účast při výpočtu limitů stanovených v čl. 120 odst. 1 a 2. Akcie a podíly, které nemají povahu dlouhodobých finančních aktiv, jak jsou vymezena v čl. 35 odst. 2 směrnice 86/635/EHS, by neměly být do výpočtu zahrnuty.

Článek 122

1. Členské státy nejsou povinny uplatňovat limity stanovené v čl. 120 odst. 1 a 2 na účasti v pojišťovnách, jak jsou vymezeny ve směrnicích 73/239/EHS a 2002/83/ES, nebo v zajišťovnách, jak jsou vymezeny ve směrnici 98/78/ES.

2. Členské státy mohou stanovit, že příslušné orgány nebudou uplatňovat limity stanovené v čl. 120 odst. 1 a 2, pokud stanoví, že kvalifikované účasti úvěrové instituce přesahující uvedené limity musí být ve výši 100 % kryty kapitálem a že se k tomuto kapitálu nepřihlíží při výpočtu požadovaném podle článku 75. Jsou-li překročeny oba limity stanovené v čl. 120 odst. 1 a 2, musí být kapitálem kryt vyšší z objemů kvalifikovaných účastí, které překračují uvedené limity.

KAPITOLA 3

Proces hodnocení úvěrovou institucí

Článek 123

Úvěrové instituce mají zavedeny spolehlivé, efektivní a kompletní strategie a postupy pro stanovení a průběžné udržování hodnoty, typů a rozdělení vnitřně stanoveného kapitálu, který považují za odpovídající k pokrytí povahy a úrovně rizik, kterým jsou nebo mohou být vystaveny.

Tyto strategie a postupy se pravidelně interně přezkoumávají, aby se zajistilo, že zůstávají celistvé a úměrné povaze, rozsahu a komplexnosti činností dotyčné úvěrové instituce.

KAPITOLA 4

Článek 126

Dohled a zveřejňování údajů příslušnými orgány

Oddíl 1

Dohled

Článek 124

1. S ohledem na technická kritéria obsažená v příloze XI příslušné orgány přezkoumají uspořádání, strategie, postupy a mechanismy, které úvěrové instituce zavedly za účelem splnění požadavků stanovených touto směrnicí, a vyhodnotí rizika, kterým úvěrové instituce jsou nebo mohou být vystaveny .
2. Rozsah přezkumu a vyhodnocení podle odstavce 1 je shodný s rozsahem požadavků této směrnice.
3. Příslušné orgány na základě přezkumu a vyhodnocení podle odstavce 1 určí, zda uspořádání, strategie, postupy a mechanismy zavedené úvěrovými institucemi a kapitál, které tyto instituce drží, zajišťují zdravé řízení a pokrytí těchto rizik.
4. Příslušné orgány stanoví frekvenci a intenzitu přezkumů a vyhodnocování podle odstavce 1 s ohledem na velikost, systémovou důležitost, povahu, rozsah a komplexnost činností dotyčné úvěrové instituce a zohlední přitom zásadu přiměřenosti. Přezkum a hodnocení se aktualizuje minimálně jednou ročně.
5. Do přezkumu a hodnocení prováděného příslušnými orgány se zahrne expozice úvěrových institucí vůči úrokovému riziku vyplývajícímu z neobchodních činností. U institucí, jejichž ekonomická hodnota poklesne o více než 20 % jejich kapitálu v důsledku náhlé a neočekávané změny úrokových sazeb, se přijmou opatření v rozsahu, který stanoví příslušné orgány a který je pro všechny úvěrové instituce stejný.

Článek 125

1. Je-li mateřský podnik mateřskou úvěrovou institucí v členském státě nebo mateřskou úvěrovou institucí v EU, vykonávají dohled na konsolidovaném základě příslušné orgány, které mu vydaly povolení podle článku 6.
2. Je-li mateřský podnik úvěrové instituce mateřskou finanční holdingovou společností v členském státě nebo mateřskou finanční holdingovou společností v EU, vykonávají dohled na konsolidovaném základě příslušné orgány, které vydaly uvedené úvěrové instituci povolení podle článku 6.

1. Je-li stejná mateřská finanční holdingová společnost v členském státě nebo stejná mateřská finanční holdingová společnost v EU mateřským podnikem úvěrových institucí povolených ve dvou nebo více členských státech, vykonávají dohled na konsolidovaném základě orgány příslušné pro úvěrovou instituci povolenou ve členském státě, v němž byla založena finanční holdingová společnost.

Jsou-li mateřskými podniky úvěrových institucí povolených ve dvou nebo více členských státech alespoň dvě finanční holdingové společnosti se skutečným sídlem v různých členských státech a v každém z těchto států existuje úvěrová instituce, vykonává dohled na konsolidovaném základě ten orgán, který je příslušný pro úvěrovou instituci s nejvyšší bilanční sumou.

2. Je-li mateřským podnikem alespoň dvou úvěrových institucí povolených ve Společenství stejná finanční holdingová společnost a ani jedna z daných úvěrových institucí nebyla povolena v členském státě, v němž byla zřízena finanční holdingová společnost, vykonává dohled na konsolidovaném základě ten příslušný orgán, který vydal povolení úvěrové instituci s nejvyšší bilanční sumou, která se pro účely této směrnice považuje za úvěrovou instituci kontrolovanou mateřskou finanční holdingovou společností v EU.

3. V konkrétních případech mohou příslušné orgány na základě vzájemné dohody upustit od kritérií uvedených v odstavcích 1 a 2, pokud by jejich použití bylo nevhodné s ohledem na dotyčné úvěrové instituce a relativní význam jejich činností v různých státech, a mohou výkonem dohledu na konsolidovaném základě pověřit jiný příslušný orgán. V takových případech příslušné orgány ještě před přijetím rozhodnutí poskytnou mateřské úvěrové instituci v EU, mateřské finanční holdingové společnosti v EU nebo úvěrové instituci s nejvyšší bilanční sumou, podle toho, o který subjekt se jedná, možnost vyjádřit své stanovisko k tomuto rozhodnutí.

4. Příslušné orgány oznámí Komisi veškeré dohody, na něž se vztahuje odstavec 3.

Článek 127

1. Členské státy v případě potřeby přijmou jakákoli opatření nezbytná k zahrnutí finančních holdingových společností do konsolidovaného dohledu. Aniž je dotčen článek 135, nemá konsolidace finanční situace finanční holdingové společnosti v žádném případě za následek, že by příslušné orgány byly povinny plnit dohlížecí úlohu ve vztahu k této finanční holdingové společnosti samotné.

2. Nezahrnou-li příslušné orgány některého z členských států dceřiný podnik, který je úvěrovou institucí, do dohledu na konsolidovaném základě na základě čl. 73 odst. 1 písm. b) a c), mohou příslušné orgány členského státu, v němž se nachází tento dceřiný podnik, který je úvěrovou institucí, požádat mateřský podnik o informace, které jim mohou usnadnit dohled nad zmíněnou úvěrovou institucí.

3. Členské státy stanoví, že jejich orgány příslušné k dohledu na konsolidovaném základě mohou požádat dceřiné podniky úvěrové instituce nebo finanční holdingové společnosti, které nejsou zahrnuty do dohledu na konsolidovaném základě, o informace uvedené v článku 137. V takovém případě platí pro předávání a ověřování těchto informací postupy podle článku 137.

Článek 128

Je-li v některém členském státě více orgánů příslušných k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými a finančními institucemi, přijme daný členský stát opatření nezbytná k zavedení koordinace mezi těmito orgány.

Článek 129

1. Kromě povinností vyplývajících z ustanovení této směrnice vykonává orgán příslušný k dohledu na konsolidovaném základě nad mateřskými úvěrovými institucemi v EU a úvěrovými institucemi kontrolovanými mateřskými finančními holdingovými společnostmi v EU tyto úkoly:

- a) koordinuje shromažďování a šíření významných nebo zásadních informací v běžných i naléhavých situacích a
- b) plánuje a koordinuje činnosti dohledu v běžných i naléhavých situacích, a to i ve vztahu k činnostem uvedeným v článku 124, ve spolupráci se zúčastněnými příslušnými orgány.

2. V případě, že mateřská úvěrová instituce v EU a její dceřiné podniky, případně dceřiné podniky mateřské finanční holdingové společnosti v EU společně, podají žádost o povolení podle čl. 84 odst. 1, čl. 87 odst. 9 a článku 105 a přílohy III části 6, příslušné orgány společně a po vzájemné konzultaci rozhodnou, zda požadované povolení udělí nebo neudělí, případně vymezí podmínky, jimž bude toto povolení podléhat.

Žádost uvedená v prvním pododstavci se podává pouze příslušnému orgánu uvedenému v odstavci 1.

Příslušné orgány učiní vše, co mohou, aby do šesti měsíců dosáhly společného rozhodnutí o žádosti. Toto společné rozhodnutí má podobu dokumentu obsahujícího plně odůvodněné rozhodnutí, které žadateli poskytne příslušný orgán uvedený v odstavci 1.

Období uvedené v třetím pododstavci začíná dnem, kdy příslušný orgán uvedený v odstavci 1 obdrží úplnou žádost. Příslušný orgán uvedený v odstavci 1 předá neprodleně úplnou žádost dalším příslušným orgánům.

V případě, že se příslušné orgány do šesti měsíců nedohodnou na společném rozhodnutí, rozhodne o žádosti příslušný orgán uvedený v odstavci 1. Toto rozhodnutí má podobu dokumentu obsahujícího plně odůvodněné rozhodnutí a bere v úvahu názory a námítky dalších příslušných orgánů vyjádřené v tomto

šestiměsíčním období. Příslušný orgán uvedený v odstavci 1 předá rozhodnutí žadateli a dalším příslušným orgánům.

Rozhodnutí uvedená v třetím a pátém pododstavci jsou závazná a musí být příslušnými orgány v daných členských státech uplatňována.

Článek 130

1. Nastane-li naléhavá situace v bankovní skupině, která by mohla ohrozit stabilitu finančního systému v jakémkoli členském státě, v němž byly povoleny subjekty této skupiny, příslušný orgán odpovědný za výkon dohledu na konsolidovaném základě uvědomí, jakmile je to možné, s výhradou kapitoly 1 oddílu 2, orgány uvedené v čl. 49 písm. a) a článku 50. Tato povinnost se vztahuje na všechny orgány příslušné k dohledu nad konkrétní skupinou podle článků 125 a 126 a na příslušný orgán určený podle čl. 129 odst. 1. Je-li to možné, využívá příslušný orgán stávající určené komunikační kanály.

2. Jestliže orgán příslušný k dohledu na konsolidovaném základě potřebuje informace, které již byly poskytnuty jinému příslušnému orgánu, neprodleně se na něj obrátí, aby se předešlo několikanásobnému podávání informací různým orgánům zapojeným do dohledu.

Článek 131

Orgán příslušný k dohledu na konsolidovaném základě a ostatní příslušné orgány uzavřou za účelem zavedení a usnadnění účinného dohledu písemnou dohodu o koordinaci a spolupráci.

Touto dohodou lze orgánu příslušnému k dohledu na konsolidovaném základě svěřit další úkoly a upřesnit postupy pro rozhodování a spolupráci s ostatními příslušnými orgány.

Orgány příslušné k vydání povolení dceřiným podnikům úvěrových institucí mohou dvoustrannou dohodou přenést svou dohlížecí pravomoc na příslušné orgány, které vydaly povolení mateřskému podniku a vykonávají nad ním dohled, aby na sebe převzaly odpovědnost za dohled nad dceřiným podnikem v souladu s touto směrnicí. O existenci a obsahu takových dohod se uvědomí Komise. Tyto informace předá příslušným orgánům ostatních členských států a Evropskému bankovnímu výboru.

Článek 132

1. Příslušné orgány úzce spolupracují. Poskytují si informace, které jsou zásadní nebo významné pro výkon úkolů dohledu, které jim byly uloženy touto směrnicí. Za tímto účelem příslušné orgány na požádání sdělí všechny významné informace a z vlastního podnětu sdělí všechny zásadní informace.

Informace podle prvního pododstavce se považují za zásadní, jestliže mohou podstatně ovlivnit posouzení finančního zdraví úvěrové instituce nebo finanční instituce v jiném členském státě.

Orgány příslušné ke konsolidovanému dohledu nad mateřskými úvěrovými institucemi v EU a nad úvěrovými institucemi, které jsou ovládány mateřskými finančními holdingovými společnostmi v EU, zejména předají příslušným orgánům jiných členských států, které vykonávají dohled nad dceřinými podniky těchto mateřských podniků, veškeré významné informace. Při určování rozsahu významných informací se přihlíží k významu daných dceřiných podniků ve finančním systému dotyčných členských států.

Zásadní informace uvedené v prvním pododstavci zahrnují zejména tyto položky:

- a) určení struktury skupiny všech významných úvěrových institucí, které jsou součástí skupiny, a určení příslušných orgánů,
- b) postupy získávání informací od úvěrových institucí, které jsou součástí skupiny, a ověřování těchto informací,
- c) nepříznivý vývoj v úvěrových institucích nebo v jiných subjektech skupiny, který by mohl úvěrové instituce vážně ohrozit, a
- d) významné sankce a výjimečná opatření, která příslušné orgány přijaly v souladu s touto směrnicí, včetně dodatečného požadavku na kapitál podle článku 136 a jakéhokoli omezení využívání pokročilého přístupu k měření pro výpočet kapitálových požadavků podle článku 105.

2. Orgány příslušné k dohledu nad úvěrovými institucemi kontrolovanými mateřskou úvěrovou institucí v EU se obrátí, je-li to možné, na příslušný orgán uvedený v čl. 129 odst. 1, jestliže potřebují informace o uplatňování přístupů a metodik stanovených touto směrnicí, které by daný orgán již mohl mít k dispozici.

3. Dříve než příslušné orgány přijmou rozhodnutí, které má význam pro úkoly dohledu jiných příslušných orgánů, vzájemně se konzultují ohledně následujících bodů:

- a) změn ve složení akcionářů nebo v organizační či řídicí struktuře úvěrových institucí ve skupině, pro něž je nutný souhlas nebo povolení příslušných orgánů, a
- b) významných sankcí nebo výjimečných opatření přijatých příslušnými orgány, včetně dodatečného požadavku na kapitál podle článku 136 a jakéhokoli omezení využívání pokročilého přístupu k měření pro výpočet kapitálových požadavků podle článku 105.

Pro účely písmene b) se vždy uskuteční konzultace s orgány příslušnými k dohledu na konsolidovaném základě.

Příslušný orgán se však může v naléhavých případech nebo v případech, kdy by konzultace ohrozila účinnost rozhodnutí, rozhodnout, že od ní upustí. V takovém případě neprodleně vyrozumí ostatní příslušné orgány.

Článek 133

1. Orgány příslušné k dohledu na konsolidovaném základě vyžadují pro účely dohledu plnou konsolidaci všech úvěrových a finančních institucí, které jsou dceřinými podniky mateřského podniku.

Příslušné orgány však mohou vyžadovat pouze poměrnou konsolidaci, pokud je podle jejich názoru odpovědnost mateřského podniku, který drží podíl na kapitálu, omezena na výši tohoto podílu s ohledem na odpovědnost ostatních akcionářů nebo společníků, jejichž platební schopnost je uspokojivá. Odpovědnost ostatních akcionářů a společníků se stanoví výslovně, popřípadě též prostřednictvím jejich písemného podepsaného prohlášení.

Jsou-li podniky propojeny vztahem ve smyslu čl. 12 odst. 1 směrnice 83/349/EHS, určí příslušné orgány způsob, jakým se provede konsolidace.

2. Orgány příslušné k dohledu na konsolidovaném základě vyžadují poměrnou konsolidaci účastí v úvěrových a finančních institucích, které jsou řízeny podnikem zahrnutým do konsolidace spolu s jedním nebo více podniky nezahrnutými do konsolidace, je-li odpovědnost těchto podniků omezena na výši jejich podílu na kapitálu.

3. V případě jiných účastí nebo kapitálových vazeb než těch, které jsou uvedeny v odstavcích 1 a 2, určí příslušné orgány, zda a jak má být konsolidace provedena. Zejména mohou povolit nebo požadovat využití ekvivalenční metody. Tato metoda nicméně nevede k zahrnutí daných podniků do dohledu na konsolidovaném základě.

Článek 134

1. Aniž je dotčen článek 133, určí příslušné orgány, zda a jak má být provedena konsolidace v následujících případech:

- a) pokud podle názoru příslušných orgánů úvěrová instituce uplatňuje podstatný vliv na jednu nebo více úvěrových nebo finančních institucí, ale nemá účast v těchto institucích ani k nim nemá jiné kapitálové vazby a
- b) pokud jsou dvě nebo více úvěrových nebo finančních institucí podřízeny jednomu vedení jinak než na základě smlouvy nebo stanov.

Příslušné orgány mohou povolit nebo vyžadovat zejména metodu uvedenou v článku 12 směrnice 83/349/EHS. Tato metoda nicméně nevede k zahrnutí daných podniků do dohledu na konsolidovaném základě.

2. Je-li v souladu s články 125 a 126 vyžadován konsolidovaný dohled, zahrnou se do konsolidace podniky pomocných služeb a společnosti spravující aktiva definované ve směrnici 2002/87/ES v případech uvedených v článku 133 a v odstavci 1 tohoto článku v souladu s metodami tam stanovenými.

Článek 135

Členské státy požadují, aby osoby, které skutečně řídí podnikání finanční holdingové společnosti, měly dostatečně dobrou pověst a dostatečné zkušenosti pro výkon těchto funkcí.

Článek 136

1. Příslušné orgány vyžadují, aby úvěrová instituce, která neplní požadavky této směrnice, včas přijala nezbytná opatření a učinila kroky nezbytné k nápravě této situace.

Příslušné orgány mohou za tímto účelem přijmout následující opatření:

- a) nařídít úvěrové instituci, aby držela kapitál nad minimální úrovní stanovenou v článku 75,
- b) požadovat posílení zavedených uspořádání, postupů, mechanismů a prováděných strategií tak, aby odpovídaly požadavkům uvedeným v článcích 22 a 123,
- c) požadovat, aby úvěrová instituce používala specifický systém tvorby opravných položek a rezerv nebo zacházení s aktivy ve smyslu kapitálových požadavků,
- d) zakázat nebo omezit obchody, operace nebo síť úvěrových institucí a
- e) požadovat snížení rizika obsaženého v činnostech, produktech a systémech úvěrových institucí.

Přijetí těchto opatření podléhá kapitole 1 oddílu 2.

2. Příslušné orgány uloží zvláštní kapitálový požadavek převyšující minimální úroveň stanovenou v článku 75 alespoň takovým úvěrovým institucím, které nesplňují požadavky článků 22, 109 a 123 nebo u kterých byl zjištěn negativní výsledek ve smyslu čl. 124 odst. 3, pokud je nepravděpodobné, že by jiná opatření vedla k dostatečnému zlepšení uspořádání, postupů, mechanismů a strategií ve vhodném časovém horizontu.

Článek 137

1. Dokud nebudou koordinovány metody konsolidace, stanoví členské státy pro případy, kdy je mateřským podnikem jedné nebo více úvěrových institucí smíšená holdingová společnost, že orgány příslušné k vydávání povolení a dohledu nad těmito

úvěrovými institucemi požadují na těchto smíšených holdingových společnostech a jejich dceřiných podnicích přímo nebo prostřednictvím dceřiných podniků, které jsou úvěrovými institucemi, aby jim poskytly informace významné pro účely dohledu nad dceřinými podniky, které jsou úvěrovými institucemi.

2. Členské státy stanoví, že jejich příslušné orgány mohou provádět nebo nechat provádět externí inspektory kontroly na místě k ověření informací obdržených od smíšených holdingových společností a jejich dceřiných podniků. Je-li smíšená holdingová společnost nebo některý z jejích dceřiných podniků pojišťovnou, lze rovněž použít postupy podle čl. 140 odst. 1. Nachází-li se smíšená holdingová společnost nebo některý z jejích dceřiných podniků v jiném členském státě než její dceřiný podnik, který je úvěrovou institucí, provede se ověření informací na místě postupy podle článku 141.

Článek 138

1. Aniž je dotčena kapitola 2 oddíl 5, zajistí členské státy, že v případě, kdy je mateřským podnikem jedné či více úvěrových institucí smíšená holdingová společnost, vykonávají příslušné orgány pověřené dohledem nad těmito úvěrovými institucemi obecný dohled nad transakcemi mezi úvěrovou institucí a smíšenou holdingovou společností a jejími dceřinými podniky.

2. Příslušné orgány požadují, aby úvěrové instituce zavedly přiměřené postupy pro řízení rizik a mechanismy vnitřní kontroly, včetně řádných výkaznických a účetních postupů, aby vhodným způsobem zjišťovaly, oceňovaly, sledovaly a kontrolovaly transakce se svou mateřskou smíšenou holdingovou společností a jejími dceřinými podniky. Příslušné orgány požadují, aby úvěrové instituce hlásily každou významnou transakci s těmito subjekty, kromě transakcí uvedených v článku 110. Tyto postupy a významné transakce podléhají kontrole příslušných orgánů.

Pokud tyto transakce uvnitř skupiny ohrožují finanční situaci úvěrové instituce, přijme příslušný orgán pověřený dohledem nad institucí vhodná opatření.

Článek 139

1. Členské státy učiní nezbytné kroky k zajištění toho, aby neexistovaly žádné právní překážky znemožňující podnikům zahrnutým do dohledu na konsolidovaném základě, smíšeným holdingovým společnostem a jejich dceřiným podnikům nebo dceřiným podnikům typu uvedeného v čl. 127 odst. 3 vzájemnou výměnu informací významných pro účely dohledu v souladu s články 124 až 138 a tímto článkem.

2. Nacházejí-li se mateřský podnik a kterýkoli z jeho dceřiných podniků, jež jsou úvěrovými institucemi, v různých členských státech, předávají si příslušné orgány těchto členských států veškeré významné informace k umožnění nebo usnadnění dohledu na konsolidovaném základě.

Nevykonávají-li příslušné orgány členského státu, v němž se nachází mateřský podnik, samy dohled na konsolidovaném základě podle článků 125 a 126, mohou být vyzvány orgány příslušnými k dohledu, aby požádaly mateřský podnik o informace významné pro účely dohledu na konsolidovaném základě a předaly je těmto orgánům.

3. Členské státy povolí výměnu informací mezi svými příslušnými orgány, jak je uvedeno v odstavci 2, s tím, že v případě finančních holdingových společností, finančních institucí nebo podniků pomocných služeb sběr ani držení informací neznamená, že by dotyčné příslušné orgány musely plnit dohlížecí úlohu ve vztahu k těmto institucím nebo podnikům samotným.

Podobně členské státy povolí svým příslušným orgánům výměnu informací, jak je uvedeno v článku 137, s tím, že sběr ani držení informací nemá za následek, že by dotyčné příslušné orgány musely plnit dohlížecí úlohu ve vztahu ke smíšeným holdingovým společnostem a jejich dceřiným podnikům, jež nejsou úvěrovými institucemi, nebo k dceřiným podnikům typu uvedeného v čl. 127 odst. 3.

Článek 140

1. Má-li úvěrová instituce, finanční holdingová společnost nebo smíšená holdingová společnost kontrolu nad jedním nebo více dceřinými podniky, jež jsou pojišťovnami nebo jinými podniky poskytujícími investiční služby, ke kterým je třeba povolení, příslušné orgány a orgány pověřené veřejným úkolem dohledu nad pojišťovnami nebo jinými podniky poskytujícími investiční služby úzce spolupracují. Aniž jsou dotčeny jejich pravomoci, poskytují si tyto orgány navzájem informace, které zjednodušují jejich úkol a umožňují dohled nad činností a celkovou finanční situací podniků podléhajících jejich dohledu.

2. Na informace obdržené v rámci dohledu na konsolidovaném základě, a zejména na jakoukoli výměnu informací mezi příslušnými orgány podle této směrnice, se vztahuje profesní tajemství vymezené v kapitole 1 oddíle 2.

3. Orgány příslušné k dohledu na konsolidovaném základě sestaví seznamy finančních holdingových společností uvedených v čl. 71 odst. 2. Tyto seznamy předávají příslušným orgánům ostatních členských států a Komisi.

Článek 141

Přejí-li si příslušné orgány některého z členských států při uplatňování této směrnice v konkrétních případech ověřit informace o úvěrové instituci, finanční holdingové společnosti, finanční instituci, podniku pomocných služeb, smíšené holdingové společnosti, dceřiném podniku typu uvedeného v článku 137 nebo dceřiném podniku typu uvedeného v čl. 127 odst. 3, které se nacházejí v jiném členském státě, požádají příslušné orgány daného členského státu, aby toto ověření mohlo být provedeno. Orgány, které žádost obdrží, vyhoví v rámci své pravomoci žádosti tak, že toto ověření samy provedou nebo

umožní orgánům, jež žádost podaly, aby ověření provedly samy, anebo umožní ověření auditorem nebo odborníkem. Příslušný orgán, který žádost podal, se může podle své vůle účastnit ověřování, neprovádí-li ověřování sám.

Článek 142

Aniž jsou dotčeny jejich trestněprávní předpisy, stanoví členské státy, že finančním holdingovým společností a smíšeným holdingovým společností nebo jejich výkonným ředitelům lze v případě porušení právních nebo správních předpisů přijatých k provedení článků 124 až 141 a tohoto článku ukládat sankce nebo přijetí opatření k ukončení zjištěného protiprávního jednání, popřípadě k zamezení jeho příčin. Příslušné orgány úzce spolupracují, aby zajistily, že sankce a opatření povedou k žádoucím výsledkům, zvláště nenachází-li se ústřední vedení nebo hlavní místo činnosti finanční holdingové společnosti nebo smíšené holdingové společnosti v místě jejího skutečného sídla.

Článek 143

1. Jestliže úvěrová instituce, jejímž mateřským podnikem je úvěrová instituce nebo finanční holdingová společnost se skutečným sídlem ve třetí zemi, nepodléhá dohledu na konsolidovaném základě podle článků 125 a 126, ověřují příslušné orgány, zda tato úvěrová instituce podléhá dohledu na konsolidovaném základě ze strany příslušného orgánu třetí země, který je rovnocenný dohledu upravenému zásadami stanovenými v této směrnici.

Ověření provádí příslušný orgán, který by byl pověřený dohledem na konsolidovaném základě, pokud by se použil odstavec 3, na žádost mateřského podniku nebo kteréhokoli z regulovaných subjektů povolených ve Společenství nebo z vlastního podnětu. Tento příslušný orgán konzultuje ostatní dotyčné příslušné orgány.

2. Komise může požádat Evropský bankovní výbor, aby poskytl obecné pokyny ohledně toho, zda je pravděpodobné, že opatření dohledu na konsolidovaném základě příslušných orgánů ve třetích zemích dosahují cílů dohledu na konsolidovaném základě, jak jsou vymezeny v této kapitole, ve vztahu k úvěrovým institucím, jejichž mateřský podnik má skutečné sídlo ve třetí zemi. Výbor tyto pokyny průběžně přezkoumává a přihlíží ke všem změnám dohledu na konsolidovaném základě prováděného takovými příslušnými orgány.

Příslušný orgán, který provádí ověření uvedená v odst. 1 prvním pododstavci, k těmto pokynům přihlíží. Pro tento účel konzultuje příslušný orgán výbor před přijetím rozhodnutí.

3. Pokud takový rovnocenný dohled neexistuje, použijí členské státy na úvěrovou instituci obdobně tuto směrnici nebo povolí svým příslušným orgánům uplatňovat jiné vhodné techniky dohledu, které dosahují cíle dohledu nad úvěrovými institucemi na konsolidovaném základě.

Tyto techniky dohledu schválí po konzultaci s ostatními dotčenými příslušnými orgány příslušný orgán, který by byl pověřený dohledem na konsolidovaném základě.

Příslušné orgány mohou zejména požadovat ustavení finanční holdingové společnosti se skutečným sídlem ve Společenství a uplatnit ustanovení o dohledu na konsolidovaném základě nad konsolidovanou situací této finanční holdingové společnosti.

Techniky dohledu se zaměří na dosažení cílů dohledu na konsolidovaném základě, jak jsou vymezeny v této kapitole, a oznámí se ostatním dotčeným příslušným orgánům a Komisi.

Oddíl 2

Zveřejňování údajů příslušnými orgány

Článek 144

Příslušné orgány zveřejní tyto informace:

- a) znění právních a správních předpisů a administrativních a obecných pokynů přijatých v jejich členském státě v oblasti obezřetnostní regulace,
- b) způsob, jakým v praxi provádějí možnosti a případy vlastního uvážení obsažené v právních a správních předpisech Společenství,
- c) obecná kritéria a metodiky, které používají při přezkumu a hodnocení podle článku 124, a
- d) aniž jsou dotčena ustanovení kapitoly 1 oddílu 2, souhrnné statistické údaje o hlavních aspektech uplatňování obezřetnostního rámce v každém členském státě.

Údaje zveřejněné podle prvního pododstavce jsou takové, že umožní smysluplné srovnání přístupů přijatých příslušnými orgány různých členských států. Údaje se zveřejňují v jednotném formátu a pravidelně se aktualizují. Údaje jsou přístupné elektronicky na jednotné adrese.

KAPITOLA 5

Zveřejňování údajů úvěrovými institucemi

Článek 145

1. Pro účely této směrnice zveřejní úvěrové instituce informace stanovené v příloze XII části 2, s výhradou ustanovení článku 146.

2. Uznání nástrojů a metodik uvedených v příloze XII části 3 příslušnými orgány podle kapitoly 2 oddílu 3 pododdílů 2 a 3 a článku 105 je podmíněno tím, že úvěrové instituce zveřejní informace, které jsou uvedeny v příloze XII části 3.

3. Úvěrové instituce přijmou formální zásady pro plnění požadavků na zveřejnění uvedených v odstavcích 1 a 2 a zavedou zásady pro hodnocení přiměřenosti zveřejňovaných údajů, včetně jejich ověřování a frekvence zveřejňování.

4. Úvěrové instituce by na vyzvání měly vysvětlit svá ratingová rozhodnutí malým a středním podnikům a jiným podnikům žádajícím o půjčky, přičemž toto vysvětlení by mělo být na požádání poskytnuto písemně. Pokud by se jejich dobrovolný závazek v tomto směru ukázal jako nedostatečný, přijmou se právní opatření na vnitrostátní úrovni. Správní náklady na vysvětlení musí být v přiměřeném poměru k výši půjčky.

Článek 146

1. Aniž je dotčen článek 145, nemusí úvěrové instituce zveřejňovat některé z údajů vyjmenovaných v příloze XII části 2, jestliže údaje, které by byly zveřejněny, se podle kritéria uvedeného v příloze XII části 1 bodě 1 nepovažují za zásadní.

2. Aniž je dotčen článek 145, nemusí úvěrové instituce zveřejňovat některé z údajů vyjmenovaných v příloze XII částech 2 a 3, jestliže údaje, které by byly zveřejněny, se podle kritérií uvedených v příloze XII části 1 bodech 2 a 3 považují za citlivé nebo důvěrné.

3. Ve výjimečných případech uvedených v odstavci 2 dotyčná úvěrová instituce ve svém zveřejnění prohlásí, že určité údaje nebyly zahrnuty, uvede, z jakého důvodu se tak stalo, a poskytne o daném tématu, na něž se vztahuje požadavek na zveřejnění, obecnější informace, pokud uvedené údaje nejsou klasifikovány jako citlivé nebo důvěrné podle přílohy XII části 1 bodů 2 a 3.

Článek 147

1. Úvěrové instituce zveřejňují údaje vyžadované článkem 145 nejméně jednou ročně. Údaje se zveřejňují co nejdříve.

2. Úvěrové instituce rovněž rozhodnou, zda je s ohledem na kritéria stanovená v příloze XII části 1 bodě 4 nutné zveřejňovat požadované údaje častěji, než je stanoveno v odstavci 1.

Článek 148

1. Úvěrové instituce mohou samy určit, kde a na jakém nosiči zveřejní požadované údaje a jak je ověřit, aby byly řádně splněny požadavky na zveřejnění stanovené v článku 145. V proveditelné míře se všechny požadované údaje zveřejní na jednom místě nebo nosiči.

2. Rovnocenné zveřejnění údajů, které úvěrové instituce provedly podle požadavků na účetnictví, kotování na burze nebo jiných požadavků, lze považovat za splnění článku 145. Jestliže nejsou zveřejňované údaje zahrnuty do účetní závěrky, úvěrové instituce uvedou, kde je lze nalézt.

Článek 149

Bez ohledu na články 146 až 148 členské státy udělí příslušným orgánům oprávnění požadovat na úvěrových institucích, aby:

- a) zveřejnily jedno nebo více sdělení podle požadavků uvedených v příloze XII částech 2 a 3,
- b) zveřejnily jedno nebo více sdělení častěji než jednou za rok a aby pro zveřejnění stanovily lhůty,
- c) využily ke zveřejnění jiná místa a nosiče než účetní závěrku a
- d) ověřily zveřejněná sdělení, na něž se nevztahuje statutární audit, zvláštními prostředky.

HLAVA VI

ZMOCŇOVACÍ USTANOVENÍ

Článek 150

1. Aniž je, co se týče kapitálu, dotčen návrh, který má Komise předložit podle článku 62, přijímají se technické úpravy této směrnice v následujících oblastech postupem podle čl. 151 odst. 2:

- a) vyjasnění definic tak, aby byl při uplatňování této směrnice brán zřetel na vývoj finančních trhů,
- b) vyjasnění definic pro zajištění jednotného uplatňování této směrnice,
- c) přizpůsobení terminologie a znění definic terminologii a znění definic v pozdějších aktech týkajících se úvěrových institucí a souvisejících oblastí,
- d) technické úpravy seznamu v článku 2,
- e) změna výše počátečního kapitálu stanovené v článku 9 se zřetelem k hospodářskému a měnovému vývoji,
- f) rozšíření nebo terminologická úprava seznamu zmíněného v článcích 23 a 24 a obsaženého v příloze I se zřetelem k vývoji na finančních trzích,
- g) oblasti, v nichž si příslušné orgány vyměňují informace, uvedené v článku 42,

h) technické úpravy článků 56 až 67 a článku 74 v důsledku vývoje účetních standardů nebo požadavků, které berou v úvahu právní předpisy Společenství, nebo s ohledem na sbližování postupů v oblasti dohledu,

i) změna seznamu kategorií expozic uvedeného v článcích 79 a 86 se zřetelem k vývoji na finančních trzích,

j) hodnota uvedená v čl. 79 odst. 2 písm. c), čl. 86 odst. 4 písm. a), příloze VII části 1 bodě 5 a v příloze VII části 2 bodě 15 se zřetelem k účinkům inflace,

k) seznam a klasifikace podrozvahových položek v přílohách II a IV a způsob jejich použití při určování hodnoty expozice pro účely hlavy V kapitoly 2 oddílu 3 nebo

l) úpravy příloh V až XII se zřetelem k vývoji na finančních trzích, zejména k novým finančním produktům, nebo k vývoji účetních standardů nebo požadavků, které berou v úvahu právní předpisy Společenství, nebo s ohledem na sbližování postupů v oblasti dohledu.

2. Komise může přijmout postupem podle čl. 151 odst. 2 následující prováděcí opatření:

a) upřesnění velikosti náhlých a neočekávaných změn úrokových sazeb uvedených v čl. 124 odst. 5,

b) dočasné snížení minimální úrovně kapitálu stanovené v článku 75 nebo rizikových vah stanovených v hlavě V kapitole 2 oddílu 3 se zřetelem ke zvláštním okolnostem,

c) aniž je dotčena zpráva uvedená v článku 119, vyjasnění výjimek stanovených v čl. 111 odst. 4 a v článcích 113, 115 a 116,

d) upřesnění klíčových aspektů, o nichž se podle čl. 144 odst. 1 písm. d) zveřejňují souhrnné statistické údaje nebo

e) upřesnění formátu, struktury, obsahu a data každoročního zveřejnění údajů podle článku 144.

3. Přijatá prováděcí opatření nesmí měnit základní ustanovení této směrnice.

4. Aniž jsou dotčena již přijatá prováděcí opatření, je po uplynutí dvouletého období po přijetí této směrnice a do 1. dubna 2008 pozastaveno uplatňování ustanovení této směrnice, která vyžadují přijetí technických pravidel, změn a rozhodnutí podle odstavce 2. Na návrh Komise mohou Evropský parlament a Rada obnovit dotyčná ustanovení postupem podle článku 251 Smlouvy a za tímto účelem je před uplynutím lhůty nebo data uvedených v tomto odstavci, podle toho, co nastane dříve, přezkoumají.

Článek 151

1. Komisi je nápomocen Evropský bankovní výbor zřízený rozhodnutím Komise 2004/10/ES⁽¹⁾.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na čl. 7 odst. 3 a článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

HLAVA VII

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

KAPITOLA 1

Přechodná ustanovení

Článek 152

1. Úvěrové instituce, které počítají hodnoty rizikově vážené expozice podle článků 84 až 89, musí mít k dispozici během prvního, druhého a třetího dvanáctiměsíčního období po 31. prosinci 2006 kapitál, který je vždy vyšší než částky uvedené v odstavcích 3, 4 a 5, nebo se jim rovná.

2. Úvěrové instituce, které pro výpočet svých kapitálových požadavků ke krytí operačního rizika používají pokročilý přístup k měření podle článku 105, musí mít k dispozici během druhého a třetího dvanáctiměsíčního období po 31. prosinci 2006 kapitál, který je vždy vyšší než částky uvedené v odstavcích 4 a 5, nebo se jim rovná.

3. V prvním dvanáctiměsíčním období uvedeném v odstavci 1 činí kapitál 95 % celkového minimálního kapitálu, který by v té době musela mít úvěrová instituce k dispozici podle článku 4 směrnice Rady 93/6/EHS ze dne 15. března 1993 o kapitálové přiměřenosti investičních podniků a úvěrových institucí⁽²⁾ ve znění uvedené směrnice a směrnice 2000/12/ES platném před 1. lednem 2007.

4. V druhém dvanáctiměsíčním období uvedeném v odstavci 1 činí kapitál 90 % celkového minimálního kapitálu, který by v té době musela mít úvěrová instituce k dispozici podle článku 4 směrnice 93/6/EHS ve znění uvedené směrnice a směrnice 2000/12/ES platném před 1. lednem 2007.

5. Ve třetím dvanáctiměsíčním období uvedeném v odstavci 1 činí kapitál 80 % celkového minimálního kapitálu, který by v té době musela mít úvěrová instituce k dispozici podle článku 4 směrnice 93/6/EHS ve znění uvedené směrnice a směrnice 2000/12/ES platném před 1. lednem 2007.

6. Dodržování požadavků odstavců 1 až 5 se provádí na základě hodnot kapitálu, které jsou plně upraveny tak, aby odrážely rozdíly mezi výpočtem kapitálu podle směrnice 2000/12/ES a směrnice 93/6/EHS, ve znění uvedených směrnic platném před 1. lednem 2007, a mezi výpočtem kapitálu podle této směrnice, které vyplývají z odděleného zacházení s očekávanými a neočekávanými ztrátami podle článků 84 až 89 této směrnice.

7. Pro účely odstavců 1 až 6 tohoto článku se použijí články 68 až 73.

8. Až do 1. ledna 2008 mohou mít úvěrové instituce za to, že články, z nichž sestává standardizovaný přístup uvedený v hlavě V kapitole 2 oddílu 3 pododdílu 1, jsou nahrazeny články 42 až 46 směrnice 2000/12/ES ve znění platném před 1. lednem 2007.

9. Při využití možnosti uvedené v odstavci 8 platí pro ustanovení směrnice 2000/12/ES následující pravidla:

- a) ustanovení uvedené směrnice, na něž odkazují články 42 až 46, se použijí ve znění platném před 1. lednem 2007;
- b) „rizikově váženou hodnotou“ uvedenou v čl. 42 odst. 1 uvedené směrnice se rozumí „hodnota rizikově vážené expozice“;
- c) výsledky výpočtu podle čl. 42 odst. 2 uvedené směrnice se považují za hodnotu rizikově vážené expozice;
- d) „úvěrové deriváty“ se zařadí do seznamu položek s „vysokým rizikem“ v příloze II uvedené směrnice a
- e) zacházení uvedené v čl. 43 odst. 3 uvedené směrnice se použije na derivátové nástroje vyjmenované v příloze IV uvedené směrnice, ať už se jedná o rozvahové nebo podrozvahové položky, a výsledky výpočtu provedeného na základě zacházení uvedeného v příloze III se považují za hodnoty rizikově vážené expozice.

10. Při využití možnosti uvedené v odstavci 8 platí pro zacházení s expozicemi, pro něž se používá standardizovaný přístup, následující pravidla:

- a) nepoužije se hlava V kapitola 2 oddíl 3 pododdíl 3, který se vztahuje na uznávání snižování úvěrového rizika;
- b) příslušné orgány mohou rozhodnout, že se nepoužije hlava V kapitola 2 oddíl 3 pododdíl 4, který se týká sekuritizace.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 3, 7.1.2004, s. 36.

⁽²⁾ Úř. věst. L 141, 11.6.1993, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2005/1/ES.

11. Při využití možnosti uvedené v odstavci 8 se kapitálové požadavky pro krytí operačního rizika podle čl. 75 písm. d) sníží o procento, které odpovídá poměru mezi hodnotou expozic úvěrové instituce, pro něž se hodnoty rizikově vážené expozice vypočítají podle možnosti uvedené v odstavci 8, a mezi celkovou hodnotou expozic.

12. Jestliže úvěrová instituce počítá hodnoty rizikově vážené expozice veškerých svých expozic podle možnosti uvedené v odstavci 8, mohou použít se články 48 až 50 směrnice 2000/12/ES, které se vztahují k velké angažovanosti, ve znění platném před 1. lednem 2007.

13. Při využití možnosti uvedené v odstavci 8 se odkazy na články 78 až 83 této směrnice považují za odkazy na články 42 až 46 směrnice 2000/12/ES ve znění platném před 1. lednem 2007.

14. Při využití možnosti uvedené v odstavci 8 se nepoužijí články 123, 124, 145 a 149 před datem v nich uvedeným.

Článek 153

Príslušné orgány mohou do 31. prosince 2012 povolit, aby se při výpočtu hodnot rizikově vážené expozice pro expozice vyplývající z transakcí týkajících se pronájmu kanceláří nebo jiných obchodních prostor, které se nacházejí na jejich území a splňují kritéria stanovená v příloze VI části 1 bodě 54, přidělila riziková váha 50 %, aniž by se použila příloha VI část 1 body 55 a 56.

Až do 31. prosince 2010 mohou příslušné orgány za účelem vymezení zajištěné části úvěru po splatnosti pro účely přílohy VI uznat jiné zajištění než to, které je způsobilé podle článků 90 až 93.

Při výpočtu hodnoty rizikově vážené expozice se pro účely přílohy VI části 1 bodu 4 přiděluje do 31. prosince 2012 stejná riziková váha ve vztahu k expozicím vůči centrálním vládám členských států nebo centrálním bankám denominovaným a financovaným v domácí měně členského státu, jaká by se použila na expozice denominované a financované v jejich domácí měně.

Článek 154

1. Do 31. prosince 2011 mohou příslušné orgány každého členského státu stanovovat pro účely přílohy VI části 1 bodu 61 počet dnů po splatnosti až do maximální výše 180 dnů pro expozice uvedené v příloze VI části 1 bodech 12 až 17 a 41 až 43 vůči protistranám, které se nacházejí na jejich území, pokud místní podmínky takovou úpravu umožňují. Konkrétní počet dní se může u různých druhů produktů lišit.

Príslušné orgány, které nevyužijí možnosti stanovené v prvním pododstavci ve vztahu k expozicím vůči protistranám, které se nacházejí se na jejich území, mohou stanovit vyšší počet dní pro expozice vůči protistranám, které se nacházejí na území jiných

členských států, jejichž příslušné orgány této možnosti využily. Konkrétní počet dní nesmí přesáhnout 90 dní a počet dní, které ostatní příslušné orgány stanovily pro expozice vůči těmto protistranám na svém území.

2. Úvěrovým institucím, které do roku 2010 požádají o uplatnění přístupu založeného na interním ratingu (IRB) – za předpokladu, že to schválí příslušné orgány – může být požadavek využívání po dobu tří let, jak jej předpisuje čl. 84 odst. 3, zkrácen na dobu nejméně jednoho roku až do 31. prosince 2009.

3. Úvěrovým institucím, které požádají o využívání vlastních odhadů LGD nebo konverzních faktorů, může být požadavek využívání po dobu tří let, jak jej předpisuje čl. 84 odst. 4, zkrácen na dva roky až do 31. prosince 2008.

4. Do 31. prosince 2012 mohou příslušné orgány každého členského státu povolit úvěrovým institucím, aby nadále uplatňovaly vůči účastem toho druhu, jak je stanoví čl. 57 písm. o) a které byly nabyty před 20. července 2006, postup stanovený v článku 38 směrnice 2000/12/ES ve znění, v kterém tento článek platil před 1. lednem 2007.

5. Až do 31. prosince 2010 nemůže být vážený průměr ztráta ze selhání pro všechny retailové expozice, které jsou zajištěny obytnými nemovitostmi a na které se nevztahují záruky centrálních vlád, nižší než 10 %.

6. Až do 31. prosince 2017 mohou příslušné orgány členských států vyjmout z přístupu založeného na interním ratingu některé akciové expozice držené úvěrovými institucemi a dceřinými podniky v EU úvěrových institucí v daném členském státě k 31. prosinci 2007.

Vyňaté pozice se měří počtem akcií držených k 31. prosinci 2007 a jakékoli další akcie, jejichž vlastnictví vyplývá přímo z držení daných účastí, pokud tyto akcie nezvyšují poměrný podíl vlastnictví ve společnosti pro správu portfolia.

Jestliže nabytí účasti zvýší poměrný podíl vlastnictví v konkrétní účasti, vynětí se na toto zvýšení nevztahuje. Vynětí se rovněž nevztahuje na účasti, na něž se původně vztahovalo, ale které byly prodány a pak zpětně odkoupeny.

Akciové expozice, na něž se vztahuje toto přechodné ustanovení, podléhají kapitálovým požadavkům vypočítaným v souladu s hlavou V kapitolou 2 oddílem 3 pododdílem 1.

7. Do 31. prosince 2011 mohou příslušné orgány každého členského státu pro expozice vůči podnikům stanovit počet dnů po splatnosti, který musí všechny úvěrové instituce v jeho jurisdikci respektovat podle definice „selhání“ uvedené v příloze VII části 4 bodě 44 v případě expozic vůči protistranám tohoto typu, které se nacházejí v daném členském státě. Konkrétní číslo spadá do rozmezí 90 a více dnů až do 180 dnů, jestliže je to vhodné vzhledem k místním podmínkám.

V případě expozic vůči protistranám tohoto typu, které se nacházejí na území jiných členských států, příslušné orgány stanoví počet dnů po splatnosti, který není vyšší než počet dnů, který stanovil příslušný orgán daného členského státu.

Článek 155

Až do 31. prosince 2012 v případě úvěrových institucí, jejichž relevantní ukazatel linie podnikání „obchodování a prodej“ představuje alespoň 50 % součtu relevantních ukazatelů pro všechny linie podnikání v souladu s přílohou X částí 2 body 1 až 4, mohou členské státy uplatnit na linii podnikání „obchodování a prodej“ procentní míru 15 %.

KAPITOLA 2

Závěrečná ustanovení

Článek 156

Komise ve spolupráci s členskými státy a se zřetelem k příspěvku Evropské centrální banky pravidelně kontroluje, zda tato směrnice jako celek, spolu se směrnicí 2006/49/ES, má významný dopad na hospodářský cyklus, a v návaznosti na tuto kontrolu zváží, zda existuje důvod k přijetí jakýchkoli nápravných opatření.

Na základě této analýzy a se zřetelem k příspěvku Evropské centrální banky Komise vypracuje jednou za dva roky zprávu, kterou předloží spolu s jakýmkoli vhodnými návrhy Evropskému parlamentu a Radě. Příspěvky od stran přijímajících úvěr a poskytujících úvěr se při vypracování zprávy berou ve vhodné míře na vědomí.

Do 1. ledna 2012 provede Komise přezkum a vypracuje zprávu o uplatňování této směrnice, se zvláštním zřetelem na veškeré aspekty článků 68 až 73, čl. 80 odst. 7, čl. 80 odst. 8 a článku 129, a předloží tuto zprávu Evropskému parlamentu a Radě společně s případnými návrhy.

Článek 157

1. Členské státy do 31. prosince 2006 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s články 4, 22, 57, 61 až 64, 66, 68 až 106, 108, 110 až 115, 117 až 119, 123 až 127, 129 až 132, 133, 136, 144 až 149 a 152 až 155 a s přílohami II, III a V až XII. Neprodleně sdělí Komisi znění těchto předpisů spolu se srovnávací tabulkou mezi jejich ustanoveními a ustanoveními této směrnice.

Bez ohledu na odstavec 3 budou tyto předpisy používat od 1. ledna 2007.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Musí rovněž obsahovat prohlášení o tom, že odkazy na směrnice zrušené touto směrnicí ve stávajících právních a správních předpisech se považují za odkazy na tuto směrnici. Způsob odkazu a znění uvedeného prohlášení si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

3. Členské státy budou používat právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s čl. 87 odst. 9 a článkem 105 od 1. ledna 2008, a nikoli dříve.

Článek 158

1. Zrušuje se směrnice 2000/12/ES ve znění směrnic uvedených v příloze XIII části A, aniž je dotčena povinnost členských států týkající se lhůt k jejímu provedení do vnitrostátního práva, uvedených v příloze XIII části B.

2. Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze XIV.

Článek 159

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 160

Tato směrnice je určena členskými státem.

Ve Štrasburku dne 14. června 2006.

Za Evropský parlament
předseda
J. BORELL FONTELLES

Za Radu
předseda nebo předsedkyně
H. WINKLER

PŘÍLOHA I

SEZNAM ČINNOSTÍ PODLÉHAJÍCÍCH VZÁJEMNÉMU UZNÁNÍ

1. Přijímání vkladů a jiných splatných peněžních prostředků
2. Poskytování úvěrů včetně mimo jiné spotřebitelského úvěru, hypotečního úvěru, faktoringu, s postihem nebo bez postihu, financování obchodních transakcí (včetně forfaitingu)
3. Finanční pronájem (finanční leasing)
4. Služby týkající se plateb a zúčtování
5. Vydávání a správa platebních prostředků (např. kreditních karet, cestovních šeků a bankovních směnec)
6. Poskytování záruk a příslibů
7. Obchodování na vlastní účet nebo na účet klienta
 - a) s nástroji peněžního trhu (šeky, směnky, vkladní listy atd.),
 - b) s peněžními prostředky v cizích měnách,
 - c) v oblasti termínových obchodů a opcí,
 - d) v oblasti měnových a úrokových obchodů nebo
 - e) s převoditelnými cennými papíry.
8. Účast na vydávání cenných papírů a poskytování souvisejících služeb
9. Poradenství pro podniky ve věcech kapitálové struktury, průmyslové strategie a v souvisejících otázkách a poradenství a služby v oblasti fúzí a koupě podniků
10. Peněžní makléřství
11. Obhospodařování cenných papírů klienta na jeho účet a související poradenství
12. Uložení a správa cenných papírů
13. Poskytování bankovních informací
14. Úschova cenností

Služby a činnosti uvedené v oddíle A a B přílohy I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů⁽¹⁾, pokud odkazují na finanční nástroje uvedené v oddíle C přílohy I uvedené směrnice, podléhají vzájemnému uznávání podle této směrnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1.

PŘÍLOHA II

KLASIFIKACE PODROZVAHOVÝCH POLOŽEK

Vysoké riziko

- záruky mající charakter úvěrových substitutů,
- úvěrové deriváty
- akceptace směnek,
- indosamenty na směnkách nenesoucích jméno jiné úvěrové instituce,
- transakce s možností zpětného postihu,
- neodvolatelné stand-by (záložní) akreditivy mající charakter úvěrových substitutů,
- aktiva zakoupená na základě přímých termínových dohod,
- forwardové termínové vklady,
- nesplacená část částečně splacených akcií, podílů a cenných papírů,
- dohody o prodeji a zpětném odkupu aktiv, jak jsou vymezeny v čl. 12 odst. 3 a 5 směrnice 86/635/EHS, a
- jiné položky s vysokým rizikem.

Střední riziko

- poskytnuté a potvrzené dokumentární akreditivy (viz též „středně nízké riziko“),
- jistoty a sliby odškodnění (včetně nabídkové jistoty, záruk za splnění, celní a daňové jistoty) a záruky nemající charakter úvěrových substitutů,
- neodvolatelné stand-by (záložní) akreditivy nemající charakter úvěrových substitutů,
- nečerpané úvěrové přísliby (dohody o půjčce a o koupi cenných papírů, o poskytnutí záruk nebo úvěrových facilit) s původní dobou splatnosti delší než jeden rok,
- poskytnuté nevyčerpané přísliby nakoupit dluhové cenné papíry (NIF) a poskytnuté nevyčerpané přísliby revolvingových úvěrů (RUF) a
- jiné položky se středním rizikem, jak jsou oznámeny Komisi.

Středně nízké riziko

- dokumentární akreditivy zajištěné cenným papírem ke zboží a jiné samolikvidující operace,
- nečerpané úvěrové přísliby (dohody o půjčce a o koupi cenných papírů, o poskytnutí záruk nebo úvěrových facilit) s původní dobou splatnosti do jednoho roku včetně, které nelze kdykoli bezpodmínečně a bez výpovědi zrušit nebo které neumožňují automatické zrušení z důvodu zhoršení úvěruschopnosti dlužníka, a
- jiné položky se středně nízkým rizikem, jak jsou oznámeny Komisi.

Nízké riziko:

- nečerpané úvěrové přísliby (dohody o půjčce a o koupi cenných papírů, o poskytnutí záruk nebo úvěrových facilit), které lze kdykoli bezpodmínečně a bez výpovědi zrušit nebo které umožňují automatické zrušení z důvodu zhoršení úvěruschopnosti dlužníka. Retailové úvěrové linky lze považovat za bezpodmínečně zrušitelné, jestliže podmínky, které se k nim vztahují, umožňují úvěrové instituci, aby je zrušila v plném rozsahu povoleném právními a správními předpisy na ochranu spotřebitele a souvisejícími předpisy, a
 - jiné položky s nízkým rizikem, jak jsou oznámeny Komisí.
-

PŘÍLOHA III

ZACHÁZENÍ S ÚVĚROVÝM RIZIKEM PROTISTRANY U DERIVÁTOVÝCH NÁSTROJŮ, REPO OBCHODŮ, TRANSAKČÍ PŮJČEK ČI VÝPŮJČEK CENNÝCH PAPÍRŮ NEBO KOMODIT, TRANSAKČÍ S DELŠÍ DOBOU VYPOŘÁDÁNÍ A MARŽOVÝCH OBCHODŮ

ČÁST 1

Definice

Pro účely této přílohy se použijí následující definice:

Obecné termíny

1. „Úvěrovým rizikem protistrany“ (Counterparty Credit Risk, CCR) se rozumí riziko, že u protistrany transakce by mohlo dojít k selhání před konečným vypořádáním peněžního toku transakce.
2. „Centrální protistranou“ se rozumí subjekt, který se v souladu s právními předpisy vloží mezi protistrany kontraktů obchodovaných na jednom či na několika finančních trzích, a stane se tak kupujícím pro každého prodávajícího a prodávajícím pro každého kupujícího.

Typy transakcí

3. „Transakcemi s delší dobou vypořádání“ (Long Settlement Transactions) se rozumí transakce, při kterých se protistrana zaváže dodat cenný papír, komoditu nebo částku v cizí měně proti hotovosti, jiným finančním nástrojům či komoditám nebo naopak, a to ke dni vypořádání či dodání, který je smluvně stanoven jako pozdější než nejkratší termín daný pro tuto konkrétní transakci tržní normou nebo pět obchodních dnů po datu, k němuž úvěrová instituce vstupuje do dané transakce.
4. „Maržovými obchody“ (Margin Lending Transactions) se rozumí transakce, při nichž úvěrová instituce rozšíří úvěr související s nákupem, prodejem, převodem cenných papírů či v souvislosti s obchodováním s nimi. Maržové obchody nezahrnují ostatní půjčky, které jsou případně také zajištěny kolaterálem ve formě cenných papírů.

Skupiny transakcí se započtením (netting sets), skupiny zajistitelných transakcí (hedging sets) a příbuzné termíny

5. „Skupinou transakcí se započtením“ (Netting Set) se rozumí skupina transakcí s jedinou protistranou, které podléhají právně vymahatelnému dvoustrannému ujednání o započtení a pro něž se započtení podle části 7 této přílohy a podle článků 90 až 93 připouští. Všechny transakce nepodléhající právně vymahatelnému dvoustrannému ujednání o započtení, které se podle části 7 této přílohy připouští, by měly být pro účely této přílohy interpretovány jako skupina transakcí se započtením sama o sobě.
6. „Rizikovou pozicí“ se rozumí počet rizik přidělený transakci podle standardizované metody uvedené v části 5 využívající předem určený algoritmus.
7. „Skupinou zajistitelných transakcí“ (Hedging Set) se rozumí skupina rizikových pozic z transakcí v rámci jedné skupiny transakcí se započtením, pro něž je pro stanovení hodnoty expozice podle standardizované metody uvedené v části 5 relevantní pouze jejich zůstatek.
8. „Maržovou dohodou“ (Margin Agreement) se rozumí smluvní dohoda nebo ustanovení dohody, podle nichž jedna protistrana poskytne druhé protistraně kolaterál, pokud expozice této druhé protistrany vůči první protistraně překročí určitou úroveň.
9. „Maržovým prahem“ (Margin Threshold) se rozumí maximální výše expozice, která zůstává nevypořádána, dokud jedna ze stran nemá právo zažádat o kolaterál.
10. „Obdobím krytí rizika marží“ (Margin Period of Risk) se rozumí časové období trvající od poslední výměny kolaterálu, jež pokrývá skupinu transakcí se započtením s protistranou, u níž došlo k selhání, do okamžiku, kdy se pozice této protistrany uzavře a provede opětovné zajištění (re-hedging) výsledného tržního rizika.
11. „Efektivní splatností podle metody interních modelů u skupiny transakcí se započtením se splatností delší než jeden rok“ se rozumí poměr celkové očekávané expozice v průběhu trvání transakcí ze skupiny transakcí se započtením snižené o míru návratnosti bez zahrnutí rizika a celkové očekávané expozice v průběhu jednoho roku v rámci skupiny

transakcí se započtením snižené o míru návratnosti bez zahrnutí rizika. Tuto efektivní splatnost lze upravovat tak, aby odrážela rolovací riziko, a to nahrazením očekávané expozice efektivní očekávanou expozicí v prognózách s horizontem kratším než jeden rok.

12. „Křížovým započtením“ (Cross-Product Netting) se rozumí zahrnutí transakcí z různých produktových kategorií do stejné skupiny transakcí se započtením podle pravidel křížového započtení uvedených v této příloze.
13. Pro účely části 5 označuje „současná tržní hodnota“ (Current Market Value, CMV) čistou tržní hodnotu portfolia transakcí v rámci skupiny transakcí se započtením prováděných s protistranou. Při výpočtu CMV se používají jak kladné, tak i záporné tržní hodnoty.

Rozložení

14. „Rozložením tržních hodnot“ se rozumí prognóza pravděpodobnostního rozložení čistých tržních hodnot transakcí v rámci skupiny transakcí se započtením k určitému datu v budoucnosti (horizont prognózy), s ohledem na dosud realizované tržní hodnoty daných transakcí.
15. „Rozložením expozic“ se rozumí prognóza pravděpodobnostního rozložení tržních hodnot vytvářená tak, že se prognózovaným příkladům záporných čistých tržních hodnot přiřadí nula.
16. „Rizikově neutrálním rozložením“ se rozumí rozložení tržních hodnot nebo expozic v budoucnu, kdy se rozložení vypočítává za použití hodnot implikovaných trhem, například předpokládaných hodnot volatility.
17. „Skutečným rozložením“ se rozumí rozložení tržních hodnot nebo expozic v budoucnu, kdy se rozložení vypočítává za použití historických či realizovaných hodnot, například hodnot volatility vypočítávaných pomocí změn zaznamenaných v minulosti v cenách či sazbách.

Opatření a úpravy týkající se expozice

18. „Současnou expozicí“ se rozumí vyšší z následujících hodnot: nula nebo tržní hodnota transakce nebo portfolia transakcí v rámci skupiny transakcí se započtením prováděných s protistranou, jež by při selhání protistrany zanikla za předpokladu, že neexistuje možnost opětovného získání hodnoty těchto transakcí v případě úpadku.
19. „Maximální expozicí“ (Peak Exposure) se rozumí vysoký percentil rozložení expozic k libovolnému konkrétnímu datu v budoucnosti před termínem splatnosti transakce s nejdelší splatností ve skupině transakcí se započtením.
20. „Očekávanou expozicí“ (Expected Exposure, EE) se rozumí průměr rozložení expozic k libovolnému konkrétnímu datu v budoucnosti před tím, než bude splatná transakce s nejdelší splatností ve skupině transakcí se započtením.
21. „Efektivní očekávanou expozicí“ (Effective EE) k určitému datu“ se rozumí maximální očekávaná expozice, k níž dochází k tomuto datu nebo k jakémukoliv předchozímu datu. Popřípadě může být definována i pro konkrétní datum jako větší z těchto expozic: očekávaná expozice k danému datu nebo efektivní expozice k dřívějšímu datu.
22. „Očekávanou pozitivní expozicí“ (EPE) se rozumí vážený průměr za dobu očekávaných expozic, kdy za kritérium vážení je brán poměr představovaný jednou očekávanou expozicí vůči celkovému časovému intervalu. Při počítání minimálního požadovaného kapitálu se bere v úvahu průměr za první rok nebo – v případě, že jsou všechny kontrakty v rámci skupiny transakcí se započtením splatné dříve než za rok, – trvání kontraktu s nejdelší splatností z celé skupiny transakcí se započtením.
23. Efektivní očekávanou pozitivní expozicí (Effective EPE) se rozumí vážený průměr za dobu efektivní očekávané expozice za první rok nebo – v případě, že jsou všechny kontrakty v rámci skupiny transakcí se započtením splatné dříve než za rok, – trvání kontraktu s nejdelší splatností z celé skupiny transakcí se započtením, kdy za kritérium vážení je brán poměr představovaný jednou očekávanou expozicí vůči celkovému časovému intervalu.
24. „Úpravou úvěrového ocenění“ (Credit Valuation Adjustment) se rozumí úprava v ocenění portfolia transakcí s protistranou směrem k tržní hodnotě střed. Tato úprava odráží tržní hodnotu úvěrového rizika danou jakýmkoliv neplněním smluvních dohod uzavřených s protistranou. Tato úprava může odrážet tržní hodnotu úvěrového rizika protistrany nebo tržní hodnotu úvěrového rizika jak úvěrové instituce, tak i protistrany.

25. „Jednostrannou úpravou úvěrového ocenění“ se rozumí úprava úvěrového ocenění, která odráží tržní hodnotu úvěrového rizika protistrany vůči úvěrové instituci, ovšem neodráží tržní hodnotu úvěrového rizika úvěrové instituce vůči protistraně.

Rizika týkající se CCR.

26. „Rolovacím rizikem“ (Rollover Risk) se rozumí částka, o niž je očekávaná pozitivní expozice podhodnocena, pokud se předpokládá, že budoucí transakce s protistranou budou probíhat nepřerušovaně. Dodatečná expozice, jež vznikla v důsledku těchto budoucích transakcí, se do vyčíslení EPE nezahrnuje.
27. „Obecné riziko pozitivní korelace“ (General Wrong-Way Risk) vzniká, pokud pravděpodobnost selhání protistran zvyšuje obecné faktory tržního rizika.
28. „Specifické riziko pozitivní korelace“ (Specific Wrong-Way Risk) vzniká, pokud expozici vůči určité protistraně zvyšuje pravděpodobnost selhání protistrany z důvodu charakteru transakcí s protistranou. Úvěrová instituce se považuje za stranu vystavenou specifickému riziku pozitivní korelace v případě, že se předpokládá, že budoucí expozice vůči konkrétní protistraně bude vysoká, pokud pravděpodobnost selhání protistrany je rovněž vysoká.

ČÁST 2

Volba metody

1. S výhradou bodů 2 až 7 určí úvěrové instituce hodnotu expozice u kontraktů uvedených v příloze IV pomocí jedné z metod uvedených v částech 3 až 6. Úvěrovým institucím, u nichž nelze postupovat způsobem popsáním v čl. 18 odst. 2 směrnice 2006/49/ES, není povoleno používat metodu uvedenou v části 4. K určení hodnoty expozice u kontraktů uvedených v příloze IV bodě 3 nesmí úvěrové instituce používat metodu uvedenou v části 4.

Kombinované použití metod uvedených v částech 3 až 6 je trvale povoleno v rámci skupiny, nikoliv však v rámci jedné právnické osoby. Kombinované použití metod uvedených v částech 3 a 5 v rámci právnické osoby se povolí tehdy, jestliže se jedna z metod používá u případů uvedených v části 5 bodě 19.

2. Se souhlasem příslušných orgánů mohou úvěrové instituce určovat hodnotu expozice metodou interního modelu uvedenou v části 6 u:
- i) kontraktů uvedených v příloze IV;
 - ii) repo obchodů;
 - iii) transakcí půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit;
 - iv) maržových obchodů a
 - v) u transakcí s delší dobou vypořádání.
3. Jestliže úvěrová instituce zakoupí zajištění úvěrového derivátu vůči expozici v neobchodním portfoliu nebo vůči expozici CCR, může své kapitálové požadavky na zajištěná aktiva počítat podle přílohy VIII části 3 bodů 83 až 92 nebo – se souhlasem příslušných orgánů – podle přílohy VII části 1 bodu 4 nebo přílohy VII části 4 bodů 96 až 104. V těchto případech je hodnota expozice CCR pro tyto úvěrové deriváty nastavena na nulu.
4. Hodnota expozice u CCR z prodaných swapů úvěrového selhání v neobchodním portfoliu, kde se s nimi zachází jako s úvěrovým zajištěním poskytnutým úvěrovou institucí a podléhajícím kapitálovým požadavkům na úvěrové riziko pro plnou pomyslnou částku, je nastavena na nulu.
5. Podle všech metod uvedených v částech 3 až 6 se hodnota expozice u dané protistrany rovná součtu hodnot expozice počítaných pro každou skupinu transakcí se započtením prováděných s protistranou.
6. Nulovou hodnotu expozice u CCR lze přidělit derivátovým kontraktům nebo repo obchodům, transakcím půjčky či výpůjčky cenných papírů či komodit, transakcím s delší dobou vypořádání a maržovým obchodům, které dosud

nebyly s centrální protistranou vypořádány a nebyly centrální protistranou ani zamítnuty. Nulovou hodnotu expozice lze dále přidělit expozicím vůči úvěrovému riziku centrálních protistran, které vyplývají z derivátových kontraktů, repo obchodů či z transakcí půjček nebo výpůjček cenných papírů či komodit, z transakcí s delší dobou vypořádání a z maržových obchodů, nebo jiným expozicím, podle určení příslušnými orgány, jež u úvěrové instituce přetrvávají jako nesplacené expozice s centrální protistranou. Expozice CCR centrální protistrany jsou u všech účastníků v jejich sjednáních plně a každodenně zajišťovány kolaterálem.

7. Expozice vyplývající z transakcí s delší dobou vypořádání lze určit za použití kterékoliv z metod uvedených v částech 3 až 6 bez ohledu na metody zvolené pro zacházení s mimoburzovními deriváty a s repo obchody, transakcemi půjček či výpůjček cenných papírů či komodit a s maržovými obchody. Při výpočtu kapitálových požadavků pro transakce s delší dobou vypořádání mohou úvěrové instituce, které uplatňují přístup uvedený v člancích 84 až 89, trvale a bez ohledu na důležitost takových pozic přidělit rizikovou váhu podle přístupu uvedeného v člancích 78 až 83.
8. Pro metody uvedené v částech 3 a 4 se musí příslušné orgány ujistit, že pomyslná částka, ke které se má přihlížet, je vhodným měřítkem rizika obsaženého v kontraktu. Jestliže kontrakt například stanoví multiplikaci peněžních toků, musí být pomyslná částka upravena, aby byly vzaty v úvahu účinky multiplikace na strukturu rizika tohoto kontraktu.

ČÁST 3

Metoda oceňování podle tržní hodnoty

- Krok a) přiřazením současné tržní hodnoty kontraktům (mark-to-market) se získají současné reálné hodnoty všech kontraktů s kladnými hodnotami.
- Krok b) pro získání číselné hodnoty případné budoucí expozice, s výjimkou případů „floating/floating“ úrokových swapů v jedné měně, kdy se vypočítávají pouze současné reálné hodnoty, se pomyslné jistiny nebo podkladové hodnoty násobí sazbami uvedenými v tabulce 1:

Tabulka 1 ⁽¹⁾ ⁽²⁾

Doba do zbytkové splatnosti ⁽³⁾	Úrokové kontrakty	Měnové kontrakty a kontrakty týkající se zlata	Kontrakty týkající se akcií	Kontrakty týkající se drahých kovů, kromě zlata	Kontrakty týkající se jiných komodit než drahých kovů
Jeden rok a méně	0 %	1 %	6 %	7 %	10 %
Více než rok, ale ne více než pět let	0,5 %	5 %	8 %	7 %	12 %
Více než pět let	1,5 %	7,5 %	10 %	8 %	15 %

⁽¹⁾ Kontrakty nespádající do jedné z pěti kategorií uvedených v této tabulce se považují za kontrakty týkající se jiných komodit než vzácných kovů.

⁽²⁾ Pro kontrakty s vícenásobnými výměnami jistiny musí být procentní sazba vynásobena počtem zbývajících plateb, které mají být podle kontraktu ještě provedeny.

⁽³⁾ Pro kontrakty strukturované tak, aby k vypořádání nesplacených expozic docházelo po určitých dnech plateb, a v případech, kdy jsou termíny znovu stanoveny tak, aby tržní hodnota kontraktu k těmto specifickým datům byla nulová, se zbytková splatnost rovná době do následujícího data stanovení termínu. V případě úrokových kontraktů, které splňují tato kritéria a mají do splatnosti více než jeden rok, je procentní hodnota nejméně 0,5 %.

Pro výpočet případné budoucí expozice podle kroku b) smejí příslušné orgány povolit úvěrovým institucím použít procentní sazby v tabulce 2 namísto sazeb předepsaných v tabulce 1 za předpokladu, že tyto instituce využijí možnosti stanovené v příloze IV bodě 21 směrnice 2006/49/ES pro kontrakty týkající se jiných komodit než zlata ve smyslu přílohy IV bodu 3 této směrnice:

Tabulka 2

Doba do zbytkové splatnosti	Drahé kovy (kromě zlata)	Základní kovy	Netrvanlivé (zemědělské) produkty	Ostatní, včetně energetických produktů
Jeden rok a méně	2 %	2,5 %	3 %	4 %
Více než rok, ale ne více než pět let	5 %	4 %	5 %	6 %
Více než pět let	7,5 %	8 %	9 %	10 %

Krok c) současná reálná hodnota a případná budoucí expozice tvoří hodnotu expozice.

ČÁST 4

Metoda původní expozice

Krok a) pomyslná jistina každého nástroje se násobí sazbami uvedenými v tabulce 3:

Tabulka 3

Původní doba splatnosti ⁽¹⁾	Úrokové kontrakty	Měnové kontrakty a kontrakty týkající se zlata
Jeden rok nebo méně	0,5 %	2 %
Více než rok, ale ne více než dva roky	1 %	5 %
Za každý další rok	1 %	3 %

Krok b) takto vypočítaná původní expozice tvoří hodnotu expozice.

ČÁST 5

Standardizovaná metoda

- Standardizovaná metoda může být použita pouze pro mimoburzovní derivátové transakce a transakce s delší dobou vypořádání. Hodnota expozice se vypočítá pro každou skupinu transakcí se započtením zvlášť, a to po zohlednění kolaterálu vzorcem:

hodnota expozice =

$$\beta^* \max \left(CMV - CMC; \sum_j \left| \sum_i RPT_{ij} - \sum_i RPC_{ij} \right| CCRM_i \right)$$

⁽¹⁾ V případě úrokových kontraktů mohou úvěrové instituce se souhlasem příslušných orgánů zvolit buď původní splatnost, nebo zbytkovou splatnost.

kde:

CMV = současná tržní hodnota portfolia transakcí v rámci skupiny transakcí se započtením s protistranou bez zohlednění kolaterálu.

To znamená, kde:

$$CMV = \sum_i CMV_i$$

kde:

CMV_i = současná tržní hodnota transakce i;

CMC = současná tržní hodnota kolaterálu přiřazená skupině transakcí se započtením. To znamená, kde:

$$CMC = \sum_l CMC_l$$

kde CMC_l = současná tržní hodnota kolaterálu l;

i = index transakce;

l = index kolaterálu;

j = index kategorie zajistitelných transakcí. Tyto skupiny zajistitelných transakcí odpovídají rizikovým faktorům, u nichž mohou být použity rizikové pozice opačného znaménka pro vyrovnání za účelem vytvoření čisté rizikové pozice, která je základem pro měření expozice;

RPT_{ij} = riziková pozice z transakce i vzhledem ke skupině zajistitelných transakcí j;

RPC_{lj} = riziková pozice z kolaterálu l vzhledem k skupině zajistitelných transakcí j;

CCRM_j = multiplikátor CCR uvedený v tabulce 5 vzhledem k skupině zajistitelných transakcí j;

β = 1,4.

Kolaterál přijatý od protistrany má kladné znaménko; kolaterál poskytnutý protistraně má záporné znaménko.

V rámci této metody může být použit pouze kolaterál způsobilý podle přílohy VIII části 1 bodu 11 této směrnice a přílohy II bodu 9 směrnice 2006/49/ES.

2. Pokud mimoburzovní derivátová transakce s lineárním profilem rizika stanoví výměnu finančního nástroje za platbu, označuje se platební část jako platební fáze. Transakce, které stanoví výměnu platby za platbu, jsou tvořeny dvěma platebními fázemi. Platební fáze je tvořena smluvními hrubými platbami včetně pomyslné částky transakce. Úvěrové instituce mohou nedbat na riziko úrokových sazeb v souvislosti s platební fází se zbývající dobou splatnosti kratší dvou let pro účely níže uvedených výpočtů. Úvěrové instituce mohou považovat platby složené ze dvou platebních fází denominovaných v téže měně, jako jsou úrokové swapové transakce, za jedinou souhrnnou transakci. Souhrnná transakce je rovnocenná platební fázi.
3. Transakce s lineárním profilem rizika s akciemi (včetně akciových indexů), zlatem, jinými drahými kovy nebo jinými komoditami jako podkladovými finančními nástroji jsou vázány na rizikové pozice v příslušné akci (nebo akciovém indexu) nebo komoditě (včetně zlata a jiných drahých kovů) a pozice v úrokovém riziku pro platební fázi. Pokud je platební fáze denominována v cizí měně, je kromě toho vázána k rizikové pozici v této měně.
4. Transakce s lineárním rizikovým profilem s dluhovým nástrojem jako podkladovým nástrojem jsou vázány na pozici v úrokovém riziku pro platební fázi. Transakce s lineárním profilem rizika, které stanoví výměnu platby za platbu

včetně devizových forwarových transakcí jsou vázány na pozici v úrokovém riziku pro každou z platebních fází. Pokud je podkladový dluhový nástroj denominován v cizí měně, je dluhový nástroj vázán na rizikovou pozici v této měně. Expozice stanovená pro základní swapovou transakci v cizí měně má nulovou hodnotu.

5. Velikost rizikové pozice z transakce s lineárním rizikovým profilem je efektivní pomyslnou hodnotou (tržní cena násobená množstvím) podkladového finančního nástroje (včetně komodit) vyjádřenou v domácí měně úvěrové instituce, s výjimkou dluhových nástrojů.
6. Pro dluhové nástroje a platební fáze odpovídá velikost rizikové pozice efektivní pomyslné hodnotě hrubého objemu neprovedených plateb (včetně pomyslné částky) vyjádřené v domácí měně úvěrové instituce a násobené modifikovanou dobou trvání dluhového nástroje, respektive platební fáze.
7. Velikost rizikové pozice ze swapu úvěrového selhání je pomyslná hodnota referenčního dluhového nástroje násobená zbývajícím dobou splatnosti swapu úvěrového selhání.
8. Velikost rizikové pozice vztahující se k mimoburzovnímu derivátu s nelineárním profilem rizika včetně opcí a swapů se rovná delta ekvivalentu efektivní pomyslné hodnoty finančního nástroje, který je základem transakce, s výjimkou případů, kdy je základem dluhový nástroj.
9. Velikost rizikové pozice vztahující se k mimoburzovnímu derivátu s nelineárním profilem rizika včetně opcí a swapů, jejichž základem je dluhový nástroj nebo platební fáze, se rovná delta ekvivalentu efektivní pomyslné hodnoty finančního nástroje nebo platební fáze násobené modifikovanou dobou trvání dluhového nástroje, respektive platební fáze.
10. Pro účely určení rizikových pozic se kolaterál přijatý od protistrany považuje za pohledávku vůči protistraně v rámci derivátové smlouvy (dlouhá pozice), který je splatný dnes, zatímco poskytnutý kolaterál se považuje za závazek vůči protistraně (krátká pozice), který je splatný dnes.
11. Úvěrové instituce mohou pro stanovení velikosti a znaménka rizikové pozice použít následujícího vzorce:

pro všechny nástroje kromě dluhových nástrojů:

efektivní pomyslná hodnota nebo

$$\text{delta ekvivalent} = p_{\text{ref}} \frac{\partial V}{\partial p}$$

kde

p_{ref} = cena podkladového nástroje vyjádřená v referenční měně;

V = hodnota finančního nástroje (v případě opce: cena opce; v případě transakce s lineárním profilem rizika: hodnota samotného podkladového nástroje);

p = cena podkladového nástroje, vyjádřená v téže měně jako V ;

pro dluhové nástroje a platební fáze všech transakcí;

efektivní pomyslná hodnota násobená modifikovanou dobou trvání, nebo

delta ekvivalent v pomyslné hodnotě násobený modifikovanou dobou trvání

$$\frac{\partial V}{\partial r}$$

kde:

V = hodnota finančního nástroje (v případě opce: cena opce v případě transakce s lineárním profilem rizika: hodnota samotného podkladového nástroje, respektive platební fáze);

r = výše úrokové sazby.

Pokud je V denominována v jiné než referenční měně, musí být derivát převeden do referenční měny násobením příslušným směnným kurzem.

12. Rizikové pozice musí být uspořádány do skupin zajistitelných transakcí. Pro každou z těchto skupin je vypočítána výše absolutní hodnoty jako suma výsledných rizikových pozic. Tato suma se nazývá „čistá riziková pozice“ a ve vzorcích uvedených v odstavci 1 je vyjádřena jako

$$\left| \sum_i RPT_{ij} - \sum_l RPC_{lj} \right|$$

13. Pro rizikové pozice v úrokových sazbách vztahující k peněžním vkladům přijatým od protistrany jako kolaterál, z platebních fází a z podkladových dluhových nástrojů, na něž se podle tabulky 1 v příloze I směrnice 2006/49/ES vztahuje kapitálový požadavek ve výši 1,60 % nebo méně, existuje pro každou měnu šest skupin zajistitelných transakcí uvedených v tabulce 4. Skupiny zajistitelných transakcí jsou stanoveny kombinací kritéria splatnosti a referenčních úrokových sazeb.

Tabulka 4:

	Vládní referenční úrokové sazby	Nevládní referenční úrokové sazby
Splatnost	← 1 rok	← 1 rok
Splatnost	>1 – ← 5 let	>1 – ← 5 let
Splatnost	> 5 let	> 5 let

14. Pro rizikové pozice v úrokových sazbách vztahující se k podkladovým dluhovým nástrojům nebo k platební fázi, pro něž je úroková sazba vázána na referenční úrokovou sazbu, jež představuje obecnou výši úrokových sazeb na trhu, je zbývající splatnost délka časového intervalu končícího změnou úrokové sazby. V ostatních případech je to zbývající doba podkladového dluhového nástroje, nebo zbývající doba transakce, pokud se jedná o platební fázi.
15. Pro každého emitenta referenčního dluhového nástroje, který je základem swapu úvěrového selhání, existuje jedna skupina zajistitelných transakcí.
16. Pro rizikové pozice v úrokových sazbách vztahující se k peněžním vkladům, které má v úschově protistrana jako kolaterál, kdy tato protistrana nemá nesplacený dluhový závazek nízkého specifického rizika, a k podkladovým dluhovým nástrojům, na něž se podle tabulky 1 přílohy I směrnice 2006/49/ES vztahuje kapitálový požadavek ve výši více než 1,60 %, existuje pro každého emitenta jedna skupina zajistitelných transakcí. Pokud platební fáze imituje takovýto dluhový nástroj, existuje rovněž jedna skupina zajistitelných transakcí pro každého emitenta referenčního dluhového nástroje. Úvěrové instituce mohou přiřadit rizikové pozice vyplývající z dluhových nástrojů určitého emitenta nebo z referenčních dluhových nástrojů téhož emitenta, které jsou imitovány platební fází nebo které tvoří základ swapu úvěrového selhání, k téže skupině zajistitelných transakcí.
17. Podkladové finanční nástroje kromě dluhových nástrojů se přiřazují k téže skupině zajistitelných transakcí, pouze pokud jsou identické nebo podobné. Ve všech ostatních případech se přiřazují k samostatným skupinám zajistitelných transakcí. Podobnost nástrojů se stanovuje takto:
- u akcií jsou podobnými nástroji nástroje téhož emitenta. Akciový index je považován za samostatného emitenta;
 - u drahých kovů jsou podobnými nástroji nástroje téhož kovu. Index drahých kovů je považován za samostatný drahý kov;
 - u elektrické energie je podobným nástrojem nástroj práv a závazků týkajících se dodávek energie, které se vztahují na interval mezi nejvyšším a nejnižším odběrem v průběhu 24 hodin;
 - u komodit jsou podobnými nástroji nástroje téže komodity. Index komodit je považován za samostatnou komoditu.

18. V tabulce 5 jsou uvedeny multiplikátory CCR (CCRM) pro různé kategorie skupin zajistitelných transakcí.

Tabulka 5:

	Kategorie skupin zajistitelných transakcí	CCRM
1.	Úrokové sazby	0,2 %
2.	Úrokové sazby pro rizikové pozice z referenčních dluhových nástrojů, které slouží jako podklad pro swap úvěrového selhání, na něž se podle tabulky 1 přílohy I směrnice 2006/49/ES vztahuje kapitálový požadavek ve výši 1,60 % nebo méně	0,3 %
3.	Úrokové sazby pro rizikové pozice z dluhových nástrojů nebo referenčního dluhového nástroje, na něž se podle tabulky 1 přílohy I směrnice 2006/49/ES vztahuje kapitálový požadavek ve výši více než 1,60 %	0,6 %
4.	směnný kurz	2,5 %
5.	elektrická energie	4,0 %
6.	zlato	5,0 %
7.	akcie	7,0 %
8.	drahé kovy (kromě zlata)	8,5 %
9.	ostatní komodity (kromě drahých kovů a elektrické energie)	10,0 %
10.	Podkladové nástroje mimoburzovních derivátů, které nepatří do žádné z výše uvedených kategorií	10,0 %

Podkladové nástroje mimoburzovních derivátů uvedené v bodě 10 tabulky 5 jsou přiřazeny k samostatným skupinám zajistitelných transakcí pro každou kategorii podkladového nástroje.

19. U nástrojů s nelineárním profilem rizika nebo pro platební fázi a transakce s dluhovými nástroji jako podkladovými nástroji, u nichž úvěrová instituce nemůže určit delta modifikovanou dobu trvání, popřípadě s modelem nástroje, který příslušný orgán schválil pro účely stanovení minimálních kapitálových požadavků pro tržní riziko, příslušný orgán stanoví velikost rizikových pozic a použitelné CCRM konzervativně. Alternativně mohou příslušné orgány požadovat použití metody stanovené v části 3. Započtení se neuznává: hodnota expozice se stanovuje, jako kdyby existovala skupina transakcí se započtením obsahující pouze tuto jednotlivou transakci.
20. Úvěrová instituce musí používat interní postupy, kterými ještě před zahrnutím transakce do skupiny zajistitelných transakcí ověřuje, zda se na transakci vztahuje právoplatná smlouva o započtení splňující požadavky stanovené v části 7.
21. Úvěrová instituce, která používá kolaterál za účelem snížení svého úvěrového rizika protistrany, musí používat interní postupy, kterými ještě před stanovením vlivu kolaterálu na své výpočty ověřuje, zda kolaterál splňuje standardy právní jistoty uvedené v příloze VIII.

ČÁST 6

Metoda interního modelu

1. Se souhlasem příslušných orgánů může úvěrová instituce použít metodu interního modelu (Internal Model Method, IMM) pro výpočet hodnoty expozice u transakcí v části 2 bodě 2 písm. i) nebo u transakcí v části 2 bodě 2 písm. ii), iii) a iv) nebo u transakcí v části 2 bodě 2 písm. i) až iv). V každém z těchto případů mohou být zahrnuty také transakce

v části 2 bodě 2 písm. v). Odchylně od části 2 bodu 1 druhého pododstavce se mohou úvěrové instituce rozhodnout nepoužít tuto metodu u expozic, jejichž velikost a riziko jsou nepodstatné. Úvěrové instituce musí splnit požadavky stanovené v této části, aby mohly použít IMM.

2. Se souhlasem příslušných orgánů může být IMM zaváděna postupně u různých druhů transakcí a během tohoto období mohou úvěrové instituce použít metody stanovené v části 3 nebo části 5. Odchylně od zůstatku této části nejsou úvěrové instituce povinny používat určitý typ modelu.
3. U všech mimoburzovních derivátových transakcí a u transakcí s delší dobou vypořádání, ke kterým úvěrová instituce nedostala souhlas k použití IMM, použije úvěrová instituce metody stanovené v části 3 nebo části 5. Je trvale povoleno kombinované použití těchto dvou metod v rámci skupiny. Kombinované použití těchto dvou metod v rámci právního subjektu je povoleno, pouze pokud je jedna z metod použita pro případy stanovené v části 5 bodě 19.
4. Úvěrové instituce, které získaly povolení k použití IMM, nebudou pak znovu používat metody stanovené v části 3 nebo části 5, kromě případů, kdy k tomu prokáží opodstatněné důvody a získají souhlas příslušných orgánů. Pokud úvěrová instituce přestane vyhovovat požadavkům stanoveným v této části, buď předloží příslušnému orgánu plán včasného návratu k těmto požadavkům, nebo prokáže, že dopad tohoto nevyhovění je nedůležitý.

Hodnota expozice

5. Hodnota expozice bude měřena na úrovni skupiny transakcí se započtením. Model upřesní předpokládané rozložení pro změny v tržní hodnotě skupiny transakcí se započtením, jež lze připsat změnám tržních proměnných, jako jsou úrokové sazby, zahraniční směnné kurzy. Model pak vypočítá hodnotu expozice pro skupinu transakcí se započtením ke každému budoucímu datu za předpokladu, že dojde ke změnám v tržních proměnných. Pro maržové protistrany může model také zachytit budoucí pohyby kolaterálu.
6. Úvěrové instituce mohou zahrnout uznatelný finanční kolaterál podle přílohy VIII části 1 bodu 11 této směrnice a přílohy II bodu 9 směrnice 2006/49/ES do svých předvídaných rozložení pro změny v tržní hodnotě skupiny transakcí se započtením, pokud jsou pro kolaterál splněny požadavky na kvantitu, kvalitu a údaje pro IMM.
7. Hodnota expozice bude vypočtena jako součin α -krát efektivní EPE:

hodnota expozice = $\alpha \times$ efektivní EPE,

kde:

Alfa (α) je 1,4, avšak příslušné orgány mohou požadovat vyšší α a efektivní EPE se vypočítá odhadem očekávané expozice (expected exposure, EE) jako průměrné expozice k budoucímu datu t , kde průměr je počítán z možných budoucích hodnot příslušných faktorů tržního rizika. Model odhaduje EE během řady budoucích dat t_1, t_2, t_3

8. Efektivní EE se vypočte rekurzivně jako:

efektivní EE _{t_k} = max.(efektivní EE _{t_{k-1}} ; EE _{t_k})

kde:

současné datum je označeno jako t_0 a efektivní EE _{t_0} se rovná současné expozici.

9. V této souvislosti je efektivní EPE průměrem efektivní EE během prvního roku budoucí expozice. Pokud všechny smlouvy ve skupině transakcí se započtením nabudou splatnosti dříve než za rok, EPE je průměrem EE, dokud všechny smlouvy ve skupině transakcí se započtením nenabudou splatnosti. Efektivní EPE je vypočítána jako vážený průměr efektivní EE:

$$EffectivniEPE = \sum_{k=1}^{\min(1 \text{ rok}; splatnost)} EffectivniEE_{tk} * \Delta t_k$$

kde:

váhy $\Delta tk = tk - tk-1$ berou v úvahu případ, kdy je budoucí expozice vypočítána pro data, která nejsou rovnoměrně rozložena v čase.

10. Výše EE nebo maximální expozice bude vypočítána na základě rozložení expozic, které zahrnuje možné anomálie rozložení expozic.
11. Úvěrové instituce mohou použít míru, jež je konzervativnější než α -krát efektivní EPE pro každou protistranu vypočítanou podle výše uvedené rovnice.
12. Odchylně od bodu 7 mohou příslušné orgány úvěrovým institucím povolit, aby použily svůj vlastní odhad α , jehož minimální hodnota je 1,2, kde α odpovídá poměru vnitřně stanoveného kapitálu z plné simulace expozice CCR v rámci protistran (čítatel) a vnitřně stanoveného kapitálu založeného na EPE (jmenovatel). Ve jmenovateli se EPE použije, jako by se jednalo o fixní nesplacenou částku. Úvěrové instituce prokáží, že jejich interní odhady α zachycují v čitateli materiální zdroje stochastické závislosti rozložení tržních hodnot transakcí či portfolií transakcí v rámci protistran. Interní odhady α zohlední rozčlenění portfolií.
13. Úvěrová instituce zajistí, že čítatel a jmenovatel α budou vypočítány konzistentně s ohledem na modelovou metodiku, specifikaci parametrů a složení portfolia. Použitý přístup bude založen na pojetí vnitřně stanoveného kapitálu úvěrové instituce, bude důkladně zdokumentován a bude podléhat nezávislému ověření. Úvěrové instituce navíc přezkoumají své odhady alespoň jednou za čtvrt roku a častěji, pokud se složení portfolia v průběhu času mění. Úvěrové instituce také vyhodnocují riziko modelu.
14. V případě potřeby by měly být volatilita a korelace faktorů tržního rizika použité ve společné simulaci tržních a úvěrových rizik podmíněny faktorem úvěrového rizika, aby vyjadřovaly možný nárůst volatility či korelací při ekonomickém poklesu.
15. Pokud skupina transakcí se započtením podléhá maržové dohodě, použijí úvěrové instituce jeden z těchto způsobů stanovení EPE:
 - a) efektivní EPE bez zohlednění maržové dohody;
 - b) práh, pokud je kladný, maržové dohody plus navýšení, které odráží možný nárůst expozice během období krytí rizika marží. Navýšení je vypočítáno jako očekávaný nárůst expozice skupiny transakcí se započtením, počínaje stávající nulovou expozicí, během období krytí rizika marží. Pro období krytí rizika marží použitou pro tyto účely je stanoveno minimálně pět pracovních dnů pro skupinu transakcí se započtením tvořenou pouze repo obchody, které podléhají každodenním dozajištění nebo jsou denně přeceňovány na tržní ceny, a deset pracovních dnů pro všechny ostatní skupiny transakcí se započtením; nebo
 - c) pokud model zachycuje dopad zajištění při odhadu EE, může být míra EE modelu použita přímo v rovnici v bodě 8, pokud s tím souhlasí příslušné orgány.

Minimální požadavky pro modely EPE

16. EPE model úvěrové instituce musí splňovat provozní požadavky stanovené v bodech 17 až 41.

Řízení CCR

17. Úvěrová instituce bude mít útvar pro řízení odpovědný za navržení a realizaci jejího systému řízení CCR, včetně počátečního a následného ověření modelu. Tento útvar bude kontrolovat integritu vstupních údajů a vydávat a analyzovat zprávy o výstupech modelu úvěrové instituce pro měření rizika, včetně zhodnocení vztahu mezi mírou rizika expozice a limity úvěru a obchodování. Tento útvar musí být nezávislý na útvech odpovědných za vznik a obnovu expozic či za obchodování s nimi a nesmí být nevhodně ovlivňován; bude mít dostatek zaměstnanců; bude se odpovídat přímo vrcholovému vedení úvěrové instituce. Práce tohoto útvaru bude důkladně začleněna do každodenního procesu řízení úvěrového rizika úvěrové instituce. Výsledek jeho činnosti bude tedy nedílnou součástí plánování, sledování a řízení úvěrového a celkového rizikového profilu úvěrové instituce.
18. Úvěrová instituce bude mít zásady, postupy a systémy řízení CCR, jež budou koncepčně správné a prováděné jednotně. Řádný rámec řízení CCR bude zahrnovat identifikaci, měření a schvalování CCR a vytváření interních zpráv o něm.

19. Zásady řízení rizik úvěrové instituce zohlední tržní, likvidní a právní a provozní rizika, jež mohou být s CCR spojena. Úvěrová instituce nesmí obchodovat s protistranou, aniž by posoudila její úvěruschopnost a vezme plně v úvahu úvěrová rizika během vypořádání a před ním. Tato rizika budou řízena co možná nejvíce na úrovni protistrany (sloučením expozic CCR s ostatními úvěrovými expozicemi) a na úrovni celého podniku.
20. Představenstvo a vrcholové vedení úvěrové instituce se musí aktivně účastnit procesu řízení CCR a musí ho považovat za nezbytný aspekt podnikání, na který je třeba přidělit podstatné zdroje. Vrcholové vedení si musí být vědomo omezení a předpokladů používaného modelu měření rizik a dopadu, který mohou mít na hodnověrnost výsledku. Vrcholové vedení musí také zvážit nejistoty tržního prostředí a provozní otázky a vzít na vědomí, jaký mají dopad na daný model.
21. Denní zprávy o expozicích úvěrové instituce CCR musí být přezkoumány představiteli vedení s dostatečným služebním věkem a autoritou, aby prosadili jak snížení pozic provedených jednotlivými vedoucími úvěrových oddělení či obchodníky, tak snížení celkové expozice CCR úvěrové instituce.
22. Systém řízení CCR úvěrové instituce se používá spolu s interními úvěrovými limity a limity obchodování. Úvěrové limity a limity obchodování musí souviset s modelem měření rizik úvěrové instituce způsobem, který je v průběhu času stálý a dobře srozumitelný vedoucím úvěrových oddělení, obchodníkům a vrcholovému vedení.
23. Měření CCR úvěrové instituce musí zahrnovat měření každodenního použití úvěrových linek a jejich použití v průběhu jednoho dne. Úvěrová instituce musí měřit stávající expozice bez zohlednění a se zohledněním kolaterálu. Na úrovni portfolia a protistrany musí úvěrová instituce vypočítávat a monitorovat maximální expozici nebo potenciální budoucí expozici (potential future exposure, PFE) v intervalech spolehlivosti zvolených úvěrovou institucí. Úvěrová instituce zohlední rozsáhlé či koncentrované pozice, včetně pozic skupin spřízněných protistran, průmyslu, trhu atd.
24. Úvěrová instituce musí mít zavedený obvyklý a přesný program stresového testování jako doplněk k analýze CCR založený na každodenním výsledku modelu měření rizik úvěrové instituce. Výsledek tohoto stresového testování musí být pravidelně přezkoumáván vrcholovým vedením a musí se odrazit v zásadách a omezeních CCR stanovených vedením a představenstvem. V případech, kdy stresové testy odhalí obzvláštní zranitelnost vůči dané řadě okolností, musí být podniknuty pohotovostní kroky, aby byla tato rizika náležitě zvládnuta.
25. Úvěrová instituce musí mít zavedený obvyklý postup pro zajištění dodržování zdokumentovaného souboru interních strategií, kontrol a postupů týkajících se činnosti systému řízení CCR. Systém řízení CCR úvěrové instituce musí být důkladně zdokumentován a poskytovat vysvětlení empirických postupů užívaných k měření CCR.
26. Úvěrová instituce musí pravidelně provádět nezávislé přezkoumání svého systému řízení CCR prostřednictvím vlastního vnitřního auditu. Tento přezkum se vztahuje jak na činnosti obchodních útvarů uvedených v bodě 17, tak na činnosti nezávislého útvaru řízení CCR. Přezkum celkového procesu řízení CCR se provádí v pravidelných intervalech a zaměřuje se přinejmenším na:
 - a) přiměřenost dokumentace systému a procesu řízení CCR;
 - b) organizaci útvaru řízení CCR;
 - c) začlenění opatření pro CCR do každodenního řízení rizik;
 - d) postup schvalování modelů oceňování rizika a systémů hodnocení, které používají zaměstnanci útvaru sjednávání obchodů (front office) a útvaru vypořádání obchodů (back office);
 - e) ověření jakékoli významné změny v procesu měření CCR;
 - f) rozsah CCR zachycených modelem měření rizik;
 - g) celistvost informačního systému pro vedení;
 - h) přesnost a úplnost údajů o CCR;
 - i) ověření konzistentnosti, včasnosti a spolehlivosti zdrojů dat používaných při provozu modelů, a to včetně nezávislosti těchto zdrojů dat;
 - j) přesnost a vhodnost předpokladů používaných při stanovení koeficientů volatility a korelace;

- k) přesnost ocenění a výpočtů transformace rizik a
- l) ověření přesnosti modelu prostřednictvím častého zpětného testování.

Test použití

- 27. Rozložení expozic vytvořených modelem použitým k vypočítání efektivní EPE musí být důkladně začleněno do každodenního procesu řízení CCR úvěrové instituce. Výsledek modelu tedy hraje základní roli ve schvalování úvěrů, řízení CCR, rozdělování vnitřně stanoveného kapitálu a správě a řízení úvěrové instituce.
- 28. Úvěrová instituce zaznamenává použité modely, které vytváří rozložení expozic vůči CCR. Takto úvěrová instituce prokazuje, že používala model pro výpočet rozložení expozic, na němž je založen výpočet EPE, který v podstatě splňuje minimální požadavky stanovené v této části alespoň rok před schválením příslušnými orgány.
- 29. Model použitý pro vytvoření rozložení expozic vůči CCR je součástí rámce řízení CCR, který zahrnuje identifikaci, měření, řízení, schválení a interní zprávy o CCR. Součástí tohoto rámce je měření používání úvěrových linek (sloučením expozic CCR s ostatními úvěrovými expozicemi) a rozdělování vnitřně stanoveného kapitálu. Kromě EPE musí úvěrová instituce měřit a řídit stávající expozice. Ve vhodných případech musí úvěrová instituce měřit stávající expozice bez zohlednění a se zohledněním kolaterálu. Test použití je splněn, pokud úvěrová instituce použije jiná měření CCR, jako maximální expozici či PFE, založená na rozložení expozic vytvořených stejným modelem pro výpočet EPE.
- 30. Úvěrová instituce musí mít systém schopný odhadnout EE denně, pokud to bude nutné, pokud svým příslušným orgánům neprokáže, že její expozice vůči CCR vyžadují méně časté výpočty. Úvěrová instituce vypočítává EE podle časového profilu horizontů prognózy, který přiměřeně odráží časovou strukturu budoucích hotovostních toků a splatnosti smluv, a způsobem, jenž je v souladu s významem a složením expozic.
- 31. Expozice je měřena, monitorována a řízena v průběhu trvání všech smluv ve skupině transakcí se započtením (ne pouze v horizontu jednoho roku). Úvěrová instituce musí mít zavedené postupy k identifikaci a řízení rizik u protistran, pro něž expozice přesahuje horizont jednoho roku. Předpovídané zvýšení expozice je vstupní veličinou modelu vnitřně stanoveného kapitálu úvěrové instituce.

Stresové testování

- 32. Úvěrová instituce musí mít zavedeny řádné procesy stresového testování pro použití při hodnocení kapitálové přiměřenosti pro CCR. Tato stresová opatření jsou porovnávána s opatřeními EPE a úvěrová instituce je považuje za součást procesu stanoveného v článku 123. Stresové testování musí také zahrnovat určení možných případů nebo budoucích změn ekonomických podmínek, které by mohly mít nepříznivé důsledky na úvěrové expozice úvěrových institucí a hodnocení schopnosti úvěrové instituce se s těmito změnami vyrovnat.
- 33. Úvěrová instituce provádí stresový test svých CCR expozic, včetně společného zdůraznění trhu a faktorů úvěrového rizika. Stresové testy CCR musí zvážit riziko koncentrace (pro jedinou protistranu nebo seskupení protistran), riziko korelace na trhu a úvěrové riziko a riziko, že by likvidace pozic protistrany mohla způsobit pohyby trhu. Stresové testy musí také zvážit dopad takovýchto pohybů trhu na vlastní pozice úvěrové instituce a začlenit tento dopad do jejího zhodnocení CCR.

Riziko pozitivní korelace

- 34. Úvěrové instituce musí řádně zvážit expozice, které způsobují značný stupeň obecných rizik pozitivní korelace.
- 35. Úvěrové instituce musí mít zavedené postupy pro identifikaci, monitorování a řízení případů specifického rizika pozitivní korelace, počínající založením transakce a pokračující v průběhu trvání transakce.

Integrita modelového procesu

- 36. Model zobrazuje podmínky a upřesnění transakcí včasné, kompletně a konzervativně. Tyto podmínky musí zahrnovat alespoň pomyslné objemy smlouvy, splatnost, referenční aktiva, jednání o marži, jednání o započtení. Tyto podmínky a upřesnění jsou vedeny v databázi podléhající pravidelnému auditu. Postup pro uznávání jednání o započtení

vyžaduje vyjádření právního oddělení, aby byla potvrzena právní vymahatelnost započtení a aby byl zaveden do databáze nezávislým útvarem. Převod podmínek transakcí a údajů upřesnění do modelu také podléhá vnitřnímu auditu a mezi modelem a systémy zdrojových údajů musí být zavedeny oficiální postupy sesouhlasení, aby trvale ověřovaly, že se podmínky a upřesnění transakcí v EPE správně nebo alespoň konzervativně odrážejí.

37. Model používá stávající tržní údaje k výpočtu stávajících expozic. Při použití historických údajů k odhadu volatility a korelací se používají historické údaje z období alespoň tří let a aktualizují se jednou za čtvrt roku nebo častěji, pokud to vyžadují tržní podmínky. Údaje pokrývají celou škálu ekonomických podmínek, jako je úplný hospodářský cyklus. Útvar nezávislý na obchodním útvaru ověřuje cenu dodanou obchodním útvarem. Údaje musí být získány nezávisle na liniích podnikání, zadány do modelu včasné a kompletně a vedeny v databázi podléhající oficiálnímu a pravidelnému auditu. Úvěrová instituce musí mít také dobře rozvinutý proces integrity údajů, aby údaje zbavila chybných a anomálních pozorování. V rozsahu, v jakém model spoléhá na odhady tržních údajů, včetně těch u nových výrobků, kde nemusí být tři roky historických údajů k dispozici, musí vnitřní zásady zajistit rozpoznání vhodných odhadů a úvěrová instituce musí empiricky prokázat, že tyto odhady poskytují konzervativní znázornění podkladového rizika za nepříznivých tržních podmínek. Pokud model zahrnuje dopad kolaterálu na změny tržní hodnoty skupiny transakcí se započtením, musí mít úvěrová instituce příslušné historické údaje k vymodelování volatility kolaterálu.
38. Model podléhá procesu validace. Tento proces musí být jasně stanoven v zásadách a postupech úvěrových institucí. Proces validace musí upřesnit druh testování potřebný k zajištění integrity modelu a stanovit podmínky, za kterých jsou porušeny předpoklady a mohou mít za následek podcenění EPE. Proces validace zahrnuje přezkoumání komplexnosti modelu.
39. Úvěrová instituce dohlíží na přiměřená rizika a musí mít zavedeny postupy pro upravení svých odhadů EPE, pokud se tato rizika stanou významnými. To zahrnuje následující:
 - a) úvěrová instituce musí stanovit a řídit své expozice specifickým rizikům pozitivní korelace;
 - b) u expozic, jejichž rizikový profil se po jednom roce zvyšuje, úvěrová instituce pravidelně srovnává odhad EPE v průběhu jednoho roku s EPE v průběhu trvání expozice; a
 - c) u expozic se zbytkovou splatností kratší než jeden rok úvěrová instituce pravidelně srovnává reálnou hodnotu (stávající expozici) a skutečnější profil expozice nebo uchovává údaje, které toto srovnání umožní.
40. Úvěrová instituce musí mít interní postupy k ověření toho, že před začleněním transakce do skupiny transakcí se započtením byla transakce kryta právně vymahatelnou smlouvou o započtení, která splňuje požadavky stanovené v části 7.
41. Úvěrová instituce, která využívá kolaterálu ke snižování CCR, musí mít interní postupy k ověření toho, že před zjištěním dopadu kolaterálu na její výpočty vyhovoval kolaterál standardům právní jistoty stanoveným v příloze VIII.

Validační požadavky pro modely EPE

42. Model EPE úvěrové instituce musí splňovat tyto validační požadavky:
 - a) kvalitativní validační požadavky stanovené v příloze V směrnice 2006/49/ES;
 - b) úrokové sazby, zahraniční směnné kurzy, ceny akcií, komodity a jiné faktory tržního rizika musí být prognózovány na dlouhé časové horizonty pro měření expozice CCR. Fungování modelu prognózy pro faktory tržních rizik musí být ověřeno v průběhu dlouhého časového horizontu;
 - c) modely oceňování používané pro výpočet expozice CCR pro daný scénář budoucích šoků faktorů tržního rizika se testují jako součást modelového validačního procesu. Modely oceňování opcí musí stanovit nelineárnost hodnoty opce s ohledem na faktory tržního rizika;
 - d) model EPE musí zachytit informace specifické pro transakce, aby se sloučily expozice na úrovni skupin transakcí se započtením. Úvěrová instituce ověřuje, že jsou transakce přiděleny řádným skupinám transakcí se započtením v rámci modelu;

- e) model EPE také zahrnuje informace týkající se dané transakce, aby byly zachyceny dopady dozajistění. Musí zohlednit jak současnou výši dozajistění, tak dozajistění, které si mezi sebou protistrany v budoucnu vymění. Takový model zachycuje povahu maržových dohod (jednostranných či dvoustranných), četnost výzev k dodatkové úhradě, období krytí rizika marží, minimální práh expozic bez dozajistění, které jsou úvěrové instituce ochotny přijmout, a minimální hodnotu převodu. Takový model musí buď znázornit změnu ocenění podle tržní hodnoty složeného kolaterálu, nebo uplatnit pravidla stanovená v příloze VIII; a
- f) statické historické zpětné testování reprezentativních portfolií protistran je součástí modelového validačního procesu. Úvěrová instituce v pravidelných intervalech provádí tato zpětná testování několika reprezentativních portfolií protistran (skutečných či hypotetických). Tato reprezentativní portfolia se vybírají na základě citlivosti vůči faktorům významného rizika a korelacím, kterým je úvěrová instituce vystavena;

Pokud zpětné testování naznačuje, že model není dostatečně přesný, příslušné orgány musí odvolat schválení modelu nebo stanovit příslušná opatření, aby zajistily, že bude model ihned vylepšen. Mohou také žádat tvorbu dodatkového kapitálu úvěrovými institucemi v souladu s článkem 136.

ČÁST 7

Smluvní započtení (smlouvy o novaci a jiné dohody o započtení)

- a) Druhy započtení, které mohou příslušné orgány uznat

Pro účely této části se „protistranou“ rozumí každý subjekt (včetně fyzických osob), který je oprávněn uzavřít smlouvu o novaci nebo dohodu o započtení a „dohodou o křížovém započtení“ se rozumí písemná dvoustranná dohoda mezi úvěrovou institucí a protistranou, která dává vzniknout souhrnnému právnímu závazku, který pokrývá všechny zahrnuté dvoustranné rámcové dohody a transakce, které patří k různým kategoriím produktů. Dohody o křížovém započtení se týkají výhradně započtení na dvoustranném základě.

Pro účely křížového započtení se berou v úvahu různé kategorie produktů:

- i) repo obchody, reverzní repo obchody, půjčky či výpůjčky cenných papírů nebo komodit;
- ii) maržové obchody; a
- iii) smlouvy uvedené v příloze IV.

Příslušné orgány mohou uznat za faktor snižující riziko následující druhy smluv o započtení:

- i) dvoustranné smlouvy o novaci mezi úvěrovou institucí a její protistranou, podle níž se vzájemné pohledávky a závazky automaticky slučují tím způsobem, že se při každé novaci stanoví jediná čistá částka a tím vytvoří právně závazná, jediná nová smlouva, která ruší smlouvy předešlé;
- ii) jiné dvoustranné dohody o započtení mezi úvěrovou institucí a její protistranou a
- iii) dohody o křížovém započtení – pokud jde o úvěrové instituce, které obdržely od svých příslušných orgánů souhlas, že mohou používat metodu stanovenou v části 6 – týkající se transakcí spadajících do rámce této metody. Započtení napříč transakcemi uzavřenými ze strany členů skupiny není pro účely výpočtu kapitálových požadavků uznán.

- b) Podmínky uznání

Příslušné orgány mohou uznat smlouvy o započtení za faktor snižující riziko pouze za těchto podmínek:

- i) úvěrová instituce musí mít dohodu o započtení se svou protistranou, která vytváří jediný právní závazek pokrývající všechny zahrnuté operace tak, že kdyby protistrana neplnila své závazky z důvodu platební neschopnosti, konkursu, likvidace nebo z jiné podobné příčiny, vznikl by úvěrové instituci nárok na výplatu nebo povinnost uhrazení pouze pro čisté částky kladných a záporných hodnot zahrnutých jednotlivých operací, oceněných podle tržní hodnoty;

- ii) úvěrová instituce musí dát příslušným orgánům k dispozici písemné a odůvodněné právní posudky prokazující, že v případě právního řízení by příslušné soudy nebo správní orgány rozhodly v případech uvedených v bodě i), že se pohledávky a závazky úvěrové instituce omezují pouze na čistou částku, jak je vymezena v bodě i), podle:
- práva území, na kterém má protistrana sídlo, a jde-li o zahraniční pobočku podniku, též podle práva území, na kterém se nachází tato pobočka,
 - práva, kterým se řídí jednotlivé zahrnuté operace, a
 - práva, kterým se řídí smlouvy nebo dohody potřebné k provedení dohody o započtení;
- iii) úvěrová instituce musí mít stanoveny postupy zajišťující, že právní platnost její dohody o započtení je sledována z hlediska možných změn příslušných právních předpisů.
- iv) úvěrová instituce uchovává veškerou požadovanou dokumentaci ve svých spisech;
- v) vliv započtení zahrnuje úvěrová instituce do celkového úvěrového rizika protistrany a úvěrová instituce řídí úvěrová rizika protistran na tomto základě; a
- vi) úvěrové riziko každé protistrany se počítá tak, aby se dospělo k jediné legální expozici napříč transakcemi. Tato souhrnná hodnota slouží pro účely stanovení úvěrových limitů a vnitřně stanoveného kapitálu.

Příslušné orgány musí být přesvědčeny, případně po konzultaci s jinými dotčenými příslušnými orgány, že dohoda o započtení je platná podle každého příslušného práva. Není-li některý příslušný orgán v tomto směru přesvědčen, nebude dohoda o započtení uznána za faktor snižující riziko pro kteroukoliv z protistran.

Příslušné orgány mohou přijmout odůvodněné právní posudky vypracované podle druhů dohod o započtení.

Za faktor snižující riziko nelze uznat smlouvu obsahující ustanovení, jež umožňuje protistraně, u níž nedošlo k platebnímu selhání, provádět pouze částečné nebo žádné platby do konkursní podstaty protistrany, a to i v případech, kdy je strana v platební neschopnosti čistým věřitelem (doložka o odstoupení).

Dohody o křížovém započtení musí navíc splňovat tato kritéria:

- a) čistá částka uvedená v písm. b) bodě i) této části je čistou částkou kladných i záporných konečných hodnot každé jednotlivé dvoustranné rámcové dohody a kladného i záporného ocenění jednotlivých transakcí podle tržní hodnoty (tj. čistou částkou křížového započtení);
 - b) písemné a zdůvodněné právní posudky uvedené v písm. b) bodě ii) této části musí posoudit platnost a vymahatelnost celé dohody o křížovém započtení podle podmínek v ní stanovených a dopad započtení na věcná ustanovení každé zahrnuté jednotlivé dvoustranné rámcové dohody. Právní posudek musí být všeobecně uznán jako takový právními subjekty v členských státech, v nichž je úvěrová instituce oprávněna působit, nebo tak musí být uznáno právní sdělení, které posoudí a zdůvodní veškeré relevantní záležitosti;
 - c) úvěrová instituce musí zavést postupy podle písm. b) bodu iii) této části, aby si ověřila, že každá transakce, která má být zahrnuta do skupiny transakcí se započtením, je ošetřena právním posudkem; a
 - d) pokud jde o dohodu o křížovém započtení, úvěrová instituce se musí i nadále řídit požadavky týkajícími se uznání dvoustranného započtení nebo požadavky článků 90 až 93 týkajícími se uznání sníženého úvěrového rizika s ohledem na každou zahrnutou jednotlivou dvoustrannou rámcovou dohodu a transakci.
- c) Účinky uznání

Započtení pro účely částí 5 a 6 se připouští tak, jak je popsáno v těchto částech.

i) Smlouvy o novaci

Oceňovány jsou jednotlivé čisté hodnoty stanovené smlouvami o novaci a nikoliv dotyčné hrubé hodnoty. Při použití části 3 lze tudíž obdržet, s přihlédnutím ke smlouvě o novaci

- při kroku a): současné reálné hodnoty a
- při kroku b): pomyslné jistiny nebo podkladové hodnoty.

Při použití části 4 lze v kroku a) vypočítat pomyslnou jistinu s přihlédnutím ke smlouvě o novaci; je nutno použít sazby z tabulky 3.

ii) Jiné dohody o započtení

Při použití části 3:

- v kroku a) mohou být současné reálné hodnoty pro kontrakty zahrnuté do dohody o započtení získány pomocí současných hypotetických čistých reálných hodnot vyplývajících z dohody; pokud započtení vede k čistému závazku úvěrové instituce, která provádí výpočet čistých reálných hodnot, považují se současné reálné hodnoty za rovny 0, a
- v kroku b) může být číselná hodnota možné budoucí expozice pro všechny kontrakty zahrnuté v dohodě o započtení snížena podle následujícího vzorce:

$$PCE_{red} = 0,4 * PCE_{gross} + 0,6 * NGR * PCE_{gross}$$

kde:

- PCE_{red} = snížená hodnota možné budoucí expozice u všech kontraktů s danou protistranou zahrnutých do právně platné dvoustranné dohody o započtení,
- PCE_{gross} = úhrn hodnot možné budoucí expozice u všech kontraktů s danou protistranou, které jsou zahrnuty do právně platné dvoustranné dohody o započtení a vypočteny vynásobením jejich pomyslných jistin procentními sazbami stanovenými v tabulce 1,
- NGR = „poměr čistý/hrubý“: dle uvážení příslušných orgánů:
 - i) buď samostatný výpočet: podíl čistých reálných hodnot pro všechny kontrakty zahrnuté do právně platné dvoustranné dohody o započtení s danou protistranou (čítatel) a hrubých reálných hodnot pro všechny kontrakty zahrnuté do právně platné dvoustranné dohody o započtení s touto protistranou (jmenovatel),
 - ii) nebo agregovaný výpočet: podíl součtu čistých reálných hodnot vypočtených na dvoustranném základě pro všechny protistrany, přičemž se vezmou v úvahu kontrakty zahrnuté do právně platných dvoustranných dohod o započtení (čítatel), a hrubé reálné hodnoty pro všechny kontrakty zahrnuté do právně platných dvoustranných dohod o započtení (jmenovatel). Jestliže členské státy povolí úvěrovým institucím volbu metod, musí se zvolená metoda používat systematicky.

Jestliže členské státy povolí úvěrovým institucím volbu metod, musí se zvolená metoda používat systematicky.

Pro výpočet možné budoucí expozice podle výše uvedeného vzorce mohou být dokonale si odpovídající kontrakty zahrnuté do dohody o započtení považovány za jediný kontrakt, jehož pomyslná jistina se rovná čistým příjmům. Dokonale si odpovídající kontrakty jsou termínové (forwardové) měnové kontrakty nebo podobné kontrakty, ve kterých se pomyslná jistina rovná peněžním tokům, jestliže splatnost peněžních toků připadá na stejné datum a je zcela nebo zčásti ve stejné měně.

Při použití části 4, v kroku a)

- lze dokonale si odpovídající kontrakty zahrnuté do dohody o započtení považovat za jediný kontrakt, jehož pomyslná jistina se rovná čistým příjmům; pomyslná jistina se vynásobí procentní sazbou uvedenou v tabulce 3, a
- pro všechny ostatní kontrakty zahrnuté do dohody o započtení lze snížit dané sazby, jak je uvedeno v tabulce 6:

Tabulka 6

Původní doba splatnosti ⁽¹⁾	Úrokové kontrakty	Měnové kontrakty
Jeden rok nebo méně	0,35 %	1,50 %
Více než rok, ale ne více než dva roky	0,75 %	3,75 %
Za každý další rok	0,75 %	2,25 %

⁽¹⁾ V případě úrokových kontraktů mohou úvěrové instituce se souhlasem příslušných orgánů zvolit buď původní splatnost, nebo zbytkovou splatnost.

PŘÍLOHA IV

TYPY DERIVÁTŮ

1. Úrokové kontrakty
 - a) swapy úrokových sazeb v jedné měně;
 - b) bazické swapy;
 - c) dohody o budoucích úrokových sazbách (FRA);
 - d) úrokové futures;
 - e) zakoupené úrokové opce;
 - f) jiné obdobné kontrakty.
 2. Měnové kontrakty a kontrakty týkající se zlata:
 - a) swapy úrokových sazeb v jedné měně;
 - b) forwardové měnové kontrakty;
 - c) měnové futures,
 - d) zakoupené měnové opce;
 - e) jiné obdobné kontrakty a
 - f) kontrakty týkající se zlata obdobné povahy jako v písm. a) až e).
 3. Kontrakty obdobné jako v bodech 1 písm. a) až e) a 2 písm. a) až d), týkající se jiných referenčních položek nebo indexů. Patří sem přinejmenším všechny nástroje uvedené v příloze I oddílu C bodech 4 až 7, 9 a 10 směrnice 2004/39/ES, které body 1 nebo 2 jinak neuvádějí.
-

PŘÍLOHA V

TECHNICKÁ KRITÉRIA PRO ORGANIZACI A ŘÍZENÍ RIZIK

1. ŘÍZENÍ INSTITUTE

1. Řídící orgán podle článku 11 stanoví pravidla pro oddělení neslučitelných funkcí v dané organizaci a pro předcházení střetu zájmů.

2. ŘÍZENÍ RIZIK

2. Řídící orgán podle článku 11 schvaluje a pravidelně přehodnocuje strategie a zásady pro přijímání, řízení, sledování a snižování rizik, kterým je nebo může být úvěrová instituce vystavena, včetně rizik vyplývajících z makroekonomického prostředí, v němž úvěrová instituce působí, a to v závislosti na hospodářském cyklu.

3. ÚVĚROVÉ RIZIKO A RIZIKO PROTISTRANY

3. Poskytování úvěrů musí být založeno na rozumných a jednoznačně stanovených kritériích. Je třeba jasně stanovit postup pro schvalování úvěrů, dodatků k nim, jejich obnovování a refinancování.
4. Musí existovat efektivní systémy pro správu a sledování různých portfolií a expozic představujících úvěrové riziko, včetně identifikace a řízení problémových úvěrů a tvorby odpovídajících úprav ocenění a rezerv.
5. Rozložení úvěrových portfolií musí odpovídat cílovým trhům úvěrové instituce a její celkové úvěrové strategii.

4. ZBYTKOVÉ RIZIKO

6. Riziko, že uznatelné techniky snižování úvěrového rizika používané úvěrovou institucí nebudou tak účinné, jak se předpokládalo, je třeba řešit a ovlivňovat prostřednictvím zásad a postupů uvedených v písemné formě.

5. RIZIKO KONCENTRACE

7. Riziko koncentrace vyplývající z expozic vůči protistranám, ekonomicky spjatým skupinám protistran a protistranám ve stejném odvětví hospodářství či stejné zeměpisné oblasti, protistranám vykonávajícím stejnou činnost nebo obchodujícím se stejnou komoditou, z používání technik snižování úvěrového rizika, a zejména rizika spojená s velkou nepřímou angažovaností (např. vůči stejnému vydavateli kolaterálu), je třeba řešit a ovlivňovat prostřednictvím zásad a postupů uvedených v písemné formě.

6. RIZIKA SEKURITIZACE

8. Rizika plynoucí ze sekuritizace, v níž jsou úvěrové instituce původcem nebo sponzorem, musí být hodnocena a řešena prostřednictvím vhodných zásad a postupů tak, aby se zejména zajistilo, že v rozhodnutích týkajících se hodnocení a řízení rizik je plně zohledněna ekonomická podstata dané transakce.
9. Úvěrové instituce, které jsou původcem sekuritizace revolvingových expozic s možností předčasného splacení, musí mít likviditní plány, které řeší dopady jak plánovaného, tak předčasného splacení.

7. TRŽNÍ RIZIKA

10. Je třeba zavést zásady a postupy pro měření a řízení veškerých podstatných zdrojů a vlivu tržních rizik.

8. ÚROKOVÉ RIZIKO NEOBCHODNÍHO PORTFOLIA

11. Je třeba zavést systémy hodnocení a řízení rizika vyplývajícího z dopadů případných změn v úrokových sazbách na nástroje v neobchodním portfoliu úvěrové instituce.

9. OPERAČNÍ RIZIKO

12. Je třeba zavést zásady a postupy pro hodnocení a řízení expozice vůči operačnímu riziku, včetně méně četných, ale vysoce rizikových událostí. Aniž by tím byla dotčena definice uvedená v čl. 4 odst. 22, musí úvěrové instituce uvést, v čem pro účely těchto zásad a postupů spočívá operační riziko.
13. Úvěrové instituce musí vypracovat havarijní plány a plány zachování provozu úvěrové instituce, které zajistí schopnost úvěrové instituce provozovat dále svoji činnost a omezit ztráty v případě vážného přerušení podnikatelské činnosti.

10. RIZIKO LIKVIDITY

14. Úvěrové instituce musí zavést zásady a postupy pro měření a řízení své čisté likviditní pozice, a to průběžně, i s výhledem do budoucna. Musí vzít v úvahu i alternativní scénáře a pravidelně přezkoumávat předpoklady, na kterých jsou založena rozhodnutí ohledně čisté likviditní pozice.
 15. Rovněž musí být zavedeny havarijní plány pro řešení případné krize likvidity.
-

PŘÍLOHA VI

STANDARDIZOVANÝ PŘÍSTUP

ČÁST 1

Rizikové váhy

1. EXPOZICE VŮČI CENTRÁLNÍM VLÁDÁM NEBO CENTRÁLNÍM BANKÁM

1.1. Zacházení

1. Aniž by tím byly dotčeny body 2 až 7, bude expozicím vůči centrálním vládám a centrálním bankám přidělena riziková váha 100 %.
2. Aniž je dotčen bod 3, přidělí se expozicím vůči centrálním vládám a centrálním bankám, pro které je k dispozici externí rating vypracovaný určenou ratingovou agenturou, riziková váha podle tabulky č. 1 v souladu s externími ratingy, které vypracovaly uznané ratingové agentury a které příslušné orgány přidělily k šesti stupňům na stupnici externího ratingu.

Tabulka č. 1

Stupeň úvěrové kvality	1	2	3	4	5	6
Riziková váha	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %

3. Expozicím vůči Evropské centrální bance se přidělí riziková váha 0 %.

1.2. Expozice v národní měně dlužníka

4. Expozicím vůči centrálním vládám a centrálním bankám členských států, pokud jsou denominovány a financovány v domácí měně dané centrální vlády a centrální banky, se přidělí 0 % riziková váha.
5. Pokud příslušné orgány třetí země, které používají opatření pro regulaci a dohled alespoň na téže úrovni jako ve Společenství, přidělí expozicím vůči vlastní centrální vládě a centrální bance, jež jsou denominované a financované v domácí měně, rizikovou váhu nižší, než jak je uvedeno v bodech 1 a 2, mohou členské státy povolit svým úvěrovým institucím, aby odpovídajícím expozicím přidělily rizikovou váhu stejným způsobem.

1.3. Použití externích ratingů vypracovaných exportními úvěrovými agenturami

6. Externí ratingy vypracované exportní úvěrovou agenturou uznají příslušné orgány za předpokladu, že je splněna jedna z následujících podmínek
 - a) jde o vyhodnocení rizika, na kterém se shodly exportní úvěrové agentury účastníci se „Ujednání o pravidlech pro státem podporované vývozní úvěry“ v rámci OECD; nebo
 - b) exportní úvěrová agentura zveřejňuje svoje externí ratingy a dodržuje dohodnutou metodiku OECD a externí rating je vázán na jednu z osmi minimálních exportních pojišťovacích premií (MEPP), které stanoví dohodnutá metodika OECD.
7. Pokud je pro účely vážení rizika uznán externí rating vypracovaný exportní úvěrovou agenturou, přidělí se daným expozicím riziková váha podle tabulky č. 2.

Tabulka č. 2

MEPP	0	1	2	3	4	5	6	7
Riziková váha	0 %	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

2. EXPOZICE VŮČI REGIONÁLNÍ NEBO MÍSTNÍ SPRÁVĚ

8. Aniž by tím byly dotčeny body 9 až 11, přidělí se expozicím vůči regionální a místní správě stejná riziková váha jako expozicím vůči institucím. Toto zacházení je nezávislé na diskrečním právu podle čl. 80 odst. 3. Preferenční zacházení s krátkodobými expozicemi podle bodů 31, 32 a 37 se nepoužije.
9. S expozicemi vůči regionální a místní správě se zachází jako s expozicemi vůči centrální vládě, do jejíž pravomoci tato regionální a místní správa spadá, pokud neexistuje rozdíl v riziku mezi těmito expozicemi vzhledem ke specifickým možnostem získávání příjmů na straně regionální a místní správy a k existenci zvláštního institucionálního uspořádání, které snižuje jejich riziko selhání.

Příslušné orgány vypracují a zveřejní seznam orgánů regionální a místní správy, kterým se přidělí stejná riziková váha jako centrální vládě.

10. S expozicemi vůči církvím a náboženským organizacím, které vznikly ve formě právnických osob podle veřejného práva, pokud vybírají daně v souladu s právními předpisy, které je k tomu opravňují, se zachází jako s expozicemi vůči orgánům regionální a místní správy, s výjimkou bodu 9, který se na ně nevztahuje. V tomto případě nebude pro účely čl. 89 odst. 1 písm. a) povolení použít pododdíl 1 hlavy V kapitoly 2 oddílu 3 vyloučeno.
11. Pokud příslušné orgány třetí země, které používají opatření pro regulaci a dohled alespoň na téže úrovni jako ve Společenství, zacházejí s expozicemi vůči regionální a místní správě stejně jako s expozicemi vůči své centrální vládě, mohou členské státy povolit svým úvěrovým institucím, aby expozicím vůči takové regionální a místní správě přidělily rizikovou váhu stejným způsobem.

3. EXPOZICE VŮČI SPRÁVNÍM ORGÁNŮM A NEKOMERČNÍM PODNIKŮM

3.1. Zacházení

12. Aniž by tím byly dotčeny body 13 až 17, expozicím vůči správním orgánům a nekomerčním podnikům se přidělí riziková váha 100 %.

3.2. Subjekty veřejného sektoru

13. Aniž by tím byly dotčeny body 14 až 17, expozicím vůči subjektům veřejného sektoru se přidělí riziková váha 100 %.
14. Pokud tak příslušné orgány některého členského státu rozhodnou, lze s expozicemi vůči subjektům veřejného sektoru zacházet jako s expozicemi vůči institucím. Pokud tak příslušné orgány učiní, děje se to nezávisle na diskrečním právu podle čl. 80 odst. 3. Preferenční zacházení s krátkodobými expozicemi podle bodů 31, 32 a 37 se nepoužije.
15. Ve výjimečných případech lze expozice vůči subjektům veřejného sektoru posuzovat jako expozice vůči centrální vládě státu, na jehož území jsou usazeny, pokud příslušné orgány usoudí, že riziko těchto expozic je totožné, protože centrální vláda vydala přiměřenou záruku.
16. Pokud toto diskreční právo zacházet s expozicemi vůči subjektům veřejného sektoru jako s expozicemi vůči institucím nebo jako s expozicemi vůči centrální vládě státu, na jehož území jsou usazeny, příslušné orgány některého členského státu využijí, příslušné orgány jiného členského státu svým úvěrovým institucím rovněž umožní, aby v případě expozic vůči takovým subjektům veřejného sektoru uplatnily stejnou rizikovou váhu.
17. Pokud příslušné orgány třetí země, které používají opatření pro regulaci a dohled alespoň na téže úrovni jako ve Společenství, zacházejí s expozicemi vůči subjektům veřejného sektoru stejně jako s expozicemi vůči institucím, mohou členské státy povolit svým úvěrovým institucím, aby expozicím vůči takovým subjektům veřejného sektoru přidělily rizikovou váhu stejným způsobem.

4. EXPOZICE VŮČI MEZINÁRODNÍM ROZVOJOVÝM BANKÁM

4.1. Oblast působnosti

18. Pro účely článků 78 až 83 se Korporace pro meziamerické investice (Inter-American Investment Corporation), Černomořská banka pro obchod a rozvoj a Středoamerická banka pro ekonomickou integraci považují za mezinárodní rozvojovou banku (MRB).

4.2. Zacházení

19. Aniž by tím byly dotčeny body 20 a 21, s expozicemi vůči mezinárodním rozvojovým bankám se zachází stejně jako s expozicemi vůči institucím v souladu s body 29 až 32. Preferenční zacházení s krátkodobými expozicemi podle bodů 31, 32 a 37 se nepoužije.
20. Expozicím vůči následujícím mezinárodním rozvojovým bankám se přidělí riziková váha 0 %:
- a) Mezinárodní banka pro obnovu a rozvoj (International Bank for Reconstruction and Development);
 - b) Mezinárodní finanční korporace (International Finance Corporation);
 - c) Meziamerická rozvojová banka (Inter-American Development Bank);
 - d) Asijská rozvojová banka (Asian Development Bank);
 - e) Africká rozvojová banka (African Development Bank);
 - f) Rozvojová banka Rady Evropy (Council of Europe Development Bank);
 - g) Severská investiční banka (Nordic Investment Bank);
 - h) Karibská rozvojová banka (Caribbean Development Bank);
 - i) Evropská banka pro obnovu a rozvoj (European Bank for Reconstruction and Development);
 - j) Evropská investiční banka (European Investment Bank);
 - k) Evropský investiční fond (European Investment Fund); a
 - l) Multilaterální agentura pro investiční záruky (Multilateral Investment Guarantee Agency).
21. Nesplacené části upsaného kapitálu Evropského investičního fondu se přidělí riziková váha 20 %.

5. EXPOZICE VŮČI MEZINÁRODNÍM ORGANIZACÍM

22. Expozicím vůči následujícím mezinárodním organizacím se přidělí riziková váha 0 %:
- a) Evropské společenství;
 - b) Mezinárodní měnový fond;
 - c) Banka pro mezinárodní platby.

6. EXPOZICE VŮČI INSTITUCÍM

6.1. Zacházení

23. Pro stanovení rizikových vah v případě expozic vůči institucím se použije jedna ze dvou metod popsaných v bodech 26 a 27 a 29 až 32.
24. Aniž by byla dotčena ostatní ustanovení bodů 23 až 39, expozicím vůči finančním institucím, které schvalují a dohled nad nimi vykonávají příslušné orgány pověřené schvalováním a výkonem dohledu nad úvěrovými institucemi, které se řídí obezřetnostními požadavky shodnými s požadavky uplatňovanými vůči úvěrovým institucím, se přidělí stejná riziková váha jako expozicím vůči institucím.

6.2. Minimální riziková váha expozic vůči institucím bez ratingu

25. Expozicím vůči institucím bez ratingu nelze přidělit rizikovou váhu nižší, než je riziková váha přidělována expozicím vůči jejich centrální vládě.

6.3. Metoda založená na rizikové váze centrální vlády

26. Expozicím vůči institucím se přidělí riziková váha podle stupně úvěrové kvality, který je v souladu s tabulkou č. 3 přidělen expozicím vůči centrální vládě, do jejíž pravomoci daná instituce patří.

Tabulka č. 3

Stupeň úvěrové kvality, který je centrální vládě přidělen	1	2	3	4	5	6
Riziková váha expozice	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

27. Expozicím vůči institucím, které mají sídlo v zemích, jejichž centrální vláda nemá rating, se přidělí riziková váha nepřesahující 100 %.
28. Expozicím vůči institucím s původní efektivní splatností 3 měsíce nebo kratší se přidělí riziková váha 20 %.

6.4. Metoda založená na externím ratingu

29. Expozicím vůči institucím s původní efektivní splatností delší než tři měsíce, pro které je k dispozici externí rating vypracovaný určenou ratingovou agenturou, se přidělí riziková váha podle tabulky č. 4 v souladu s externími ratingy, které vypracovaly uznané ratingové agentury a které příslušné orgány přidělily k šesti stupňům na stupnici externího ratingu.

Tabulka č. 4

Stupeň úvěrové kvality	1	2	3	4	5	6
Riziková váha	20 %	50 %	50 %	100 %	100 %	150 %

30. Expozicím vůči institucím bez ratingu se přidělí riziková váha 50 %.
31. Expozicím vůči institucím s původní efektivní splatností tři měsíce nebo kratší, pro které je k dispozici externí rating vypracovaný určenou ratingovou agenturou, se přidělí riziková váha podle tabulky č. 5 v souladu s externími ratingy, které vypracovaly uznané ratingové agentury a které příslušné orgány přidělily k šesti stupňům na stupnici externího ratingu:

Tabulka č. 5

Stupeň úvěrové kvality	1	2	3	4	5	6
Riziková váha	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %

32. Expozicím vůči institucím bez ratingu s původní efektivní splatností tři měsíce nebo kratší se přidělí riziková váha 20 %.

6.5. Vztah ke krátkodobému ratingu

33. Pokud se pro expozice vůči institucím používá metoda uvedená v bodech 29 až 32, pak je vztah ke specifickým krátkodobým ratingům následující.
34. Pokud není k dispozici krátkodobý rating expozice, použije se na všechny expozice vůči institucím se zbytkovou splatností maximálně tři měsíce obecné preferenční zacházení pro krátkodobé expozice popsané v bodě 31.
35. Pokud je k dispozici krátkodobý rating a podle tohoto ratingu by se měla použít příznivější nebo stejná riziková váha jako v případě obecného preferenčního zacházení pro krátkodobé expozice popsaného v bodě 31, pak se pouze pro tuto konkrétní expozici použije tento krátkodobý rating. V případě ostatních krátkodobých expozic se použije obecné preferenční zacházení pro krátkodobé expozice popsané v bodě 31.
36. Pokud je k dispozici krátkodobý rating a podle tohoto ratingu by se měla použít méně příznivá riziková váha než v případě obecného preferenčního zacházení pro krátkodobé expozice popsaného v bodě 31, pak se obecné preferenční zacházení pro krátkodobé expozice nepoužije a všem krátkodobým pohledávkám bez ratingu se přidělí stejná riziková váha, jako je riziková váha použitá v případě tohoto specifického krátkodobého ratingu.

6.6. Krátkodobé expozice v národní měně dlužníka

37. Expozicím vůči institucím se zbytkovou splatností tři měsíce nebo kratší, denominovaným a financovaným v národní měně, může být v souladu s diskrečním právem příslušných orgánů přidělena v souladu s oběma metodami popsanými v bodech 26 a 27 a 29 až 32 riziková váha, která je o jednu kategorii méně příznivá než preferenční riziková váha přidělená expozicím vůči centrální vládě a popsaná v bodech 4 a 5.
38. Žádné expozici se zbytkovou splatností tři měsíce nebo kratší denominované a financované v národní měně dlužníka nelze přidělit rizikovou váhu méně než 20 %.

6.7. Investice do nástrojů regulativního kapitálu

39. Na investice do akcií nebo nástrojů regulativního kapitálu emitovaných institucemi se použije riziková váha 100 %, pokud tyto nástroje nejsou odečteny z kapitálu.

6.8. Minimální rezervy vyžadované ECB

40. Má-li expozice vůči instituci podobu minimálních rezerv, které úvěrová instituce musí udržovat podle předpisů Evropské centrální banky nebo centrální banky členského státu, mohou členské státy povolit přidělení rizikové váhy, která by se přidělila na expozice vůči centrální bance daného členského státu, za předpokladu, že:
- a) rezervy jsou udržovány v souladu s nařízením Evropské centrální banky (ES) č. 1745/2003 ze dne 12. září 2003 o uplatňování minimálních rezerv ⁽¹⁾ nebo podle jiného nařízení, které uvedené nařízení nahrazuje, nebo v souladu s vnitrostátními požadavky, které jsou s uvedeným nařízením ve všech podstatných aspektech rovnocenné; a
 - b) v případě konkursu nebo platební neschopnosti instituce, u které jsou rezervy udržovány, jsou tyto rezervy včas v plném rozsahu vráceny úvěrové instituci a nepoužijí se ke krytí jiných závazků dané instituce.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 250 2.10.2003, s. 10.

7. EXPOZICE VŮČI PODNIKŮM

7.1. Zacházení

41. Expozicím, pro které je k dispozici externí rating vypracovaný určenou ratingovou agenturou, se přidělí riziková váha podle tabulky č. 6 v souladu s externími ratingy, které vypracovaly uznané ratingové agentury a které příslušné orgány přidělily k šesti stupňům na stupnici externího ratingu.

Tabulka č. 6

Stupeň úvěrové kvality	1	2	3	4	5	6
Riziková váha	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

42. Expozicím, pro které takový externí rating k dispozici není, se přidělí riziková váha 100 % nebo riziková váha jejich centrální vlády, podle toho, která z nich je vyšší.

8. RETAILOVÉ EXPOZICE

43. Expozicím, které splňují kritéria uvedená v čl. 79 odst. 2, se přidělí riziková váha 75 %.

9. EXPOZICE ZAJIŠTĚNÉ NEMOVITOSTÍ

44. Aniž by tím byly dotčeny body 45 až 60, přidělí se expozičním plně zajištěným nemovitostí riziková váha 100 %.

9.1. Expozice zajištěné zástavními právy k obytným nemovitostem

45. Expozicím nebo jakékoli části expozice plně a zcela zajištěným ke spokojenosti příslušných orgánů zástavními právy k obytným nemovitostem, které obývá nebo bude obývat, nebo které pronajímá nebo bude pronajímat majitel nebo skutečný vlastník v případě individuálních investičních společností, se přidělí riziková váha 35 %.
46. Expozicím plně a zcela zajištěným ke spokojenosti příslušných orgánů účastmi ve finských společnostech zajišťujících bytovou výstavbu v souladu s finským zákonem o společnostech zajišťujících výstavbu z roku 1991 nebo odpovídajícími pozdějšími předpisy, pokud se jedná o obytné nemovitosti, které obývá nebo bude obývat, nebo které pronajímá nebo bude pronajímat majitel, se přidělí riziková váha 35 %.
47. Expozicím vůči nájemníkovi u leasingu nemovitostí týkajícího se nemovitosti určené k bydlení, v rámci které je úvěrová instituce nájemcem a nájemník má možnost odkoupení, se přidělí riziková váha 35 % za předpokladu, že odpovědné orgány jsou spokojeny s tím, že expozice úvěrové instituce je plně a zcela zajištěna vlastnictvím nemovitosti.
48. Při rozhodování o tom, zda jsou se zajištěním spokojeny, se musí pro účely bodů 45 až 47 příslušné orgány ujistit, že jsou splněny následující podmínky:
- hodnota nemovitosti výrazně nezávisí na úvěrové kvalitě dlužníka. Tento požadavek předem nevylučuje situace, kdy čistě makroekonomické faktory ovlivní hodnotu nemovitosti i plnění ze strany dlužníka;
 - riziko dlužníka výrazně nezávisí na fungování dané nemovitosti či projektu, ale spíše na základní schopnosti dlužníka splatit dluh z jiných zdrojů. Splacení úvěru tak výrazně nezávisí na peněžním toku vytvořeném danou nemovitostí, která slouží jako kolaterál;
 - jsou splněny minimální požadavky stanovené v příloze VIII části 2 bodě 8 a pravidla oceňování stanovená v příloze VIII části 3 bodech 62 až 65;
 - hodnota nemovitosti výraznou měrou překračuje expozice.

49. Příslušné orgány mohou rozhodnout, že podmínka uvedená v bodě 48 písm. b) nebude použita v případě expozic plně a zcela zajištěných zástavními právy k obytným nemovitostem, které se nacházejí na jejich území, pokud je zjevné, že na jejich území existuje rozvinutý a zavedený trh s obytnými nemovitostmi se ztrátovostí, která je natolik nízká, že použití tohoto postupu opravňuje.
50. Pokud příslušné orgány některého členského státu využijí diskrečního práva podle bodu 49, mohou příslušné orgány jiného členského státu povolit svým úvěrovým institucím přidělit takovým expozicím plně a zcela zajištěným zástavními právy k obytným nemovitostem rizikovou váhu 35 %.

9.2. Expozice zajištěné zástavními právy k obchodním nemovitostem

51. Pokud tak příslušné orgány rozhodnou, lze expozicím nebo jakékoli části expozice plně a zcela zajištěným ke spokojenosti příslušných orgánů zástavními právy ke kancelářím nebo jiným podnikatelským prostorům, které se nacházejí na jejich území, přidělit rizikovou váhu 50 %.
52. Pokud tak příslušné orgány rozhodnou, lze expozicím plně a zcela zajištěným ke spokojenosti příslušných orgánů účastmi ve finských společnostech zajišťujících výstavbu v souladu s finským zákonem o společnostech zajišťujících výstavbu z roku 1991 nebo odpovídajícími pozdějšími předpisy, pokud se jedná o kanceláře nebo jiné podnikatelské prostory, přidělit rizikovou váhu 50 %.
53. Pokud tak příslušné orgány rozhodnou, lze expozicím týkajícím se leasingu nemovitostí v případě kancelářů nebo jiných podnikatelských prostor nacházejících se na jejich území, jichž je úvěrová instituce pronajímatelem a nájemce má předkupní právo, přidělit rizikovou váhu 50 % za předpokladu, že expozice úvěrové instituce je plně a zcela zajištěna ke spokojenosti příslušných orgánů vlastnictvím nemovitostí.
54. Použití bodů 51 až 53 je možné, pouze pokud jsou splněny následující podmínky:
- a) hodnota nemovitosti nesmí výrazně záviset na úvěrové kvalitě dlužníka. Tento požadavek předem nevylučuje situace, kdy čistě makroekonomické faktory ovlivní hodnotu nemovitosti i plnění ze strany dlužníka;
 - b) riziko dlužníka nesmí výrazně záviset na fungování dané nemovitosti či projektu, ale spíše na základní schopnosti dlužníka splatit dluh z jiných zdrojů. Splacení úvěru tak nesmí výrazně záviset na peněžním toku vytvořeném danou nemovitostí, která slouží jako kolaterál;
 - c) jsou splněny minimální požadavky stanovené v příloze VIII části 2 bodě 8 a pravidla oceňování stanovená v příloze VIII části 3 bodech 62 až 65.
55. Riziková váha ve výši 50 % se přidělí té části úvěru, která nepřesahuje limit vypočítaný podle jedné z následujících podmínek:
- a) 50 % tržní hodnoty dané nemovitosti;
 - b) 50 % tržní hodnoty nemovitosti nebo 60 % její hypotekární hodnoty podle toho, která hodnota je nižší, v členských státech, které právními předpisy určily přísná kritéria pro stanovení hypotekární hodnoty.
56. Riziková váha ve výši 100 % se přidělí té části úvěru, která přesahuje limity stanovené v bodě 55.
57. Pokud příslušné orgány některého členského státu využijí diskrečního práva podle bodů 51 až 53, mohou příslušné orgány jiného členského státu povolit svým úvěrovým institucím použít na takové expozice plně a zcela zajištěné zástavními právy k obchodním nemovitostem rizikovou váhu 50 %.

58. Příslušné orgány mohou rozhodnout, že podmínka uvedená v bodě 54 písm. b) nebude použita v případě expozic plně a zcela zajištěných zástavními právy k obchodním nemovitostem, které se nacházejí na jejich území, pokud je zjevné, že na jejich území existuje rozvinutý a zavedený trh s obchodními nemovitostmi se ztrátovostí, která nepřekračuje následující limity:
- a) ztráty z úvěrů zajištěných obchodní nemovitostí 50 % tržní hodnoty (nebo případně 60 % hypoteční hodnoty, pokud je tato hodnota stanovena a je nižší) nepřekročí v kterémkoliv roce 0,3 % nesplacených úvěrů zajištěných obchodní nemovitostí.
 - b) celkové ztráty z úvěrů zajištěných obchodní nemovitostí nesmějí v kterémkoliv roce překročit 0,5 % nesplacených úvěrů zajištěných obchodní nemovitostí.
59. Pokud je některý z limitů uvedených v bodě 58 v daném roce překročen, nebude již možno použít bod 58; až do doby, kdy budou splněny podmínky bodu 58 v následujícím roce, použije se podmínka uvedená v bodě 54 písm. b).
60. Pokud příslušné orgány některého členského státu využijí diskrečního práva podle bodu 58, mohou příslušné orgány jiného členského státu dovolit svým úvěrovým institucím přidělit takovým expozicím plně a zcela zajištěným zástavními právy k obchodním nemovitostem rizikovou váhu 50 %.

10. EXPOZICE PO SPLATNOSTI

61. Aniž by tím byla dotčena ustanovení bodů 62 až 65, přidělí se nezajištěné části expozice, která je více než 90 dnů po splatnosti, převyšuje horní limit stanovený příslušnými orgány a odráží přiměřenou úroveň rizika, riziková váha ve výši:
- a) 150 %, pokud jsou úpravy ocenění nižší než 20 % nezajištěné části expozice bez zohlednění úpravy ocenění; a
 - b) 100 %, pokud jsou úpravy ocenění alespoň 20 % nezajištěné části expozice bez zohlednění úpravy ocenění.
62. Pro účely definování zajištěné části expozice po splatnosti se uznatelným kolaterálem a zárukami rozumí kolaterál a záruky uznatelné pro účely snižování úvěrového rizika.
63. Pokud je však expozice po splatnosti plně zajištěna jiným druhem kolaterálu než kolaterálem uznatelným pro účely snižování úvěrového rizika a pokud tak rozhodnou příslušné orgány, lze přidělit rizikovou váhu 100 %, je-li zaručena kvalita kolaterálu prostřednictvím přísných operačních kritérií a úpravy ocenění dosahují 15 % expozice bez zohlednění úpravy ocenění.
64. Expozicím uvedeným v bodech 45 až 50 se po zohlednění úpravy ocenění přidělí riziková váha 100 %, pokud jsou více než 90 dnů po splatnosti. Pokud jsou úpravy ocenění alespoň 20 % expozic bez zohlednění úpravy ocenění, může být riziková váha pro zbytek expozice snížena na 50 %, rozhodnou-li tak příslušné orgány.
65. Expozicím uvedeným v bodech 51 až 60, které jsou více než 90 dnů po splatnosti, se přidělí riziková váha 100 %.

11. EXPOZICE S VYSOKÝM STUPNĚM RIZIKA

66. Pokud tak rozhodnou příslušné orgány, přidělí se expozicím spojeným s obzvláště vysokými riziky, jako jsou např. investice do firem s rizikovým kapitálem (venture capital firms) a soukromé kapitálové investice (private equity investments), riziková váha 150 %.
67. Příslušné orgány mohou povolit, aby se expozicím, které nejsou po splatnosti, kterým podle ustanovení této části má být přidělena riziková váha 150 % a pro které byly vytvořeny úpravy ocenění, přidělila riziková váha ve výši:
- a) 100 %, pokud úpravy ocenění tvoří alespoň 20 % hodnoty expozice bez zohlednění úpravy ocenění; a
 - b) 50 %, pokud úpravy ocenění tvoří alespoň 50 % hodnoty expozice bez zohlednění úpravy ocenění.

12. EXPOZICE VE FORMĚ KRYTÝCH DLUHOPISŮ

68. „Krytými dluhopisy“ se rozumí dluhopisy ve smyslu čl. 22 odst. 4 směrnice 85/611/EHS (SKIPCP), které jsou zajištěné některým z následujících aktiv:

- a) expozice vůči centrálním vládám, centrálním bankám, subjektům veřejného sektoru, regionálním vládám a místním orgánům v EU, nebo jimi zaručené;
- b) expozice vůči centrálním vládám a centrálním bankám nečlenských států, multilaterálním rozvojovým bankám, mezinárodním organizacím, které splňují podmínky stupně úvěrové kvality 1 uvedeného v této příloze a expozice vůči subjektům veřejného sektoru, regionálním vládám a místním vládám nečlenských států, nebo jimi zaručené, jimž je přidělena stejná riziková váha jako expozicím vůči institucím, nebo centrálním vládám a centrálním bankám v souladu s body 8, 9, 14 nebo 15 a které patří do stupně úvěrové kvality 1 uvedeného v této příloze; a expozice ve smyslu tohoto odstavce, které minimálně splňují podmínky stupně úvěrové kvality 2 uvedeného v této příloze, za předpokladu, že nepřesahují 20 % jmenovité částky nesplacených krytých dluhopisů emitující úvěrové instituce;
- c) expozice vůči institucím, které patří do stupně úvěrové kvality 1 uvedeného v této příloze. Celková expozice tohoto druhu nesmí přesáhnout 15 % jmenovité částky nesplacených krytých dluhopisů emitující úvěrové instituce. Expozice vyplývající z převodu a řízení plateb z dlužníků majících úvěry zajištěné nemovitostmi, nebo v případě likvidace, na držitele krytých dluhopisů se do tohoto limitu ve výši 15 % nezapočítává. Expozice vůči institucím v rámci EU, u nichž splatnost nepřesahuje 100 dní, se nezahrnují do podmínky 1. stupně, tyto instituce však musí minimálně splňovat podmínky stupně úvěrové kvality 2 uvedeného v této příloze;
- d) úvěry zajištěné obytnými nemovitostmi nebo účastmi ve finských společnostech zajišťujících bytovou výstavbu uvedených v bodě 46 až do výše jistiny kryté zástavními právy spojenými s předchozími zástavními právy nebo do výše 80 % hodnoty zastavených nemovitostí, podle toho, která z částek je nižší; nebo úvěry zajištěné dluhopisy s přednostním vypořádáním vydanými francouzskými Fonds Communs de Créances nebo rovnocennými sekuritizačními společnostmi řídicími se právními předpisy členského státu, které sekuritizují expozice týkající se obytných nemovitostí, za předpokladu, že nejméně 90 % aktiv těchto Fonds Communs de Créances nebo rovnocenných sekuritizačních společností řídicích se právními předpisy členského státu tvoří hypotéky společně s jakýmkoli předchozími zástavními právy až do výše částek dlužných na základě uvedených dluhopisů, jistiny kryté zástavním právem nebo 80 % hodnoty zastavených nemovitostí, podle toho, která z částek je nižší, za předpokladu, že uvedené dluhopisy patří do stupně úvěrové kvality 1, jak je stanoveno v této příloze, a v případě, že tyto dluhopisy nepřesahují 20 % jmenovité částky nesplacené emise. Expozice vyplývající z převodu a řízení plateb dlužníků majících úvěry zajištěné zastavenými nemovitostmi s dluhopisy s přednostním vypořádáním nebo s dluhovými cennými papíry nebo expozice vyplývající z jejich likvidace se do limitu 90 % nezapočítávají;
- e) úvěry zajištěné obchodními nemovitostmi nebo účastmi ve finských společnostech zajišťujících výstavbu uvedených v bodě 52 až do výše jistiny kryté zástavními právy spojenými s předchozími zástavními právy nebo do výše 60 % hodnoty zastavených nemovitostí, podle toho, která z částek je nižší; nebo úvěry zajištěné dluhopisy s přednostním vypořádáním vydanými francouzskými Fonds Communs de Créances nebo rovnocennými sekuritizačními společnostmi řídicími se právními předpisy členského státu, které sekuritizují expozice týkající se obchodních nemovitostí, za předpokladu, že nejméně 90 % aktiv těchto Fonds Communs de Créances nebo rovnocenných sekuritizačních společností řídicích se právními předpisy členského státu tvoří hypotéky společně s jakýmkoli předchozími zástavními právy až do výše částek dlužných na základě uvedených dluhopisů, jistiny kryté zástavním právem nebo 60 % hodnoty zastavených nemovitostí, podle toho, která z částek je nižší, za předpokladu, že uvedené dluhopisy patří do stupně úvěrové kvality 1, jak je stanoveno v této příloze, a v případě, že tyto dluhopisy nepřesahují 20 % jmenovité částky nesplacené emise. Příslušné orgány mohou uznat úvěry zajištěné obchodní nemovitostmi, pokud je poměr úvěru k hodnotě nemovitosti, stanovený na 60 %, překročen maximálně do výše 70 %, přesahuje-li hodnota celkových aktiv poskytnutých jako kolaterál na kryté dluhopisy jmenovitou částku nesplacenou na daném krytém dluhopisu o nejméně 10 % a pohledávka držitele dluhopisu splňuje požadavky právní jistoty uvedené v příloze VIII. Pohledávka držitele dluhopisu musí mít přednost před všemi ostatními pohledávkami týkajícími se daného kolaterálu. Expozice vyplývající z převodu a řízení plateb dlužníků majících úvěry zajištěné zastavenými nemovitostmi s dluhopisy s přednostním vypořádáním nebo s dluhovými cennými papíry nebo expozice vyplývající z jejich likvidace se do limitu 90 % nezapočítávají; nebo
- f) úvěry zajištěné loděmi, pokud současná zástavní práva spolu s předchozími zástavními právy nepřesahují 60 % hodnoty zastavené lodě.

Pro tyto účely se „zajištění“ vztahuje také na případy, kdy aktiva uvedená pod písmeny a) až f) jsou podle platných právních předpisů určena výhradně k ochraně držitelů dluhopisů před ztrátami.

Do 31. prosince 2010 se nepoužije horní limit 20 % pro dluhopisy s přednostním vypořádáním vydané francouzskými Fonds Communs de Créances nebo rovnocennými sekuritizačními společnostmi ve smyslu písmen d) a e), pokud existuje pro tyto dluhopisy s přednostním vypořádáním rating uznané ratingové agentury, který odpovídá nejlepšímu stupni ratingu, který tato agentura vydala pro kryté dluhopisy. Před ukončením této lhůty bude toto přechodné ustanovení přezkoumáno; na základě tohoto přezkumu může Komise tuto lhůtu prodloužit postupem podle čl. 151 odst. 2, případně též se stanovením dalšího přezkumu.

Do 31. prosince 2010 může být hodnota 60 % uvedená v písmenu f) nahrazena hodnotou 70 %. Před ukončením této lhůty bude toto přechodné ustanovení přezkoumáno; na základě tohoto přezkumu může Komise tuto lhůtu prodloužit postupem podle čl. 151 odst. 2, případně též se stanovením dalšího přezkumu.

69. V případě zajišťování krytých dluhopisů nemovitostmi musí úvěrové instituce splnit minimální požadavky stanovené v příloze VIII části 2 bodě 8 a pravidla oceňování stanovená v příloze VIII části 3 bodech 62 až 65.
70. Odchylně od bodů 68 a 69 je možno pro toto preferenční zacházení uznat, až do doby jejich splatnosti, i kryté dluhopisy splňující podmínky definice v čl. 22 odst. 4 směrnice 85/611/EHS a vydané před 31. prosincem 2007.
71. Krytým dluhopisům se přidělí riziková váha na základě rizikové váhy přidělené přednostním nezajištěným expozicím vůči úvěrové instituci, která je vydává. Platí následující vztahy mezi rizikovými váhami:
- a) pokud je expozicím vůči dané instituci přidělena riziková váha 20 %, přidělí se krytému dluhopisu riziková váha 10 %;
 - b) pokud je expozicím vůči dané instituci přidělena riziková váha 50 %, přidělí se krytému dluhopisu riziková váha 20 %;
 - c) pokud je expozicím vůči dané instituci přidělena riziková váha 100 %, přidělí se krytému dluhopisu riziková váha 50 %;
 - d) pokud je expozicím vůči dané instituci přidělena riziková váha 150 %, přidělí se krytému dluhopisu riziková váha 100 %.

13. SEKURITIZAČNÍ POZICE

72. Rizikové váhy v případě sekuritizačních pozic se vypočítají v souladu s články 94 až 101.

14. KRÁTKODOBÉ EXPOZICE VŮČI INSTITUCÍM A PODNIKŮM

73. Krátkodobým expozicím vůči instituci nebo podniku, pro které je k dispozici externí rating vypracovaný určenou ratingovou agenturou, se přidělí riziková váha podle tabulky č. 7 v souladu s externími ratingy vypracovanými uznanými ratingovými agenturami, které příslušné orgány přiřadily k šesti stupňům na stupnici externího ratingu:

Tabulka č. 7

Stupeň úvěrové kvality	1	2	3	4	5	6
Riziková váha	20 %	50 %	100 %	150 %	150 %	150 %

15. EXPOZICE VE FORMĚ ÚČASTÍ V PODNÍCÍCH KOLEKTIVNÍHO INVESTOVÁNÍ

74. Aniž by tím byly dotčeny body 75 až 81, přidělí se expozicím ve formě účastí v podnicích kolektivního investování riziková váha 100 %.

75. Expozicím ve formě účastí v podnicích kolektivního investování, pro které je k dispozici externí rating vypracovaný určenou ratingovou agenturou, se přidělí riziková váha podle tabulky č. 8 v souladu s externími ratingy, které vypracovaly uznané ratingové agentury a které příslušné orgány přidělily k šesti stupňům na stupnici externího ratingu.

Tabulka č. 8

Stupeň úvěrové kvality	1	2	3	4	5	6
Riziková váha	20 %	50 %	150 %	100 %	100 %	150 %

76. Pokud se příslušné orgány domnívají, že pozice v podniku kolektivního investování je spojena s obzvláště vysokými riziky, požadují, aby takové pozici byla přidělena riziková váha 150 %.
77. Úvěrové instituce mohou stanovit rizikovou váhu pro podnik kolektivního investování tak, jak je uvedeno v bodech 79 až 81, pokud jsou splněna následující kritéria:
- podnik kolektivního investování je řízen společností, která podléhá dohledu v některém členském státě nebo, se souhlasem příslušného orgánu dané úvěrové instituce, pokud:
 - je podnik kolektivního investování řízen společností, která podléhá dohledu považovanému za ekvivalentní dohledu podle práva Společenství, a
 - spolupráce mezi příslušnými orgány je na dostatečné úrovni;
 - prospekt podniku kolektivního investování nebo jiný rovnocenný dokument zahrnuje:
 - kategorie aktiv, do kterých smí podnik kolektivního investování investovat, a
 - pokud pro jeho investice platí určité limity, pak tyto relativní limity a způsoby jejich výpočtu, a
 - podnik kolektivního investování podává alespoň jednou ročně zprávu o své obchodní činnosti, aby tak mohly být vyhodnoceny jeho pohledávky a závazky, příjem a činnost za dané období.
78. Pokud příslušný orgán schválí podnik kolektivního investování ze třetí země, jak je uvedeno v bodě 77 písm. a), pak může příslušný orgán jiného členského státu takový podnik rovněž uznat, aniž by musel sám provádět jeho hodnocení.
79. Pokud je úvěrová instituce obeznámena s podkladovými expozicemi podniku kolektivního investování, může na základě těchto podkladových expozic vypočítat průměrnou rizikovou váhu pro daný podnik kolektivního investování v souladu s metodami stanovenými v člancích 78 až 83.
80. Pokud úvěrová instituce není obeznámena s podkladovými expozicemi podniku kolektivního investování, může průměrnou rizikovou váhu pro daný podnik kolektivního investování vypočítat v souladu s metodami uvedenými v člancích 78 až 83, přičemž musí být splněna následující pravidla: předpokládá se, že daný podnik kolektivního investování nejprve investuje do těch tříd expozic, na které se vztahují nejvyšší kapitálové požadavky, a to až do maximální výše, která je mu dovolena, a poté dále investuje do dalších tříd expozic v sestupném pořadí, dokud nedosáhne maximálního limitu pro celkové investice.
81. Způsobem uvedeným v bodech 79 a 80 mohou úvěrové instituce svěřit výpočet a oznámení rizikové váhy pro podnik kolektivního investování třetí straně pod podmínkou, že odpovídajícím způsobem zajistí správnost výpočtu a oznámení.

16. JINÉ POLOŽKY

16.1. Zacházení

82. Hmotným aktivům ve smyslu čl. 4 odst. 10 směrnice 86/635/EHS se přidělí riziková váha 100 %.
83. V případě nákladů a příjmů příštích období, u nichž nedokáže instituce určit protistranu v souladu se směrnicí 86/635/EHS, se přidělí riziková váha 100 %.

84. Hotovostním položkám v procesu inkasa se přidělí riziková váha 20 %. Pokladní hotovosti a obdobným hotovostním položkám se přidělí riziková váha 0 %.
85. Členské státy mohou povolit rizikovou váhu 10 % na expozice vůči institucím specializovaným na mezibankovní trh a trh s dluhopisy emitovanými veřejnými institucemi ve svém domovském členském státě a podléhající přísnému dohledu příslušných orgánů, jsou-li tato aktiva plně a zcela zajištěna ke spokojenosti příslušných orgánů domovského členského státu položkou, které je přidělena riziková váha 0 % nebo 20 % a kterou tyto orgány uznají za dostatečný kolaterál.
86. Drženým akciím a jiným účastem s výjimkou těch, které se odečítají od kapitálu, se přidělí riziková váha nejméně 100 %.
87. Zlatým rezervám drženým ve vlastních trezorech nebo ve společné správě do výše, do jaké jsou kryty závazky ve zlatě, se přidělí riziková váha 0 %.
88. U dohod o prodeji a zpětném odkupu aktiv (repo smluv) a u přímých termínovaných nákupů se přidělí riziková váha náležející daným aktivům, a nikoliv riziková váha protistran těchto operací.
89. V případě, že úvěrová instituce poskytne řadě expozic zajištění úvěrového rizika za podmínky, že n-té selhání u expozic povede k použití zajištění a ukončení smlouvy, přidělí se rizikové váhy předepsané v člácích 94 až 101, pokud pro tento produkt existuje externí rating vypracovaný uznanou ratingovou agenturou. Pokud produkt nebyl ohodnocen uznanou ratingovou agenturou, pak se sečtou rizikové váhy expozic v daném koši, s výjimkou expozic n-1, do maximální výše 1250 % a vynásobí se jmenovitou částkou zajištění poskytnutého úvěrovým derivátem, čímž se získá objem rizikově váženého aktiva. Expozice n-1, které mají být z výše zmíněné agregace vyloučeny, se určí tak, že rizikově vážená expozice odpovídající kterékoli z vyloučených expozic musí být menší než rizikově vážená expozice odpovídající kterékoli z expozic zahrnutých do agregace nebo jí rovna.

ČÁST 2

Uznávání ratingových agentur a přiřazování rizikových vah k jejich externím ratingům

1. METODIKA

1.1. Objektivnost

1. Příslušné orgány se musí ujistit, že metodika přidělování externích ratingů je přesná, systematická, konzistentní a podléhá hodnocení založenému na zkušenostech z minulosti.

1.2. Nezávislost

2. Příslušné orgány se musí ujistit, že daná metodika nepodléhá vnějším politickým vlivům či nátlaku, anebo ekonomickým tlakům, které by mohly ovlivnit externí rating.
3. Nezávislost metodiky používané ratingovou agenturou musí příslušné orgány vyhodnotit v souladu s faktory jako např.:
- a) vlastnická a organizační struktura ratingové agentury;
 - b) její finanční zdroje;
 - c) její personální obsazení a zkušenosti a
 - d) její správa a řízení.

1.3 Průběžná kontrola

4. Příslušné orgány se musí ujistit, že externí rating ratingové agentury podléhá průběžné kontrole a přizpůsobuje se změnám finanční situace. Daná kontrola musí probíhat po každé významné události, nejméně však jednou ročně.

5. Před uznáním se musí příslušné orgány ujistit, že metodika hodnocení pro jednotlivé tržní segmenty je stanovena v souladu se standardy jako např.:
 - a) zpětné testování musí probíhat už nejméně jeden rok;
 - b) správnost kontroly prováděné ratingovou agenturou musí sledovat příslušné orgány; a
 - c) příslušné orgány musí mít možnost zjistit od ratingové agentury rozsah jejích kontaktů s nejvyšším vedením subjektů, které tato agentura hodnotí.
6. Příslušné orgány musí přijmout nezbytná opatření, aby zajistily, že je ratingové agentury budou okamžitě informovat o jakýchkoliv zásadních změnách metodiky, kterou používají pro přidělování externích ratingů.

1.4. Transparentnost a zveřejňování údajů

7. Příslušné orgány musí přijmout nezbytná opatření, aby zajistily, že principy metodiky používané ratingovou agenturou při vytváření externích ratingů budou zveřejněny, aby tak všichni potenciální uživatelé mohli posoudit, zda je dané hodnocení opodstatněné.

2. INDIVIDUÁLNÍ EXTERNÍ RATINGY

2.1. Důvěryhodnost a přijetí na trhu

8. Příslušné orgány se musí ujistit, že individuální externí ratingy vypracované ratingovými agenturami uživatelé takových ratingů na trhu uznávají jako důvěryhodné a spolehlivé.
9. Důvěryhodnost posoudí příslušné orgány na základě faktorů jako např.:
 - a) tržní podíl ratingové agentury;
 - b) příjmy ratingové agentury a obecněji její finanční zdroje;
 - c) vliv ratingu na tvorbu cen; a
 - d) alespoň dvě úvěrové instituce používají individuální externí rating vypracovaný uznanou ratingovou agenturou pro vydání dluhopisů nebo hodnocení úvěrových rizik.

2.2. Transparentnost a zveřejňování údajů

10. Příslušné orgány se musí ujistit, že přinejmenším všechny úvěrové instituce, které mají na individuálních externích ratingových stránkách oprávněný zájem, k nim mají přístup za stejných podmínek.
11. Příslušné orgány se musí zejména ujistit, že zahraniční strany mají k individuálním externím ratingům přístup za stejných podmínek jako tuzemské úvěrové instituce, které mají na těchto ratingových stránkách oprávněný zájem.

3. PŘÍRAZOVÁNÍ („MAPPING“)

12. Aby bylo možné rozlišovat mezi relativními stupni rizika vyjádřenými jednotlivými externími ratingy, musí vzít příslušné orgány v úvahu kvantitativní faktory, jako např. dlouhodobý podíl selhání spojený s jednotlivými položkami, jimž byl přidělen stejný externí rating. V případě ratingových agentur, které vznikly teprve nedávno nebo dosud neshromáždily dlouhodobé záznamy o selháních, musí příslušné orgány požádat takovou agenturu, aby jim sdělila, jaký je podle ní dlouhodobý podíl selhání spojený s jednotlivými položkami, jimž byl přidělen stejný externí rating.
13. Aby bylo možné rozlišovat mezi relativními stupni rizika vyjádřenými jednotlivými externími ratingy, musí vzít příslušné orgány v úvahu kvalitativní faktory, jako např. skupinu emitentů, které daná ratingová agentura hodnotí, rozsah externích ratingů, které přiděluje, co jednotlivé externí ratingy znamenají a jak daná agentura definuje pojem „selhání“.

14. Příslušné orgány musí porovnat podíly selhání v případě každého externího ratingu jednotlivé ratingové agentury a srovnat je se srovnávacím standardem založeným na podílech selhání zjištěných ostatními ratingovými agenturami u skupiny emitentů, o nichž se příslušné orgány domnívají, že představují stejné úvěrové riziko.
15. Pokud mají příslušné orgány za to, že podíly selhání zjištěné u externího ratingu některé ratingové agentury jsou systematicky výrazně vyšší než srovnávací standard, musí příslušné orgány přidělit externímu ratingu dané ratingové agentury vyšší stupeň úvěrové kvality na stupnici externího ratingu.
16. Pokud příslušné orgány zvýšily danou rizikovou váhu u externího ratingu některé ratingové agentury a tato agentura pak prokáže, že podíly selhání zjištěné u jejího externího ratingu již nejsou systematicky výrazně vyšší než srovnávací standard, mohou se příslušné orgány rozhodnout, že externímu ratingu této ratingové agentury znovu přidělí původní stupeň úvěrové kvality na stupnici externího ratingu.

ČÁST 3

Použití externích ratingů ratingových agentur ke stanovení rizikových vah

1. ZACHÁZENÍ

1. Úvěrová instituce může určit jednu nebo několik uznaných ratingových agentur, které bude používat pro určení rizikové váhy svých aktiv a podrozvahových položek.
2. Pokud se úvěrová instituce rozhodne použít pro některou třídu položek externí ratingy vypracované uznanou ratingovou agenturou, musí tyto externí ratingy používat konzistentně pro všechny expozice patřící do dané třídy.
3. Pokud se úvěrová instituce rozhodne používat externí ratingy vypracované uznanou ratingovou agenturou, musí je používat stále a konzistentně po celou dobu.
4. Úvěrová instituce může používat pouze ty externí ratingy ratingových agentur, které berou v úvahu všechny dlužné částky, tj. jistinu i úroky.
5. Pokud je pro určitou hodnocenou položku k dispozici pouze jeden externí rating od určené ratingové agentury, použije se pro určení rizikové váhy dané položky tento externí rating.
6. Pokud jsou k dispozici dva externí ratingy od určených ratingových agentur a každý z nich odpovídá v případě hodnocené položky jiné rizikové váze, přidělí se vyšší riziková váha.
7. Pokud jsou pro hodnocenou položku k dispozici více než dva externí ratingy od určených ratingových agentur, vychází se ze dvou ratingů s nejnižšími rizikovými váhami. Pokud se tyto dvě nejnižší rizikové váhy liší, přidělí se vyšší z nich. Pokud jsou tyto dvě nejnižší rizikové váhy stejné, přidělí se tato riziková váha.

2. EXTERNÍ RATING EMITENTA A EMISE

8. Pokud existuje externí rating konkrétního emisního programu nebo facility, k nimž položka představující expozici patří, použije se tento externí rating ke stanovení rizikové váhy této položky.
9. Pokud neexistuje přímo použitelný externí rating pro určitou položku, ale existuje externí rating konkrétního emisního programu nebo facility, k nimž položka představující expozici nepatří, nebo existuje obecný externí rating emitenta, pak se použije tento externí rating v případě, že znamená vyšší rizikovou váhu, než by tomu bylo jinak, nebo znamená nižší rizikovou váhu a daná expozice je ve všech ohledech na stejné nebo vyšší úrovni než konkrétní program emise nebo facility, případně než přednostní nezajištěné expozice daného emitenta.
10. Body 8 a 9 nevylučují použití bodů 68 až 71 části 1.

11. Externí ratingy emitentů v rámci skupiny společností nelze použít jako externí rating jiného emitenta v rámci stejné skupiny společností.

3. DLOUHODOBÉ A KRÁTKODOBÉ EXTERNÍ RATINGY

12. Krátkodobé externí ratingy lze použít pouze pro krátkodobá aktiva a podrozvahové položky představující expozice vůči institucím a podnikům.
13. Jakýkoliv krátkodobý externí rating se použije pouze na položku, k níž se tento krátkodobý externí rating vztahuje, a nepoužije se k určování rizikových vah pro žádnou jinou položku.
14. Přidělí-li se krátkodobé facilitě s ratingem riziková váha 150 %, odchylně od bodu 13 pak všem nezajištěným expozicím bez ratingu vůči danému dlužníkovi, ať už krátkodobým nebo dlouhodobým, se přidělí rovněž riziková váha 150 %.
15. Přidělí-li se krátkodobé facilitě s ratingem riziková váha 50 %, odchylně od bodu 13 pak nesmí být žádné krátkodobé expozici bez ratingu přidělena riziková váha nižší než 100 %.

4. POLOŽKY V DOMÁCÍ A CIZÍ MĚNĚ

16. Externí rating, který se týká položky v domácí měně dlužníka, nelze použít ke stanovení rizikové váhy jiné expozice vůči stejnému dlužníkovi v cizí měně.
 17. Odchylně od bodu 16, pokud expozice vznikne díky účasti úvěrové instituce na úvěru od mezinárodní rozvojové banky, jejíž statut preferovaného věřitele je na trhu uznávaný, mohou příslušné orgány povolit, aby se pro stanovení rizikové váhy použil externí rating položky dlužníka v domácí měně.
-

PŘÍLOHA VII

PŘÍSTUP ZALOŽENÝ NA INTERNÍM RATINGU

ČÁST 1

Hodnota rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát

1. VÝPOČET HODNOTY RIZIKOVĚ VÁŽENÝCH EXPOZIC V PŘÍPADĚ ÚVĚROVÉHO RIZIKA

1. Pokud není uvedeno jinak, určí se vstupní parametry pravděpodobnost selhání (probability of default – PD), ztráta ze selhání (loss given default – LGD) a splatnost (maturity value – M) tak, jak je uvedeno v části 2, hodnota expozice se určí tak, jak je uvedeno v části 3.
2. Hodnota rizikově vážené expozice pro každou expozici se vypočítá v souladu s následujícími vzorci:

1.1. Hodnota rizikově vážených expozic u expozic vůči podnikům, institucím, centrálním vládám a centrálním bankám

3. S výhradou bodů 5 až 9 se hodnota rizikově vážených expozic u expozic vůči podnikům, institucím, centrálním vládám a centrálním bankám vypočítá v souladu s následujícími vzorci:

$$\text{Korelace (R)} = 0,12 \times \left(1 - \text{EXP}(-50 \cdot \text{PD})\right) / \left(1 - \text{EXP}(-50)\right) + 0,24 \cdot \left[1 - \left(1 - \text{EXP}(-50 \cdot \text{PD})\right) / \left(1 - \text{EXP}(-50)\right)\right]$$

$$\text{Faktor splatnosti (b)} = \left(0,11852 - 0,05478 \cdot \ln(\text{PD})\right)^2$$

$$\text{Riziková váha (Risk weight – RW)} = \left(\text{LGD} \cdot N\left[(1 - R)^{-0,5} \cdot G(\text{PD}) + \left(R / (1 - R)\right)^{0,5} \cdot G(0,999)\right] - \text{PD} \cdot \text{LGD}\right) \cdot (1 - 1,5 \cdot b)^{-1} \cdot \left(1 + (M - 2,5) \cdot b\right) \cdot 12,5 \cdot 1,06$$

N(x) označuje distribuční funkci normovaného normálního rozdělení náhodné veličiny (tj. pravděpodobnost, že normální náhodná veličina s průměrem nula a odchylkou jedna je menší nebo rovná x). G(z) označuje inverzní funkci k distribuční funkci normovaného normálního rozdělení náhodné veličiny (tj. hodnota x je taková, že N(x) = z).

Je-li PD=0, činí RW: 0

Je-li PD=1, platí:

- u nesplacených expozic, pro které úvěrové instituce používají hodnoty LGD stanovené v části 2 bodě 8, činí RW: 0; a
- u nesplacených expozic, pro které úvěrové instituce používají vlastní odhady LGD, činí RW: $\text{Max}\{0, 12,5 \cdot (\text{LGD} - \text{EL}_{\text{BE}})\}$;

přičemž EL_{BE} je co nejpřesnější odhad očekávaných ztrát ze selhání expozice ve smyslu části 4 bodu 80 provedený úvěrovou institucí.

Hodnota rizikově vážené expozice = RW * hodnota expozice.

4. Velikost rizikově vážené expozice lze pro všechny expozice, které splňují podmínky stanovené v příloze VIII části 1 bodě 29 a v příloze VIII části 2 bodě 22, upravit podle následujícího vzorce:

$$\text{Velikost rizikově vážené expozice} = \text{RW} \cdot \text{hodnota expozice} \cdot ((0,15 + 160 \cdot \text{PDpp})),$$

kde

PDpp = pravděpodobnost selhání („probability of default“, PD) poskytovatele zajištění.

RW se počítá podle příslušného vzorce rizikové váhy uvedeného v bodě 3 pro expozici, PD dlužníka a LGD srovnatelné přímé expozice vůči zajištění poskytovatele. Faktor splatnosti (b) se počítá pomocí nižší z těchto hodnot: PD poskytovatele zajištění a PD dlužníka.

5. V případě expozic vůči společnostem, kdy celkový roční obrat konsolidačního celku, k němuž daná společnost patří, činí méně než 50 milionů EUR, mohou úvěrové instituce použít následující korelační vzorec pro výpočet rizikových vah expozic vůči podnikům. V tomto vzorci vyjadřuje S celkový roční obrat v milionech eur, přičemž 5 milionů EUR $\leq S \leq$ 50 milionů EUR. V případě ohlášeného obrátu nižšího než 5 milionů EUR se postupuje stejně, jako kdyby tento obrat dosahoval 5 milionů EUR. V případě nakoupených pohledávek odpovídá celkový roční obrat váženému průměru jednotlivých expozic daného portfolia.

$$\text{Korelace (R)} = 0,12 \times \left(1 - \text{EXP}(-50 \cdot \text{PD})\right) / \left(1 - \text{EXP}(-50)\right) + 0,24 \cdot \left[1 - \left(1 - \text{EXP}(-50 \cdot \text{PD})\right) / \left(1 - \text{EXP}(-50)\right)\right] - 0,04 \cdot \left(1 - (S - 5) / 45\right)$$

Pokud celkový roční obrat není dobrým ukazatelem velikosti dané společnosti a lepším ukazatelem jsou celková aktiva, použijí úvěrové instituce místo celkového ročního obrátu celková aktiva konsolidačního celku.

6. Pokud v případě specializovaných úvěrových expozic nemůže úvěrová instituce prokázat, že její odhady pravděpodobnosti selhání splňují minimální požadavky stanovené v části 4, přidělí těmto expozicím rizikové váhy podle tabulky č. 1.

Tabulka č. 1

Zbytková splatnost	kategorie 1	kategorie 2	kategorie 3	kategorie 4	kategorie 5
Méně než 2,5 roku	50 %	70 %	115 %	250 %	0 %
2,5 roku a více	70 %	90 %	115 %	250 %	0 %

Príslušné orgány mohou úvěrové instituci povolit, aby přidělovala preferenční rizikové váhy 50 % expozicím v kategorii 1 a 70 % expozicím v kategorii 2, pokud jsou kritéria upisování a další rizikové charakteristiky dané úvěrové instituce v příslušné kategorii dostatečně spolehlivé.

Při přidělování rizikových vah specializovaným úvěrovým expozicím musí vzít úvěrové instituce v úvahu následující faktory: finanční sílu, politické a právní prostředí, charakteristiku transakce, případně aktiv, sílu sponzora a developera, včetně jakýchkoliv příjmů veřejně-soukromého partnerství, zajištění.

7. Úvěrové instituce musí pro nakoupené pohledávky vůči podnikům splňovat minimální požadavky stanovené v části 4 bodech 105 až 109. V případě nakoupených pohledávek vůči podnikům, které navíc splňují i podmínky stanovené v bodě 14, pokud by bylo pro úvěrovou instituci zbytečné náročné použít pravidla pro výpočet rizika platná pro expozice vůči podnikům a stanovená pro tyto pohledávky v části 4, lze použít pravidla pro výpočet rizika platná pro retailové expozice stanovená v části 4.
8. V případě nakoupených pohledávek vůči podnikům lze za pozice první ztráty v rámci přístupu založeného na interním ratingu (IRB) pro sekuritizaci považovat kupní diskonty s budoucí úhradou, kolaterál nebo částečné záruky, které poskytují ochranu před první ztrátou v případě ztrát z rozmělnění.
9. V případě, že úvěrová instituce poskytne řadě expozic zajištění úvěrového rizika za podmínky, že n-té selhání u expozic povede k použití zajištění a ukončení smlouvy, použijí se rizikové váhy předepsané v člancích 94 až 101, pokud pro tento produkt existuje externí rating vypracovaný uznanou ratingovou agenturou. Pokud produkt nebyl ohodnocen uznanou ratingovou agenturou, pak se sečtou rizikové váhy expozic v daném koši, s výjimkou expozic n-1, přičemž součet výše očekávané ztráty vynásobené 12,5 a hodnoty rizikově vážené expozice nesmí přesáhnout jmenovitou částku zajištění poskytnutého úvěrovým derivátem vynásobenou 12,5. Expozice n-1, které mají být z výše zmíněné agregace vyloučeny, se určí tak, že rizikově vážená expozice odpovídající kterékoli z vyloučených expozic musí být menší než rizikově vážená expozice odpovídající kterékoli z expozic zahrnutých do agregace nebo jí rovna.

1.2. Hodnota rizikově vážených expozic u retailových expozic

10. S výhradou bodů 12 a 13 se hodnota rizikově vážených expozic u retailových expozic vypočítá v souladu s následujícími vzorci:

$$\text{Korelace (R)} = 0,03 \times \left(1 - \text{EXP}(-35 \cdot \text{PD})\right) / \left(1 - \text{EXP}(-35)\right) + 0,16 \cdot \left[1 - \left(1 - \text{EXP}(-35 \cdot \text{PD})\right) / \left(1 - \text{EXP}(-35)\right)\right]$$

Riziková váha (RW):

$$\left(\text{LGD} \cdot N\left\{(1 - R)^{-0.5} G(\text{PD}) + \left(R / (1 - R)\right)^{0.5} G(0.999)\right\} - \text{PD} \cdot 12.5 \cdot 1.06\right)$$

N (x) označuje distribuční funkci normovaného normálního rozdělení náhodné veličiny (tj. pravděpodobnost, že normální náhodná veličina s průměrem nula a odchylkou jedna je menší nebo rovná x). G (z) označuje inverzní funkci k distribuční funkci normovaného normálního rozdělení náhodné veličiny (tj. hodnota x je taková, že N (x) = z).

Je-li PD=1 (nesplacená expozice), činí RW: Max {0, 12,5*(LGD-EL_{BE})};

Přičemž EL_{BE} je co nejpřesnější odhad očekávaných ztrát ze selhání expozice ve smyslu části 4 bodu 80 této přílohy provedený úvěrovou institucí.

Hodnota rizikově vážené expozice = RW * hodnota expozice

11. Velikost rizikově vážené expozice lze pro všechny expozice vůči malým a středně velkým subjektům specifikovaným v čl. 86 odst. 4, které splňují podmínky uvedené v příloze VIII části 1 bodě 29 a v příloze VIII části 2 bodě 22, vypočítat podle bodu 4.
12. V případě retailových expozic zajištěných nemovitostí se místo číselného údaje z korelačního vzorce v bodě 10 použije korelace (R) 0,15.
13. V případě kvalifikovaných revolvingových retailových expozic definovaných pod písmeny a) až e) se místo číselného údaje z korelačního vzorce v bodě 10 použije korelace (R) 0,04.

Za kvalifikované revolvingové retailové expozice se považují expozice, které splňují následující podmínky:

- jedná se o expozice vůči fyzickým osobám;
- jedná se o nezajištěné revolvingové expozice, které, pokud nejsou okamžitě čerpány, může daná úvěrová instituce bezpodmínečně zrušit (v tomto smyslu jsou revolvingové expozice definovány jako expozice, u nichž může zůstatek zákazníka kolísat na základě rozhodnutí daného zákazníka půjčit si nebo splatit dluh, a to až do určitého limitu stanoveného úvěrovou institucí). Nevyčerpané přísliby lze považovat za bezpodmínečně zrušitelné, pokud podmínky, které se k nim vztahují, umožňují úvěrové instituci, aby je zrušila do té míry, jak to povolují právní předpisy na ochranu spotřebitele a související právní předpisy;
- maximální expozice vůči jedné fyzické osobě v subportfoliu činí 100 000 EUR nebo méně;
- úvěrová instituce může prokázat, že použití korelace podle tohoto bodu je omezeno na portfolia, která vykazují relativně nízkou volatilitu ztrátovosti ve srovnání s průměrnou ztrátovostí, zejména v nižších pásmech PD (pravděpodobnosti selhání). Příslušné orgány musí kontrolovat relativní volatilitu ztrátovosti v rámci subportfolií kvalifikovaných revolvingových retailových expozic i celkového portfolia kvalifikovaných revolvingových retailových expozic, a musí být připraveny poskytovat informace o typických charakteristikách této ztrátovosti jiným orgánům a
- příslušný orgán je přesvědčen, že zacházení s touto expozicí jako s kvalifikovanou revolvingovou retailovou expozicí odpovídá podkladovým rizikovým charakteristikám subportfolia.

U zajištěného úvěrového rámce spojeného s účtem, na který se zasílá plat, mohou příslušné orgány odchýlně od písmene b) nepožadovat podmínku, aby byl úvěr nezajištěný. V takovém případě se při odhadu LGD nepřihlíží k výnosům z této zástavy.

14. Aby u nich mohlo být uplatňováno stejné zacházení jako u retailových expozic, musí nakoupené pohledávky splnit minimální požadavky stanovené v části 4 bodech 105 až 109 a následující podmínky:
- a) úvěrová instituce pohledávky nakoupila od třetí strany, s níž není nijak spojená, a její expozice vůči dlužníkovi dané pohledávky nezahrnuje žádné expozice, jejichž přímým či nepřímým původcem je sama úvěrová instituce;
 - b) nakoupené pohledávky vznikly na základě nezávislého vztahu mezi prodejcem a dlužníkem. Jako takové nejsou přípustné vzájemné pohledávky a závazky společností, které mezi sebou prodávají a nakupují;
 - c) nakupující úvěrová instituce má nárok na veškeré výnosy z nakoupených pohledávek nebo na poměrný úrok z výnosů a
 - d) portfolio nakoupených pohledávek je dostatečně diverzifikované.
15. V případě nakoupených pohledávek lze za pozice první ztráty v rámci přístupu založeného na interním ratingu (IRB) pro sekuritizaci považovat kupní diskonty s budoucí úhradou, kolaterál nebo částečné záruky, které poskytují ochranu před první ztrátou v případě ztrát ze selhání či rozmělnění, nebo obojího.
16. V případě smíšených portfolií nakoupených retailových pohledávek, kdy nakupující úvěrové instituce nedokáže oddělit expozice zajištěné nemovitostí a kvalifikované revolvingové retailové expozice od ostatních retailových expozic, se použije funkce rizikové váhy, která má pro tyto expozice nejvyšší kapitálové požadavky.

1.3. Hodnota rizikově vážených expozic u akciových expozic

17. Úvěrová instituce může k různým portfoliím použít různé přístupy, pokud tato úvěrová instituce sama interně používá různé přístupy. Pokud úvěrová instituce používá různé přístupy, musí příslušným orgánům prokázat, že volba přístupu je konzistentní a není ovlivňována regulační arbitráží.
18. Odchylně od bodu 17 mohou příslušné orgány povolit, aby se akciovým expozicím vůči podnikům pomocných služeb přidělily hodnoty rizikově vážených expozic v souladu se zacházením, které se používá pro ostatní jiná než dluhová aktiva.

1.3.1. Zjednodušená metoda rizikové váhy

19. Hodnota rizikově vážených expozic se vypočítá podle následujícího vzorce:

Riziková váha (RW) = 190 % v případě akciových expozic neobchodovaných na regulovaných trzích v dostatečně diverzifikovaných portfoliích.

Riziková váha (RW) = 290 % v případě akciových expozic obchodovaných na burze.

Riziková váha (RW) = 370 % v případě veškerých ostatních akciových expozic.

Hodnota rizikově vážené expozice = RW * hodnota expozice

20. Krátké hotovostní pozice a derivátové nástroje držené v neobchodním portfoliu smějí kompenzovat dlouhé pozice ve stejných akciích za předpokladu, že tyto nástroje byly výslovně určeny k zajištění konkrétních akciových expozic a toto zajištění budou poskytovat ještě nejméně rok. S ostatními krátkými pozicemi se zachází jako s dlouhými pozicemi, přičemž absolutní hodnotě každé pozice se přidělí příslušná riziková váha. V případě nesouladu splatností se použije stejná metoda jako u expozic vůči podnikům, stanovená v příloze VII části 2 bodě 16.
21. Úvěrové instituce mohou v případě akciové expozice uznat zajištění úvěrového rizika třetí stranou v souladu s metodami uvedenými v článcích 90 až 93.

1.3.2. Metoda PD/LGD

22. Hodnota rizikově vážených expozic se vypočítá podle vzorců v bodě 3. Pokud nemají úvěrové instituce dostatek informací, aby mohly použít definici selhání stanovenou v části 4 bodech 44 až 48, přidělí se rizikové váze faktor navýšení 1,5.
23. Na úrovni jednotlivých expozic nesmí součet výše očekávané ztráty vynásobené 12,5 a hodnoty rizikově vážené expozice přesáhnout hodnotu expozice vynásobenou 12,5.
24. Úvěrové instituce mohou v případě akciové expozice uznat zajištění úvěrového rizika třetí stranou v souladu s metodami uvedenými v článcích 90 až 93. Pro expozici vůči poskytovateli zajištění přitom platí LGD ve výši 90 %. Pro akciové expozice neobchodované na regulovaných trzích v dostatečně diverzifikovaných portfoliích lze použít LGD ve výši 65 %. Pro tyto účely je splatnost (M) 5 let.

1.3.3. Metoda interních modelů

25. Hodnota rizikově vážené expozice je potenciální ztráta z akciových expozic úvěrové instituce odvozená za použití interních modelů rizikového potenciálu (value-at-risk) s tím, že je použit jednostranný interval spolehlivosti 99 % pro rozdíl mezi čtvrtletními výnosy a odpovídající úrokovou sazbou, přičemž výpočet je prováděn za delší období a percentil je vynásoben číslem 12,5. Na úrovni jednotlivých expozic nesmí být hodnota rizikově vážených expozic nižší než součet minimálních hodnot rizikově vážených expozic požadovaných v rámci metody PD/LGD a odpovídajících očekávaných ztrát vynásobených 12,5 a vypočítaných na základě hodnot PD uvedených v části 2 bodě 24 písm. a) a příslušných hodnot LGD uvedených v části 2 bodech 25 a 26.
26. Úvěrové instituce mohou v případě akciové pozice uznat zajištění úvěrového rizika třetí stranou.

1.4. Hodnota rizikově vážených expozic u ostatních jiných než dluhových aktiv

27. Hodnota rizikově vážených expozic se vypočítá podle následujícího vzorce:

Hodnota rizikově vážené expozice = 100 % * hodnota expozice

kromě případů, kdy expozice je zůstatková hodnota – v tomto případě by měla být pro každý rok zajištěna a vypočítána takto:

$1/t \times 100 \% \times \text{hodnota expozice};$

kde t je počet let pronájmu stanovený smlouvou.

2. VÝPOČET HODNOTY RIZIKOVĚ VÁŽENÝCH EXPOZIC V PŘÍPADĚ RIZIKA ROZMĚLNĚNÍ U NAKOUPENÝCH POHLEDÁVEK

28. Rizikové váhy v případě rizika rozmělnění u nakoupených pohledávek vůči podnikům a u retailových pohledávek:

Rizikové váhy se vypočítají podle vzorce v bodě 3. Vstupní parametry PD a LGD se určí tak, jak je stanoveno v části 2, hodnota expozice se určí tak, jak je stanoveno v části 3, a splatnost (M) bude 1 rok. Pokud mohou úvěrové instituce příslušným orgánům prokázat, že riziko rozmělnění je nepodstatné, není třeba toto riziko brát v úvahu.

3. VÝPOČET VÝŠE OČEKÁVANÝCH ZTRÁT

29. Nemá-li být uvedeno jinak, určí se vstupní parametry PD a LGD tak, jak je stanoveno v části 2, a hodnota expozice se určí tak, jak je stanoveno v části 3.
30. Výše očekávaných ztrát u expozic vůči podnikům, institucím, centrálním vládám a centrálním bankám a u retailových expozic se vypočítá podle následujících vzorců:

Očekávaná ztráta (Expected loss, EL) = PD × LGD

Výše očekávané ztráty = EL × hodnota expozice

U nesplacených pohledávek (PD=1), pro které úvěrové instituce používají vlastní odhady LGD, je $EL=EL_{BE}$, tj. co nejpřesnější odhad očekávaných ztrát ze selhání expozice ve smyslu části 4 bodu 80 provedený úvěrovou institucí.

U expozic, pro něž platí zacházení uvedené v části 1 bodě 4, se EL rovná 0.

31. Hodnoty EL u specializovaných úvěrových expozic, u nichž úvěrové instituce používají metody přidělování rizikových vah stanovené v bodě 6, se přidělí podle tabulky č. 2.

Tabulka č. 2

Zbytková splatnost	kategorie 1	kategorie 2	kategorie 3	kategorie 4	kategorie 5
Méně než 2,5 roku	0 %	0,4 %	2,8 %	8 %	50 %
2,5 roku a více	0,4 %	0,8 %	2,8 %	8 %	50 %

Pokud příslušné orgány povolily úvěrové instituci, aby expozicím v kategorii 1 přidělovala preferenční rizikové váhy 50 % a expozicím v kategorii 2 preferenční rizikové váhy 70 %, pak bude u expozic v kategorii 1 hodnota EL 0 % a u expozic v kategorii 2 to bude 0,4 %.

32. Výše očekávaných ztrát u akciových expozic, u nichž se hodnota rizikově vážených expozic vypočítává za použití metod stanovených v bodech 19 až 21, se vypočítá podle následujícího vzorce:

Výše očekávané ztráty = EL × hodnota expozice

Hodnoty EL budou následující:

Očekávaná ztráta (Expected loss, EL) = 0,8 % v případě akciových expozic neobchodovaných na regulovaných trzích v dostatečně diverzifikovaných portfoliích

Očekávaná ztráta (EL) = 0,8 % v případě akciových expozic obchodovaných na burze

Očekávaná ztráta (EL) = 2,4 % v případě všech ostatních akciových expozic.

33. Výše očekávaných ztrát u akciových expozic, u nichž se hodnota rizikově vážených expozic vypočítává za použití metod stanovených v bodech 22 až 24, se vypočítá podle následujících vzorců:

Očekávaná ztráta (EL) = PD × LGD a

Výše očekávané ztráty = EL × hodnota expozice

34. Výše očekávaných ztrát u akciových expozic, u nichž se hodnota rizikově vážených expozic vypočítává za použití metod stanovených v bodech 25 a 26, bude 0 %.

35. Výše očekávaných ztrát v případě rizika rozmělnění u nakoupených pohledávek se vypočítá podle následujícího vzorce:

Očekávaná ztráta (EL) = PD × LGD a

Výše očekávané ztráty = EL × hodnota expozice

4. ZACHÁZENÍ S VÝŠÍ OČEKÁVANÝCH ZTRÁT

36. Výše očekávaných ztrát vypočítaná v souladu s body 30, 31 a 35 se odečte od součtu úprav ocenění a rezerv k těmto expozicím. S diskonty rozvahových expozic v okamžiku nákupu v selhání podle části 3 bodu 1 se zachází stejně jako s úpravami ocenění. Do tohoto výpočtu se nezahrnuje výše očekávaných ztrát u sekuritizovaných expozic a úpravy ocenění a rezervy k těmto expozicím.

ČÁST 2

PD, LGD a splatnost

1. Vstupní parametry pro výpočet hodnoty rizikové vážených expozic a výše očekávaných ztrát podle části 1 – pravděpodobnost selhání (probability of default – PD), ztráta ze selhání (loss given default – LGD) a splatnost (maturity value – M) – odhadne úvěrová instituce v souladu s částí 4 a s přihlédnutím k následujícím ustanovením.

1. EXPOZICE VŮČI PODNIKŮM, INSTITUCÍM, CENTRÁLNÍM VLÁDÁM A CENTRÁLNÍM BANKÁM

- 1.1. PD

2. Pravděpodobnost selhání (PD) u expozice vůči podniku nebo instituci činí nejméně 0,03 %.
3. V případě nakoupených pohledávek vůči podnikům, u nichž úvěrová instituce nemůže prokázat, že její odhady PD splňují minimální požadavky stanovené v části 4, se PD těchto expozic určí pomocí následujících metod: v případě nakoupených přednostních pohledávek vůči podnikům odpovídá PD odhadu EL vypracovanému úvěrovou institucí děleno LGD těchto pohledávek. V případě nakoupených podřízených pohledávek vůči podnikům odpovídá PD odhadu EL vypracovanému úvěrovou institucí. Pokud je úvěrové instituci povoleno používat vlastní odhady LGD pro expozice vůči podnikům a je schopna své odhady EL u nakoupených pohledávek vůči podnikům spolehlivě rozepsat na PD a LGD, pak smí použít svůj odhad PD.
4. PD dlužníků v selhání je 100 %.
5. Při výpočtu PD mohou úvěrové instituce uznat zajištění úvěrového rizika třetí stranou v souladu s ustanoveními článků 90 až 93. V případě rizika rozmělnění však mohou příslušné orgány uznat jako způsobilé poskytovatele zajištění úvěrového rizika třetí stranou také jiné strany než ty uvedené v příloze VIII části 1.
6. Úvěrové instituce používající vlastní odhady LGD mohou uznat zajištění úvěrového rizika třetí stranou upravením hodnot PD, s výhradou ustanovení bodu 10.
7. V případě rizika rozmělnění u nakoupených pohledávek vůči podnikům se PD rovná odhadu EL pro riziko rozmělnění. Pokud je úvěrové instituci povoleno používat vlastní odhady LGD pro expozice vůči podnikům a je schopna své odhady EL pro riziko rozmělnění u nakoupených pohledávek vůči podnikům spolehlivě rozepsat na PD a LGD, pak smí použít svůj odhad PD. Úvěrové instituce mohou uznat zajištění úvěrového rizika třetí stranou v souladu s ustanoveními článků 90 až 93. Příslušné orgány mohou uznat jako způsobilé poskytovatele zajištění úvěrového rizika třetí stranou také jiné strany než ty uvedené v příloze VIII části 1. Úvěrové instituce, kterým je povoleno používat vlastní odhady LGD v případě rizika rozmělnění u nakoupených pohledávek vůči podnikům, mohou uznat zajištění úvěrového rizika třetí stranou úpravou odhadů PD podle ustanovení bodu 10.

- 1.2. LGD

8. Úvěrové instituce použijí následující hodnoty LGD:
 - a) přednostní expozice bez uznatelného kolaterálu: 45 %;
 - b) podřízené expozice bez uznatelného kolaterálu: 75 %;
 - c) při výpočtu LGD mohou úvěrové instituce uznat majetkové zajištění úvěrového rizika a zajištění úvěrového rizika třetí stranou v souladu s články 90 až 93;
 - d) krytým dluhopisům ve smyslu přílohy VI části 1 bodů 68 až 70 lze přidělit hodnotu LGD ve výši 12,5 %;
 - e) v případě přednostních nakoupených pohledávek vůči podnikům, pokud úvěrová instituce nemůže prokázat, že její odhady PD splňují minimální požadavky stanovené v části 4: 45 %;
 - f) v případě podřízených nakoupených pohledávek vůči podnikům, pokud úvěrová instituce nemůže prokázat, že její odhady PD splňují minimální požadavky stanovené v části 4: 100 % a
 - g) v případě rizika rozmělnění u nakoupených pohledávek vůči podnikům: 75 %.

do 31. prosince 2010 lze krytým dluhopisům ve smyslu přílohy VI části 1 bodů 68 až 70 přidělit hodnotu LGD ve výši 11,25 % za předpokladu, že:

- všechna aktiva definovaná v příloze VI části 1 bodě 68 písm. a) až c) zajišťující kryté dluhopisy splňují podmínky stupně úvěrové kvality 1 uvedeného v této příloze;
- slouží-li aktiva stanovená v příloze VI části 1 bodě 68 písm. d) až e) jako kolaterál, je horní limit stanovený v každém z těchto písmen 10 % jmenovité částky nesplacených dluhů;
- aktiva stanovená v příloze VI části 1 bodě 68 písm. f) neslouží jako kolaterál; nebo
- kryté dluhopisy jsou hodnoceny externím ratingem, který vypracuje určená ratingová agentura, ratingová agentura zařadí tyto dluhopisy do nejpříznivější kategorie externího ratingu, kterou může ratingová agentura vytvořit s ohledem na kryté dluhopisy.

Do 31. prosince 2010 bude tato výjimka přehodnocena a v návaznosti na toto přehodnocení Komise bude moci předložit návrhy postupem podle čl. 151 odst. 2.

9. Pokud je úvěrové instituci povoleno používat vlastní odhady LGD pro expozice vůči podnikům a je schopna své odhady EL u nakoupených pohledávek vůči podnikům spolehlivě rozepsat na PD a LGD, pak smí odchýlně od bodu 8 v případě rizika rozmělnění a rizika selhání použít svůj odhad LGD pro nakoupené pohledávky vůči podnikům.
10. Odchylně od bodu 8, pokud je úvěrové instituci povoleno používat vlastní odhady LGD pro expozice vůči podnikům, institucím, centrálním vládám a centrálním bankám, může úvěrová instituce uznat zajištění úvěrového rizika třetí stranou upravením odhadů PD nebo LGD za předpokladu, že jsou splněny minimální požadavky stanovené v části 4 a příslušné orgány to schválí. Úvěrová instituce nesmí zaručeným expozicím přidělit upravené hodnoty PD nebo LGD tak, že by upravená riziková váha byla nižší než riziková váha srovnatelné přímé expozice vůči danému ručiteli.
11. Odchylně od bodů 8 a 10 je LGD srovnatelné přímé expozice vůči poskytovateli zajištění pro účely části 1 bodu 4 buď LGD související s nezajištěnou transakcí („unhedged facility“) vůči ručiteli, nebo s nezajištěnou transakcí dlužníka podle toho, zda – pokud se ručitel i dlužník dopustí během zajištěné („hedged“) transakce platebního selhání – z dostupné dokumentace a ze struktury záruky vyplývá, že zpětně získaná částka by závisela na finanční situaci ručitele, případně dlužníka.

1.3. Splatnost

12. S výhradou bodu 13 přidělí úvěrové instituce expozicím vzniklým v důsledku repo obchodů nebo půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit splatnost (M) 0,5 roku a veškerým ostatním expozicím splatnost (M) 2,5 roku. Příslušné orgány mohou požadovat, aby všechny úvěrové instituce, nad kterými vykonávají dohled, používaly pro každou expozici splatnost (M) tak, jak je stanoveno v bodě 13.
13. Úvěrové instituce, jimž je povoleno používat pro expozice vůči podnikům, institucím, centrálním vládám a centrálním bankám vlastní LGD nebo vlastní konverzní faktory, vypočítají M pro každou z těchto expozic v souladu s písmeny a) až e) a s přihlédnutím k bodům 14 až 16. V žádném případě nemůže být M delší než 5 let:

- a) v případě nástroje se stanoveným plánem peněžních toků se M vypočítá podle následujícího vzorce:

$$M = \text{MAX} \left\{ 1; \text{MIN} \left\{ \sum_t \frac{CF_t}{CF_1}, 5 \right\} \right\}$$

kde CF_t (cash flow) označuje peněžní toky (jistina, úroky a poplatky), které musí dlužník podle smlouvy zaplatit v období t ;

- b) v případě derivátů, jež jsou předmětem rámcové dohody o započtení, je M vážená průměrná zbytková splatnost expozice, přičemž M nesmí být kratší než 1 rok. Při vážení splatnosti se použije hodnota podkladových nástrojů každé expozice;

- c) v případě expozic vzniklých v důsledku transakcí s derivátovými nástroji plně či téměř plně zajištěných kolaterálem (uvedených v příloze IV) a maržových obchodů plně či téměř plně zajištěných kolaterálem, jež jsou předmětem rámcové dohody o započtení, je M vážená průměrná zbytková splatnost těchto transakcí a obchodů, přičemž M nesmí být kratší než 10 dní. Při vážení splatnosti se použije hodnota podkladových nástrojů každé transakce;
- d) pokud je úvěrové instituci povoleno používat vlastní odhady PD pro nakoupené pohledávky vůči podnikům, rovná se M v případě čerpaných částek vážené průměrné splatnosti těchto nakoupených pohledávek, přičemž M nesmí být kratší než 90 dnů. Stejná hodnota M se použije i pro nevyčerpanou část poskytnutého příslibu odkoupit pohledávky za předpokladu, že tento příslib obsahuje účinné omezovací doložky, doložky o předčasném splacení nebo jiné prvky, které nakupující úvěrovou instituci chrání před výrazným zhoršením kvality budoucích pohledávek, které musí v průběhu platnosti příslibu nakoupit. Pokud takové účinné ochranné prvky neexistují, vypočítá se M u nevyčerpaných částek jako součet potenciální pohledávky s nejdelsí splatností v rámci kupní smlouvy a zbytkové splatnosti nákupní facility, přičemž M nesmí být kratší než 90 dnů;
- e) v případě jiných nástrojů než těch uvedených v tomto bodě nebo v případě, že úvěrová instituce nemůže vypočítat M v souladu s pokyny v písmenu a), pak M je maximální zbytková doba (v letech), kterou má dlužník k dispozici pro splnění svých smluvních povinností, přičemž M nesmí být kratší než 1 rok;
- f) u úvěrových institucí používajících k výpočtu hodnot expozice metodu interního modelu popsanou v příloze III části 6 se M vypočítává pro expozice, na něž instituce uplatňují tuto metodu a u nichž je splatnost kontraktu s nejzažším datem zahrnutého do skupiny transakcí se započtením delší než rok, podle následujícího vzorce :

$$M = \min \left(\frac{\sum_{k=1}^{tks\ 1year} EffectiveEE_k * \Delta t_k * df_k + \sum_{tk > 1year}^{maturity} EE_k * \Delta t_k * df_k}{\sum_{k=1}^{tks\ 1year} EffectiveEE_k * \Delta t_k * df_k}; 5 \right)$$

kde:

df_k = bezrizikový diskontní faktor pro budoucí časové období t_k a zbývající symboly jsou popsány v příloze III části 6.

Bez ohledu na bod 13 písm. f) první pododstavec může úvěrová instituce, která k výpočtu jednostranné úpravy úvěrového ocenění („credit valuation adjustment“, CVA) využívá metody interního modelu, používat – po schválení příslušnými orgány – efektivní dobu úvěru předběžně stanovenou podle interního modelu podobného modelu M.

S výhradou bodu 14 platí pro skupiny transakcí se započtením, u nichž je původní splatnost všech kontraktů kratší než rok, vzorec uvedený v písmenu a), a

- g) pro účely části 1 bodu 4 je M efektivní splatnost úvěrového zajištění, ale odpovídá minimálně jednomu roku.

14. Odchylně od bodu 13 písm. a), b), d) a e) je M nejméně jeden den v případě

- derivátových nástrojů uvedených v příloze IV, které jsou plně či téměř plně zajištěny kolaterálem;
- maržových obchodů zajištěných plně či téměř plně kolaterálem a
- repo obchodů a transakcí půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit,

za předpokladu, že dle dokumentace je nutné každodenní dozajištění a přecenění, a že v dokumentaci jsou ustanovení umožňující rychlou realizaci či rychlé vyrovnaní kolaterálu, jestliže dojde k platebnímu selhání nebo není provedeno dozajištění.

Mimoto v případě krátkodobých expozic určených příslušnými orgány, které nejsou součástí probíhajícího financování dlužníka ze strany úvěrové instituce, je M nejméně jeden den. Konkrétní okolnosti budou vždy pečlivě přezkoumány.

15. V případě expozic vůči podnikům v rámci Společenství s celkovým obratem a celkovými aktivy nižšími než 500 milionů EUR mohou příslušné orgány povolit použití M tak, jak je stanoveno v bodě 12. V případě podniků, které investují zejména do nemovitostí, mohou příslušné orgány nahradit celková aktiva ve výši 500 milionů EUR celkovými aktivy ve výši 1 000 milionů EUR.
16. V případě nesouladu splatností se postupuje tak, jak je uvedeno v člancích 90 až 93.

2. RETAILOVÉ EXPOZICE

2.1. PD

17. U retailové expozice musí být PD přinejmenším 0,03 %.
18. PD dlužníků v selhání nebo, v případě použití metody založené na závazcích dlužníků, PD expozic v selhání bude 100 %.
19. V případě rizika rozmělnění u nakoupených pohledávek se PD rovná odhadu EL pro riziko rozmělnění. Pokud je úvěrová instituce schopna své odhady EL pro riziko rozmělnění u nakoupených pohledávek spolehlivě rozepsat na PD a LGD, pak smí použít svůj odhad PD.
20. Zajištění úvěrového rizika třetí stranou lze uznat prostřednictvím úpravy hodnot PD, s přihlédnutím k bodu 22. V případě rizika rozmělnění, kdy úvěrové instituce nepoužívají vlastní odhady LGD, musí být splněny články 90 až 93; příslušné orgány mohou pro tento účel uznat jako způsobilé poskytovatele zajištění úvěrového rizika třetí stranou také jiné strany než ty uvedené v příloze VIII části 1.

2.2. LGD

21. Úvěrové instituce poskytnou vlastní odhady LGD s přihlédnutím k minimálním požadavkům uvedeným v části 4 a se souhlasem příslušných orgánů. V případě rizika rozmělnění u nakoupených pohledávek se použije hodnota LGD ve výši 75 %. Pokud je úvěrová instituce schopna své odhady EL pro riziko rozmělnění u nakoupených pohledávek spolehlivě rozepsat na PD a LGD, pak smí použít svůj odhad LGD.
22. Zajištění úvěrového rizika třetí stranou lze uznat upravením odhadů PD nebo LGD s přihlédnutím k minimálním požadavkům uvedeným v části 4 bodech 96 až 104 a se souhlasem příslušných orgánů, a to pro jednotlivou expozici nebo seskupení expozic. Úvěrová instituce nesmí zaručeným expozicím přidělit upravené hodnoty PD nebo LGD tak, že by upravená riziková váha byla nižší než riziková váha srovnatelné přímé expozice vůči danému ručiteli.
23. Odchylně od bodu 22 je LGD srovnatelné přímé expozice vůči poskytovateli zajištění pro účely části 1 bodu 11 buď LGD související s nezajištěnou transakcí („unhedged facility“) vůči ručiteli, nebo s nezajištěnou transakcí dlužníka podle toho, zda pokud se ručitel i dlužník dopustí během zajištěné („hedged“) transakce platebního setkání, z dostupné dokumentace a ze struktury záruky vyplývá, že zpětně získaná částka by závisela na finanční situaci ručitele, případně dlužníka.

3. AKCIOVÉ EXPOZICE PODLEHAJÍCÍ METODĚ PD/LGD

3.1. PD

24. Hodnoty PD se určí pomocí metod používaných pro expozice vůči podnikům.

Platí následující minimální hodnoty PD:

- a) 0,09 % v případě akciových expozic obchodovaných na burze, pokud je tato investice součástí dlouhodobého vztahu se zákazníkem;
- b) 0,09 % v případě akciových expozic neobchodovaných na burze, u nichž je návratnost investice založena na pravidelných periodických peněžních tocích, a ne na kapitálových ziscích;

- c) 0,40 % v případě akciových expozic obchodovaných na burze, včetně dalších krátkých pozic uvedených v části 1 bodě 20; a
- d) 1,25 % v případě všech ostatních akciových expozic, včetně dalších krátkých pozic uvedených v části 1 bodě 20.

3.2. LGD

- 25. Akciovým expozicím neobchodovaným na regulovaných trzích v dostatečně diverzifikovaných portfoliích lze přidělit LGD ve výši 65 %.
- 26. Všem ostatním expozicím se přidělí LGD ve výši 90 %.

3.3. Splatnost

- 27. Všem expozicím se přidělí M v délce 5 let.

ČÁST 3

Hodnota expozice

1. EXPOZICE VŮČI PODNIKŮM, INSTITUCÍM, CENTRÁLNÍM VLÁDÁM A CENTRÁLNÍM BANKÁM A RETAILOVÉ EXPOZICE

- 1. Pokud není uvedeno jinak, měří se hodnota expozice u rozvahových expozic bez zohlednění úpravy ocenění. Toto pravidlo platí i v případě aktiv koupených za cenu, která se liší od dlužné částky. V případě nakoupených aktiv je rozdíl mezi dlužnou částkou a čistou hodnotou uvedenou v rozvaze úvěrových institucí označen jako diskont, pokud je dlužná částka vyšší, nebo jako prémie, pokud je dlužná částka nižší.
- 2. Pokud úvěrové instituce používají v případě repo obchodů nebo půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit rámcové dohody o započtení, vypočítá se hodnota expozice podle článků 90 až 93.
- 3. V případě rozvahového započtení úvěrů a vkladů použijí úvěrové instituce pro výpočet hodnoty expozice metody uvedené v člácích 90 až 93.
- 4. Hodnota expozice u pronájmů odpovídá diskontovaným minimálním leasingovým platbám, které produkují.

„Minimální leasingové platby“ jsou platby v době pronájmu, k nimž je nebo může být nájemce zavázán, a každá výhodná kupní opce (tj. opce, která se velmi pravděpodobně provede). Každá zaručená zůstatková hodnota vyhovující podmínkám přílohy VIII části 1 bodů 26 až 28 ohledně uznání způsobilosti poskytovatelů zajištění a minimální požadavky na uznání jiných typů záruk uvedených v příloze VIII části 2 bodech 14 až 19 by měla být také zahrnuta do minimálních leasingových plateb.

- 5. U veškerých položek uvedených v příloze IV se hodnota expozice určí metodami uvedenými v příloze III.
- 6. Hodnota expozice pro výpočet hodnoty rizikově vážené expozice u nakoupených pohledávek odpovídá nesplacené částce mínus kapitálové požadavky pro riziko rozmělnění před snižováním úvěrového rizika.
- 7. Pokud expozici tvoří cenné papíry nebo komodity prodané, složené či zapůjčené v rámci repo obchodu nebo půjčky či výpůjčky cenných papírů nebo komodit, transakce s delší dobou vypořádání a maržové obchody, odpovídá hodnota expozice hodnotě daných cenných papírů nebo komodit určené podle článku 74. Pokud se použije komplexní metoda finančního kolaterálu uvedená v příloze VIII části 3, navýší se hodnota expozice o koeficient volatility příslušný pro takové cenné papíry nebo komodity, jak je stanoveno v dané příloze. Hodnotu expozice repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit, transakcí s delší dobou vypořádání a maržových obchodů lze stanovit buď v souladu s přílohou III, nebo s přílohou VIII částí 3 body 12 až 21.

8. Odchylně od bodu 7, musí být hodnota úvěrového rizika nesplacených expozic vůči hlavní protistraně – jak stanoví příslušné orgány – určena v souladu s přílohou III částí 2 bodem 6, pokud expozice úvěrového rizika protistran hlavní protistrany se všemi účastníky tohoto ujednání jsou každodenně plně zajištěny kolaterálem.
9. Hodnota expozice u následujících položek se vypočítá tak, že se přislíbená, ale nevyčerpaná částka vynásobí konverzním faktorem.

Úvěrové instituce použijí následující konverzní faktory:

- a) na úvěrové linky, které jsou nezávazné, které může úvěrová instituce kdykoli a bez předchozího oznámení bezpodmínečně zrušit, nebo které umožňují automatické zrušení v důsledku zhoršení ratingu dlužníka, se uplatní konverzní faktor 0 %. Aby mohly úvěrové instituce uplatnit konverzní faktor 0 %, musí aktivně sledovat finanční situaci dlužníka a jejich systémy vnitřní kontroly jim musí umožnit okamžitě zjistit zhoršení úvěruschopnosti dlužníka. Nečerpané retailové úvěrové linky lze považovat za bezpodmínečně zrušitelné, pokud podmínky, které se k nim vztahují, umožňují úvěrové instituci, aby je zrušila do té míry, jak to povolují právní předpisy na ochranu spotřebitele a související právní předpisy;
 - b) na krátkodobé akreditivy vzniklé v důsledku pohybu zboží se uplatní konverzní faktor 20 % jak u emitující instituce, tak u potvrzující instituce;
 - c) v případě získaných nečerpaných příslibů revolvingových nakoupených pohledávek, jež můžou být bezpodmínečně zrušeny nebo které umožňují kdykoli a bez předchozího oznámení automatické zrušení ze strany instituce, se uplatní konverzní faktor 0 %. Aby mohly úvěrové instituce uplatnit konverzní faktor 0 %, musí aktivně sledovat finanční situaci dlužníka a jejich systémy vnitřní kontroly jim musí umožnit okamžitě zjistit zhoršení externího ratingu dlužníka;
 - d) na ostatní úvěrové linky, poskytnuté nevyčerpané přísliby nakoupit dluhové cenné papíry (NIF) a poskytnuté nevyčerpané přísliby revolvingových úvěrů (RUF) se uplatní konverzní faktor 75 %; a
 - e) úvěrové instituce, které splňují minimální požadavky pro používání vlastních odhadů konverzních faktorů uvedené v části 4, mohou používat vlastní odhady konverzních faktorů pro různé typy produktů, jak je stanoveno v písmenech a), b), c) a d), pokud to schválí příslušné orgány.
10. Pokud se některý příslib vztahuje k prodloužení jiného příslibu, použije se nižší ze dvou konverzních faktorů spojených s jednotlivými přísliby.
 11. V případě jiných podrozvahových položek, než které jsou uvedeny v bodech 1 až 9, se hodnota expozice vypočítá jako dále uvedená procentuální část její hodnoty:
 - 100 % u položek s vysokým rizikem,
 - 50 % u položek se středním rizikem,
 - 20 % u položek se středně nízkým rizikem a
 - 0 % u položek s nízkým rizikem.

Pro tyto účely tohoto bodu se podrozvahovým položkám přiřazují kategorie rizika podle přílohy II.

2. AKCIOVÉ EXPOZICE

12. Hodnota expozice odpovídá hodnotě uvedené v účetní závěrce. Přijatelná jsou následující opatření:
 - a) v případě investic oceněných reálnou hodnotou, u nichž jsou změny hodnoty přímo zachyceny přes výsledovku ve vlastním kapitálu, odpovídá hodnota expozice reálné hodnotě uvedené v rozvaze;

- b) v případě investic oceněných reálnou hodnotou, u nichž nejsou změny hodnoty přímo zachyceny v zisku nebo ztrátě, ale ve zvláštní složce vlastního kapitálu, která je daňově upravená, odpovídá hodnota expozice reálné hodnotě uvedené v rozvaze; a
- c) v případě investic oceněných pořizovací cenou, či nižší z pořizovací ceny nebo tržní hodnoty, odpovídá hodnota expozice pořizovací ceně nebo tržní hodnotě uvedené v rozvaze.

3. OSTATNÍ JINÁ NEŽ DLUHOVÁ AKTIVA

13. Hodnota expozice u ostatních jiných než dluhových aktiv odpovídá hodnotě uvedené v účetní závěrce.

ČÁST 4

Minimální požadavky pro přístup založený na interním ratingu (IRB)

1. RATINGOVÉ SYSTÉMY

- 1. „Ratingový systém“ zahrnuje veškeré metody, postupy, kontroly, sběr dat a informační systémy, které podporují hodnocení úvěrového rizika, zařazování expozic do ratingových stupňů nebo seskupení a kvantifikaci odhadů ohledně ztrát a selhání u konkrétních typů expozic.
- 2. Používá-li úvěrová instituce několik ratingových systémů, musí být rozhodnutí o volbě ratingového systému pro daného dlužníka či transakci zdokumentováno a musí být zvolen takový ratingový systém, který přiměřeně odráží úroveň rizika.
- 3. Kritéria a postupy pro volbu ratingového systému musí být pravidelně přehodnocovány, přičemž se posuzuje, zda zůstávají vhodné pro aktuální portfolio a vnější podmínky.

1.1. Struktura ratingových systémů

- 4. Pokud úvěrová instituce používá přímé odhady rizikových parametrů, lze na ně pohlížet jako na výstupy stupňů na spojitě ratingové stupnici.

1.1.1. Expozice vůči podnikům, institucím, centrálním vládám a centrálním bankám

- 5. Ratingový systém musí brát v úvahu rizikové charakteristiky dlužníka a transakce.
- 6. Ratingový systém musí mít ratingovou stupnici dlužníků, která odráží výlučně kvantifikaci rizika selhání ze strany dlužníků. Ratingová stupnice dlužníků musí mít minimálně 7 stupňů pro dlužníky, kteří nejsou v selhání, a jeden pro dlužníky, kteří jsou v selhání.
- 7. „Ratingový stupeň dlužníka“ znamená rizikovou kategorii na ratingové stupnici dlužníků v rámci ratingového systému, do níž jsou dlužníci zařazováni na základě konkrétních a zřejmých ratingových kritérií, z nichž jsou pak odvozovány odhady PD. Úvěrová instituce musí mít zdokumentován vztah mezi ratingovými stupni dlužníků jak ve smyslu úrovně rizika selhání, které jednotlivé stupně předpokládají, tak kritérií užívaných k rozlišení jednotlivých úrovní tohoto rizika.
- 8. Úvěrové instituce s portfolii koncentrovanými v určitém tržním segmentu a v určitém rozpětí rizika selhání musí mít v tomto rozpětí dostatek ratingových stupňů, aby se zamezilo nadměrné koncentraci dlužníků v jednom stupni. Výrazné koncentrace v rámci jednoho stupně musí být podpořeny přesvědčivými empirickými důkazy, že stupeň pokrývá přiměřeně úzké pásmo PD a riziko selhání představované všemi dlužníky v daném stupni spadá do tohoto pásma.
- 9. Aby mohla úvěrová instituce získat od příslušných orgánů oprávnění používat pro výpočet kapitálových požadavků vlastní odhady LGD, musí ratingový systém zahrnovat jasně odlišenou ratingovou stupnici transakcí, která odráží výlučně charakteristiky transakcí související s LGD.

10. „Stupeň transakce“ znamená rizikovou kategorii na ratingové stupnici transakcí v rámci ratingového systému, do níž jsou expozice zařazovány na základě konkrétních a zřejmých ratingových kritérií, z nichž jsou pak odvozovány vlastní odhady LGD. Definice stupně musí obsahovat jak popis zařazování expozic do stupňů, tak kritérií užívaných k rozlišení úrovně rizika mezi jednotlivými stupni.
11. Výrazné koncentrace v rámci jednoho stupně transakce musí být podpořeny přesvědčivými empirickými důkazy, že stupeň transakce pokrývá přiměřeně úzké pásmo LGD a riziko představované všemi expozicemi v daném stupni spadá do tohoto pásma.
12. Úvěrové instituce užívající k určení rizikových vah pro specializované úvěrové expozice metody vymezené v části 1 bodě 6 jsou osvobozeny od povinnosti mít ratingovou stupnici dlužníků, která odráží výlučně kvantifikaci rizika selhání ze strany dlužníků pro tyto expozice. Odchylně od bodu 6 musí mít tyto instituce pro výše zmíněné expozice alespoň 4 stupně pro dlužníky, kteří nejsou v selhání, a alespoň jeden pro dlužníky, kteří jsou v selhání.

1.1.2. Retailové expozice

13. Ratingové systémy musí odrážet riziko dlužníka i riziko transakce a musí zachycovat všechny relevantní charakteristiky dlužníka a transakce.
14. Úroveň diferenciací rizik musí zajišťovat, že počet expozic v daném stupni nebo seskupení umožňuje dostatečně věrohodnou kvantifikaci a validaci ztrátových charakteristik na úrovni stupně nebo seskupení. Rozdělení expozic a dlužníků napříč stupni nebo seskupeními musí zamezovat nadměrným koncentracím.
15. Úvěrové instituce musí prokázat, že proces zařazování expozic do stupňů nebo seskupení zajišťuje dostatečnou diferenciaci rizika, sdružení dostatečně homogenních expozic a umožňuje přesné a konzistentní odhadování ztrátových charakteristik v rámci stupně či seskupení. U nakoupených pohledávek musí seskupení odrážet upisovací praktiky prodejce a různorodost jeho klientů.
16. Při zařazování expozic do stupně nebo seskupení musí brát úvěrové instituce v úvahu následující rizikové faktory:
 - a) rizikové charakteristiky dlužníka;
 - b) rizikové charakteristiky transakce, včetně typu produktu či kolaterálu, případně obojího. Úvěrové instituce musí použít zvláštní způsob zacházení v případech, kdy je pro několik expozic použit stejný kolaterál;
 - c) nesplácení, pokud úvěrová instituce neprokáže svému příslušnému orgánu, že nesplácení je rizikovým faktorem ovlivňujícím expozici jen nevýznamně.

1.2. Zařazení do jednotlivých stupňů nebo seskupení

17. Úvěrová instituce musí mít specifické definice, postupy a kritéria pro zařazování expozic do stupňů a seskupení v rámci ratingového systému.
 - a) Definice a kritéria týkající se stupňů a seskupení musí být dostatečně podrobné, aby umožnily osobám odpovědným za rating konzistentně zařazovat dlužníky či transakce představující obdobné riziko do stejného ratingového stupně nebo seskupení. Tato konzistentnost se musí týkat všech linií podnikání, útvarů a zeměpisných oblastí;
 - b) dokumentace ratingového procesu musí umožnit třetím stranám pochopit způsob zařazování expozic do stupňů a seskupení, reprodukovat proces zařazování do stupňů či seskupení a hodnotit oprávněnost zařazení do stupně či seskupení; a
 - c) daná kritéria musí být také konzistentní s interními zásadami úvěrové politiky úvěrové instituce a s jejími postupy při nakládání s problémovými dlužníky a transakcemi.

18. Úvěrová instituce musí při zařazování dlužníků a transakcí do ratingových stupňů nebo seskupení brát v úvahu veškeré relevantní informace. Tyto informace musí být aktuální a musí úvěrové instituci umožnit předpovídat budoucí vývoj expozice. Čím méně má úvěrová instituce informací, tím konzervativnější musí být proces zařazování dlužníků a transakcí do stupňů nebo seskupení. Používá-li úvěrová instituce externí rating jako primární faktor určující přiřazení interního ratingového stupně, musí se ujistit, že bere v úvahu i ostatní relevantní informace.

1.3. Zařazování expozic

1.3.1. Expozice vůči podnikům, institucím, centrálním vládám a centrálním bankám

19. V rámci procesu schvalování úvěrů musí být každý dlužník zařazen do ratingového stupně dlužníka.
20. V případě úvěrových institucí, které jsou oprávněny používat vlastní odhady LGD nebo konverzních faktorů, musí být v rámci procesu schvalování úvěrů každá expozice rovněž zařazena do ratingového stupně transakce.
21. Úvěrové instituce užívací k určení rizikových vah pro specializované úvěrové expozice metody vymezené v části 1 bodě 6 musí jednotlivé expozice zařazovat do stupňů v souladu s bodem 12.
22. Každý samostatný právní subjekt, vůči němuž má úvěrová instituce expozici, musí být hodnocen samostatně. Úvěrová instituce musí svému příslušnému orgánu prokázat, že její postupy pro nakládání s jednotlivými klienty-dlužníky a skupinami spojených klientů jsou přijatelné.
23. Různé expozice vůči stejnému dlužníkovi musí být zařazovány do stejného ratingového stupně dlužníka bez ohledu na jakékoliv rozdíly v povaze jednotlivých transakcí. Mezi výjimky, kdy je různým expozicím vůči stejnému dlužníkovi povoleno přidělovat různé stupně ratingu, patří:
- a) riziko země v závislosti na tom, zda jsou expozice denominovány v domácí nebo cizí měně;
 - b) případ, kdy je ratingový stupeň dlužníka upraven s přihlédnutím k zárukám přidruženým k expozici; a
 - c) případ, kdy ochrana spotřebitele, zachování bankovního tajemství a jiné právní předpisy zakazují poskytovat údaje o klientovi.

1.3.2. Retailové expozice

24. V rámci procesu schvalování úvěrů musí být každá expozice zařazena do ratingového stupně nebo seskupení.

1.3.3. Odchyłky od ratingového systému

25. V případě zařazování do stupňů a seskupení musí úvěrové instituce dokumentovat situace, ve kterých může lidský úsudek převážit nad vstupními parametry nebo výsledky procesu zařazování, a zaměstnance, kteří jsou odpovědní za schvalování takovýchto odchýlení. Úvěrové instituce musí dokumentovat tyto případy odchýlení od systému a odpovědné zaměstnance. Úvěrové instituce musí analyzovat vývoj expozic, u nichž při zařazování do stupňů došlo k odchýlení od systému. Tato analýza musí rovněž obsahovat hodnocení vývoje expozic, u kterých byl rating pozměněn určitou osobou, jež v tomto ohledu přebírá odpovědnost za všechny příslušné zaměstnance.

1.4. Integrita procesu zařazování do ratingových stupňů

1.4.1. Expozice vůči podnikům, institucím, centrálním vládám a centrálním bankám

26. Zařazování do ratingových stupňů a jeho pravidelný přezkum musí být prováděn nebo schvalován nezávislou stranou, která nemá přímý prospěch z rozhodování o poskytování úvěrů.

27. Úvěrové instituce musí zařazování do ratingových stupňů aktualizovat minimálně jednou ročně. Problémové expozice a vysoce rizikovní dlužníci musí být podrobeni častějšímu přezkumu. Pokud úvěrové instituce získají důležité informace o dlužníkovi či expozici, musí stanovit nový rating.
28. Úvěrová instituce musí mít účinný postup získávání a aktualizace příslušných informací o charakteristikách dlužníka, které ovlivňují PD, a o charakteristikách transakce, které ovlivňují LGD nebo konverzní faktory.

1.4.2. Retailové expozice

29. Úvěrová instituce musí alespoň jednou ročně aktualizovat zařazení dlužníka a transakce nebo přehodnotit ztrátové charakteristiky a stav nesplácení každého rozlišovaného rizikového seskupení. Úvěrová instituce musí rovněž alespoň jednou ročně na reprezentativním vzorku přehodnotit stav jednotlivých expozic v rámci každého seskupení, aby se ujistila, že jsou expozice i nadále zařazovány do správného seskupení.

1.5. Použití modelů

30. Užívá-li úvěrová instituce statistické modely a jiné technické metody k zařazování expozic do ratingových stupňů či seskupení dlužníků nebo transakcí, potom:
 - a) úvěrová instituce musí svému příslušnému orgánu doložit, že daný model má dobrou predikční sílu a že jeho použitím nedochází ke zkreslení regulativních kapitálových požadavků. Proměnné na vstupu modelu musí tvořit odpovídající a efektivní základ pro výsledné predikce. Model nesmí vykazovat výrazné odchylky;
 - b) úvěrová instituce musí mít k dispozici postup prověřování dat vstupujících do daného modelu, který zahrnuje hodnocení přesnosti, úplnosti a vhodnosti dat;
 - c) úvěrová instituce musí prokázat, že data použitá ke konstrukci daného modelu jsou reprezentativní pro soubor aktuálních dlužníků či expozic úvěrové instituce;
 - d) úvěrová instituce musí mít pravidelný cyklus validace modelu, který se skládá ze sledování výkonu a stability modelu, přezkum specifikace modelu a testování výstupů modelu proti skutečnosti; a
 - e) úvěrová instituce musí statistický model doplnit o faktor lidského úsudku a dohledu, aby bylo možno přezkoumávat zařazení do ratingových stupňů provedená na základě modelu a zajistit řádné užívání modelů. Proces přezkoumávání se musí zaměřit na nalezení a omezení chyb spojených se slabinami modelu. Lidský úsudek musí brát v úvahu všechny relevantní informace, které nebere v úvahu model. Úvěrová instituce musí zdokumentovat, jakým způsobem je lidské rozhodování kombinováno s výsledky modelu.

1.6. Dokumentace ratingových systémů

31. Úvěrové instituce musí mít zdokumentovanou koncepci a provozní detaily svých ratingových systémů. Tato dokumentace musí dokazovat dodržování minimálních požadavků uvedených v této části a zabývat se oblastmi jako diferenciací portfolií, ratingová kritéria, povinnosti stran hodnotících dlužníky a expozice, četnost revizí ratingu a dohled nad ratingovým procesem ze strany vedení.
32. Úvěrová instituce musí zdokumentovat důvody výběru svých ratingových kritérií a analýzu podporující tento výběr. Úvěrová instituce musí zdokumentovat veškeré významné změny ve svém ratingovém procesu a tato dokumentace musí umožňovat určení změn, které byly v ratingovém procesu provedeny po posledním přezkumu ze strany příslušných orgánů. Rovněž musí být zdokumentována organizace stanovení ratingu, zejména proces stanovení ratingu a struktura vnitřní kontroly.
33. Úvěrové instituce musí zdokumentovat konkrétní definice selhání a ztráty používané interně a prokázat jejich konzistentnost s definicemi uvedenými v této směrnici.

34. Používá-li úvěrová instituce v ratingovém procesu statistické modely, musí dokumentovat jejich metodiku. Taková dokumentace musí:
- a) poskytnout podrobný popis teorie, předpokladů, či případně matematického a empirického základu pro zařazování odhadů ke stupňům, jednotlivým dlužníkům, expozicím nebo seskupením, a také popis zdrojů dat užívaných k odhadování modelu;
 - b) zavést přísný statistický proces pro validaci modelu (včetně testování výkonnosti modelu na vzorku dat z jiného časového období a na jiném vzorku dat, než je vzorek použitý ke specifikaci modelu);
 - c) poukázat na jakékoliv okolnosti, za kterých model nepracuje efektivně.
35. Použití modelu získaného od třetí strany, která na svou technologii nárokuje ochranu duševního vlastnictví, není důvodem pro vynětí z povinnosti dokumentace modelu nebo jakýchkoliv dalších požadavků spojených s ratingovými systémy. Povinnost vyhovět požadavkům příslušných orgánů spočívá na dané úvěrové instituci.

1.7. Správa dat

36. Úvěrové instituce musí shromažďovat a ukládat data týkající se jejich interních ratingů v souladu s požadavky uvedenými v článcích 145 až 149.

1.7.1. Expozice vůči podnikům, institucím, centrálním vládám a centrálním bankám

37. Úvěrové instituce musí shromažďovat a ukládat:
- a) úplnou historii všech ratingů přidělených dlužníkům a uznaným ručitelům;
 - b) data, kdy byly ratingy přiděleny;
 - c) základní údaje a metodiku použitou k odvození ratingů;
 - d) totožnost osoby odpovědné za přidělování ratingů;
 - e) totožnost dlužníků a expozic, u nichž došlo k selhání;
 - f) datum a okolnosti těchto selhání; a
 - g) data týkající se PD a skutečných podílů selhání spojených s ratingovými stupni a přechody mezi ratingy.

Úvěrové instituce, které nepoužívají vlastní odhady LGD nebo konverzních faktorů, musí shromažďovat a ukládat záznamy o srovnání skutečných hodnot LGD s hodnotami uvedenými v části 2 bodě 8 a skutečné konverzní faktory s hodnotami uvedenými v části 3 bodě 9.

38. Úvěrové instituce, které používají vlastní odhady LGD nebo konverzních faktorů, musí shromažďovat a ukládat:
- a) úplnou historii všech dat týkajících se ratingů transakcí a odhadů LGD a konverzních faktorů spojených s jednotlivými ratingovými stupnicemi;
 - b) data, kdy byly přiděleny ratingy a provedeny odhady;
 - c) základní údaje a metodiku použitou k odvození ratingů transakcí a odhadů LGD a konverzních faktorů;
 - d) totožnost osoby, která stanovila rating transakce, a osoby, která provedla odhady LGD a konverzních faktorů;
 - e) data týkající se odhadnutých a skutečných hodnot LGD a konverzních faktorů spojených s jednotlivými expozicemi, u nichž došlo k selhání;

- f) data týkající se hodnot LGD u dané expozice před a po vyhodnocení vlivu záruky či úvěrového derivátu pro ty úvěrové instituce, u nichž se ve výpočtu LGD projevují účinky snižování úvěrového rizika prostřednictvím záruk nebo úvěrových derivátů a
- g) data týkající se složek ztráty pro každou expozici, u níž došlo k selhání.

1.7.2. Retailové expozice

39. Úvěrové instituce musí shromažďovat a ukládat:

- a) data použitá při procesu zařazování expozic do ratingových stupňů či seskupení;
- b) data týkající se odhadů PD, LGD a konverzních faktorů spojených se stupni nebo seskupeními expozic;
- c) totožnost dlužníků a expozic, u nichž došlo k selhání;
- d) v případě expozic, u nichž došlo k selhání, pak data týkající se stupňů nebo seskupení, do nichž byla daná expozice zařazena v roce předcházejícím selhání, a skutečné hodnoty LGD a konverzního faktoru a
- e) data týkající se ztrátovosti v případě kvalifikovaných revolvingových retailových expozic.

1.8. Stresové testy používané při hodnocení kapitálové přiměřenosti

- 40. Úvěrová instituce musí mít k dispozici řádné postupy stresového testování, které používá při hodnocení své kapitálové přiměřenosti. Stresové testování musí zahrnovat identifikaci možných událostí nebo budoucích změn ekonomických podmínek, které by mohly nepříznivě ovlivnit úvěrovou angažovanost dané úvěrové instituce, a dále hodnocení schopnosti dané úvěrové instituce těmto změnám čelit.
- 41. Úvěrová instituce musí pravidelně provádět stresové testy úvěrového rizika, aby mohla vyhodnotit vliv určitých specifických podmínek na celkové regulativní kapitálové požadavky pro úvěrové riziko. Test, který bude používán, vybírá daná úvěrová instituce a musí být schválen příslušnými orgány dohledu. Test musí být vypovídající a přiměřeně konzervativní a musí brát v úvahu vliv scénářů předpokládajících alespoň mírnou recesi. Úvěrová instituce musí v rámci stresového testování hodnotit také přechody mezi ratingy. Portfolia podrobená stresovým testům musí zahrnovat velkou většinu celkových expozic úvěrové instituce.
- 42. Úvěrové instituce, které používají postup stanovený v části 1 bodě 4, vezmou v úvahu – jako část svého rámce stresového testování – dopad případného zhoršení externího ratingu poskytovatelů zajištění, zejména v případě, kdy poskytovatelé zajištění nesplní kritéria způsobilosti.

2. KVANTIFIKACE RIZIK

- 43. Při určování rizikových parametrů spojených s ratingovými stupni nebo seskupeními musí úvěrové instituce dodržovat následující požadavky:

2.1. Definice selhání

- 44. V případě, že je splněna alespoň jedna z následujících podmínek, se bude mít za to, že u konkrétního dlužníka došlo k „selhání“:
 - a) úvěrová instituce se domnívá, že dlužník pravděpodobně v plném rozsahu nesplatí své úvěrové závazky vůči úvěrové instituci, jejímu mateřskému podniku či některému z jejích dceřiných podniků, aniž by se úvěrová instituce uchýlila ke krokům, jako je realizace zajištění (pokud existuje);
 - b) některý významný úvěrový závazek dlužníka vůči úvěrové instituci, jejímu mateřskému podniku či některému z jejích dceřiných podniků je více než 90 dní po splatnosti.

Při debetním saldu se dny v prodlení začínají počítat od okamžiku, kdy dlužník překročí doporučený limit, je mu doporučen limit nižší než aktuální čerpání či čerpal úvěr bez oprávnění a vlastní částka je významná.

„Doporučeným limitem“ se rozumí limit, který byl oznámen dlužníkovi.

Dny v prodlení pro úvěrové karty se začínají počítat dnem splatnosti minimální částky.

V případě retailových expozic a expozic vůči subjektům veřejného sektoru musí příslušné orgány stanovit počet dnů v prodlení, jak je uvedeno v bodě 48.

V případě expozic vůči podnikům mohou příslušné orgány stanovit počet dnů v prodlení, jak je uvedeno v čl. 154 odst. 7.

V případě retailových expozic mohou úvěrové instituce použít definici selhání na úrovni transakce.

Ve všech případech bude expozice v prodlení vyšší než limit stanovený příslušnými orgány, jež zahrnuje přiměřenou úroveň rizika.

45. Za signály nepravděpodobného splacení musí úvěrové instituce považovat následující jevy:
- úvěrová instituce přestane úvěrový závazek úročit;
 - úvěrová instituce provede úpravu ocenění v důsledku významného zhoršení úvěrové kvality zaznamenaného až po otevření expozice úvěrovou institucí;
 - úvěrová instituce prodává daný úvěrový závazek s výraznou ekonomickou ztrátou související s kvalitou úvěru;
 - úvěrová instituce souhlasí s nouzovou restrukturalizací úvěrového závazku, která pravděpodobně povede ke snížení finančního závazku způsobenému prominutím nebo odložením jistiny, úroků nebo (případně) poplatků. To v případě akciových expozic hodnocených metodou PD/LGD zahrnuje nouzovou restrukturalizaci samotných těchto akcií;
 - úvěrová instituce podala návrh na konkurs dlužníka nebo podobný požadavek týkající se úvěrového závazku dlužníka vůči úvěrové instituci, jejímu mateřskému podniku či některému z jejích dceřiných podniků; a
 - dlužník požádal o vyhlášení konkursu nebo na něj byl uvalen konkurs či podobná ochrana, aby se tím vyhnul splacení úvěrového závazku vůči úvěrové instituci, jejímu mateřskému podniku či některému z jejích dceřiných podniků, anebo je zpozdil.
46. Úvěrové instituce užívající externí data, která nejsou konzistentní s definicí selhání, musí prokázat svým příslušným orgánům, že byly provedeny příslušné úpravy, aby byla dosažena obecná shoda s danou definicí selhání.
47. Pokud se úvěrová instituce domnívá, že na expozici, u níž dříve došlo k selhání, již neplatí definice selhání, stanoví rating dlužníka nebo transakce způsobem, který by uplatňovala u expozice, u níž k selhání nikdy nedošlo. Pokud by bylo následně třeba uplatnit definici selhání, bude se mít za to, že došlo k dalšímu selhání.
48. Příslušné orgány každého členského státu stanoví pro retailové expozice a expozice vůči subjektům veřejného sektoru přesný počet dnů v prodlení, který musí všechny úvěrové instituce sídlící v daném členském státě dodržovat podle definice selhání v bodě 44 u expozic vůči protistranám sídlícím v daném členském státě. Konkrétní počet dní musí být v intervalu 90-180 dní a může se lišit pro různé typy produktů. V případě expozic vůči protistranám sídlícím na území jiných členských států stanoví příslušné orgány počet dnů v prodlení, který nesmí být vyšší než počet stanovený příslušným orgánem daného členského státu.

2.2. Obecné požadavky v oblasti odhadů

49. Vlastní odhady rizikových parametrů PD, LGD, konverzních faktorů a EL provedené úvěrovou institucí musí zahrnovat veškeré relevantní údaje, informace a metody. Odhady musí být odvozeny s využitím zkušeností z minulosti a empirických důkazů a nesmí být založeny pouze na expertním rozhodování. Odhady musí být přesvědčivé a intuitivní a musí být založeny na faktorech významně ovlivňujících příslušné rizikové parametry. Čím méně má úvěrová instituce k dispozici údajů, tím konzervativnější musí být ve svých odhadech.
50. Úvěrová instituce musí být schopná poskytnout rozbor historie ztrát týkající se četnosti selhání, LGD, konverzního faktoru nebo ztráty, u které jsou používány odhady EL, na faktory, které považuje za určující pro vývoj příslušných rizikových parametrů. Úvěrová instituce musí prokázat, že její odhady jsou výsledkem dlouhodobých zkušeností.
51. Je třeba vzít v úvahu jakékoliv změny v úvěrovacích postupech nebo v postupu zpětného vymáhání pohledávek za sledovaná období uvedená v bodech 66, 71, 82, 86, 93 a 95. Odhady úvěrové instituce musí odrážet vliv technického pokroku, nových údajů a dalších informací, jakmile jsou k dispozici. Úvěrové instituce musí své odhady revidovat, kdykoliv se objeví nové informace, vždy však alespoň jednou ročně.
52. Soubor expozic, na nichž jsou založena data používaná k odhadům, zásady úvěrové politiky používané v okamžiku vzniku dat a další relevantní charakteristiky musí být srovnatelné s charakteristikami expozic a norem úvěrové instituce. Úvěrová instituce musí rovněž prokázat, že ekonomické nebo tržní podmínky, na nichž jsou data založena, jsou relevantní vzhledem k aktuálním a předvídatelným podmínkám. Počet expozic ve vzorku a časový rozsah dat používaný ke kvantifikaci musí být dostatečný, aby se mohla úvěrová instituce ujistit, že její odhady jsou přesné a důkladné.
53. U nakoupených pohledávek musí odhady odrážet veškeré relevantní informace, které jsou nakupující úvěrové instituci k dispozici ohledně kvality podkladových pohledávek, včetně údajů o obdobných seskupeních poskytnutých prodejcem, nakupující úvěrovou institucí nebo externími zdroji. Nakupující úvěrová instituce musí ověřit veškeré údaje poskytnuté prodejcem, o které se opírá.
54. Úvěrová instituce musí při svých odhadech obezřetně počítat s určitou rezervou ohledně očekávaného rozsahu chyb v odhadech. Jsou-li metody a údaje méně uspokojivé a očekávaný rozsah chyb je větší, musí být i tato rezerva z důvodu obezřetnosti větší.
55. Používají-li úvěrové instituce rozdílné odhady pro výpočet rizikových vah a pro vnitřní účely, musí tuto skutečnost zdokumentovat a oprávněnost tohoto počínání prokázat příslušnému orgánu.
56. Prokáží-li úvěrové instituce svým příslušným orgánům, že data shromážděná před datem provádění této směrnice byla příslušným způsobem upravena a bylo tak dosaženo obecné shody s definicí selhání nebo ztráty, mohou příslušné orgány úvěrovým institucím povolit určitou flexibilitu v používání požadovaných norem pro tato data.
57. Používá-li úvěrová instituce data sdílená v rámci seskupení mezi úvěrovými institucemi, musí prokázat, že:
 - a) ratingové systémy a kritéria ostatních úvěrových institucí v daném seskupení jsou podobná jejím vlastním;
 - b) dané seskupení je reprezentativní pro portfolio, pro něž jsou sdílená data použita; a
 - c) sdílená data jsou úvěrovou institucí používána konzistentně po delší dobu pro účely odhadování.
58. Používá-li úvěrová instituce data, která jsou sdílena mezi úvěrovými institucemi, je i nadále odpovědná za integritu svých ratingových systémů. Úvěrová instituce musí příslušnému orgánu prokázat, že dostatečně rozumí svým ratingovým systémům, zejména že je schopna efektivně sledovat a kontrolovat ratingový proces.

2.2.1. Specifické požadavky týkající se odhadování PD

Expozice vůči podnikům, institucím, centrálním vládám a centrálním bankám

59. Úvěrové instituce musí odhadovat PD pro jednotlivé ratingové stupně dlužníků z dlouhodobých průměrných úrovní jednoročních podílů selhání.
60. V případě nakoupených pohledávek vůči podnikům mohou úvěrové instituce odhadnout EL pro jednotlivé ratingové stupně dlužníků z dlouhodobých průměrných úrovní jednoročních realizovaných podílů selhání.
61. Pokud úvěrová instituce odvozuje dlouhodobé průměrné odhady PD a LGD pro nakoupené pohledávky vůči podnikům z odhadu EL a odpovídajícího odhadu PD nebo LGD, pak postup odhadu celkových ztrát musí splňovat obecné normy pro odhad PD a LGD vymezené v této části a výsledek musí být konzistentní s konceptem LGD vymezeným v bodě 73.
62. Metody odhadu PD musí úvěrové instituce používat pouze v kombinaci s podpůrnou analýzou. Úvěrové instituce si musí uvědomit důležitost expertního rozhodování při kombinování výsledků různých metod a při úpravách v důsledku omezenosti metod a informací.
63. Používá-li úvěrová instituce k odhadování PD vlastní historická data o selháních, musí ve své analýze prokázat, že tyto odhady odrážejí standardy pro upisování a veškeré rozdíly mezi ratingovým systémem, který tato data poskytl, a aktuálně používaným ratingovým systémem. Pokud byly změněny standardy pro upisování či ratingové systémy, musí úvěrová instituce při odhadování PD počítat s určitou vyšší rezervou.
64. Pokud úvěrová instituce spojuje své interní ratingové stupně se stupnicí užívanou ratingovou agenturou či podobnými organizacemi, nebo je k takové stupnici přiřazuje, a poté přiděluje podíl selhání zaznamenaný u ratingových stupňů externí organizace svým vlastním stupňům, musí být toto přiřazování založeno na porovnání interních ratingových kritérií a kritérií používaných danou externí organizací a na porovnání interních a externích ratingů všech běžných dlužníků. Přitom se musí úvěrová instituce vyvarovat systematických chyb či nekonzistentností v metodě přiřazování nebo v podkladových datech. Kritéria externí organizace, na nichž jsou založena data používaná ke kvantifikaci, musí být zaměřena pouze na riziko selhání a nesmí odrážet charakteristiky transakce. Analýza úvěrové instituce musí obsahovat srovnání používaných definic selhání s přihlédnutím k požadavkům uvedeným v bodech 44 až 48. Úvěrová instituce musí zásady přiřazování zdokumentovat.
65. Používá-li úvěrová instituce statistické modely pro odhad selhání, smí odhadovat PD jako prostý průměr odhadů pravděpodobnosti selhání u jednotlivých dlužníků v daném ratingovém stupni. Používá-li úvěrová instituce modely pravděpodobnosti selhání pro tento účel, musí splnit standardy uvedené v bodě 30.
66. Bez ohledu na to, zda úvěrová instituce pro účely odhadování PD používá externí, vlastní nebo sdílené datové zdroje nebo jejich kombinaci, musí být délka příslušné historické časové řady alespoň pro jeden z těchto zdrojů minimálně pět let. Zahrnuje-li časová řada pro některý ze zdrojů delší období a jsou-li tato data relevantní, musí být použito toto delší období. Tento bod se vztahuje rovněž na metodu PD/LGD u akcií. Úvěrovým institucím, které nemohou používat vlastní odhady LGD či konverzní faktory a které uplatňují přístup založený na interním ratingu, mohou členské státy povolit používat příslušná data zahrnující období dvou let. Období, jež musí být zahrnuto, bude každoročně prodlouženo o jeden rok do doby, než příslušná data zahrnou období pěti let.

Retailové expozice

67. Úvěrové instituce musí odhadovat PD pro jednotlivé ratingové stupně nebo seskupení dlužníků z dlouhodobých průměrných úrovní jednoročních podílů selhání.
68. Odchylně od bodu 67 mohou být odhady PD rovněž odvozeny ze skutečných ztrát a z příslušných odhadů LGD.

69. Úvěrové instituce musí za primární zdroj informací pro odhadování ztrátových charakteristik považovat interní data pro zařazování expozic do stupňů nebo seskupení. Úvěrové instituce mají povoleno používat externí data (včetně sdílených dat) nebo statistické modely kvantifikace, pokud prokážou výraznou návaznost mezi:
- a) procesem zařazování expozic do stupňů nebo seskupení v úvěrové instituci a procesem, který používá daný externí zdroj dat; a
 - b) mezi interním rizikovým profilem úvěrové instituce a složením externích dat.

V případě nakoupených retailových pohledávek mohou úvěrové instituce používat externí i interní referenční data. Úvěrové instituce musí pro porovnání používat veškeré relevantní zdroje dat.

70. Pokud úvěrová instituce odvozuje dlouhodobé průměrné odhady PD a LGD pro retailové expozice z odhadu celkových ztrát a odpovídajícího odhadu PD nebo LGD, pak postup odhadu celkových ztrát musí splňovat obecné normy pro odhad PD a LGD vymezené v této části a výsledek musí být konzistentní s konceptem LGD vymezeným v bodě 73.
71. Bez ohledu na to, zda úvěrová instituce pro účely odhadování ztrátových charakteristik používá externí, vlastní nebo sdílené datové zdroje nebo jejich kombinaci, musí být délka příslušné historické časové řady minimálně pět let alespoň pro jeden z těchto zdrojů. Zahrnuje-li časová řada pro některý ze zdrojů delší období a jsou-li tato data relevantní, musí být použito toto delší období. Úvěrová instituce nemusí přikládat historickým datům stejný význam, přesvědčí-li příslušný orgán, že prostřednictvím novějších dat lze lépe předpovědět ztrátovost. Úvěrovým institucím, které uplatňují přístup založený na interním ratingu, mohou členské státy povolit používat příslušná data zahrnující období dvou let. Období, jež musí být zahrnuto, bude každoročně prodlouženo o jeden rok do doby, než příslušná data zahrnou období pěti let.
72. Úvěrové instituce musí určit a analyzovat očekávané změny rizikových parametrů v průběhu trvání expozice (sezónní vlivy)

2.2.2. Specifické požadavky týkající se vlastních odhadů LGD

73. Úvěrové instituce musí odhadovat LGD pro jednotlivé ratingové stupně nebo seskupení transakcí na základě průměrných skutečných hodnot LGD v jednotlivých stupních nebo seskupeních transakcí za použití všech selhání zjištěných ve zdrojích dat (průměr vážený počty selhání).
74. Úvěrové instituce musí používat odhady LGD platné pro případ hospodářského poklesu, jsou-li konzervativnější než dlouhodobá průměrná úroveň. Pokud se očekává, že ratingový systém přinese dlouhodobě konstantní skutečné hodnoty LGD pro jednotlivé ratingové stupně nebo seskupení, musí úvěrové instituce provést úpravy svých odhadů rizikových parametrů pro jednotlivé stupně nebo seskupení, aby omezily vliv hospodářského poklesu na kapitál.
75. Úvěrová instituce musí zohlednit rozsah jakékoliv závislosti mezi rizikem dlužníka a rizikem kolaterálu nebo poskytovatele kolaterálu. K případům, u kterých existuje vysoký stupeň závislosti, musí být přístupováno konzervativně.
76. K nesouladu měn mezi podkladovým závazkem a kolaterálem je při hodnocení LGD prováděném úvěrovou institucí třeba přistupovat konzervativně.
77. Pokud odhady LGD zohledňují existenci kolaterálu, nesmí být tyto odhady založeny výlučně na odhadované tržní hodnotě kolaterálu. Odhady LGD musí zohledňovat možnou neschopnost úvěrové instituce získat okamžitou kontrolu nad tímto kolaterálem a realizovat jej.
78. Pokud odhady LGD berou v úvahu existenci kolaterálu, musí úvěrové instituce stanovit vnitřní požadavky pro řízení kolaterálu, právní jistotu a řízení rizik, které se obecně shodují s těmi, které jsou uvedeny v příloze VIII části 2.
79. Pokud úvěrová instituce uzná jako kolaterál – při určování hodnoty expozice úvěrového rizika protistrany podle přílohy III části 5 nebo 6 – jakoukoli částku, u níž očekává, že bude získána zpět z kolaterálu, nebude tato částka brána v úvahu při odhadech LGD.

80. Ve specifickém případě expozic, u nichž již došlo k selhání, musí úvěrová instituce použít takové celkové odhady očekávané ztráty pro každou expozici, jaké jsou nejvhodnější vzhledem k daným ekonomickým okolnostem a stavu expozice a možnosti dalších neočekávaných ztrát v průběhu splácení dlužných částek.
81. Pokud byly nesplacené zpožděné poplatky kapitalizovány ve výsledovce úvěrové instituce, musí být zahrnuty do výše expozice a ztráty dané úvěrové instituce.

Expozice vůči podnikům, institucím, centrálním vládám a centrálním bankám

82. Odhady LGD musí být založeny na datech za období minimálně pěti let v případě alespoň jednoho ze zdrojů dat, přičemž každý rok se bude období prodlužovat o jeden další rok po uplatnění, dokud nebude dosaženo období minimálně sedmi let. Zahrnuje-li časová řada pro některý ze zdrojů delší období a jsou-li tato data relevantní, musí být použito toto delší období.

Retailové expozice

83. Odchylně od bodu 73 mohou být odhady LGD odvozeny ze skutečných ztrát a z příslušných odhadů PD.
84. Odchylně od bodu 89 mohou úvěrové instituce zohlednit dodatečná čerpání buď ve svých odhadech konverzních faktorů, nebo ve svých odhadech LGD.
85. V případě nakoupených retailových pohledávek mohou úvěrové instituce používat pro odhady LGD externí i interní referenční data.
86. Odhady LGD musí být založeny na datech za období minimálně pěti let. Odchylně od bodu 73 nemusí úvěrová instituce přikládat historickým datům stejný význam, přesvědčí-li příslušný orgán, že prostřednictvím novějších dat lze lépe předpovědět ztrátovost. Úvěrovým institucím, které uplatňují přístup založený na interním ratingu, mohou členské státy povolit používat příslušná data zahrnující období dvou let. Období, jež musí být zahrnuto, bude každoročně prodlouženo o jeden rok do doby, než příslušná data zahrnou období pěti let.

2.2.3. Specifické požadavky týkající se vlastních odhadů konverzních faktorů

87. Úvěrové instituce musí odhadovat konverzní faktory pro jednotlivé stupně nebo seskupení transakcí na základě průměrných skutečných konverzních faktorů v jednotlivých stupních nebo seskupeních transakcí za použití všech selhání zjištěných ve zdrojích dat (průměr vážený počty selhání).
88. Úvěrové instituce musí používat odhady konverzních faktorů platné pro případ ekonomického poklesu, jsou-li konzervativnější než dlouhodobá průměrná úroveň. Pokud se očekává, že ratingový systém přinese dlouhodobě konstantní skutečné konverzní faktory pro jednotlivé ratingové stupně nebo seskupení, musí úvěrové instituce provést úpravy svých odhadů rizikových parametrů pro jednotlivé stupně nebo seskupení, aby omezily vliv ekonomického poklesu na kapitál.
89. Odhady konverzních faktorů provedené úvěrovými institucemi musí odrážet možnost dodatečných čerpání dlužníkem až do okamžiku, kdy dojde k selhání, a také po tomto okamžiku.

Pokud lze reálně předpokládat silnou pozitivní korelaci mezi četností selhání a rozpětím konverzního faktoru, musí odhad konverzního faktoru počítat s větší rezervou.

90. Při odhadování konverzních faktorů musí úvěrové instituce zohlednit vlastní specifické zásady a strategie používané v souvislosti se sledováním účtů a zpracováváním plateb. Úvěrové instituce musí také zohlednit svou schopnost a ochotu zabránit dalšímu čerpání prostředků za okolností blížících se selhání, jako je porušení smluvních podmínek nebo jiné technicky podmíněné případy selhání.
91. Úvěrové instituce musí mít odpovídající systémy a postupy pro sledování objemů transakcí, aktuálních dlužných částek v porovnání s příslibenými úvěrovými linkami a změnami aktuální dlužné částky u jednotlivých dlužníků a stupňů. Úvěrová instituce musí být schopna každodenně sledovat aktuální stav zůstatků.

92. Používají-li úvěrové instituce rozdílné odhady konverzních faktorů pro výpočet hodnoty rizikově vážených expozic a pro vnitřní účely, musí tuto skutečnost zdokumentovat a oprávněnost tohoto počínání prokázat příslušnému orgánu.

Expozice vůči podnikům, institucím, centrálním vládám a centrálním bankám

93. Odhady konverzního faktoru musí být založeny na datech za období minimálně pěti let v případě alespoň jednoho ze zdrojů dat, přičemž každý rok se bude období prodlužovat o jeden další rok po provedení, dokud nebude dosaženo období minimálně sedmi let. Zahrnuje-li časová řada pro některý ze zdrojů delší období a jsou-li tato data relevantní, musí být použito toto delší období.

Retailové expozice

94. Odchylně od bodu 89 mohou úvěrové instituce zohlednit dodatečná čerpání buď ve svých odhadech konverzních faktorů, nebo ve svých odhadech LGD.
95. Odhady konverzních faktorů musí být založeny na datech za období minimálně pěti let. Odchylně od bodu 87 nemusí úvěrová instituce přikládat historickým datům stejný význam, přesvědčí-li příslušný orgán, že prostřednictvím novějších dat lze lépe předpovědět čerpání. Úvěrovým institucím, které uplatňují přístup založený na interním ratingu, mohou členské státy povolit používat příslušná data zahrnující období dvou let. Období, jež musí být zahrnuto, bude každoročně prodlouženo o jeden rok do doby, než příslušná data zahrnou období pěti let.

2.2.4. Minimální požadavky pro hodnocení vlivu záruk a úvěrových derivátů

Expozice vůči podnikům, institucím, centrálním vládám a centrálním bankám, u nichž se používají vlastní odhady LGD, a retailové expozice

96. Požadavky v bodech 97 až 104 neplatí pro záruky poskytnuté institucemi a centrálními vládami a centrálními bankami, pokud byla daná úvěrová instituce oprávněna používat pro expozice k těmto subjektům pravidla uvedená v článcích 78 až 83. V takovém případě platí požadavky uvedené v článcích 90 až 93.
97. V případě retailových záruk platí tyto požadavky rovněž při zařazování expozic do stupňů nebo seskupení a při odhadování PD.

Uznatelní ručitelé a záruky

98. Úvěrové instituce musí mít jasně stanovená kritéria pro typy ručitelů, které uznávají pro výpočet částky rizikově vážených expozic.
99. Pro uznané ručitele platí stejná pravidla jako pro dlužníky, jak je uvedeno v bodech 17 až 29.
100. Záruka musí být zaznamenaná písemně, nesmí být vypověditelná ze strany ručitele, musí být platná, dokud není závazek plně splacen (v závislosti na objemu a době platnosti záruky) a musí být na ručiteli právně vymahatelná v jurisdikci, kde ručitel disponuje aktivy, jež by mohla být z rozhodnutí soudu zadržena a realizována. Záruky, podle jejichž podmínek není ručitel povinen splnit svůj závazek (podmíněné záruky), lze uznat, pokud to schválí příslušné orgány. Úvěrová instituce musí prokázat, že kritéria přiřazování ke stupňům odpovídajícím způsobem zohledňují možné zhoršení výsledků procesu snižování rizika.

Kritéria pro úpravy

101. Úvěrová instituce musí mít jasně stanovená kritéria pro úpravy ratingových stupňů, seskupení nebo odhadů LGD, a v případě retailových expozic a uznatelných nakoupených pohledávek také pro proces zařazování expozic do stupňů nebo seskupení, aby tak byl zohledněn vliv záruk na výpočet částky rizikově vážených expozic. Tato kritéria musí splňovat minimální požadavky uvedené v bodech 17 až 29.
102. Daná kritéria musí být přesvědčivá a intuitivní. Musí brát v úvahu schopnost a ochotu ručitele dostát svým zárukám, pravděpodobné načasování plateb od ručitele, do jaké míry je ručitelova schopnost dostát svým zárukám v souladu se schopností dlužníka splácet, a rozsah, v němž přetrvává zbytkové riziko dlužníka.

Úvěrové deriváty

103. Minimální požadavky na záruky uvedené v této části platí rovněž pro úvěrové deriváty na jedno jméno. V případě nesouladu mezi podkladovým závazkem a referenčním závazkem úvěrového derivátu nebo závazkem používaným pro určení, zda nastala úvěrová událost, platí požadavky uvedené v příloze VIII části 2 bodě 21. V případě retailových expozic a uznatelných nakoupených pohledávek platí tento bod pro proces zařazování expozic do stupňů či seskupení.
104. Kritéria musí zohledňovat strukturu vyplácení úvěrového derivátu a musí konzervativně vyhodnotit vliv, který má tato struktura na úroveň a časový rozvrh výtěžků. Úvěrová instituce musí zohlednit rozsah, v němž přetrvávají další formy zbytkového rizika.

2.2.5. Minimální požadavky pro nakoupené pohledávky

Právní jistota

105. Struktura transakce musí zajišťovat, že úvěrová instituce bude za všech předvídatelných okolností skutečně vlastnit a kontrolovat veškeré hotovostní platby z těchto pohledávek. Pokud dlužník provádí přímé platby prodejci nebo obsluhovateli, musí úvěrová instituce pravidelně prověřovat, že platby jsou vypořádávány úplně a v rámci smluvně dohodnutých podmínek. „Obsluhovatelem“ se rozumí subjekt, který každodenně spravuje seskupení nakoupených pohledávek nebo podkladových úvěrových expozic. Úvěrové instituce musí mít postupy zajišťující, že vlastnictví pohledávek a peněžní příjmy jsou chráněny před zastavením konkursu nebo právním napadením, které by mohlo významně zpozdit schopnost věřitele plnit nebo postoupit pohledávky, případně udržet si kontrolu nad peněžními příjmy.

Účinnost systémů pro sledování

106. Úvěrová instituce musí sledovat kvalitu nakoupených pohledávek i finanční situaci prodejce a obsluhovatele. Zejména:
- a) úvěrová instituce musí vyhodnotit vztah mezi kvalitou nakoupených pohledávek a finanční situací prodejce i obsluhovatele a musí mít interní zásady a postupy, které zajistí odpovídající ochranu před nepředvídatelnými událostmi, například i přidělením interního ratingu každému prodejci a obsluhovateli;
 - b) úvěrová instituce musí mít jasné a účinné zásady a postupy pro určení uznatelnosti prodejce a obsluhovatele. Úvěrová instituce nebo její zmocněnec musí provádět pravidelné přezkoumávání prodejců a obsluhovatelů s cílem prověřit přesnost zpráv dodávaných prodejcem nebo obsluhovatelem, odhalit podvody nebo provozní slabiny a prověřit kvalitu úvěrových zásad prodejce a inkasních zásad a postupů obsluhovatele. Výsledky těchto přehodnocování musí být zdokumentovány;
 - c) úvěrová instituce musí vyhodnotit charakteristiky seskupení nakoupených pohledávek včetně přečerpání; historii nedoplatek, ohrožených pohledávek a opravných položek na ohrožené pohledávky prodejce; podmínky plateb a potenciální protiúčty;
 - d) úvěrová instituce musí mít účinné zásady a postupy pro sledování koncentrací jednoho dlužníka na úhrnné bázi v rámci jednoho seskupení nakoupených pohledávek i mezi jednotlivými seskupeními nakoupených pohledávek; a
 - e) úvěrová instituce si musí od obsluhovatele zajistit přísun včasných a dostatečně podrobných zpráv o stárnutí a rozměňování pohledávek, aby mohla zajistit splnění svých kritérií uznatelnosti a procesů postoupení nakoupených pohledávek a účinně sledovat a potvrdit prodejcovy podmínky prodeje a rozměňování.

Účinnost systémů pro řešení problémů

107. Úvěrová instituce musí mít systémy a postupy pro včasné odhalení zhoršování finanční situace prodejce a kvality nakoupených pohledávek a pro aktivní vypořádávání se s nově vznikajícími problémy. Úvěrová instituce musí mít zejména jasné a účinné zásady, postupy a informační systémy ke sledování porušování smluvních podmínek a jasné a účinné zásady a postupy pro podniknutí právních kroků a zacházení s problémovými nakoupenými pohledávkami.

Účinnost systémů pro kontrolu kolaterálu, úvěrové dostupnosti a hotovosti

108. Úvěrová instituce musí mít jasné a účinné zásady a postupy týkající se kontroly nakoupených pohledávek, úvěrů a hotovosti. Písemné interní zásady musí zejména stanovit všechny významné prvky programu nakupování pohledávek včetně výše záloh, uznatelného kolaterálu, nezbytné dokumentace, omezení koncentrací a způsobu zacházení s peněžními platbami. Tyto prvky musí odpovídajícím způsobem zohledňovat veškeré relevantní a významné faktory, včetně finanční situace prodejce a obsluhivatele, koncentrace rizika a trendů v kvalitě nakoupených pohledávek a v portfoliu klientů daného prodejce, a interní systémy musí zajišťovat, že peněžní prostředky jsou poskytovány pouze proti přesně stanovenému doprovodnému kolaterálu a dokumentaci.

Dodržování interních zásad a postupů úvěrové instituce

109. Úvěrová instituce musí mít účinný vnitřní proces pro hodnocení toho, jak jsou dodržovány všechny interní zásady a postupy. Tento proces musí zahrnovat pravidelné kontroly všech kritických fází programu nakupování pohledávek úvěrovou institucí, prověřování rozdělení povinností zaprvé mezi hodnocení prodejce a obsluhivatele na jedné straně a hodnocení dlužníka na straně druhé, a zadruhé mezi hodnocení prodejce a obsluhivatele na jedné straně a kontrolu prodejce a obsluhivatele na straně druhé, a také hodnocení činnosti útvaru vypořádání obchodů (back office), se zvláštním důrazem na kvalifikaci, zkušenosti a počet zaměstnanců a na podpůrné automatické systémy.

3. VALIDACE INTERNÍCH ODHADŮ

110. Úvěrové instituce musí mít důkladné systémy sloužící k hodnocení přesnosti a konzistentnosti ratingových systémů, procesů a odhadů všech relevantních rizikových parametrů. Úvěrová instituce musí příslušnému orgánu prokázat, že interní postupy ověřování platnosti jí umožňuje konzistentně a věrohodně hodnotit fungování systémů interního ratingu a odhadování rizika.
111. Úvěrové instituce musí pravidelně porovnávat skutečné podíly selhání s odhadovanými PD pro každý ratingový stupeň a jsou-li skutečné podíly selhání mimo očekávané rozmezí pro daný stupeň, musí úvěrové instituce analyzovat konkrétní důvody této odchylky. Úvěrové instituce, které používají vlastní odhady LGD nebo konverzních faktorů, musí také provádět analogickou analýzu těchto odhadů. Tato srovnání musí vycházet z historických dat, která pokrývají časový úsek maximální možné délky. Úvěrová instituce musí zdokumentovat metody a data užívaná pro tato srovnání. Tato analýza a dokumentace musí být aktualizována minimálně jednou ročně.
112. Úvěrové instituce musí používat rovněž další kvantitativní validační nástroje a srovnání s relevantními externími zdroji dat. Analýza musí být založena na datech, která odpovídají portfoliu, jsou pravidelně aktualizována a pokrývají odpovídající období sledování. Vnitřní hodnocení fungování ratingových systémů úvěrových institucí musí být založeno na časovém úseku maximální možné délky.
113. Metody a data pro kvantitativní validaci se musí po celé období používat konzistentně. Změny v datech (týkající se jak zdrojů dat, tak období) a metodách odhadování a validace musí být zdokumentovány.
114. Úvěrové instituce musí mít řádné vnitřní standardy pro případy, kdy odchylky od očekávaných hodnot jsou ve skutečných hodnotách PD, LGD, konverzních faktorů a celkových ztrát (při použití EL) natolik výrazné, aby zpochybnil platnost odhadů. Tyto standardy musí brát v úvahu ekonomické cykly a podobnou systematickou proměnlivost v historických datech o selhání. Jsou-li skutečné hodnoty stále vyšší než očekávané hodnoty, musí úvěrové instituce upravit odhady směrem nahoru, aby odrážely historická data o selháních a o ztrátách.

4. VÝPOČET HODNOTY RIZIKOVĚ VÁŽENÝCH EXPOZIC U AKCIOVÝCH EXPOZIC PODLE METODY INTERNÍCH MODELŮ

4.1. Kapitálové požadavky a kvantifikace rizika

115. Pro účely výpočtu kapitálových požadavků musí úvěrové instituce splňovat následující standardy:

- a) odhad potenciální ztráty musí být dostatečně stabilní vůči nepříznivým pohybům trhu souvisejícím s dlouhodobým rizikovým profilem specifických pozic úvěrové instituce. Data, jež zachycují rozdělení výnosů, musí odrážet co nejdélejší časový úsek, pro nějž jsou data k dispozici a věrohodně odrážejí rizikový profil specifických akciových expozic úvěrové instituce. Používaná data musí být dostačující na to, aby poskytovala konzervativní, statisticky spolehlivé a důkladné odhady ztráty, které nejsou založeny

pouze na subjektivním nebo expertním rozhodování. Úvěrové instituce musí příslušným orgánům prokázat, že použitý šok zajišťuje konzervativní odhad potenciálních ztrát pro příslušný dlouhodobý tržní nebo hospodářský cyklus. Úvěrová instituce musí spojit empirickou analýzu dostupných dat s úpravami založenými na řadě faktorů, aby tak získala přiměřeně realistické a konzervativní výstupy modelu. Při vytváření modelů rizikového potenciálu (value-at-risk, VaR) pro odhad potenciálních čtvrtletních ztrát mohou úvěrové instituce použít čtvrtletní data nebo převést data z kratšího období na čtvrtletní ekvivalent za použití vhodné analytické metody podpořené empirickými důkazy a rozvinutého a zdokumentovaného myšlenkového procesu a analýzy. Takovýto přístup musí být používán konzervativně a konzistentně po delší dobu. Je-li k dispozici jen omezený objem relevantních dat, musí úvěrová instituce počítat s příslušnou rezervou;

- b) používané modely musí být schopny odpovídajícím způsobem zachytit všechna významná rizika zahrnutá ve výnosech akcí, včetně obecného tržního rizika a specifického rizika akciového portfolia úvěrové instituce. Interní modely musí adekvátně vysvětlovat cenové změny v průběhu času, zachycovat rozsah a změny ve složení potenciálních koncentrací a musí být stabilní vůči nepříznivému tržnímu prostředí. Soubor rizikových expozic, z něhož pochází vzorek dat použitý k vypracování odhadů, se musí shodovat se soubory akciových expozic úvěrové instituce nebo s nimi být aspoň srovnatelný;
- c) interní model musí být vhodný pro rizikový profil a složitost akciového portfolia úvěrové instituce. Vlastní-li úvěrová instituce významné podíly, jejichž hodnoty jsou ze své podstaty vysoce nelineární, musí být interní modely navrženy tak, aby přiměřeně zachycovaly rizika spojená s takovými nástroji;
- d) přiřazování jednotlivých pozic k odhadům, tržním indexům a rizikovým faktorům musí být přesvědčivé, intuitivní a koncepčně správné;
- e) úvěrové instituce musí pomocí empirických analýz prokázat vhodnost rizikových faktorů, včetně jejich schopnosti odrážet obecné i specifické riziko;
- f) odhady volatility výnosu u akciových expozic musí zahrnovat relevantní a dostupná data, informace a metody. Používají se jak interní data podrobená nezávislému hodnocení, tak data z externích zdrojů (včetně sdílených dat); a
- g) úvěrové instituce musí mít k dispozici přísný a komplexní program stresového testování.

4.2. Proces a kontroly řízení rizika

116. S ohledem na vývoj a použití interních modelů pro účely kapitálových požadavků, musí úvěrové instituce zavést zásady, postupy a kontroly, aby zajistily celistvost modelu a modelovacího procesu. Tyto zásady, postupy a kontroly musí zahrnovat:

- a) plnou integraci interního modelu do celkových informačních systémů pro vedení dané úvěrové instituce a do řízení akciového neobchodního portfolia. Interní modely musí být plně integrovány do infrastruktury řízení rizik úvěrové instituce, jsou-li užívány zejména pro měření a hodnocení výkonnosti akciového portfolia (včetně rizikové upravené výkonnosti), přiřazování ekonomického kapitálu k akciovým expozicím a hodnocení celkové kapitálové přiměřenosti a procesu řízení investic;
- b) zavedené systémy řízení, postupy a kontrolní funkce, aby se zajistil pravidelný a nezávislý přezkum všech prvků interního procesu modelování, včetně schvalování revizí modelu, prověřování vstupů modelu a přezkum výsledků modelu, jako například přímé ověření výpočtů rizika. Tyto přezkumy musí hodnotit přesnost, úplnost a vhodnost vstupů modelu a musí vést jak k nalezení a omezení potenciálních chyb spojených se známými slabunami modelu, tak i k odhalení slabín neznámých. Tyto přezkumy může provádět nezávislý interní útvar nebo nezávislá externí třetí strana;
- c) odpovídající systémy a postupy pro sledování investičních limitů a rizikových expozic u akcí;
- d) útvary odpovědné za tvorbu a použití modelu musí být provozně nezávislé na útvarech odpovědných za řízení jednotlivých investic; a

- e) strany odpovědné za některou část procesu modelování musí mít odpovídající kvalifikaci. Vedení musí útvaru odpovědnému za modelování přidělit dostatečně schopné a kvalifikované zaměstnance.

4.3. Validace a dokumentace

117. Úvěrové instituce musí mít důkladný systém pro validaci přesnosti a konzistentnosti interních modelů a procesů modelování. Veškeré podstatné prvky interních modelů, procesů modelování a validace musí být zdokumentovány.
118. Úvěrové instituce musí interní proces validace používat k hodnocení výkonnosti svých interních modelů a procesů konzistentním a věrohodným způsobem.
119. Metody a data pro kvantitativní validaci se musí po celé období používat konzistentně. Změny v datech (týkající se jak zdrojů dat, tak období) a metodách odhadování a validace musí být zdokumentovány.
120. Úvěrové instituce musí pravidelně porovnávat skutečné výnosy akcií (vypočtené za použití realizovaných a nerealizovaných zisků a ztrát) s modelovanými odhady. Tato srovnání musí vycházet z historických dat, která pokrývají časový úsek maximální možné délky. Úvěrová instituce musí zdokumentovat metody a data užívaná pro tato srovnání. Tato analýza a dokumentace musí být aktualizována minimálně jednou ročně.
121. Úvěrové instituce musí využívat další kvantitativní validační nástroje a srovnání s externími zdroji dat. Analýza musí být založena na datech, která odpovídají portfoliu, jsou pravidelně aktualizována a pokrývají odpovídající období sledování. Vnitřní hodnocení výkonnosti modelů prováděné úvěrovými institucemi musí být založeno na časovém úseku maximální možné délky.
122. Úvěrové instituce musí mít řádné vnitřní standardy pro případy, kdy srovnání skutečných výnosů akcií s odhady modelů zpochybňuje platnost odhadů nebo modelů. Tyto standardy musí brát v úvahu ekonomické cykly a podobnou systematickou proměnlivost ve výnosech akcií. Veškeré úpravy interních modelů provedené na základě revizí modelů musí být zdokumentovány a musí být konzistentní se standardy pro revizi modelů dané úvěrové instituce.
123. Interní model a proces modelování musí být zdokumentován, a to včetně povinností stran účastnících se modelování a procesů schvalování a přezkumu modelů.

5. SPRÁVA A ŘÍZENÍ SPOLEČNOSTI A DOHLED

5.1. Správa a řízení společnosti

124. Všechny podstatné aspekty ratingových procesů a procesů odhadu musí být schváleny řídicím orgánem úvěrové instituce uvedeným v článku 11 nebo jím jmenovaným výborem a vrcholovým vedením instituce. Tyto strany musí obecně rozumět ratingovým systémům dané úvěrové instituce a dobře chápat související zprávy pro vedení.
125. Vrcholové vedení musí upozornit řídicí orgán uvedený v článku 11 nebo jím jmenovaný výbor na významné změny nebo výjimky v zavedených zásadách, které podstatným způsobem ovlivní fungování ratingových systémů úvěrové instituce.
126. Vrcholové vedení musí dobře rozumět koncepci a fungování ratingových systémů. Vrcholové vedení musí trvale zajišťovat řádné fungování ratingových systémů. Útvary řízení úvěrového rizika musí pravidelně informovat vrcholové vedení o fungování ratingového procesu, oblastech vyžadujících zlepšení a krocích směřujících k nápravě dříve zjištěných nedostatků.
127. Analýza profilu úvěrového rizika dané úvěrové instituce založená na interních ratingech musí být důležitou součástí zpráv pro vrcholové vedení. Zprávy musí obsahovat alespoň rizikové profily jednotlivých stupňů, přechody mezi stupni, odhad příslušných parametrů pro jednotlivé stupně a srovnání skutečných podílů selhání a vlastních odhadů skutečné LGD a skutečných konverzních faktorů s očekáváními a výsledky stresových testů. Četnost zpráv závisí na významu a typu informací a na postavení příjemce v organizační struktuře.

5.2. Řízení úvěrového rizika

128. Útvar řízení úvěrového rizika musí být nezávislý na zaměstnancích a členech vedení odpovědných za vznik a obnovu expozic a musí se zodpovídat přímo vrcholovému vedení. Útvar musí být odpovědný za koncepci nebo výběr, provádění, dohled a fungování ratingových systémů. Musí pravidelně vydávat a analyzovat zprávy o výstupech ratingových systémů.
129. Útvar řízení úvěrového rizika je odpovědný za:
- a) testování a sledování ratingových stupňů a seskupení;
 - b) vydávání a analyzování souhrnných zpráv o ratingových systémech úvěrové instituce;
 - c) provádění postupů sloužících k ověření, zda definice stupňů a seskupení jsou konzistentně používány všemi odděleními a pro všechny zeměpisné oblasti;
 - d) přehodnocování a zaznamenávání jakýchkoliv změn v ratingovém procesu, včetně důvodů, které k těmto změnám vedly;
 - e) přehodnocování ratingových kritérií za účelem zjištění, zda zůstávají vhodné pro předpověď rizika. Změny v ratingovém procesu, kritériích nebo jednotlivých ratingových parametrech musí být zdokumentovány a uchovány;
 - f) aktivní účast na tvorbě či výběru, zavádění a validaci modelů používaných v ratingovém procesu;
 - g) dohled nad modely používanými v ratingovém procesu;
 - h) průběžná kontrola a upravování modelů používaných v ratingovém procesu.
130. Odchylně od bodu 129 mohou úvěrové instituce, které používají sdílená data v souladu s body 57 a 58, zadat externím subjektům následující úkoly:
- a) zpracování informací týkajících se testování a sledování ratingových stupňů a seskupení;
 - b) vydávání souhrnných zpráv o ratingových systémech úvěrové instituce;
 - c) zpracování informací týkajících se přehodnocování ratingových kritérií za účelem zjištění, zda zůstávají vhodné pro předpověď rizika;
 - d) zdokumentování změn ratingového procesu, kritérií či jednotlivých ratingových parametrů;
 - e) zpracování informací týkajících se průběžné kontroly a upravování modelů používaných v ratingovém procesu.

Úvěrové instituce, které tohoto bodu využijí, musí zajistit, aby příslušné orgány měly přístup ke všem relevantním informacím od třetí strany, které jsou nezbytné ke kontrole splnění minimálních požadavků, a aby mohly příslušné orgány provádět kontroly na místě ve stejném rozsahu jako v úvěrové instituci.

5.3. Vnitřní audit

131. Vnitřní audit nebo jiná srovnatelná nezávislá auditorská jednotka musí alespoň jednou ročně zkontrolovat ratingové systémy úvěrové instituce a její fungování, včetně provádění úvěrových obchodů a odhadů PD, LGD, EL a konverzních faktorů. Kontrola se musí týkat i dodržování všech příslušných minimálních požadavků.
-

PŘÍLOHA VIII

SNIŽOVÁNÍ ÚVĚROVÉHO RIZIKA

ČÁST 1

Uznatelnost

1. Tato část stanoví uznatelné formy snižování úvěrového rizika pro účely článku 92.
2. Pro účely této přílohy:

„Zajištěnou úvěrovou transakcí“ se rozumí jakákoliv transakce, na jejímž základě vzniká expozice, jejíž riziko je sníženo prostřednictvím kolaterálu, aniž by měla úvěrová instituce právo přijímat její časté dozajistišťování.

„Transakcí na kapitálovém trhu“ se rozumí jakákoliv transakce, na jejímž základě vzniká expozice, jejíž riziko je sníženo prostřednictvím kolaterálu s tím, že úvěrová instituce má právo přijímat její časté dozajistišťování.

1. MAJETKOVÉ ZAJIŠTĚNÍ ÚVĚROVÉHO RIZIKA

1.1. Rozvahové započtení

3. Lze uznat rozvahové započtení vzájemných pohledávek mezi úvěrovou institucí a její protistranou.
4. Aniž je dotčen bod 5, lze uznat pouze vzájemné hotovostní vyrovnání mezi úvěrovou institucí a protistranou. Hodnotu rizikově vážených expozic, a případně výši očekávaných ztrát, lze na základě dohody o rozvahovém započtení pozměnit pouze u úvěrů a vkladů úvěrové instituce poskytující úvěr.

1.2. Rámcové dohody o započtení (master netting agreements) týkající se repo obchodů anebo půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit anebo ostatních transakcí na kapitálovém trhu

5. V případě úvěrových institucí používajících komplexní metodu finančního kolaterálu podle části 3 lze uznat dopady dvoustranných smluv o započtení uzavřených s protistranou a týkajících se repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit anebo ostatních transakcí na kapitálovém trhu. Aniž by byla dotčena příloha II směrnice 2006/49/ES, musí získaný kolaterál a cenné papíry nebo komodity vypůjčené v rámci takovýchto dohod splňovat požadavky ohledně uznatelnosti kolaterálu uvedené v bodech 7 až 11.

1.3. Kolaterál

6. Pokud použitá technika snižování úvěrového rizika vychází z práva úvěrové instituce na realizaci nebo ponechání si aktiv, závisí uznatelnost na tom, zda je hodnota rizikově vážených expozic, a případně výše očekávané ztráty, počítána podle článků 78 až 83 nebo podle článků 84 až 89. Uznatelnost dále závisí na tom, zda je podle části 3 použita jednoduchá metoda finančního kolaterálu nebo komplexní metoda finančního kolaterálu. V případě repo obchodů a půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit závisí uznatelnost také na tom, zda je transakce zařazena do neobchodního portfolia nebo do obchodního portfolia.

1.3.1. Uznatelnost podle všech přístupů a metod

7. V rámci všech přístupů a metod lze uznat jako kolaterál následující finanční položky:
 - a) hotovost nebo nástroje podobné hotovosti v držení úvěrové instituce poskytující úvěr;

- b) dluhové cenné papíry vydané centrálními vládami nebo centrálními bankami, pokud tyto cenné papíry mají externí rating vypracovaný ratingovou agenturou nebo exportní úvěrovou agenturou uznanou pro účely článků 78 až 83 a tomuto ratingu byl příslušným orgánem přiřazen stupeň úvěrové kvality 4 nebo lepší podle pravidel pro stanovení rizikových vah expozic vůči centrálním vládám a centrálním bankám podle článků 78 až 83;
- c) dluhové cenné papíry vydané institucemi, pokud tyto cenné papíry mají externí rating vypracovaný uznanou ratingovou agenturou a tomuto ratingu byl příslušným orgánem přiřazen stupeň úvěrové kvality 3 nebo lepší podle pravidel pro stanovení rizikových vah expozic vůči úvěrovým institucím podle článků 78 až 83;
- d) dluhové cenné papíry vydané jinými subjekty, pokud tyto cenné papíry mají externí rating vypracovaný uznanou ratingovou agenturou a tomuto ratingu byl příslušným orgánem přiřazen stupeň úvěrové kvality 3 nebo lepší podle pravidel pro stanovení rizikových vah expozic vůči podnikům podle článků 78 až 83;
- e) dluhové cenné papíry s krátkodobým externím ratingem vypracovaným uznanou ratingovou agenturou, pokud byl tomuto ratingu příslušným orgánem přiřazen stupeň úvěrové kvality 3 nebo lepší podle pravidel pro stanovení rizikových vah krátkodobých expozic podle článků 78 až 83;
- f) akcie nebo konvertibilní dluhopisy zahrnované do hlavního indexu; a
- g) zlato.

Pro účely písmene b) se do položky „dluhové cenné papíry vydané centrálními vládami nebo centrálními bankami“ zahrnují:

- i) dluhové cenné papíry vydané regionální nebo místní správou, pokud se s expozicemi vůči této správě podle článků 78 až 83 zachází jako s expozicemi vůči centrální vládě, na jejímž území sídlí;
- ii) dluhové cenné papíry vydané subjekty veřejného sektoru, které jsou posuzovány jako expozice vůči centrálním vládám podle přílohy VI části 1 bodu 15.
- iii) dluhové cenné papíry vydané mezinárodními rozvojovými bankami, kterým je přidělena riziková váha 0 % podle článků 78 až 83; a
- iv) dluhové cenné papíry vydané mezinárodními organizacemi, kterým je přidělena riziková váha 0 % podle článků 78 až 83.

Pro účely písmene c) se do položky „dluhové cenné papíry vydané institucemi“ zahrnují:

- i) dluhové cenné papíry vydané regionální nebo místní správou, pokud se s expozicemi vůči této správě nezachází jako s expozicemi vůči centrální vládě, na jejímž území sídlí podle článků 78 až 83;
- ii) dluhové cenné papíry vydané subjekty veřejného sektoru, pokud se s expozicemi vůči těmto subjektům zachází jako s expozicemi vůči úvěrovým institucím podle článků 78 až 83; a
- iii) dluhové cenné papíry vydané mezinárodními rozvojovými bankami jinými než těmi, kterým je přidělena riziková váha 0 %.

8. Dluhové cenné papíry, které jsou vydané institucemi a které nemají externí rating vypracovaný uznanou ratingovou agenturou, mohou být uznány, splňují-li následující kritéria:

- a) jsou registrovány na uznané burze;
- b) jsou přednostním dluhem;

- c) všechny ostatní emise emitující instituce s ratingem, jež mají stejnou úroveň (seniority), mají externí rating, kterému byl příslušnými orgány přiřazen stupeň úvěrové kvality 3 nebo lepší podle pravidel pro stanovení rizikové váhy expozic vůči institucím nebo krátkodobých expozic podle článků 78 až 83;
 - d) úvěrová instituce poskytující úvěr nemá k dispozici žádné informace, podle nichž by emise měla obdržet externí rating nižší, než je uvedeno v písmenu c); a
 - e) úvěrová instituce je schopna příslušným orgánům prokázat, že tržní likvidita daného nástroje je pro tyto účely dostatečná.
9. Podíly v podnicích kolektivního investování lze uznat jako kolaterál, jsou-li splněny následující podmínky:
- a) jsou denně kótovány na veřejném trhu; a
 - b) investování podniků kolektivního investování je omezeno na nástroje, které jsou uznatelné podle bodů 7 a 8.

Použití (nebo potenciální použití) derivátových nástrojů podnikem kolektivního investování k zajištění povolených investic není překážkou pro uznání podílů v takovém podniku.

10. V souvislosti s bodem 7 písm. b) až e) v případě, že má cenný papír dva externí ratingy vypracované uznanými ratingovými agenturami, použije se méně příznivý z obou ratingů. V případech, kdy má cenný papír více než dva externí ratingy vypracované uznanými ratingovými agenturami, použijí se dva nejpříznivější z nich. Pokud se tyto dva nejpříznivější ratingy liší, použije se ten, který je méně příznivý.

1.3.2. Další možnosti uznání podle komplexní metody finančního kolaterálu

11. Pokud úvěrová instituce používá komplexní metodu finančního kolaterálu podle části 3, lze kromě kolaterálu uvedeného v bodech 7 až 10 uznat jako kolaterál i následující finanční položky:
- a) akcie nebo konvertibilní dluhopisy nezahrnuté do hlavního indexu, ale obchodované na uznané burze; a
 - b) podíly v podnicích kolektivního investování, jsou-li splněny následující podmínky:
 - i) jsou denně kótovány na veřejném trhu a
 - ii) investování podniků kolektivního investování je omezeno na nástroje, které jsou uznatelné podle bodů 7 a 8 a na položky uvedené v písmenu a) tohoto bodu.

Použití (nebo potenciální použití) derivátových nástrojů podnikem kolektivního investování k zajištění povolených investic není překážkou pro uznání podílů v takovém podniku.

1.3.3. Další možnosti uznání pro výpočty podle článků 84 až 89

12. Pokud úvěrová instituce postupuje při výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát podle metody uvedené v člancích 84 až 89, lze kromě kolaterálu uvedeného výše použít i ustanovení bodů 13 až 22:

a) Kolaterál ve formě nemovitosti

13. Obytné nemovitosti, které obývá nebo bude obývat nebo které pronajímá nebo bude pronajímat majitel či v případě individuálních investičních společností skutečný vlastník, a obchodní nemovitosti, tj. kanceláře nebo jiné podnikatelské prostory, lze uznat jako kolaterál, pokud jsou splněny následující podmínky:
- a) hodnota nemovitosti výrazně nezávisí na úvěrové kvalitě dlužníka. Tento požadavek předem nevylučuje situace, kdy čistě makroekonomické faktory ovlivní hodnotu nemovitosti i plnění ze strany dlužníka; a
 - b) riziko dlužníka výrazně nezávisí na výnosech z dané nemovitosti či projektu, ale spíše na základní schopnosti dlužníka splatit dluh z jiných zdrojů. Splacení dluhu tak výrazně nezávisí na jakémkoliv peněžním toku vytvořeném danou nemovitostí, která slouží jako kolaterál.
14. Úvěrové instituce mohou jako kolaterál ve formě obytné nemovitosti uznat také účasti ve finských společnostech zajišťujících bytovou výstavbu v souladu s finským zákonem o společnostech zajišťujících výstavbu z roku 1991 nebo odpovídajícími pozdějšími předpisy, pokud se jedná o obytné nemovitosti, které obývá nebo bude obývat nebo které pronajímá nebo bude pronajímat majitel, pokud jsou splněny výše uvedené podmínky.
15. Příslušné orgány mohou rovněž svým úvěrovým institucím povolit, aby jako kolaterál ve formě obchodní nemovitosti uznávaly účasti ve finských společnostech zajišťujících výstavbu v souladu s finským zákonem o společnostech zajišťujících výstavbu z roku 1991 nebo odpovídajícími pozdějšími předpisy, pokud jsou splněny výše uvedené podmínky.
16. Příslušné orgány mohou v případě svých úvěrových institucí prominout splnění požadavku uvedeného v bodě 13 písm. b) týkajícího se expozic zajištěných obytnými nemovitostmi nacházejícími se na území daného členského státu, pokud mají příslušné orgány důkaz o tom, že se jedná o rozvinutý a zavedený trh se ztrátovostí, která je natolik nízká, že takový postup opravňuje. Tato skutečnost nebrání příslušným orgánům některého z členských států, které tuto možnost nevyužijí, aby jako kolaterál uznaly obytnou nemovitost uznanou v jiném členském státě výše popsaným postupem. Pokud členské státy výše popsané možnosti využijí, musí tuto skutečnost zveřejnit.
17. Příslušné orgány členských států mohou v případě svých úvěrových institucí prominout splnění požadavku uvedeného v bodě 13 písm. b) týkajícího se obchodních nemovitostí nacházejících se na území daného členského státu, pokud mají příslušné orgány důkaz o tom, že se jedná o rozvinutý a zavedený trh a že ztrátovost úvěrů zajištěných obchodními nemovitostmi splňuje následující podmínky:
- a) ztráty z úvěrů zajištěných obchodními nemovitostmi až do 50 % tržní hodnoty (nebo případně 60 % hypotekární hodnoty, pokud je tato hodnota stanovena a je nižší) nepřekračuje v kterémkoliv roce 0,3 % nesplacených úvěrů zajištěných obchodními nemovitostmi; a
 - b) celkové ztráty z úvěrů zajištěných obchodními nemovitostmi nepřekračují v kterémkoliv roce 0,5 % nesplacených úvěrů zajištěných obchodními nemovitostmi.
18. Pokud některá z těchto podmínek není v daném roce splněna, nelze tento postup použít, dokud nejsou tyto podmínky opět splněny v následujícím roce.
19. Příslušné orgány některého z členských států mohou jako kolaterál uznat obchodní nemovitost uznanou jako kolaterál v jiném členském státě postupem popsaným v bodě 17.

b) Pohledávky

20. Příslušné orgány mohou uznat jako kolaterál pohledávku spojenou s obchodní transakcí nebo s transakcemi s původní splatností maximálně jeden rok nebo kratší. Uznatelné pohledávky nezahrnují pohledávky spojené se sekuritizací, subparticipací nebo s úvěrovými deriváty, nebo pohledávky vůči ekonomicky spjatým osobám.

c) Ostatní hmotný kolaterál

21. Příslušné orgány mohou jako kolaterál uznat jiné druhy hmotného kolaterálu než ty, které jsou uvedeny v bodech 13 až 19, jsou-li splněny následující podmínky:

- a) existují likvidní trhy pro rychlé a ekonomicky efektivní nakládání s kolaterálem a
- b) existují zavedené, veřejně dostupné tržní ceny daného kolaterálu. Úvěrová instituce musí být schopna doložit, že neexistují důkazy, které by naznačovaly, že čistá cena získaná v případě realizace kolaterálu by se významně odlišovala od těchto tržních cen.

d) Leasing

22. Pokud jsou splněna ustanovení v části 3 bodě 72 a požadavky uvedené v části 2 bodě 11, zachází se s expozicemi, které vznikly na základě pronájmu majetku úvěrovou institucí třetí straně, stejně jako s úvěry zajištěnými stejným druhem majetku jako je předmět leasingu.

1.4. Ostatní majetkové zajištění úvěrového rizika

1.4.1. Hotovost nebo nástroje podobné hotovosti v držení třetí strany, která je institucí

23. Hotovost nebo nástroje podobné hotovosti v držení třetí strany, která je institucí, jestliže tato hotovost nebo nástroje podobné hotovosti nejsou ve správě třetí strany a jsou zastavené ve prospěch úvěrové instituce poskytující úvěr, lze uznat jako zajištění úvěrového rizika.

1.4.2. Životní pojistky zastavené ve prospěch úvěrové instituce poskytující úvěr

24. Životní pojistky zastavené ve prospěch úvěrové instituce poskytující úvěr lze uznat jako zajištění úvěrového rizika.

1.4.3. Nástroje vydané třetí stranou, která je institucí, s povinností odkupu na požádání

25. Nástroje vydané třetí stranou, která je institucí, jež tato instituce na požádání odkoupí, lze uznat jako zajištění úvěrového rizika.

2. ZAJIŠTĚNÍ ÚVĚROVÉHO RIZIKA TŘETÍ STRANOU

2.1. Uznatelnost poskytovatelů zajištění podle všech přístupů

26. Jako poskytovatelé zajištění úvěrového rizika třetí stranou mohou být uznány následující strany:

- a) centrální vlády a centrální banky;
- b) regionální nebo místní správa;
- c) mezinárodní rozvojové banky;
- d) mezinárodní organizace, pokud je expozici vůči nim přidělena riziková váha 0 % podle článků 78 až 83;
- e) subjekty veřejného sektoru, pokud s pohledávkami vůči nim zachází příslušné orgány jako s pohledávkami vůči institucím nebo centrálním vládám podle článků 78 až 83;
- f) instituce; a

- g) další podniky, včetně mateřských, dceřiných a přidružených podniků úvěrové instituce, které
- i) mají externí rating vypracovaný uznanou ratingovou agenturou, kterému byl příslušnými orgány přiřazen stupeň úvěrové kvality 2 nebo lepší podle pravidel pro stanovení rizikových vah expozic vůči podnikům podle článku 78 až 83; a
 - ii) jedná-li se o úvěrové instituce, které postupují při výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát podle článku 84 až 89, nemají externí rating vypracovaný uznanou ratingovou agenturou a podle interního ratingu je jejich pravděpodobnost selhání stejná jako u externích ratingů vypracovaných ratingovými agenturami, jimž byl příslušnými orgány přiřazen stupeň úvěrové kvality 2 nebo lepší podle pravidel pro stanovení rizikových vah expozic vůči podnikům podle článků 78 až 83.
27. Pokud je hodnota rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát vypočítávána podle článků 84 až 89, může být ručitel uznán jako způsobilý, jen pokud je interně ohodnocen úvěrovou institucí v souladu s ustanoveními přílohy VII části 4.
28. Odchylně od bodu 26 mohou členské státy uznat jako poskytovatele zajištění pro zajištění úvěrového rizika třetí stranou také jiné finanční instituce povolené příslušnými orgány, které nad nimi vykonávají dohled a jsou odpovědné za povolování úvěrových institucí a dohled nad nimi, pokud jsou v případě těchto finančních institucí uplatňována stejná obezřetnostní pravidla jako v případě úvěrových institucí.

2.2. Způsobilost poskytovatelů zajištění podle přístupu založeného na interním ratingu (IRB), kteří splňují podmínky pro uplatnění postupu stanoveného v příloze VII části 1 bodě 4.

29. Instituce, pojišťovny a zajišťovny a exportní úvěrové agentury, které splní tyto podmínky, mohou být uznány za způsobilé poskytovatele zajištění pro zajištění úvěrového rizika třetí stranou, kteří splňují podmínky pro uplatnění postupu stanoveného v příloze VII části 1 bodě 4:
- poskytovatel zajištění má dostatečné odborné znalosti pro poskytování zajištění úvěrového rizika třetí stranou;
 - poskytovatel zajištění podléhá regulaci stejným způsobem, jak stanovují pravidla v této směrnici, nebo měl – v době, kdy bylo poskytnuto zajištění úvěru – externí rating vypracovaný uznanou ratingovou agenturou, kterému byl příslušnými orgány přiřazen stupeň úvěrové kvality 3 nebo lepší podle pravidel pro stanovení rizikových vah expozic vůči podniku podle článku 78 až 83;
 - poskytovatel zajištění měl – v době, kdy bylo poskytnuto zajištění úvěru nebo v jakémkoli časovém období poté – interní rating s hodnotou PD, která je stejná nebo je nižší než ta, jež je spojena se stupněm úvěrové kvality 2 nebo lepším podle pravidel pro vážení rizika expozic vůči podnikům ve smyslu článků 78 až 83; a
 - poskytovatel má interní rating s hodnotou PD, která je stejná nebo je nižší než ta, jež je spojena se stupněm úvěrové kvality 3 nebo lepším podle pravidel pro vážení rizika expozic vůči podnikům ve smyslu článků 78 až 83.

Pro účely tohoto bodu nebude zajištění úvěru – poskytnuté exportní úvěrovou agenturou – považováno za výhod explicitní protizáruky ze strany centrální vlády.

3. DRUHY ÚVĚROVÝCH DERIVÁTŮ

30. Lze uznat následující druhy úvěrových derivátů a nástrojů, které mohou být z těchto úvěrových derivátů složeny, nebo nástrojů s obdobnou ekonomickou podstatou:
- a) swapy úvěrového selhání (credit default swaps);
 - b) swapy veškerých výnosů (total return swaps); a
 - c) úvěrové dluhopisy do výše, v jaké jsou podloženy hotovostí.

31. Zajištění úvěrového rizika nelze uznat v případě, kdy úvěrová instituce toto zajištění koupí prostřednictvím swapu veškerých výnosů a čisté platby obdržené ze swapu eviduje jako čistý příjem, avšak v evidenci toto nezohledňuje při snížení hodnoty zajištěných aktiv (např. snížením reálné hodnoty nebo tvorbou opravných položek).

3.1. Interní zajišťovací operace

32. Pokud úvěrová instituce provádí interní zajišťovací operace s použitím úvěrového derivátu, tj. zajišťuje úvěrové riziko expozice v neobchodním portfoliu úvěrovým derivátem účtovaným v obchodním portfoliu, pak pokud má být toto zajištění uznáno pro účely této přílohy, musí být úvěrové riziko převedené do obchodního portfolia převedeno na třetí stranu nebo strany. Za těchto okolností, a pokud takový převod splňuje požadavky pro uznání snižování úvěrového rizika stanovené v této příloze, použijí se pravidla stanovená v části 3 až 6 pro výpočet hodnoty rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát pro případ zajištění úvěrového rizika třetí stranou.

ČÁST 2

Minimální požadavky

1. Úvěrová instituce musí přesvědčit příslušné orgány, že zavedla přiměřené postupy pro řízení rizik, aby byla schopna zvládat rizika, jimž může být vystavena v důsledku uplatňování postupů pro snižování úvěrového rizika.
2. Bez ohledu na existenci snižování úvěrového rizika, které se bere v úvahu pro účely výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic a popř. výpočtu výše očekávaných ztrát, musí úvěrové instituce nadále provádět plné hodnocení úvěrového rizika podkladové expozice a musí být schopny prokázat příslušným orgánům, že tento požadavek splňují. V případě repo obchodů anebo půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit bude za podkladovou expozici, pouze pro účely tohoto bodu, považována čistá hodnota expozice.

1. MAJETKOVÉ ZAJIŠTĚNÍ ÚVĚROVÉHO RIZIKA

1.1. Dohody o rozvahovém započtení (jiné než rámcové dohody o započtení týkající se repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit anebo ostatních transakcí na kapitálovém trhu)

3. Aby mohly být dohody o rozvahovém započtení – jiné než rámcové dohody o započtení týkající se repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit anebo ostatních transakcí na kapitálovém trhu – uznány pro účely článků 90 až 93, musí být splněny následující podmínky:
 - a) musí být právně účinné a vymahatelné podle všech relevantních právních řádů, a to i v případě konkursu nebo platební neschopnosti protistrany;
 - b) úvěrová instituce musí být schopna kdykoli určit aktiva a závazky, které jsou předmětem dohody o rozvahovém započtení;
 - c) úvěrová instituce musí sledovat a kontrolovat rizika spojená s ukončením zajištění úvěrového rizika; a
 - d) úvěrová instituce musí sledovat a kontrolovat příslušné expozice na základě čisté hodnoty.

1.2. Rámcové dohody o započtení týkající se repo obchodů anebo půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit anebo ostatních transakcí na kapitálovém trhu

4. Aby mohly být rámcové dohody o započtení týkající se repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit anebo ostatních transakcí na kapitálovém trhu uznány pro účely článků 90 až 93, musí:
 - a) být právně účinné a vymahatelné podle všech relevantních právních řádů, a to i v případě konkursu nebo platební neschopnosti protistrany;

- b) dávat protistraně, která není v selhání, právo ukončit a uzavřít včas všechny transakce, na které se vztahuje tato dohoda, v případě selhání druhou protistranou, a to i v případě konkursu nebo platební neschopnosti této protistrany; a
 - c) umožnit započtení zisků a ztrát z transakcí uzavřených podle této rámcové dohody tak, aby byla stanovena jen jediná čistá částka, kterou dluží jedna protistrana druhé.
5. Kromě výše uvedeného musí být splněny i minimální požadavky pro uznání finančního kolaterálu podle komplexní metody finančního kolaterálu stanovené v bodě 6.

1.3. Finanční kolaterál

1.3.1. Minimální požadavky pro uznání finančního kolaterálu podle všech přístupů a metod

6. Pro uznání finančního kolaterálu a zlata musí být splněny následující podmínky:
- a) Nízká korelace

Mezi úvěrovou kvalitou dlužníka a hodnotou kolaterálu nesmí být významná pozitivní korelace.

Nelze uznat cenné papíry vydané dlužníkem nebo členem ekonomicky spjaté skupiny osob. Kryté dluhopisy vydané samotným dlužníkem lze nicméně uznat v případě, že splňují podmínky přílohy VI části 1 bodů 68 až 70, pokud jsou podány jako kolaterál pro odkup, přičemž musí být dodržen první pododstavec tohoto písmena.

- b) Právní jistota

Úvěrové instituce musí splnit všechny smluvní a právními předpisy stanovené požadavky ohledně vymahatelnosti smluv o kolaterálu podle právního řádu, kterému daný kolaterál podléhá, a uskutečnit všechny kroky nezbytné k tomu, aby byla tato vymahatelnost zajištěna.

Úvěrové instituce musí provést dostatečnou právní analýzu, jež potvrdí vymahatelnost smluv o kolaterálu ve všech relevantních právních rádech. Dle potřeby musí takovou právní analýzu opakovat, aby byla trvale zajištěna vymahatelnost.

- c) Provozní požadavky

Smlouvy o kolaterálu musí být řádně zdokumentovány a musí obsahovat jasný a důkladný postup pro včasnou realizaci kolaterálu.

Úvěrové instituce musí mít k dispozici důkladné procedury a postupy pro řízení rizik spojených s využitím kolaterálu – včetně rizik spojených se ztrátou nebo snížením zajištění úvěrového rizika, rizik nesprávného ocenění, rizik spojených s ukončením zajištění úvěrového rizika, rizika koncentrace vyplývajícího z využití kolaterálu a vazby na celkový rizikový profil úvěrové instituce.

Úvěrové instituce musí mít zdokumentovány zásady a postupy týkající se přijímaných druhů a výše kolaterálu.

Úvěrové instituce musí počítat tržní hodnotu kolaterálu a odpovídajícím způsobem ji přeceňovat minimálně jednou za 6 měsíců a dále vždy, když mají důvod se domnívat, že došlo k významnému poklesu tržní hodnoty kolaterálu.

V případech, kdy je kolaterál v držení třetí strany, musí úvěrové instituce podniknout přiměřené kroky, aby zajistily, že tato třetí strana bude kolaterál držet odděleně od svých vlastních aktiv.

1.3.2. Dodatečné minimální požadavky pro uznání finančního kolaterálu podle jednoduché metody finančního kolaterálu

7. Kromě požadavků uvedených v bodě 6 musí být pro účely uznání finančního kolaterálu podle jednoduché metody finančního kolaterálu zbytková splatnost zajištění přinejmenším tak dlouhá jako zbytková splatnost expozice.

1.4. Minimální požadavky pro uznání kolaterálu ve formě nemovitosti

8. Pro uznání kolaterálu ve formě nemovitosti musí být splněny následující podmínky:

a) Právní jistota

Hypotéka nebo zástava musí být vymahatelná podle všech právních řádů platných ve chvíli uzavření úvěrové smlouvy a musí být řádně a včas zapsána. Smlouva musí splňovat podmínky pro úplné zadržovací právo (tj. musí být splněny veškeré právní požadavky pro vznik zástavního práva). Smlouva o zajištění a s ní související právní postupy musí úvěrové instituci umožňovat, aby hodnotu zajištění realizovala v přiměřené lhůtě.

b) Sledování hodnoty nemovitosti

Hodnota nemovitosti musí být pravidelně sledována, v případě obchodních nemovitostí přinejmenším jednou ročně a v případě obytných nemovitostí jednou za tři roky. V případě, že na trhu dochází k výrazným změnám podmínek, musí být toto sledování prováděno častěji. Pro sledování hodnoty nemovitosti a identifikaci nemovitosti, u níž je nutné přecenění, mohou být využívány statistické metody. Pokud se lze domnívat, že hodnota nemovitosti mohla v porovnání se všeobecnými tržními cenami významně poklesnout, musí být ocenění nemovitosti přezkoumáno nezávislým znalcem. U půjček, které přesahují 3 milióny eur nebo 5 % kapitálu úvěrové instituce, musí nezávislý znalec přezkoumat ocenění nemovitosti nejméně jednou za tři roky.

„Nezávislým znalcem“ se rozumí osoba, která má potřebnou kvalifikaci, schopnosti a zkušenosti, aby mohla provést ocenění, a která je nezávislá na procesu rozhodování o poskytnutí úvěru.

c) Dokumentace

Úvěrová instituce musí jasně zdokumentovat druhy obytných a obchodních nemovitostí, které přijímá jako zajištění, a své zásady pro poskytování úvěrů.

d) Pojištění

Úvěrová instituce musí mít postupy sloužící ke sledování toho, zda je nemovitost přijatá jako zajištění řádně pojištěna proti škodám.

1.5. Minimální požadavky pro uznání kolaterálu ve formě pohledávek

9. Pro uznání kolaterálu ve formě pohledávek musí být splněny následující podmínky:

a) Právní jistota

i) Právní mechanismus, na jehož základě je tento kolaterál poskytnut, musí být důkladně propracován, musí být účinný a musí zajišťovat nepopiratelné právo věřitele k výnosům;

ii) úvěrové instituce musí podniknout všechny kroky nezbytné ke splnění místních požadavků ohledně vymahatelnosti svých nároků z tohoto zajištění. Musí být vytvořen rámec umožňující, aby věřitel měl prvořadý nárok na tento kolaterál, s výhradou možnosti, že daný členský stát povolí, aby takové pohledávky byly podřízeny pohledávkám přednostních věřitelů uvedeným v právních nebo prováděcích předpisech;

iii) úvěrové instituce musí provést dostatečnou právní analýzu, jež potvrdí vymahatelnost smluv o kolaterálu ve všech relevantních právních rádech; a

iv) smlouvy o kolaterálu musí být řádně zdokumentovány a musí obsahovat jasný a důkladný postup pro včasnou realizaci kolaterálu. Postupy uplatňované úvěrovou institucí musí zajišťovat dodržování všech právních podmínek nutných pro prohlášení selhání u úvěrového klienta a včasnou realizaci kolaterálu. V případě finančních potíží dlužníka nebo selhání z jeho strany musí být úvěrová instituce oprávněna právními předpisy prodat nebo postoupit pohledávky třetím stranám bez souhlasu dlužníků z těchto pohledávek.

- b) Řízení rizik
- i) Úvěrová instituce musí mít řádné postupy pro stanovení úvěrového rizika spojeného s pohledávkami. Takové postupy musí mimo jiné zahrnovat analýzy dlužníkovy podnikání a odvětví, ve kterém podniká, a druhů zákazníků, se kterými obchoduje. V případě, že úvěrová instituce používá dlužníkové hodnocení úvěrového rizika jeho zákazníků, musí ověřit jeho postupy úvěrování, aby se ujistila o jejich spolehlivosti a důvěryhodnosti;
 - ii) marže mezi hodnotou expozice a hodnotou pohledávek musí odrážet všechny příslušné faktory, včetně nákladů realizace, koncentrace uvnitř seskupení pohledávek zastavených jedním dlužníkem a možného rizika koncentrace v rámci celkových expozic úvěrové instituce mimo těch, které jsou řízeny v rámci obecné metodiky úvěrové instituce. Úvěrová instituce musí tyto pohledávky průběžně vhodným způsobem sledovat. Kromě toho musí být pravidelně kontrolováno dodržování úvěrových podmínek, omezení v souvislosti s ochranou životního prostředí a jiných požadavků právních předpisů;
 - iii) pohledávky zastavené dlužníkem musí být diverzifikovány a nesmí být v přílišné korelaci s dlužníkem. V případech výrazné pozitivní korelace musí být ve stanovení marže pro celé seskupení kolaterálu zohledněna doprovodná rizika vyplývající z této korelace;
 - iv) pohledávky vůči osobám spojeným s dlužníkem (včetně dceřiných společností a zaměstnanců) nelze uznat jako faktory snižující riziko; a
 - v) úvěrová instituce musí mít zdokumentován postup inkasa pohledávek v případech finančních těžkostí dlužníka. Odpovídající postupy inkasa musí být k dispozici i v případech, kdy úvěrová instituce za běžných okolností ponechává inkaso pohledávek na dlužníkovi.

1.6. Minimální požadavky pro uznání ostatního hmotného kolaterálu

10. Pro uznání ostatního hmotného kolaterálu musí být splněny následující podmínky:

- a) smlouva o kolaterálu musí být právně účinná a vymahatelná ve všech relevantních právních rádech a musí úvěrové instituci umožňovat, aby hodnotu kolaterálu realizovala v přiměřené lhůtě;
- b) s jedinou výjimkou povolených prioritních nároků uvedených v bodě 9 písm. a) bodě ii) jsou povolena pouze zástavní práva nebo břemena vázaná na kolaterál v prvním pořadí. Úvěrová instituce tedy musí mít přednostní právo před všemi ostatními věřiteli na uspokojení z výnosů z realizovaného kolaterálu;
- c) hodnota majetku musí být pravidelně sledována, přinejmenším jednou ročně. V případě, že na trhu dochází k výrazným změnám podmínek, musí být toto sledování prováděno častěji;
- d) dohoda o úvěru musí obsahovat podrobný popis kolaterálu a podrobné údaje o způsobu a četnosti přeceňování;
- e) úvěrová instituce ve svých interních úvěrových strategiích a postupech, které jsou dostupné k prověření, zdokumentuje přijatelné druhy hmotného kolaterálu a zásady a postupy týkající se stanovení přiměřené hodnoty jednotlivých druhů hmotného kolaterálu ve vztahu k hodnotě příslušné expozice;
- f) s ohledem na strukturu transakcí musí úvěrová instituce ve své úvěrové politice stanovit požadavky na kolaterál ve vztahu k hodnotě expozice, schopnosti snadno kolaterál realizovat, schopnosti objektivně stanovit cenu nebo tržní hodnotu, četnosti, s jakou je možno tuto hodnotu zjistit (včetně odborných odhadů nebo ocenění), a volatility nebo přibližné volatility hodnoty kolaterálu;
- g) jak prvotní ocenění, tak následné přeceňování musí vzít plně v úvahu jakékoli zhoršení kvality nebo zastarání kolaterálu. Zvláštní pozornost musí být při oceňování a přeceňování věnována účinkům zastarávání u kolaterálu citlivého na módnost a aktuálnost;

- h) úvěrová instituce musí mít právo fyzické kontroly kolaterálu. Musí také mít zásady a postupy, které výkon tohoto práva fyzické kontroly upravují; a
- i) úvěrová instituce musí mít postupy sloužící ke sledování toho, zda je majetek přijatý jako zajištění řádně pojištěn proti škodám.

1.7. Minimální požadavky pro zacházení s expozicemi z leasingových operací jako se zajištěnými expozicemi

- 11. Na expozice vzniklé v souvislosti s leasingovými operacemi může být pohlíženo jako na expozice zajištěné předmětem leasingu, jež je předmětem leasingu, pokud jsou splněny následující podmínky:
 - a) musí být splněny podmínky stanovené v bodech 8 nebo 10 pro uznávání majetku, jež je předmětem leasingu, jako kolaterálu;
 - b) pronajímatel musí mít důkladné postupy pro řízení rizik s ohledem na způsob využití předmětu leasingu, jeho stáří a plánovanou dobu používání, včetně přiměřeného sledování hodnoty zajištění;
 - c) musí existovat důkladně vypracovaný právní rámec, který pronajímateli zajišťuje zákonné vlastnické právo k předmětu leasingu a potvrzuje jeho schopnost včasného výkonu těchto práv vlastníka;
 - d) pokud není již při výpočtu hodnoty LGD jinak stanoveno, rozdíl mezi hodnotou nesplacené částky a tržní hodnotou zajištění nesmí být natolik velký, aby přesáhl účinek snižování úvěrového rizika, který má mít předmět leasingu.

1.8. Minimální požadavky pro uznání ostatního majetkového zajištění úvěrového rizika

1.8.1. Hotovost nebo nástroje podobné hotovosti v držení třetí strany, která je institucí

- 12. Aby mohlo být se zajištěním uvedeným v části 1 bodě 23 zacházeno v souladu s částí 3 bodem 79, musí splňovat následující podmínky:
 - a) pohledávka dlužníka za třetí stranou, která je institucí, je veřejně zastavena nebo postoupena na úvěrovou instituci poskytující úvěr a tato zástava nebo postoupení jsou právně účinné a vymahatelné ve všech relevantních právních rádech;
 - b) daná zástava nebo postoupení musí být třetí straně oznámeno;
 - c) v důsledku tohoto oznámení může tato třetí strana provádět platby výlučně ve prospěch úvěrové instituce poskytující úvěr nebo jiných stran se souhlasem úvěrové instituce poskytující úvěr; a
 - d) zástava nebo postoupení je bezpodmínečné a neodvolatelné.

1.8.2. Životní pojistky zastavené ve prospěch úvěrové instituce poskytující úvěr

- 13. Aby mohly být uznány životní pojistky zastavené úvěrové instituci poskytující úvěr, musí být splněny následující podmínky:
 - a) společnost poskytující životní pojištění může být uznána jako poskytovatel zajištění úvěrového rizika třetí stranou podle části 1 bodu 26;
 - b) životní pojistka je veřejně zastavena nebo postoupena na úvěrovou instituci poskytující úvěr;
 - c) společnost poskytující životní pojištění je o této zástavě nebo postoupení informována a v důsledku toho nesmí vyplácet částky podle této smlouvy bez souhlasu úvěrové instituce poskytující úvěr;
 - d) částka odbytného z pojistky je neredukovatelná;

- e) úvěrová instituce poskytující úvěr musí mít právo v případě selhání dlužníka zrušit pojistku a obdržet v přiměřené době odbytí;
- f) úvěrová instituce poskytující úvěr je informována o jakémkoli nezaplacení pojistného majitelem pojistky;
- g) zajištění úvěrového rizika musí být poskytnuto na celou dobu půjčky do její splatnosti. Pokud to není možné, protože pojistný vztah končí již před uplynutím úvěrového vztahu, musí úvěrová instituce zajistit, aby částka, která vyplývá z pojišťovací smlouvy, sloužila úvěrové instituci jako zástava až do konce splatnosti úvěrové smlouvy a
- h) zástava nebo postoupení musí být právně účinné a vymahatelné ve všech relevantních právních řádech podle stavu platného v době uzavření úvěrové smlouvy.

2. ZAJIŠTĚNÍ ÚVĚROVÉHO RIZIKA TŘETÍ STRANOU A ÚVĚROVÉ DLUHOPISY

2.1. Společné požadavky pro záruky a úvěrové deriváty

14. S výhradou bodu 16, aby mohlo být uznáno zajištění úvěrového rizika odvozené od záruky nebo úvěrového derivátu, musí být splněny následující podmínky:
- a) zajištění úvěrového rizika musí být přímé;
 - b) rozsah zajištění úvěrového rizika musí být jasně definovaný a nesporný;
 - c) smlouva o zajištění úvěrového rizika nesmí obsahovat žádné ustanovení, jehož splnění by bylo mimo přímou kontrolu věřitele a které:
 - i) by poskytovateli zajištění umožňovalo toto zajištění jednostranně zrušit;
 - ii) by zvyšovalo skutečné náklady zajištění v případě zhoršení úvěrové kvality zajištěné expozice;
 - iii) by umožňovalo poskytovateli zajištění zbavit se povinnosti platit včas v případě, že původní dlužník nezaplatil jakoukoli splatnou částku, nebo
 - iv) by umožňovalo poskytovateli zajištění zkrátit dobu splatnosti tohoto zajištění; a
 - d) zajištění musí být právně účinné a vymahatelné ve všech relevantních právních řádech podle stavu platného v době uzavření úvěrové smlouvy.

2.1.1. Provozní požadavky

15. Úvěrová instituce musí příslušnému orgánu prokázat, že má k dispozici systémy k řízení možné koncentrace rizika vznikající v důsledku toho, že úvěrová instituce využívá záruky a úvěrové deriváty. Úvěrová instituce musí být schopna prokázat, jak je její strategie při využívání úvěrových derivátů a záruk propojena s řízením jejího celkového rizikového profilu.

2.2. Protizáruky vystavené státem a jinými subjekty veřejného sektoru

16. Pokud je expozice zajištěna zárukou, která je zase zajištěna protizárukou vystavenou centrální vládou nebo centrální bankou, regionální nebo místní správou, nebo subjektem veřejného sektoru s pohledávkami vůči nimž se v souladu s články 78 až 83 zachází jako s pohledávkami vůči centrální vládě, na jejímž území sídlí, protizárukou vystavenou mezinárodní rozvojovou bankou, které je podle článku 78 až 83 přidělena riziková váha 0 %, nebo protizárukou vystavenou subjektem veřejného sektoru, s pohledávkami vůči němuž se zachází v souladu s články 78 až 83 jako s pohledávkami vůči úvěrovým institucím, lze s touto expozicí zacházet, jako by byla zajištěna zárukou poskytnutou daným subjektem, pokud jsou splněny následující podmínky:
- a) protizáruka pokrývá všechny prvky úvěrového rizika spojeného s danou pohledávkou;

- b) jak původní záruka, tak protizáruka splňují požadavky pro záruky uvedené v bodech 14, 15 a 18 s výjimkou toho, že protizáruka nemusí být přímá; a
 - c) příslušný orgán je přesvědčen o tom, že krytí je důkladné a že nic z historické zkušenosti nenaznačuje, že krytí protizárukou by bylo méně účinné než krytí přímou zárukou vystavenou daným subjektem.
17. Zajištění uvedené v bodě 16 se vztahuje také na expozici jištěnou protizárukou subjektu, který zde není uveden za předpokladu, že protizáruka expozice je na druhé straně přímo zajištěna jedním ze subjektů uvedených na seznamu a jsou splněny podmínky stanovené v bodě 16.

2.3. Dodatečné požadavky pro záruky

18. Aby byla záruka uznána, musí být splněny také následující podmínky:
- a) v případě selhání nebo neplacení protistranou má úvěrová instituce poskytující úvěr právo v přiměřené době požadovat po ručiteli jakoukoli splatnou částku související s pohledávkou, pro kterou bylo zajištění poskytnuto. Platba ručitelem nesmí být podmíněna tím, že úvěrová instituce poskytující úvěr v první řadě vymáhá platbu po dlužníkovi.
- V případě zajištění úvěrového rizika třetí stranou u bytových hypoték musí být podmínky bodu 14 písm. c) bodu iii) a prvního pododstavce tohoto bodu splněny pouze během 24 měsíců.
- b) záruka je výslovně zdokumentovaný závazek převzatý ručitelem; a
 - c) s přihlédnutím k následující větě platí, že záruka musí pokrývat všechny druhy plateb, které má dlužník provést v souvislosti se svým závazkem. Pokud jsou některé druhy plateb ze záruky vyloučeny, musí být uznaná hodnota záruky upravena tak, aby odrážela toto omezené krytí.
19. V případě záruk poskytnutých v rámci vzájemných záručních společností uznaných pro tyto účely příslušnými orgány nebo poskytnutých jako záruky nebo protizáruky subjekty uvedenými v bodě 16, je nutno požadavky v bodě 18 písm. a) požadovat za splnění, pokud je splněna některá z následujících podmínek:
- a) úvěrová instituce poskytující úvěr má právo obdržet v přiměřené době od ručitele prozatímní částku vypočítanou tak, že představuje spolehlivý odhad výše ekonomické ztráty včetně ztrát vyplývajících z neplacení úroků a jiných druhů plateb, ke kterým je dlužník zavázán, a kterou úvěrová instituce poskytující úvěr pravděpodobně utrpí proporcionálně k výši krytí poskytnutého zárukou; nebo
 - b) úvěrová instituce poskytující úvěr je schopna prokázat, že ochranný účinek záruky před ztrátami, včetně ztrát vyplývajících z neplacení úroků a jiných druhů plateb, ke kterým je dlužník zavázán, opravňuje k takovému postupu.

2.4. Dodatečné požadavky pro úvěrové deriváty

20. Aby byl úvěrový derivát uznán, musí být splněny také následující podmínky:
- a) s výhradou písmene b) musí úvěrové události uvedené v rámci úvěrového derivátu zahrnovat alespoň:
 - i) nezaplacení částek splatných v souladu s podmínkami podkladového závazku, které jsou platné v době tohoto nezaplacení (s dobou odkladu, která je téměř stejná jako doba odkladu podkladového závazku nebo kratší);
 - ii) konkurs, platební neschopnost či neschopnost dlužníka splatit své dluhy, jeho neschopnost nebo písemné přiznání neschopnosti obecně platit své dluhy v termínu jejich splatnosti, a podobné skutečnosti; a

- iii) restrukturalizaci podkladového závazku vyžadující prominutí nebo odložení splátek jistiny, úroků nebo poplatků, které vede k úvěrové ztrátě (tj. úprava ocenění nebo jiné podobné debetní položky ve výsledovce);
 - b) pokud úvěrové události uvedené v rámci úvěrového derivátu nezahrnují restrukturalizaci podkladového závazku podle písm. a) bodu iii), lze zajištění úvěrového rizika přesto uznat, je-li jeho uznaná hodnota snížena v souladu s ustanovením v části 3 bodě 83;
 - c) v případě, že úvěrové deriváty umožňují hotovostní vypořádání, musí mít úvěrová instituce důkladné oceňovací postupy, které podávají spolehlivý odhad ztráty. Musí být jasně stanovena lhůta, ve které je provedeno přehodnocení podkladového závazku v závislosti na úvěrové události;
 - d) v případě, že je pro účely vypořádání vyžadováno právo a schopnost příjemce zajištění převést podkladový závazek na poskytovatele zajištění, podmínky podkladového závazku musí stanovit, že jakýkoliv požadovaný souhlas s takovýmto převodem nesmí být bezdůvodně odepírán; a
 - e) musí být jasně definovány strany odpovědné za určení, zda nastala úvěrová událost. Nesmí se jednat o výlučnou odpovědnost poskytovatele zajištění. Kupující zajištění musí mít právo nebo možnost informovat poskytovatele zajištění o tom, že nastala úvěrová událost.
21. Nesoulad mezi podkladovým závazkem a referenčním závazkem v rámci úvěrového derivátu (tj. závazek použitý pro účely stanovení výše hotovostního vypořádání nebo hodnoty doručitelného závazku) nebo mezi podkladovým závazkem a závazkem použitým pro účely určení, zda nastala úvěrová událost, je přípustný, pouze pokud jsou splněny následující podmínky:
- a) referenční závazek nebo závazek použitý pro účely určení, zda nastala úvěrová událost, je postaven naroveň (pari passu) podkladovému závazku nebo je mu podřízen; a
 - b) podkladový závazek a referenční závazek nebo závazek použitý pro určení, zda nastala úvěrová událost, jsou vydány stejným dlužníkem (tj. stejnou právnickou osobou) a obsahují právně vymahatelné doložky křížového selhání a křížového urychlení.

2.5. Požadavky ke splnění podmínek pro uplatnění postupu stanoveného v příloze VII části 1 bodě 4.

22. Pokud má být zajištění úvěru, které je odvozeno od záruky nebo úvěrového derivátu, způsobilé k posouzení podle ustanovení přílohy VII části 1 bodu 4, musí splňovat tyto podmínky:
- a) podkladový závazek musí být uplatňován vůči:
 - podnikové expozici, jak je stanoveno v článku 86, kromě pojišťoven a zajišťoven;
 - expozici u regionální vlády, místního orgánu nebo subjektu veřejného sektoru, která není posuzována jako expozice vůči centrální vládě nebo centrální bance ve smyslu článku 86; nebo
 - expozici u malého nebo středního podnikatelského subjektu, klasifikované jako retailová expozice ve smyslu čl. 86 odst. 4;
 - b) podkladoví dlužníci nesmějí být členy stejné skupiny, jako je poskytovatel zajištění;
 - c) expozice bude zajištěna jedním z těchto nástrojů:
 - krátkodobé úvěrové deriváty znějící na jednotlivou společnost nebo záruky znějící na jednotlivou společnost;
 - úvěrové deriváty založené na principu selhání prvního referenčního nástroje z koše (tzv. first-to-default basket products) – postup bude uplatněn na aktiva, která obsahuje koš, s využitím nejnižší hodnoty rizikové váhy expozice; nebo

- úvěrové deriváty založené na principu selhání n-tého referenčního nástroje z koše (tzv. n^{th} -to-default basket products) – získané zajištění lze brát v úvahu ve smyslu tohoto rámce pouze v případě, kdy bylo rovněž získáno způsobilé zajištění pro předcházejících (n-1) selhání nebo kdy již selhal počet (n-1) aktiv v koši obsažených. V odůvodněném případě bude postup uplatněn na to aktivum v koši, které má nejnižší hodnotu rizikově vážené expozice;
- d) zajištění úvěru splňuje požadavky stanovené v bodech 14, 15, 18, 20 a 21;
- e) riziková váha spojená s expozicí před uplatněním zacházení v příloze VII části 1 bodu 4 není ještě zahrnuta po žádné stránce do zajištění úvěru;
- f) úvěrová instituce má právo na obdržení platby od poskytovatele zajištění a očekává ji, aniž by musela podat soudní žalobu s cílem získat platbu od protistrany. Úvěrová instituce podnikne v rámci možného kroky, aby se přesvědčila, zda je poskytovatel zajištění ochoten – nastanou-li takové okolnosti v době trvání úvěru – okamžitě provést platbu;
- g) nabyté zajištění úvěru pokryje veškeré úvěrové ztráty, které vznikly v zajištěné části expozice, v důsledku výskytu okolností úvěru, jak je uvedeno ve smlouvě;
- h) pokud struktura výplaty stanovuje vypořádání ve fyzické podobě, potom musí existovat z právního hlediska jistota, pokud jde o postoupení půjčky, dluhopisu nebo případné záruky. Pokud má úvěrová instituce v úmyslu postoupit jiný závazek než podkladovou expozici, musí zaručit, že postoupitelný závazek je dostatečně likvidní, aby jej úvěrová instituce byla schopna nakoupit pro postoupení v souladu se smlouvou;
- i) podmínky ujednání o zajištění úvěru musí být z právního hlediska potvrzeny v písemné podobě jak poskytovatelem zajištění, tak i úvěrovou institucí;
- j) úvěrové instituce zavedou postupy k odhalení nadměrné souvztažnosti mezi externím ratingem poskytovatele zajištění a dlužníka podkladové expozice v důsledku toho, že jejich ekonomická výkonnost závisí na společných faktorech, které se nacházejí mimo rámec faktoru systémového rizika; a
- k) v případě zajištění proti riziku rozmělnění nemůže být prodejce pohledávek nabízených k prodeji členem stejné skupiny, jako je poskytovatel zajištění.

ČÁST 3

Výpočet účinku snižování úvěrového rizika

1. Pokud jsou splněna ustanovení částí 4 až 6 a částí 1 a 2, lze výpočet hodnoty rizikově vážených expozic podle článků 78 až 83, a výpočet hodnoty rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát podle článků 84 až 89 pozměnit v souladu s ustanoveními této části.
2. S hotovostí, cennými papíry či komoditami nakoupenými, vypůjčenými nebo obdrženy v rámci repo obchodu nebo půjčky či výpůjčky cenných papírů nebo komodit lze zacházet jako s kolaterálem.

1. MAJETKOVÉ ZAJIŠTĚNÍ ÚVĚROVÉHO RIZIKA

1.1. Úvěrové dluhopisy

3. S investicemi do úvěrových dluhopisů vydaných úvěrovou institucí poskytující úvěr lze zacházet jako s hotovostním kolaterálem.

1.2. Rozvahové započtení

4. S úvěry a vklady u úvěrové instituce poskytující úvěr, jež jsou předmětem rozvahového započtení, se zachází jako s hotovostním kolaterálem.

1.3. Rámcové dohody o započtení týkající se repo obchodů anebo půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit anebo ostatních transakcí na kapitálovém trhu

1.3.1. Výpočet plně upravené hodnoty expozice

a) Použití komplexní metody finančního kolaterálu s využitím regulativních koeficientů volatility nebo vlastních odhadů koeficientu volatility

5. S výhradou bodů 12 až 21 se při výpočtu „plně upravené hodnoty expozice“ (E^*) u expozic v rámci uznané rámcové dohody o započtení týkající se repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit anebo ostatních transakcí na kapitálovém trhu použijí koeficienty volatility vypočtené za použití metody využívající regulativní koeficienty volatility nebo metody využívající vlastní odhady koeficientu volatility, jak je vysvětleno v bodech 30 až 61 ohledně komplexní metody finančního kolaterálu. Pro použití metody využívající vlastní odhady koeficientu volatility platí stejné podmínky a požadavky jako v případě komplexní metody finančního kolaterálu.
6. Čistá pozice u jednotlivých „druhů cenných papírů“ nebo komodit se vypočítá odečtením celkové hodnoty cenných papírů nebo komodit daného druhu vypůjčených, nakoupených nebo obdržených podle rámcové dohody o započtení od celkové hodnoty cenných papírů nebo komodit stejného druhu zapůjčených, prodaných nebo poskytnutých podle téže dohody.
7. Pro účely bodu 6 se „druhem cenných papírů“ rozumí cenné papíry vydané stejným subjektem, se stejným datem emise, stejnou splatností, stejnými podmínkami a stejnou dobou do realizace, jak je uvedeno v bodech 34 až 59.
8. Čistá pozice v jednotlivých měnách s výjimkou měny, v níž probíhá vypořádání rámcové dohody o započtení, se vypočítá odečtením celkové hodnoty cenných papírů denominovaných v dané měně vypůjčených, nakoupených nebo obdržených podle rámcové dohody o započtení plus hodnoty hotovosti v této měně vypůjčené nebo obdržené podle této dohody od celkové hodnoty cenných papírů denominovaných v dané měně zapůjčených, prodaných nebo poskytnutých podle téže dohody plus hodnoty hotovosti v dané měně zapůjčené nebo převedené podle této dohody.
9. Koeficient volatility u určitého druhu cenných papírů nebo hotovostní pozice se použije pro absolutní hodnotu kladné nebo záporné čisté pozice cenných papírů daného druhu.
10. Koeficient volatility pro devizové riziko (f_x) se použije pro kladnou nebo zápornou čistou pozici v každé měně s výjimkou měny, v níž probíhá vypořádání rámcové dohody o započtení.
11. E^* se vypočítá podle následujícího vzorce:

$$E^* = \max \left\{ 0, \left[\left(\sum(E) - \sum(C) \right) + \sum(|\text{čistá pozice pro každý cenný papír}| \times H_{\text{sec}}) + \left(\sum|E_{fx}| \times H_{fx} \right) \right] \right\}$$

Pokud se hodnota rizikově vážených expozic počítá podle článků 78 až 83, pak E je hodnota expozice pro každou jednotlivou expozici v rámci dohody, která by se použila v případě, že by neexistovalo zajištění úvěrového rizika.

Pokud se hodnota rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát počítá podle článků 84 až 89, pak E je hodnota expozice pro každou jednotlivou expozici v rámci dohody, která by se použila v případě, že by neexistovalo zajištění úvěrového rizika.

C je hodnota vypůjčených, nakoupených nebo obdržených cenných papírů nebo komodit nebo vypůjčené či obdržené hotovosti v případě každé expozice.

$\sum(E)$ je součet všech E v rámci dané dohody.

$\sum(C)$ je součet všech C v rámci dané dohody.

E_{fx} je čistá pozice (kladná či záporná) v určité měně s výjimkou měny, v níž probíhá vypořádání rámcové dohody, vypočtená podle bodu 8.

H_{sec} je koeficient volatility v případě určitého druhu cenných papírů.

H_{fx} je koeficient volatility pro devizové riziko.

E^* je plně upravená hodnota expozice.

b) Použití metody interních modelů

12. Jako alternativu k metodě využívající regulativní koeficienty volatility nebo metodě využívající vlastní odhady koeficientu volatility pro výpočet plně upravené hodnoty expozice (E^*) vyplývající z použití uznané rámcové dohody o započtení týkající se repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit anebo ostatních transakcí na kapitálovém trhu, s výjimkou transakcí s deriváty, lze úvěrovým institucím povolit používání metody interních modelů, která zohledňuje vliv korelace mezi pozicemi v cenných papírech, které jsou předmětem dané rámcové dohody o započtení, i likviditu dotčených nástrojů. Interní modely použité v této metodě musí poskytovat odhady možné změny hodnoty nezajištěné expozice ($\Sigma E - \Sigma C$). Úvěrové instituce rovněž mohou, pokud to schválí příslušné orgány, použít své interní modely pro maržové obchody za předpokladu, že transakce jsou zajištěny v rámci dvoustranné rámcové dohody o započtení, která splňuje požadavky stanovené v příloze III části 7.
13. Úvěrová instituce může použít metodu interních modelů nezávisle na svém předchozím výběru mezi články 78 až 83 a články 84 až 89 pro výpočet hodnot rizikově vážené expozice. Pokud se však úvěrová instituce rozhodne používat metodu interních modelů, musí tak učinit u všech protistran a cenných papírů s výjimkou nevýznamných portfolií, v jejichž případě může použít metodu využívající regulativní koeficienty volatility nebo metodu využívající vlastní odhady koeficientu volatility, jak je uvedeno v bodech 5 až 11.
14. Metodu interních modelů mohou používat úvěrové instituce, které byly uznány pro účely interního modelu řízení rizika podle přílohy V směrnice 2006/49/ES.
15. Úvěrové instituce, u nichž orgány dohledu používání takového modelu podle směrnice 2006/49/ES neschválily, mohou podat příslušným orgánům žádost o uznání interního modelu měření rizika pro účely bodů 12 až 21.
16. Takové žádosti bude vyhověno pouze v případě, že příslušný orgán je přesvědčen o tom, že systém řízení rizik dané úvěrové instituce pro řízení rizik vyplývajících z transakcí podle rámcové dohody o započtení je koncepčně správný a správně používaný a že jsou splněny zejména tyto kvalitativní standardy:
 - a) interní model měření rizika používaný pro výpočet možné cenové volatility u transakcí je úzce propojen s každodenním procesem řízení rizika úvěrové instituce a slouží jako základ pro hlášení rizikových expozic vrcholovému vedení úvěrové instituce;
 - b) úvěrová instituce má útvar řízení rizika, který je nezávislý na obchodních útvech a podléhá přímo vrcholovému vedení instituce. Tento útvar musí být odpovědný za navrhování a zavádění systému řízení rizika dané úvěrové instituce. Denně vypracovává a analyzuje zprávy o výstupech modelu měření rizika a o vhodných opatřeních, která mají být přijata ve vztahu k limitům pozic;
 - c) tyto každodenní zprávy vypracované útvaru řízení rizika přezkoumávají osoby ve vedení, které mají dostatečné pravomoci, aby mohly prosadit omezení přijatých pozic a celkové rizikové expozice;
 - d) úvěrová instituce má v útvaru řízení rizika dostatek zaměstnanců se zkušenostmi v používání náročných modelů;
 - e) úvěrová instituce zavedla postupy, jimiž sleduje a zajišťuje dodržování zdokumentovaného souboru interních strategií a kontrolních mechanismů týkajících se celkové funkčnosti systému měření rizik;
 - f) modely používané úvěrovou institucí prokazatelně vykazují dostatečnou přesnost v měření rizik potvrzenou zpětným testováním výstupů s využitím alespoň jednoletých dat;

- g) úvěrová instituce často provádí přísný program stresového testování, jehož výsledky jsou vrcholovým vedením instituce přezkoumávány a zpětně se promítají do jím stanovovaných strategií a limitů;
 - h) úvěrová instituce musí jako součást svého pravidelného vnitřního auditu provádět nezávislý přezkum svého systému měření rizika. Tento přezkum se musí vztahovat jak na činnosti obchodních útvarů, tak i na činnosti nezávislého útvaru řízení rizika;
 - i) nejméně jednou ročně musí úvěrová instituce provést přezkum svého systému řízení rizika a
 - j) interní model bude vyhovovat požadavkům stanoveným v příloze III části 6 bodech 40 až 42.
17. Výpočet možné změny v hodnotě musí splňovat následující minimální standardy:
- a) možná změna v hodnotě musí být počítána alespoň jednou denně;
 - b) jednostranný interval spolehlivosti 99 %;
 - c) doba do realizace v délce 5 dnů, nebo 10 dnů v případě jiných transakcí než repo obchodů s cennými papíry nebo půjček či výpůjček cenných papírů;
 - d) skutečné období sledování nejméně jeden rok, kromě případů, kdy je kratší období sledování ospravedlněno významným vzrůstem cenové volatility; a
 - e) čtvrtletní aktualizace datových souborů.
18. Příslušné orgány musí požadovat, aby interní model měření rizika zachycoval dostatečný počet rizikových faktorů, a tudíž všechna významná cenová rizika.
19. Příslušné orgány mohou úvěrovým institucím povolit, aby používaly empirické korelace v rámci jednotlivých kategorií rizika a mezi nimi, jestliže jsou přesvědčeny, že systém používaný úvěrovou institucí pro měření korelací je správný a řádně používán.
20. Plně upravená hodnota expozice (E^*) u úvěrových institucí, které používají metodu interních modelů, se vypočítá podle následujícího vzorce:

$$E^* = \max\left\{0, \left[(\Sigma E - \Sigma C) + (\text{výstup interního modelu})\right]\right\}$$

Pokud se hodnota rizikově vážených expozic počítá podle článků 78 až 83, pak E je hodnota expozice pro každou jednotlivou expozici v rámci dohody v případě, že by neexistovalo zajištění úvěrového rizika.

Pokud se hodnota rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát počítá podle článků 84 až 89, pak E je hodnota expozice pro každou jednotlivou expozici v rámci dohody v případě, že by neexistovalo zajištění úvěrového rizika.

C je hodnota vypůjčených, nakoupených nebo obdržených cenných papírů nebo vypůjčené či obdržené hotovosti v případě každé expozice.

$\Sigma(E)$ je součet všech E v rámci dané dohody.

$\Sigma(C)$ je součet všech C v rámci dané dohody.

21. Při výpočtu hodnot rizikově vážené expozice za použití interních modelů musí úvěrové instituce použít výstup modelu z předchozího obchodního dne.

1.3.2. Výpočet hodnoty rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát u repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit anebo ostatních transakcí na kapitálovém trhu podle rámcových dohod o započtení

Standardizovaný přístup

22. Pro účely článku 80 se rozumí hodnotou expozice vůči protistraně vyplývající z transakcí podle rámcové dohody o započtení hodnota E^* vypočítaná podle bodů 5 až 21.

Přístup založený na interním ratingu (IRB)

23. Pro účely přílohy VII se rozumí hodnotou expozice vůči protistraně vyplývající z transakcí podle rámcové dohody o započtení hodnota E^* vypočítaná podle bodů 5 až 21.

1.4. Finanční kolaterál

1.4.1. Jednoduchá metoda finančního kolaterálu

24. Jednoduchou metodu finančního kolaterálu lze použít pouze v případech, kdy se hodnota rizikově vážené expozice počítá podle článků 78 až 83. Úvěrová instituce nemůže použít zároveň jednoduchou metodu finančního kolaterálu i komplexní metodu finančního kolaterálu.

Ocenění

25. Podle této metody je hodnota uznaného finančního kolaterálu rovna jeho tržní hodnotě určené v souladu s částí 2 bodem 6.

Výpočet hodnoty rizikově vážených expozic

26. Riziková váha, která by byla přidělena v souladu s články 78 až 83, kdyby měl věřitel přímou expozici vůči nástroji použitému jako kolaterál, se přidělí těm částem pohledávek, které jsou zajištěny tržní hodnotou uznaného kolaterálu. Riziková váha ze zajištěné části musí být přinejmenším 20 %, není-li v bodech 27 až 29 uvedeno jinak. Zbývající části expozice se přidělí riziková váha, která by byla přidělena nezajištěné expozici vůči dané protistraně podle článků 78 až 83.

Repo obchody a půjčky či výpůjčky cenných papírů

27. Zajištěné části expozice vyplývající z transakcí, které splňují kritéria uvedená v bodech 58 a 59, se přidělí riziková váha 0 %. Pokud protistrana takové transakce není hlavním účastníkem trhu, přidělí se riziková váha 10 %.

Mimoburzovní derivátové transakce denně oceňované podle tržní hodnoty

28. V případě derivátových nástrojů uvedených v příloze IV, které jsou denně oceňovány podle tržní hodnoty, jsou zajištěny hotovostí nebo nástroji podobnými hotovosti a neexistuje u nich nesoulad měn, se do výše jejich zajištění hodnotám expozice určené podle přílohy III přidělí riziková váha 0 %. Hodnotám expozic uvedených transakcí zajištěných dluhovými cennými papíry vydanými centrálními vládami nebo centrálními bankami, kterým se podle článků 78 až 83 přiděluje riziková váha 0 %, se do výše jejich zajištění přidělí riziková váha 10 %.

Pro účely tohoto bodu „dluhové cenné papíry vydané centrálními vládami nebo centrálními bankami“ zahrnují:

- a) dluhové cenné papíry vydané regionální nebo místní správou, pokud se s expozicemi vůči této správě v souladu s články 78 až 83 zachází jako s expozicemi vůči centrální vládě, na jejímž území sídlí;
- b) dluhové cenné papíry vydané mezinárodními rozvojovými bankami, kterým je přidělena riziková váha 0 % podle článku 78 až 83; a
- c) dluhové cenné papíry vydané mezinárodními organizacemi, kterým je přidělena riziková váha 0 % podle článku 78 až 83.

Jiné transakce

29. Pokud jsou expozice i kolaterál denominovány ve stejné měně a zároveň je splněna jedna z následujících podmínek, lze přidělit rizikovou váhu 0 %:

- a) kolaterál je ve formě hotovosti nebo nástroje podobného hotovosti;

- b) kolaterál je ve formě dluhových cenných papírů vydaných centrálními vládami nebo centrálními bankami, jimž by se podle článků 78 až 83 přidělila riziková váha 0 %, a jeho tržní hodnota byla snížena o 20 %.

Pro účely tohoto bodu „dluhové cenné papíry vydané centrálními vládami nebo centrálními bankami“ zahrnují dluhové cenné papíry uvedené v bodě 28.

1.4.2. Komplexní metoda finančního kolaterálu

30. Při oceňování finančního kolaterálu pro účely komplexní metody finančního kolaterálu je třeba na tržní hodnotu tohoto kolaterálu použít „koeficienty volatility“, jak je uvedeno v bodech 34 až 59 níže, aby byla zohledněna cenová volatilita.
31. Při dodržení zacházení uvedeného v bodě 32 a týkajícího se případů nesouladu měn u mimoburzovních derivátových transakcí, kdy kolaterál je denominován v jiné měně než podkladová expozice, je třeba ke koeficientu volatility pro daný kolaterál podle bodů 34 až 59 přidat koeficient, který odráží volatilitu měny.
32. V případě mimoburzovních derivátových transakcí podle dohod o započtení uznaných příslušnými orgány v souladu s přílohou III, se koeficient volatility odrážející volatilitu měn použije, pokud existuje nesoulad mezi měnou kolaterálu a měnou vypořádání. I v případech, kdy je transakce podle dohody o započtení prováděna v několika různých měnách, se použije pouze jeden koeficient volatility.

a) Výpočet upravených hodnot

33. V případě všech transakcí s výjimkou transakcí podle uznaných rámcových dohod o započtení, na něž se použijí ustanovení bodů 5 až 23, se hodnota kolaterálu, kterou je třeba zohlednit, upravená o volatilitu vypočte následujícím způsobem:

$$C_{VA} = C \times (1 - H_C - H_{FX})$$

Hodnota expozice, kterou je třeba zohlednit, upravená o volatilitu se vypočte následujícím způsobem:

$$E_{VA} = E \times (1 + H_E), \text{ a v případě mimoburzovních derivátových transakcí } E_{VA} = E.$$

Plně upravená hodnota expozice zohledňující volatilitu i účinky kolaterálu na snižování rizika se vypočte následujícím způsobem:

$$E^* = \max \{0, [E_{VA} - C_{VAM}]\}$$

kde:

E je hodnota expozice tak, jak by byla určena podle článků 78 až 83 nebo článků 84 až 89, kdyby expozice nebyla zajištěna. Pro úvěrové instituce počítající hodnoty rizikově vážené expozice podle článků 78 až 83 musí za tímto účelem hodnota expozice u podrozvahových položek uvedených v příloze II místo procent uvedených v čl. 78 odst. 1 tvořit 100 % jejich hodnoty, pro úvěrové instituce počítající hodnoty rizikově vážené expozice podle článků 84 až 89 musí být hodnota expozice u položek uvedených v příloze VII části 3 bodech 9 až 11 vypočítána za použití konverzního faktoru 100 % namísto konverzních faktorů či procent uvedených v těchto bodech.

E_{VA} je hodnota expozice upravená o volatilitu.

C_{VA} je hodnota kolaterálu upravená o volatilitu.

C_{VAM} je C_{VA} dále upravená o jakýkoliv nesoulad splatností podle ustanovení části 4.

H_E je koeficient volatility pro danou expozici (E), vypočtený podle bodů 34 až 59.

H_C je koeficient volatility pro daný kolaterál, vypočtený podle bodů 34 až 59.

H_{FX} je koeficient volatility pro nesoulad měn, vypočtený podle bodů 34 až 59.

E^* je plně upravená hodnota expozice zohledňující volatilitu a účinky kolaterálu na snižování rizika.

b) Výpočet koeficientů volatility, které mají být použity

34. Koeficienty volatility lze vypočítat dvěma způsoby: komplexní metodou finančního kolaterálu s využitím regulativních koeficientů volatility nebo s využitím vlastních odhadů koeficientu volatility.
35. Úvěrová instituce se může rozhodnout, zda použije metodu využívající regulativní koeficienty volatility nebo metodu využívající vlastní odhady koeficientu volatility, nezávisle na tom, zda se rozhodla počítat hodnotu rizikově vážených expozic podle článků 78 až 83 nebo 84 až 89. Pokud se však úvěrové instituce rozhodnou použít metodu využívající vlastní odhady koeficientu volatility, musí ji použít na všechny druhy nástrojů s výjimkou nevýznamných portfolií, v jejichž případě mohou použít metodu využívající regulativní koeficienty volatility.

Pokud se kolaterál skládá z několika uznaných položek, pak koeficient volatility bude $H = \sum_i a_i H_i$, kde a_i je poměr položky ke kolaterálu jako celku a H_i je koeficient volatility pro tuto položku.

i) Regulativní koeficienty volatility

36. Koeficienty volatility, které se použijí podle metody využívající regulativní koeficienty volatility (za předpokladu každodenního přeceňování), jsou uvedeny v tabulkách č. 1 až 4.

KOEFICIENTY VOLATILITY

Tabulka č. 1

Stupeň úvěrové kvality, s nímž je externí rating daného dluhového cenného papíru spojen	Zbytková splatnost	Koeficienty volatility pro dluhové cenné papíry vydané subjekty popsány v části 1 bodě 7 písm. b)			Koeficienty volatility pro dluhové cenné papíry vydané subjekty popsány v části 1 bodě 7 písm. c) a d)		
		20denní doba do realizace (%)	10denní doba do realizace (%)	5denní doba do realizace (%)	20denní doba do realizace (%)	10denní doba do realizace (%)	5denní doba do realizace (%)
1	≤ 1 rok	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707
	>1 ≤ 5 let	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828
	> 5 let	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657
2-3	≤ 1 rok	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414
	>1 ≤ 5 let	4,243	3	2,121	8,485	6	4,243

Stupeň úvěrové kvality, s nímž je externí rating daného dluhového cenného papíru spojen	Zbytková splatnost	Koeficienty volatility pro dluhové cenné papíry vydané subjekty popsány v části 1 bodě 7 písm. b)			Koeficienty volatility pro dluhové cenné papíry vydané subjekty popsány v části 1 bodě 7 písm. c) a d)		
		20denní doba do realizace (%)	10denní doba do realizace (%)	5denní doba do realizace (%)	20denní doba do realizace (%)	10denní doba do realizace (%)	5denní doba do realizace (%)
	> 5 let	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485
4	≤ 1 rok	21,213	15	10,607	neuve-deno	neuve-deno	neuve-deno
	>1 ≤ 5 let	21,213	15	10,607	neuve-deno	neuve-deno	neuve-deno
	> 5 let	21,213	15	10,607	neuve-deno	neuve-deno	neuve-deno

Tabulka č. 2

Stupeň úvěrové kvality, s nímž je externí rating krátkodobého dluhového cenného papíru spojen	Koeficienty volatility pro dluhové cenné papíry vydané subjekty popsány v části 1 bodě 7 písm. b) s krátkodobými externími ratingy			Koeficienty volatility pro dluhové cenné papíry vydané subjekty popsány v části 1 bodě 7 písm. c) a d) s krátkodobými externími ratingy		
	20denní doba do realizace (%)	10denní doba do realizace (%)	5denní doba do realizace (%)	20denní doba do realizace (%)	10denní doba do realizace (%)	5denní doba do realizace (%)
1	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707
2-3	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414

Tabulka č. 3

Jiné druhy kolaterálu nebo expozic			
	20denní doba do realizace (%)	10denní doba do realizace (%)	5denní doba do realizace (%)
Akcie a konvertibilní dluhopisy zahrnuté do hlavního indexu	21,213	15	10,607
Ostatní akcie nebo konvertibilní dluhopisy kótované na uznané burze	35,355	25	17,678
Hotovost	0	0	0
Zlato	21,213	15	10,607

Tabulka č. 4

Koeficient volatility v případě nesouladu měn		
20denní doba do realizace (%)	10denní doba do realizace (%)	5denní doba do realizace (%)
11,314	8	5,657

37. V případě zajištěných úvěrových transakcí je doba do realizace 20 obchodních dnů. V případě repo obchodů (pokud se netýkají převodu komodit nebo garantovaných nároků na komodity) a půjček či výpůjček cenných papírů je doba do realizace 5 obchodních dnů. V případě ostatních transakcí na kapitálovém trhu je doba do realizace 10 obchodních dnů.
38. V tabulkách č. 1 až 4 a bodech 39 až 41 se stupněm úvěrové kvality, ke kterému je externí rating dluhového cenného papíru přiřazen, rozumí stupeň úvěrové kvality, k němuž je rating přiřazen podle příslušných orgánů v souladu s články 78 až 83. Pro účely tohoto bodu platí také část 1 bod 10.
39. V případě neuznaných cenných papírů nebo komodit vypůjčených nebo prodaných v rámci repo obchodů nebo půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit je koeficient volatility stejný jako v případě akcií kótovaných na uznané burze nezahrnutých do hlavního indexu.
40. V případě uznaných podílů v podnicích kolektivního investování se koeficientem volatility rozumí koeficienty volatility váženého průměru, které by se použily s ohledem na dobu do realizace transakce uvedenou v bodě 37 na aktiva, do nichž fond investoval. Pokud úvěrová instituce aktiva, do nichž fond investoval, nezná, je koeficientem volatility nejvyšší koeficient volatility, jenž by byl použit na kterékoliv z aktiv, do kterých má daný fond právo investovat.
41. V případě dluhových cenných papírů bez ratingu vydaných institucemi a splňujících kritéria uznatelnosti uvedená v části 1 bodě 8 jsou koeficienty volatility stejné jako v případě cenných papírů vydaných institucemi nebo podniky s externím ratingem přiřazeným ke stupňům úvěrové kvality 2 nebo 3.

ii) Vlastní odhady koeficientů volatility

42. Příslušné orgány mohou úvěrovým institucím, které splňují požadavky uvedené v bodech 47 až 56, povolit používání vlastních odhadů volatility pro výpočet koeficientů volatility, které se použijí na kolaterál a expozice.
43. Pokud mají dluhové cenné papíry externí rating od uznané ratingové agentury na úrovni investičního stupně nebo lepší, mohou příslušné orgány úvěrovým institucím povolit, aby počítaly odhad volatility pro každou kategorii cenného papíru.
44. Při určování příslušných kategorií musí úvěrové instituce zohlednit druh emitenta cenného papíru, externí rating cenných papírů, jejich zbytkovou splatnost a jejich modifikovanou dobu trvání. Odhady volatility musí být reprezentativní pro cenné papíry zahrnuté úvěrovou institucí do dané kategorie.
45. V případě dluhových cenných papírů, které mají externí rating od uznané ratingové agentury horší než investiční stupeň, a v případě ostatního uznatelného kolaterálu se musí koeficienty volatility počítat pro každou jednotlivou položku.
46. Úvěrové instituce, které používají metodu využívající vlastní odhady koeficientu volatility, nesmí při odhadování volatility kolaterálu nebo nesouladu cizích měn zohledňovat jakékoliv korelace mezi nezajištěnou expozicí, kolaterálem anebo směnnými kurzy.

Kvantitativní kritéria

47. Při výpočtu koeficientů volatility se použije jednostranný interval spolehlivosti 99 %.

48. V případě zajištěných úvěrových transakcí je doba do realizace 20 obchodních dnů; v případě repo obchodů (pokud se netýkají převodu komodit nebo garantovaných nároků na komodity) a půjček či výpůjček cenných papírů je doba do realizace 5 obchodních dnů a v případě ostatních transakcí na kapitálovém trhu je tato doba 10 obchodních dnů.
49. Pokud je doba do realizace kratší či delší než doba do realizace stanovená pro daný druh transakce v bodě 48, mohou úvěrové instituce upravit hodnotu koeficientu volatility pomocí vzorce druhé odmocniny času:

$$H_M = H_N \sqrt{T_M/T_N}$$

kde T_M je příslušná doba do realizace

H_M je koeficient volatility pro T_M a

H_N je koeficient volatility odvozený z doby do realizace T_N .

50. Úvěrové instituce musí zohlednit nelikvidnost méně kvalitních aktiv. V případech, kdy existují pochybnosti ohledně likvidnosti kolaterálu, musí být doba do realizace prodloužena. Úvěrové instituce také musí určit případy, kdy by mohlo na základě historických dat dojít k podcenění možné volatility, např. u měny v režimu pevných měnových kurzů. Tyto případy se musí řešit pomocí stresového scénáře.
51. Historické časové řady (období vzorku) pro výpočet koeficientů volatility musí být přinejmenším jeden rok. V případě úvěrových institucí, které používají systém vážení nebo jiné metody pro historické časové řady, musí být skutečné období sledování alespoň jeden rok (to znamená, že vážená průměrná délka trvání jednotlivých období sledování nesmí být méně než 6 měsíců). Příslušné orgány mohou také po úvěrové instituci požadovat, aby koeficienty volatility počítala za pomoci kratšího období sledování, pokud je k tomu podle názoru příslušných orgánů důvod vzhledem k výraznému růstu cenové volatility.
52. Úvěrové instituce musí své datové soubory aktualizovat nejméně jednou za tři měsíce a musí je také přehodnotit, kdykoliv se tržní ceny výrazně změní. Z toho vyplývá, že koeficienty volatility se musí počítat nejméně jednou za tři měsíce.

Kvalitativní kritéria

53. Odhady volatility musí být používány při každodenním procesu řízení rizik úvěrové instituce, včetně zohlednění v interních limitech na expozice.
54. Pokud je doba do realizace používaná úvěrovou institucí v každodenním procesu řízení rizik delší než doba stanovená pro daný druh transakce v této části, zvýší se koeficienty volatility dané úvěrové instituce pomocí vzorce druhé odmocniny času stanoveného v bodě 49.
55. Úvěrová instituce musí mít zavedené postupy, kterými sleduje a zajišťuje dodržování zdokumentovaných strategií a kontrolních mechanismů týkajících se provozu systému pro odhadování koeficientů volatility a začleňování těchto odhadů do svého procesu řízení rizik.
56. V rámci procesu vnitřního auditu úvěrové instituce musí být pravidelně prováděn nezávislý přezkum jejího systému odhadování koeficientů volatility. Nejméně jednou ročně musí proběhnout přezkum celkového systému pro odhadování koeficientů volatility a pro začleňování těchto odhadů do procesu řízení rizik úvěrové instituce, zejména je třeba se zaměřit na:
- začleňování odhadnutých koeficientů volatility do každodenního řízení rizik;
 - validaci jakýchkoliv zásadních změn v procesu odhadování koeficientů volatility;
 - ověření konzistentnosti, včasnosti a spolehlivosti zdrojů dat používaných při provozu systému na odhadování koeficientů volatility, a to včetně nezávislosti těchto zdrojů dat; a
 - přesnost a vhodnost předpokladů používaných při stanovení koeficientů volatility.

iii) Zvyšování koeficientů volatility

57. Koeficienty volatility uvedené v bodech 36 až 41 se použijí v případě každodenního přeceňování. Stejně tak v případě, že úvěrová instituce používá vlastní odhady koeficientů volatility v souladu s body 42 až 56, musí je v prvé řadě počítat na základě každodenního přeceňování. Pokud dochází k přeceňování méně často než jednou denně, použijí se vyšší koeficienty volatility. Vypočítají se zvýšením koeficientů volatility stanovených pro každodenní přeceňování za použití následujícího vzorce druhé odmocniny času:

$$H = H_M \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

kde:

H je koeficient volatility, který má být použit

H_M je koeficient volatility v případě každodenního přeceňování

N_R je skutečný počet obchodních dnů mezi přeceněními

T_M je doba do realizace u daného druhu transakce.

iv) Podmínky pro použití koeficientu volatility 0 %

58. V případě repo obchodů a půjček či výpůjček cenných papírů, kdy úvěrová instituce používá metodu využívající regulativní koeficienty volatility nebo metodu využívající vlastní odhady koeficientu volatility a jsou splněny podmínky stanovené v písmenech a) až h), mohou úvěrové instituce místo koeficientů volatility vypočítaných podle bodů 34 až 57 použít koeficient volatility 0 %. Tuto možnost nemohou využít úvěrové instituce, které používají metodu interních modelů podle bodů 12 až 21.

- a) Jak expozice, tak kolaterál jsou ve formě hotovosti nebo dlužných cenných papírů vydaných centrálními vládami nebo centrálními bankami ve smyslu znění části 1 bodu 7 písm. b) a mají nárok na rizikovou váhu 0 % podle článků 78 až 83;
- b) jak expozice, tak kolaterál jsou denominovány ve stejné měně;
- c) splatnost dané transakce není delší než jeden den, nebo se expozice i kolaterál denně přeceňují na tržní ceny či podléhají každodennímu dozajištění;
- d) má se za to, že doba mezi posledním oceněním v tržních cenách předtím, než protistrana neprovedla dozajištění, a realizací kolaterálu nesmí být víc než čtyři obchodní dny;
- e) transakce je vypořádána prostřednictvím vypořádacího systému, který se pro tento druh transakce osvědčil;
- f) dohoda je založena na dokumentech, které jsou standardní tržní dokumentací pro repo obchody nebo půjčky či výpůjčky cenných papírů v případě daných cenných papírů;
- g) transakce se řídí dokumentací stanovující, že pokud protistrana nesplní povinnost dodat hotovost či cenné papíry nebo marži, či u ní jinak dojde k selhání, je transakce okamžitě splatná; a
- h) příslušné orgány považují protistranu za „hlavního účastníka trhu“. Mezi hlavní účastníky trhu patří následující subjekty:
 - subjekty zmíněné v části 1 bodě 7 písm. b), vůči kterým je expozici přidělena podle článků 78 až 83 riziková váha 0 %,
 - instituce,

- ostatní finanční společnosti (včetně pojišťoven), vůči kterým je expozici přidělena podle článků 78 až 83 riziková váha 20 % nebo které, jedná-li se o úvěrové instituce, které postupují při výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát podle článků 83 až 89, nemají externí rating vypracovaný uznanou ratingovou agenturou a podle interního ratingu je jejich pravděpodobnost selhání stejná jako u externích ratingů vypracovaných ratingovými agenturami, jímž byl příslušnými orgány přiřazen stupeň úvěrové kvality 2 nebo lepší podle pravidel pro stanovení rizikových vah expozic vůči podnikům podle článků 78 až 83,
 - regulované podniky kolektivního investování, které musí splňovat kapitálové požadavky nebo omezení ohledně výše zadlužení,
 - regulované penzijní fondy a
 - uznané clearingové organizace.
59. Pokud příslušný orgán povolí zacházení uvedené v bodě 58 v případě repo obchodů nebo půjček či výpůjček cenných papírů týkajících se cenných papírů vydaných jeho vládou, pak se ostatní příslušné orgány mohou rozhodnout, že úvěrovým institucím, které patří do jejich pravomocí, povolí použít na stejné transakce tentýž přístup.
- c) Výpočet hodnoty rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát

Standardizovaný přístup

60. Pro účely článku 80 se rozumí hodnotou expozice hodnota E^* vypočítaná podle bodu 33. V případě podrozvahových položek uvedených v příloze II se E^* považuje za hodnotu, na níž se použije procentuální podíl uvedený v čl. 78 odst. 1, čímž se docílí hodnoty expozice.

Přístup založený na interním ratingu (IRB)

61. Pro účely přílohy VII se LGD rozumí LGD^* (skutečná LGD) vypočítaná podle tohoto bodu.

$$LGD^* = LGD \times (E^*/E)$$

kde:

LGD je LGD, která by se použila na expozici podle článků 84 až 89, pokud by tato expozice nebyla zajištěná

E je hodnota expozice podle bodu 33.

E^* se rovná hodnotě vypočítané podle bodu 33.

1.5. Další uznatelný kolaterál pro účely článků 84 až 89

1.5.1. Ocenění

a) Kolaterál ve formě nemovitosti

62. Nemovitost musí být oceněna nezávislým znalcem na tržní hodnotu nebo nižší hodnotu. V členských státech, které právními předpisy stanovily přísná kritéria pro určení hypotekární hodnoty, může být místo toho nemovitost oceněna nezávislým znalcem na hypotekární hodnotu nebo nižší hodnotu.
63. „Tržní hodnotou“ se rozumí odhadovaná částka, za kterou by mohla být nemovitost v den ocenění převedena po řádném uvedení na trh mezi dobrovolným kupujícím a dobrovolným prodávajícím v nezávislém vztahu, přičemž obě strany jednají vědomě, obezřetně a bez donucení. Tržní hodnota musí být doložena průhledným a jasným způsobem.
64. „Hypotekární hodnotou“ se rozumí hodnota nemovitosti stanovená obezřetným hodnocením budoucí prodejnosti nemovitosti s ohledem na její trvalé a dlouhodobé vlastnosti, běžné a místní podmínky trhu, stávající využití a jiná možná vhodná využití. Při stanovení hypotekární hodnoty nelze brát v úvahu spekulativní prvky. Hypotekární hodnota musí být doložena průhledným a jasným způsobem.

65. Hodnota kolaterálu se rovná tržní hodnotě nebo hypotekární hodnotě příslušným způsobem snížené tak, aby odražela výsledky sledování požadovaného v části 2 bodě 8 a aby byly zohledněny veškeré předcházející nároky na danou nemovitost.
- b) Pohledávky
66. Hodnota pohledávek se rovná výši pohledávky.
- c) Ostatní hmotný kolaterál
67. Majetek musí být oceněn tržní hodnotou – což je odhadovaná částka, za kterou by majetek byl v den ocenění převedena mezi dobrovolným kupujícím a dobrovolným prodávajícím v nezávislém vztahu.

1.5.2. Výpočet hodnoty rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát

- a) Obecné zacházení
68. Pro účely přílohy VII se LGD rozumí LGD* (skutečná LGD) vypočítaná podle bodů 69 až 72.
69. Pokud je poměr mezi hodnotou kolaterálu (C) a hodnotou expozice (E) nižší než mezní úroveň C* (požadovaná minimální úroveň zajištění u dané expozice) uvedená v tabulce č. 5, pak se LGD* rovná hodnotě LGD stanovené v příloze VII pro nezajištěné expozice vůči protistraně.
70. Pokud je poměr mezi hodnotou kolaterálu a hodnotou expozice vyšší než druhá, vyšší mezní úroveň C** (tj. úroveň zajištění požadovaná pro plné zohlednění v LGD) uvedená v tabulce č. 5, pak se LGD* rovná hodnotě předepsané v tabulce č. 5.
71. Pokud není v případě expozice jako celku dosaženo požadované úrovně zajištění C**, považuje se daná expozice za dvě expozice – část, u níž bylo požadované úrovně zajištění C** dosaženo, a zbývající část.
72. Tabulka č. 5 uvádí příslušné hodnoty LGD* a požadovanou úroveň zajištění pro zajištěné části expozic:

Tabulka č. 5

Minimální hodnoty LGD v případě zajištěné části expozic

	LGD* pro přednostní rozvahové expozice nebo podrozvahové položky	LGD* pro podřízené rozvahové expozice nebo podrozvahové položky	Požadovaná minimální úroveň zajištění expozice (C*)	Požadovaná minimální úroveň zajištění expozice (C'')
Pohledávky	35 %	65 %	0 %	125 %
Obytné nemovitosti/obchodní nemovitosti	35 %	65 %	30 %	140 %
Ostatní kolaterál	40 %	70 %	30 %	140 %

Odchylně od výše uvedeného a pokud jsou dodrženy úrovně zajištění uvedené v tabulce č. 5, mohou příslušné orgány až do 31. prosince 2012:

- a) povolit úvěrovým institucím, aby přednostním expozicím ve formě leasingu obchodních nemovitostí přidělily hodnotu LGD 30 %;

- b) povolit úvěrovým institucím, aby přednostním expozicím ve formě leasingu zařízení přidělily hodnotu LGD 35 %, a
- c) povolit úvěrovým institucím, aby přednostním expozicím zajištěným obytnou nebo obchodní nemovitostí přidělily hodnotu LGD 30 %.

Po uplynutí výše uvedeného období musí být tato výjimka přehodnocena.

- b) Alternativní zacházení s kolaterálem ve formě nemovitosti

73. Pokud jsou splněny požadavky uvedené v tomto bodě a v bodě 74, mohou příslušné orgány členského státu jako alternativu k zacházení zmíněnému v bodech 68 až 72 povolit úvěrovým institucím, aby té části expozice, která je plně zajištěna obytnou nemovitostí nebo obchodní nemovitostí nacházející se na území daného členského státu, přidělily rizikovou váhu 50 %, pokud mají důkaz o tom, že se jedná o rozvinuté a zavedené trhy a že ztrátovost úvěrů zajištěných obytnými nemovitostmi nebo obchodními nemovitostmi nepřesahuje následující limity:

- a) ztráty z úvěrů zajištěných obytnými nebo obchodními nemovitostmi 50 % tržní hodnoty (nebo případně 60 % hypotekární hodnoty, pokud je tato hodnota stanovena a je nižší) v kterémkoliv roce nepřekračují 0,3 % nesplacených úvěrů zajištěných tímto druhem nemovitosti v každém daném roce; a
- b) celkové ztráty z úvěrů zajištěných obytnou nemovitostí nebo obchodní nemovitostí nepřesahují v kterémkoliv roce 0,5 % nesplacených úvěrů zajištěných tímto druhem nemovitosti.

74. Pokud některá z podmínek uvedených v bodě 73 není v daném roce splněna, nelze tento postup použít, dokud nejsou tyto podmínky opět splněny v následujícím roce.

75. Příslušné orgány, které zacházení podle bodu 73 nepovolují, mohou úvěrovým institucím povolit, aby přidělily rizikové váhy povolené podle tohoto zacházení pro expozice zajištěné obytnou nemovitostí nebo obchodní nemovitostí nacházející se na území těch členských států, jejichž příslušné orgány toto zacházení povolují za stejných podmínek, jaké platí v daném členském státě.

1.6. Výpočet hodnoty rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát v případě smíšených seskupení kolaterálu

76. Pokud se hodnota rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát počítá podle článků 84 až 89 a expozice je zajištěna finančním kolaterálem i jiným uznatelným kolaterálem, pak se LGD pro účely přílohy VII rozumí LGD* (skutečná LGD) vypočítaná následujícím způsobem.

77. Úvěrová instituce musí rozdělit hodnotu expozice upravenou o volatilitu (tj. hodnotu po použití koeficientu volatility, jak je stanoveno v bodě 33) na části, z nichž každá je kryta jen jedním druhem kolaterálu. To znamená, že úvěrová instituce musí expozici odpovídajícím způsobem rozdělit na část pokrytou uznatelným finančním kolaterálem, část pokrytou pohledávkami, části pokryté kolaterálem ve formě obchodní nemovitosti anebo obytné nemovitosti, část pokrytou ostatním uznatelným kolaterálem a případnou nezajištěnou část.

78. LGD* pro každou část expozice se vypočítá zvlášť v souladu s příslušnými ustanoveními této přílohy.

1.7. Ostatní majetkové zajištění úvěrového rizika

1.7.1. Vklady u třetích stran, které jsou institucí

79. Pokud jsou splněny podmínky uvedené v části 2 bodě 12, lze se zajištěním úvěrového rizika ve smyslu části 1 bodu 23 zacházet jako se zárukou třetí strany.

1.7.2. Životní pojistky zastavené ve prospěch úvěrové instituce poskytující úvěr

80. Pokud jsou splněny podmínky uvedené v části 2 bodě 13, lze se zajištěním úvěrového rizika ve smyslu části 1 bodu 24 zacházet jako se zárukou společnosti poskytující životní pojištění. Hodnota uznaného zajištění úvěrového rizika je částka odbytného dané životní pojistky.

1.7.3. Nástroje vydané třetí stranou, která je institucí, s povinností odkupu na požádání

81. S nástroji uznatelnými ve smyslu části 1 bodu 25 lze zacházet jako se zárukou emitující instituce.
82. Hodnota uznaného zajištění úvěrového rizika je tato:
- a) pokud bude nástroj odkoupen za jmenovitou hodnotu, pak se hodnota zajištění rovná této jmenovité hodnotě;
 - b) pokud bude nástroj odkoupen za tržní cenu, pak se hodnota zajištění rovná hodnotě nástroje oceněného stejným způsobem jako dluhové cenné papíry uvedené v části 1 bodě 8.

2. ZAJIŠTĚNÍ ÚVĚROVÉHO RIZIKA TŘETÍ STRANOU

2.1. Ocenění

83. Hodnota zajištění úvěrového rizika třetí stranou (G) se rovná částce, kterou se poskytovatel zajištění zavázal zaplatit v případě, že dlužník bude v selhání nebo nezaplatí či dojde k jiným blíže specifikovaným úvěrovým událostem. V případě úvěrových derivátů, které jako úvěrovou událost nezahrnují restrukturalizaci podkladového závazku spojenou s prominutím nebo odložením splátek jistiny, úroků nebo poplatků a vedoucí k úvěrové ztrátě (tj. úprava ocenění nebo jiné podobné debetní položky ve výsledovce).
- a) pokud částka, kterou se poskytovatel zajištění zavázal zaplatit, není vyšší než hodnota expozice, sníží se hodnota zajištění úvěrového rizika vypočítaná podle první věty tohoto bodu o 40 %; a
 - b) pokud částka, kterou se poskytovatel zajištění zavázal zaplatit, je vyšší než hodnota expozice, nebude hodnota zajištění úvěrového rizika vyšší než 60 % hodnoty expozice.
84. V případě, že je zajištění úvěrového rizika třetí stranou denominováno v jiné měně než expozice (nesoulad měn), musí se hodnota zajištění úvěrového rizika snížit prostřednictvím koeficientu volatility H_{FX} následujícím způsobem:

$$G^* = G \times (1 - H_{FX})$$

kde:

G je jmenovitá částka zajištění úvěrového rizika

G* je hodnota G upravená pro devizové riziko

H_{FX} je koeficient volatility pro případný nesoulad měn mezi zajištěním úvěrového rizika a podkladovým závazkem.

Pokud nedojde k nesouladu měn, platí

$$G^* = G$$

85. Koeficienty volatility pro zohlednění jakéhokoliv nesouladu měn lze vypočítat na základě metody využívající regulativní koeficienty volatility nebo metody využívající vlastní odhady koeficientu volatility uvedené v bodech 34 až 57.

2.2. Výpočet hodnoty rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát

2.2.1. Částečné zajištění – rozdělení do tranší

86. Pokud úvěrová instituce převede část rizika vyplývajícího z některé expozice v jedné nebo více tranších, použijí se pravidla stanovená v člancích 94 až 101. Hranice důležitosti plateb (materiality thresholds on payments), pod jejichž úrovní nebude v případě ztráty provedena žádná platba, odpovídají nepřevedeným pozicím první ztráty a způsobují převod rizika v tranších.

2.2.2. Standardizovaný přístup

a) Plné zajištění

87. Pro účely článku 80 je g riziková váha, která má být přidělena expozici plně zajištěné třetí stranou (G_A), kde:

g je riziková váha expozic vůči poskytovateli zajištění, jak je uvedeno v člancích 78 až 83, a

G_A je hodnota G^* vypočítaná podle bodu 84 a dále upravená o jakýkoliv nesoulad splatností, jak je uvedeno v části 4.

b) Částečné zajištění – stejná úroveň

88. Pokud je zajištěná částka nižší než hodnota expozice a zajištěná i nezajištěná část jsou na stejné úrovni – tj. úvěrová instituce a poskytovatel zajištění nesou ztráty společně poměrným dílem – bude povoleno přiměřené snížení kapitálových požadavků. Pro účely článku 80 se hodnota rizikově vážených expozic vypočítá v souladu s následujícím vzorcem:

$$(E - G_A) \times r + G_A \times g$$

kde:

E je hodnota expozice

G_A je hodnota G^* vypočítaná podle bodu 84 a dále upravená pro nesoulad splatností, jak je uvedeno v části 4

r je riziková váha expozic vůči dlužníkovi, jak je uvedeno v člancích 78 až 83

g je riziková váha expozic vůči poskytovateli zajištění, jak je uvedeno v člancích 78 až 83.

c) Záruky vystavené státem

89. Příslušné orgány mohou zacházení podle přílohy VI části 1 bodů 4 a 5 rozšířit na expozice nebo části expozic zaručené centrální vládou nebo centrální bankou, pokud je záruka denominována v domácí měně dlužníka a expozice je ve stejné měně.

2.2.3. Přístup založený na interním ratingu (IRB)

Plné zajištění/Částečné zajištění – stejná úroveň

90. V případě zajištěné části expozice (stanovené na základě upravené hodnoty zajištění úvěrového rizika G_A) může být PD pro účely přílohy VII části 2 rovno hodnotě PD poskytovatele zajištění nebo hodnotě mezi PD dlužníka a PD ručitele, pokud se úplná substituce nezdá být oprávněná. V případě podřízených expozic a nepodřízeného zajištění třetí stranou lze pro účely přílohy VII části 2 použít LGD odhadnuté pro přednostní expozice.

91. V případě nezajištěné části expozice se jako PD použije PD dlužníka a jako LGD se použije LGD podkladové expozice.

92. G_A je hodnota G^* vypočítaná podle bodu 84 a dále upravená o nesoulad splatností, jak je uvedeno v části 4.

ČÁST 4

Nesoulad splatností

1. K nesouladu splatností pro účely výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic dochází, když je zbytková splatnost zajištění úvěrového rizika kratší než zbytková splatnost zajištěné expozice. Zajištění se zbytkovou splatností kratší než tři měsíce, jehož splatnost je kratší než splatnost podkladové expozice, nelze uznat.
2. Dojde-li k nesouladu splatností, nelze zajištění úvěrového rizika uznat, pokud:
 - a) je původní doba splatnosti zajištění kratší než 1 rok nebo
 - b) se jedná o krátkodobou expozici, o které příslušné orgány rozhodly, že podléhá jednodennímu limitu místo jednoletému limitu splatnosti (M) podle přílohy VII části 2 bodu 14.

1. DEFINICE SPLATNOSTI

3. Efektivní splatnost podkladové expozice je nejdelší možná doba zbývající do okamžiku, kdy má dlužník splnit své závazky, maximálně však 5 let. S výhradou bodu 4 se doba splatnosti zajištění úvěrového rizika rovná době zbývající do nejbližšího okamžiku, kdy může zajištění skončit či být ukončeno.
4. Pokud existuje možnost ukončení zajištění a její využití záleží na rozhodnutí prodejce zajištění, považuje se za splatnost zajištění doba zbývající do nejbližšího okamžiku, kdy lze tuto možnost využít. Pokud existuje možnost ukončení zajištění, jejíž využití záleží na rozhodnutí kupujícího zajištění, a podmínky dohody o vzniku zajištění obsahují pozitivní pobídku pro úvěrovou instituci, aby ukončila transakci před smluvní splatností, považuje se za splatnost zajištění doba zbývající do nejbližšího okamžiku, kdy lze tuto možnost využít; jinak se má za to, že tato možnost neovlivňuje splatnost zajištění.
5. Pokud není úvěrový derivát zajištěn proti vypovězení před uplynutím doby odkladu požadované pro případ selhání u daného podkladového závazku vzniklého v důsledku neschopnosti splatit závazek, doba splatnosti zajištění se zkrátí o tuto dobu odkladu.

2. OCEŇOVÁNÍ ZAJIŠTĚNÍ

2.1. Transakce s majetkovým zajištěním úvěrového rizika – jednoduchá metoda finančního kolaterálu

6. Dojde-li k nesouladu mezi splatností expozice a splatností zajištění, nelze kolaterál uznat.

2.2. Transakce s majetkovým zajištěním úvěrového rizika – komplexní metoda finančního kolaterálu

7. Splatnost zajištění úvěrového rizika a splatnost expozice se musí zohlednit v upravené hodnotě kolaterálu podle následujícího vzorce:

$$C_{VAM} = C_{VA} \times (t-t^*)/(T-t^*)$$

kde:

C_{VA} je hodnota zajištění upravená o volatilitu podle ustanovení části 3 bodu 33 nebo hodnota expozice, pokud je nižší

t je počet let zbývajících do data splatnosti zajištění úvěrového rizika vypočítané v souladu s body 3 až 5 nebo hodnota T , pokud je nižší

T je počet let zbývajících do data splatnosti expozice vypočítané v souladu s body 3 až 5 nebo 5 let, zbývá-li více než 5 let a

t^* je 0,25.

C_{VAM} se rovná hodnotě C_{VA} upravené o nesoulad splatností, který je třeba zahrnout do vzorce pro výpočet plně upravené hodnoty expozice (E^*) stanovené v části 3 bodě 33.

2.3. Transakce se zajištěním úvěrového rizika třetí stranou

8. Splatnost zajištění úvěrového rizika a splatnost expozice se musí zohlednit v upravené hodnotě zajištění úvěrového rizika podle následujícího vzorce:

$$G_A = G^* \times (t - t^*) / (T - t^*)$$

kde:

G^* je hodnota zajištění upravená o nesoulad měn

G_A se rovná hodnotě G^* upravené o nesoulad splatností

t je počet let zbývajících do data splatnosti zajištění úvěrového rizika vypočítané v souladu s body 3 až 5 nebo hodnota T, pokud je nižší

T je počet let zbývajících do data splatnosti expozice vypočítané v souladu s body 3 až 5, nebo 5 let, podle toho, která z těchto hodnot je nižší, a

t^* je 0,25.

G_A pak odpovídá hodnotě zajištění pro účely části 3 bodů 83 až 92.

ČÁST 5

Kombinace snižování úvěrového rizika ve standardizovaném přístupu

1. Pokud má úvěrová instituce, která vypočítává hodnotu rizikově vážených expozic podle článku 78 až 83, více než jednu formu snižování úvěrového rizika pro jednu expozici (např. má kolaterál i záruku částečně pokrývající expozici), musí expozici rozdělit na části zajištěné jednotlivými druhy nástrojů pro snižování úvěrového rizika (např. část zajištěnou kolaterálem a část zajištěnou zárukou) a hodnotu rizikově vážené expozice pro každou část musí vypočítat samostatně v souladu s ustanoveními článku 78 až 83 a této přílohy.
2. Pokud má zajištění úvěrového rizika poskytnuté jedním poskytovatelem zajištění různé doby splatnosti, použije se postup obdobný postupu popsanému v bodě 1.

ČÁST 6

Techniky snižování úvěrového rizika s využitím koše nástrojů

1. ÚVĚROVÉ DERIVÁTY PRVNÍHO SELHÁNÍ (FIRST-TO-DEFAULT CREDIT DERIVATIVES)

1. Pokud úvěrová instituce obdrží zajištění úvěrového rizika pro několik expozic s podmínkou, že první selhání kterékoliv z expozic je důvodem k plnění ze zajištění a že tato úvěrová událost ukončuje smlouvu, může úvěrová instituce pozměnit výpočet hodnoty rizikově vážené expozice a případné výše očekávané ztráty z expozice, která by v případě neexistence zajištění úvěrového rizika měla nejmenší hodnotu rizikově vážené expozice podle článků 78 až 83 nebo případně článků 84 až 89 v souladu s touto přílohou, ale pouze pokud je hodnota expozice nižší nebo stejná jako hodnota zajištění úvěrového rizika.

2. ÚVĚROVÉ DERIVÁTY N-TÉHO SELHÁNÍ (NTH-TO-DEFAULT CREDIT DERIVATIVES)

2. Pokud důvodem plnění ze zajištění úvěrového rizika je n-té selhání kterékoliv z expozic, může úvěrová instituce kupující dané zajištění toto zajištění uznat pro výpočet hodnoty rizikově vážených expozic a případné výše očekávaných ztrát, pouze pokud bylo zajištění poskytnuto také pro selhání 1 až (n-1) nebo pokud již selhání (n-1) nastalo. V takovém případě se bude postupovat podle metodiky stanovené v bodě 1 pro deriváty prvního selhání odpovídajícím způsobem upravené pro produkty n-tého selhání.
-

PŘÍLOHA IX

SEKURITIZACE

ČÁST 1

Definice pro účely přílohy IX

1. Pro účely této přílohy se

- „nadměrným rozpětím“ (excess spread) rozumí poplatky za správu a obhospodařování a ostatní poplatky a příjmy související se sekuritizovanými expozicemi očištěné o náklady a výdaje,
- „opce na zpětný odkup“ (clean-up call option) rozumí smluvní opce, která dává původci právo odkoupit zpět či splatit sekuritizační pozice předtím, než budou splaceny veškeré podkladové expozice, pokud zůstatek nesplacených expozic klesl pod předem stanovenou hodnotu,
- „likviditní facilitou“ rozumí sekuritizační pozice vyplývající ze smluvních ujednání o poskytnutí peněžních prostředků na překlenutí nesouladů v peněžních tocích vůči investorům,
- „kirb“ rovná součtu 8 % hodnot rizikově vážených sekuritizovaných expozic vypočítaných v souladu s články 84 až 89 tak, jako kdyby tyto expozice nebyly sekuritizovány, a výše očekávaných ztrát spojených s těmito expozicemi a vypočítaných v souladu s těmito články,
- „metodou založenou na ratingu“ rozumí metoda výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic u sekuritizačních pozic v souladu s částí 4 body 46 až 51,
- „metodou regulačního vzorce“ rozumí metoda výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic u sekuritizačních pozic v souladu s částí 4 body 52 až 54,
- „pozicí bez ratingu“ rozumí sekuritizační pozice, která nemá uznatelný rating vypracovaný uznanou ratingovou agenturou v souladu s článkem 97,
- „pozicí s ratingem“ rozumí sekuritizační pozice, která má uznatelný rating vypracovaný uznanou ratingovou agenturou v souladu s článkem 97, a
- „programem komerčních papírů zajištěných aktivy“ (dále jen „program ABCP“) rozumí sekuritizační program, ve kterém vydané cenné papíry mají převážně formu komerčních papírů (commercial papers) s původní splatností maximálně jeden rok.

ČÁST 2

Minimální požadavky pro uznání významného převodu úvěrového rizika a výpočet hodnoty rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát u sekuritizovaných expozic

1. MINIMÁLNÍ POŽADAVKY PRO UZNÁNÍ VÝZNAMNÉHO PŘEVODU ÚVĚROVÉHO RIZIKA V PŘÍPADĚ TRADIČNÍ SEKURITIZACE

1. Úvěrová instituce, která je původcem v tradiční sekuritizaci, může pro účely výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát vyloučit sekuritizované expozice v případě, kdy úvěrové riziko spjaté s těmito expozicemi je ve významné míře převedeno na třetí strany a tento převod splňuje následující podmínky:
 - a) dokumentace týkající se sekuritizace odráží ekonomickou podstatu transakce;
 - b) sekuritizované expozice jsou mimo dosah úvěrové instituce, která je původcem, původce a jejích věřitelů, a to i v případě konkursu a nucené správy. Tato skutečnost musí být doložena posudkem kvalifikovaného právního poradce;

- c) vydané cenné papíry nepředstavují platební závazky úvěrové instituce, která je původcem;
- d) příjemcem je sekuritizační jednotka pro speciální účel;
- e) úvěrová instituce, která je původcem, nevykonává faktickou či nepřímou kontrolu nad převedenými expozicemi. Za faktickou kontrolu původce nad převedenými expozicemi je považováno např. právo původce odkoupit zpět od příjemce dříve převedené expozice za účelem realizace výnosů či jeho povinnost znovu převzít již převedené riziko. Pokud si úvěrová instituce, která je původcem, podrží práva nebo povinnosti související se správou převedených expozic, není to samo o sobě považováno za nepřímou kontrolu těchto expozic;
- f) pokud existuje opce na zpětný odkup, musí být splněny následující podmínky:
 - i) opce na zpětný odkup je uplatnitelná na základě rozhodnutí úvěrové instituce, která je původcem;
 - ii) opci na zpětný odkup je možné uplatnit pouze v případě, kdy neamortizovaná část sekuritizovaných expozic se rovná 10 % původní hodnoty těchto expozic či je menší;
 - iii) opce na zpětný odkup nesmí být strukturována tak, aby umožnila investorům vyhnout se ztrátám vyplývajícím z pozic úvěrového posílení nebo jiných pozic, které drží, a ani jiným způsobem nesmí poskytovat úvěrové posílení; a
- g) dokumentace týkající se sekuritizace neobsahuje doložky, které
 - i) mimo případů ustanovení o předčasném splacení požadují, aby pozice v sekuritizaci byly úvěrovou institucí, která je původcem, zlepšovány, např. nahrazováním podkladových úvěrových expozic či zvyšováním výnosu vypláceného investorům v případě zhoršení úvěrové kvality sekuritizovaných expozic, nebo
 - ii) požadují zvýšení výnosu vypláceného držitelům pozic v sekuritizaci v případě zhoršení úvěrové kvality podkladového portfolia expozic.

2. MINIMÁLNÍ POŽADAVKY PRO UZNÁNÍ VÝZNAMNÉHO PŘEVODU ÚVĚROVÉHO RIZIKA V PŘÍPADĚ SYNTETICKÉ SEKURITIZACE

- 2. Úvěrová instituce, která je původcem v syntetické sekuritizaci, může pro účely výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic, a případně výše očekávaných ztrát, u sekuritizovaných expozic postupovat podle bodů 3 a 4 níže v případech, kdy úvěrové riziko spjaté s těmito expozicemi je ve významné míře převedeno na třetí strany pomocí majetkového zajištění úvěrového rizika nebo zajištění úvěrového rizika třetí stranou a tento převod splňuje následující podmínky:
 - a) dokumentace týkající se sekuritizace odráží ekonomickou podstatu transakce;
 - b) zajištění úvěrového rizika, pomocí něhož je úvěrové riziko převedeno, splňuje podmínky ohledně uznatelnosti a další požadavky stanovené v člancích 90 až 93 pro uznání takového zajištění úvěrového rizika. Jednotky pro speciální účel nelze pro účely tohoto bodu uznat jako vhodné poskytovatele zajištění třetí stranou;
 - c) nástroje použité k převodu úvěrového rizika neobsahují podmínky, které
 - i) stanovují významné hranice důležitosti (materiality thresholds), pod jejichž hodnotou nebude zajištění úvěrového rizika poskytováno, přestože došlo k úvěrové události;
 - ii) umožňují ukončení zajištění v případě zhoršení úvěrové kvality podkladových expozic;

- iii) mimo případů ustanovení o předčasném splacení požadují, aby pozice v sekuritizaci byly úvěrovou institucí, která je původcem, zlepšovány;
 - iv) zvyšují cenu placenou úvěrovou institucí za zajištění úvěrového rizika nebo výnos vyplácený držitelům pozic v sekuritizaci v případě zhoršení úvěrové kvality podkladového portfolia expozic; a
 - d) je třeba získat posudek od kvalifikovaného právního poradce potvrzující vymahatelnost zajištění úvěrového rizika ve všech relevantních právních rádech.
3. VÝPOČET HODNOTY RIZIKOVĚ VÁŽENÝCH EXPOZIC PROVEDENÝ ÚVĚROVÝMI INSTITUCEMI, KTERÉ JSOU PŮVODCI, PRO EXPOZICE ZAJIŠTĚNÉ SYNTETICKOU SEKURITIZACÍ

- 3. Pokud jsou při výpočtu hodnoty rizikově vážených sekuritizovaných expozic splněny podmínky stanovené v bodě 2, musí úvěrová instituce, která je původcem v syntetické sekuritizaci, s výhradou bodů 5 až 7, použít příslušné metody výpočtu uvedené v části 4, a nikoliv metody uvedené v článcích 78 až 89. V případě úvěrových institucí, které počítají hodnotu rizikově vážených expozic a výši očekávaných ztrát podle článků 84 až 89, bude výše očekávané ztráty u takovýchto expozic rovna nule.
- 4. Pro upřesnění, bod 3 se týká celého portfolia expozic v dané sekuritizaci. S výhradou bodů 5 až 7 musí úvěrová instituce, která je původcem, počítat hodnotu rizikově vážených expozic u všech tranší v sekuritizaci v souladu s ustanoveními části 4, včetně těch, která se týkají uznávání nástrojů pro snižování úvěrového rizika. Pokud je například tranše převedena na třetí stranu pomocí zajištění úvěrového rizika třetí stranou, použije se při výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic prováděném úvěrovou institucí, která je původcem, na tuto tranši riziková váha této třetí strany.

3.1. Zacházení v případě nesouladu splatností u syntetické sekuritizace

- 5. Pro účely výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic podle bodu 3 se nesoulad splatností sekuritizovaných expozic a splatností zajištění úvěrového rizika, s jehož pomocí je provedeno rozdělení do tranší, zohlední v souladu s body 6 až 7.
- 6. Za splatnost sekuritizovaných expozic se považuje splatnost té z daných expozic, jejíž splatnost je nejdelší, maximálně však pět let. Splatnost zajištění úvěrového rizika se stanoví v souladu s přílohou VIII.
- 7. Úvěrová instituce, která je původcem, musí pominout nesoulad splatností při výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic v případě tranší, kterým je podle části 4 přiřazena riziková váha 1 250 %. V případě všech ostatních tranší se použije zacházení pro případ nesouladu splatností uvedené v příloze VIII v souladu s následujícím vzorcem:

$$RW^* = [RW(SP) \times (t - t^*) / (T - t^*)] + [RW(Ass) \times (T - t) / (T - t^*)]$$

kde:

RW^* je hodnota rizikově vážených expozic pro účely čl. 75 písm. a),

$RW(Ass)$ je hodnota rizikově vážených expozic vypočítaná poměrným dílem u expozic, pokud by nebyly sekuritizovány,

$RW(SP)$ je hodnota rizikově vážených expozic vypočítaná podle bodu 3, pokud by neexistoval nesoulad splatností,

T je splatnost podkladových expozic vyjádřená v letech,

t je splatnost zajištění úvěrového rizika vyjádřená v letech a

t^* je 0,25.

ČÁST 3

Externí ratingy

1. POŽADAVKY, KTERÉ MUSÍ SPLŇOVAT EXTERNÍ RATINGY VYPRACOVANÉ RATINGOVÝMI AGENTURAMI
 1. Aby mohl být externí rating vypracovaný uznanou ratingovou agenturou využit pro účely výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic podle části 4 y, musí splňovat následující podmínky:
 - a) mezi druhy plateb zohledněnými v externím ratingu a druhy plateb, které úvěrové instituci přísluší z dané sekuritizační pozice v rámci smluvních ujednání, nesmí být nesoulad; a
 - b) externí ratingy by měl být na trhu veřejně dostupný. Externí ratingy jsou považovány za veřejně dostupné, pouze pokud byly zveřejněny na veřejně přístupném fóru a jsou zahrnuty do migrační matice příslušné ratingové agentury. Externí ratingy, které jsou zpřístupněny pouze omezenému počtu subjektů, nelze považovat za veřejně dostupné.
2. POUŽITÍ EXTERNÍCH RATINGŮ
 2. Úvěrová instituce může určit jednu nebo více uznaných ratingových agentur, jejichž ratingy bude používat pro výpočet hodnoty rizikově vážených expozic podle článků 94 až 101 (<určená ratingová agentura>).
 3. S výhradou bodů 5 až 7 níže musí úvěrová instituce při využívání externích ratingů vypracovaných určenými ratingovými agenturami u svých sekuritizačních pozic postupovat konzistentně.
 4. S výhradou bodů 5 a 6 nesmí úvěrová instituce používat v rámci jedné struktury pro pozice v některých tranších externí ratingy od jedné ratingové agentury a pro pozice v jiných tranších externí ratingy od jiné ratingové agentury, ať už tyto pozice obdržely rating od první ratingové agentury či nikoliv.
 5. Pokud pro pozici existuje externí rating od dvou určených ratingových agentur, použije úvěrová instituce méně příznivý z obou ratingů.
 6. Pokud pro pozici existuje externí rating od více než dvou určených ratingových agentur, použijí se dva nejpříznivější z těchto ratingů. Pokud se tyto dva nejpříznivější ratingy liší, použije se ten, který je méně příznivý.
 7. V případě, kdy zajištění úvěrového rizika uznatelné podle článků 90 až 93 je poskytnuto přímo sekuritizační jednotce pro speciální účel a toto zajištění je zohledněno v externím ratingu příslušné pozice vypracovaném určenou ratingovou agenturou, lze použít rizikovou váhu spojenou s tímto externím ratingem. V případě, že dané zajištění není uznatelné podle článků 90 až 93, nelze externí rating uznat. V případě, že dané zajištění úvěrového rizika není poskytnuto sekuritizační jednotce pro speciální účel, ale přímo sekuritizační pozici, nelze externí rating uznat.
3. PŘÍRAZOVÁNÍ (MAPPING)
 8. Příslušné orgány určí, ke kterému stupni úvěrové kvality podle tabulek uvedených v části 4 budou jednotlivé externí ratingy vypracované uznanými ratingovými agenturami přiřazeny. Přitom budou příslušné orgány rozlišovat mezi relativními stupni rizika vyjádřenými jednotlivými externími ratingy. Musí vzít v úvahu kvantitativní faktory, jako např. podíl selhání nebo ztrátovost, a kvalitativní faktory, jako např. rozsah transakcí posuzovaných ratingovou agenturou a reálný obsah externího ratingu.
 9. Příslušné orgány se musí snažit zajistit, aby sekuritizační pozice, na které je na základě externích ratingů vypracovaných uznanými ratingovými agenturami použita stejná riziková váha, patřily ke stejným stupňům úvěrového rizika. To zahrnuje i možnost změnit rozhodnutí o tom, ke kterému stupni úvěrové kvality bude daný externí rating přiřazen.

ČÁST 4

Výpočet

1. VÝPOČET HODNOTY RIZIKOVĚ VÁŽENÝCH EXPOZIC

1. Pro účely článku 96 se hodnota rizikově vážené expozice u sekuritizační pozice vypočítá tak, že se na hodnotu expozice použije příslušná riziková váha stanovená v této části.
2. S výhradou bodu 3:
 - a) pokud úvěrová instituce počítá hodnotu rizikově vážených expozic podle bodů 6 až 36, pak se za hodnotu expozice u rozvahové sekuritizační pozice považuje její hodnota v rozvaze;
 - b) pokud úvěrová instituce počítá hodnotu rizikově vážených expozic podle bodů 37 až 76, pak je hodnota expozice u rozvahové sekuritizační pozice měřena v hrubé hodnotě bez zohlednění úpravy ocenění;
 - c) za hodnotu expozice u podrozvahové sekuritizační pozice se považuje její jmenovitá hodnota vynásobená konverzním faktorem stanoveným v této příloze. Pokud není stanoveno jinak, je tento konverzní faktor 100 %.
3. Hodnota expozice u sekuritizační pozice vzniklé z derivátového nástroje uvedeného v příloze IV se určí v souladu s přílohou III.
4. V případech, kdy je sekuritizační pozice kryta majetkovým zajištěním úvěrového rizika, lze hodnotu expozice u dané pozice pozměnit v souladu s požadavky v příloze VIII a s jejich výhradou tak, jak je dále upřesněno v této příloze.
5. Pokud má úvěrová instituce v sekuritizaci dvě či více vzájemně se překrývajících pozic, bude muset zahrnout, do výše, do jaké se tyto pozice překrývají, do svého výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic pouze tu pozici nebo část pozice, která tvoří vyšší hodnotu rizikově vážené expozice. Pro účely tohoto bodu „překrývání“ znamená, že dané pozice, ať již plně nebo zčásti, představují expozici vůči stejnému riziku, takže do výše tohoto překrytí je lze považovat za jedinou expozici.

2. VÝPOČET HODNOTY RIZIKOVĚ VÁŽENÝCH EXPOZIC V RÁMCI STANDARDIZOVANÉHO PŘÍSTUPU

6. S výhradou bodu 8 se hodnota rizikově vážené expozice u sekuritizační pozice s ratingem vypočítá tak, že na hodnotu expozice se použije riziková váha spojená se stupněm úvěrové kvality, který byl danému ratingu přiřazen příslušnými orgány v souladu s článkem 98, jak je stanoveno v tabulkách č. 1 a 2.

Tabulka č. 1

Jiné pozice než pozice s krátkodobými externími ratingy

Stupeň úvěrové kvality	1	2	3	4	5 a nižší
Riziková váha	20 %	50 %	100 %	350 %	1 250 %

Tabulka č. 2

Pozice s krátkodobými externími ratingy

Stupeň úvěrové kvality	1	2	3	Všechny ostatní externí ratingy
Riziková váha	20 %	50 %	100 %	1 250 %

7. S výhradou bodů 9 až 15 se hodnota rizikově vážené expozice u sekuritizační pozice bez ratingu vypočítá tak, že se na ni použije riziková váha 1 250 %.

2.1. Úvěrové instituce, které jsou původci a sponzory

8. V případě úvěrové instituce, která je původcem či sponzorem, může být hodnota rizikově vážených expozic vypočítaná pro dané pozice v sekuritizaci omezena na hodnotu rizikově vážených expozic, která by byla pro dané sekuritizované expozice vypočítána, kdyby nebyly sekuritizovány, s výhradou použití rizikové váhy 150 % na všechny expozice po splatnosti a expozice patřící k expozicím s vysokým stupněm rizika v rámci sekuritizovaných expozic.

2.2. Zacházení s pozicemi bez ratingu

9. Úvěrové instituce, které mají sekuritizační pozici bez ratingu, mohou použít zacházení uvedené v bodě 10 pro výpočet hodnoty rizikově vážené expozice pro tuto pozici za předpokladu, že složení portfolia sekuritizovaných expozic je vždy známé.
10. Úvěrová instituce může použít váženou průměrnou rizikovou váhu, kterou by na sekuritizované expozice podle článků 78 až 83 použila úvěrová instituce, která expozice drží, vynásobenou koeficientem koncentrace. Tento koeficient koncentrace se rovná součtu jmenovitých částek všech tranší děleno součtem jmenovitých částek tranší, které jsou podřízené nebo na stejné úrovni jako tranše, v níž je pozice držena, včetně této tranše samotné. Výsledná riziková váha nesmí být vyšší než 1 250 % nebo nižší než kterákoliv riziková váha použitelná na tranši vyšší úrovně s externím ratingem. Pokud úvěrová instituce nedokáže určit rizikové váhy, které by se použily na sekuritizované expozice podle článků 78 až 83, použije na danou pozici rizikovou váhu 1 250 %.

2.3. Zacházení se sekuritizačními pozicemi patřícími k tranši druhé ztráty nebo lepší tranši v rámci programu ABCP

11. S výhradou dostupnosti výhodnějšího zacházení na základě ustanovení o likviditních facilitách v bodech 13 až 15 může úvěrová instituce na sekuritizační pozice splňující podmínky stanovené v bodě 12 použít vyšší z následujících rizikových vah 100 % nebo nejvyšší z rizikových vah, které by na kteroukoliv ze sekuritizovaných expozic podle článků 78 až 83 použila úvěrová instituce držící tyto expozice.
12. Aby bylo možno použít zacházení v bodě 11, musí sekuritizační pozice
 - a) být součástí tranše, která je ekonomicky v pozici druhé ztráty či lepší pozici v dané sekuritizaci, a tranše první ztráty musí poskytovat dostatečné úvěrové posílení tranši druhé ztráty;
 - b) mít kvalitu odpovídající investičnímu stupni nebo vyšší;
 - c) být držena úvěrovou institucí, která nedrží pozici v tranši první ztráty.

2.4. Zacházení s likviditními facilitami bez ratingu

2.4.1. Uznatelné likviditní facility

13. Pokud jsou splněny následující podmínky, lze pro účely stanovení hodnoty expozice použít na jmenovitou částku likviditní facility s původní splatností jeden rok nebo kratší konverzní faktor 20 % a na jmenovitou částku likviditní facility s původní splatností více než jeden rok lze použít konverzní faktor 50 %:
 - a) v dokumentaci týkající se likviditní facility jsou jednoznačně stanoveny a vymezeny podmínky, za nichž je možné danou facilitu využít;
 - b) facilita nesmí být čerpána jako úvěrová podpora na pokrytí ztrát, které v době čerpání již existovaly – např. poskytnutím likvidity na expozice, u nichž již v době čerpání této likvidity došlo k selhání, nebo nákupem aktiv za cenu vyšší než reálná hodnota;
 - c) facilita nesmí být využívána jako trvalý nebo pravidelný zdroj financování dané sekuritizace;

- d) splátky dané facility nesmí být podřízeny pohledávkám investorů, s výjimkou pohledávek vyplývajících z úrokových nebo měnových derivátů, poplatků nebo jiných takových plateb, a nesmějí být prominuty nebo odloženy;
- e) facilitu nesmí být čerpána poté, co byla vyčerpána všechna příslušná úvěrová posílení, která může daná likviditní facilitu využívat; a
- f) facilitu musí obsahovat ustanovení, které automaticky snižuje částku, jež může být čerpána, o velikost expozic, u nichž došlo k selhání ve smyslu článků 84 až 89 nebo jestliže se portfolio sekuritizovaných expozic skládá z nástrojů s ratingem, které ukončí danou facilitu, pokud průměrná kvalita tohoto portfolia klesne pod úroveň investičního stupně.

Jako riziková váha se použije nejvyšší riziková váha, kterou by na kteroukoliv ze sekuritizovaných expozic podle článků 78 až 83 použila úvěrová instituce držící tyto expozice.

2.4.2. Likviditní facility, které mohou být čerpány pouze v případě celkového narušení trhu

- 14. Pro účely stanovení hodnoty expozice lze použít konverzní faktor 0 % na jmenovitou částku likviditní facility, která může být čerpána pouze v případě celkového narušení trhu (tj. pokud více než jedna jednotka pro speciální účel u různých transakcí není schopna znovu profinancovat splatný komerční papír a tato neschopnost nevyplývá ze zhoršení úvěrové kvality jednotky pro speciální účel nebo ze zhoršení úvěrové kvality sekuritizovaných expozic) za předpokladu, že jsou splněny podmínky uvedené v bodě 13.

2.4.3. Zálohové facility

- 15. Pro účely stanovení hodnoty expozice lze použít konverzní faktor 0 % na jmenovitou částku likviditní facility, kterou lze bezpodmínečně zrušit, za předpokladu, že jsou splněny podmínky uvedené v bodě 13, a že splátky dané facility nejsou podřízeny žádným dalším pohledávkám na peněžní toky vyplývající ze sekuritizovaných expozic.

2.5. Dodatečné kapitálové požadavky pro sekuritizace revolvingových expozic s možností předčasného splacení

- 16. Kromě hodnoty rizikově vážených expozic týkajících se sekuritizačních pozic musí úvěrová instituce, která je původcem, vypočítat hodnotu rizikově vážené expozice podle metodiky uvedené v bodech 17 až 33, pokud prodává revolvingové expozice do sekuritizace s možností předčasného splacení.
- 17. Úvěrová instituce vypočítá hodnotu rizikově vážené expozice ze součtu podílu původce a podílu investorů.
- 18. V případě sekuritizačních struktur, jejichž sekuritizované expozice zahrnují revolvingové a nerevolvingové expozice, použije úvěrová instituce, která je původcem, zacházení uvedené v bodech 19 až 31 na tu část podkladového portfolia, která obsahuje revolvingové expozice.
- 19. Pro účely bodů 16 až 31 se „podílem původce“ rozumí hodnota expozice pomyslného objemu portfolia čerpaných částí prodaných do sekuritizace, jejíž poměr vzhledem k hodnotě celého portfolia prodaného do sekuritizační struktury určuje poměr peněžních toků vytvářených jistinou, úroky a dalšími platbami, které nemohou sloužit k zaplacení držitelům sekuritizačních pozic v rámci sekuritizace.

Aby splnil podmínky výše uvedené definice, nesmí být podíl původce podřízen podílu investorů.

„Podílem investorů“ se rozumí hodnota expozice zbylého pomyslného objemu portfolia podkladových expozic.

- 20. Expozice úvěrové instituce, která je původcem, spojená s jejími právy ohledně podílu původce není považována za sekuritizační pozici, ale za poměrnou expozici vzhledem k sekuritizovaným expozicím, jako by nebyly sekuritizovány.

2.5.1. Výjimky ze zacházení týkajícího se možnosti předčasného splacení

21. Původci následujících druhů sekuritizace nemusí splnit kapitálový požadavek uvedený v bodě 16:

- a) sekuritizace revolvingových expozic, při nichž investoři zůstávají plně vystaveni všem budoucím čerpáním ze strany dlužníků, takže riziko podkladových facilit se nevrací úvěrové instituci, která je původcem, ani po předčasném splacení, a
- b) sekuritizace, u nichž k předčasnému splacení dochází výhradně při událostech, které nejsou spojeny se splácením sekuritizovaných aktiv nebo se zhoršením kvality úvěrové instituce, která je původcem, např. při významných změnách daňových zákonů nebo nařízení.

2.5.2. Maximální kapitálový požadavek

22. V případě úvěrové instituce, která je původcem a podléhá kapitálovému požadavku uvedenému v bodě 16, nesmí být součet hodnoty rizikově vážených expozic u jejích pozic v podílu investorů a hodnoty rizikově vážených expozic vypočítané podle bodu 16 vyšší než vyšší z následujících dvou hodnot:

- a) hodnota rizikově vážených expozic vypočítaná u jejích pozic v podílu investorů;
- b) hodnota rizikově vážených expozic, která by byla vypočítána pro sekuritizované expozice úvěrovou institucí držící dané expozice, kdyby tyto expozice nebyly sekuritizovány do výše odpovídající podílu investorů.

23. Případný odpočet čistého výnosu vyplývajícího z kapitalizace budoucích příjmů požadovaný podle článku 57 nesmí být zahrnut do maximálního kapitálového požadavku uvedeného v bodě 22.

2.5.3. Výpočet hodnoty rizikově vážených expozic

24. Při výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic v souladu s bodem 16 se postupuje tak, že se vynásobí podíl investorů příslušným konverzním faktorem, jak je uvedeno v bodech 26 až 33, a váženou průměrnou rizikovou vahou, která by se použila na sekuritizované expozice, kdyby nebyly sekuritizované.

25. Ustanovení o předčasném splacení je považováno za „kontrolované“, pokud jsou splněny následující podmínky:

- a) úvěrová instituce, která je původcem, má vhodný kapitálový/likviditní plán k udržení dostatečného kapitálu a dostatečné likvidity pro případ, kdy nastane předčasné splacení;
- b) v průběhu transakce musí být platby úroků a jistiny, výdaje, ztráty a výtěžky poměrně rozdělovány mezi podíl původce a podíl investorů na základě podkladových pohledávek jednoho nebo více referenčních bodů v průběhu každého měsíce;
- c) lhůta pro splacení je považována za dostatečně dlouhou, pokud 90 % všech dluhů (podíl původce i podíl investorů) nesplacených na začátku období předčasného splácení je spláceno nebo je u nich uznáno selhání; a
- d) rychlost splácení není větší, než jaká by byla dosažena lineárním splácením v průběhu období stanoveného v písmenu c).

26. V případě sekuritizací s možností předčasného splacení u retailových expozic, které jsou nezávazné a bezpodmínečně zrušitelné bez předchozího oznámení a u kterých k předčasnému splacení dochází v případě, že nadměrné rozpětí poklesne pod stanovenou úroveň, musí úvěrové instituce porovnávat hodnotu průměru nadměrného rozpětí za tři měsíce s hodnotami nadměrného rozpětí, při kterých má být nadměrné rozpětí zachyceno.

27. Pokud daná sekuritizace nevyžaduje zachycení nadměrného rozpětí, bude hodnota, při které k zachycení dochází, o 4,5 procentních bodů vyšší než nadměrné rozpětí, při kterém dochází k předčasnému splacení.

28. Konverzní faktor, který má být použit, se stanoví podle hodnoty skutečného průměru nadměrného rozpětí za tři měsíce v souladu s tabulkou č. 3.

Tabulka č. 3

	Sekuritizace s kontrolovanou možností předčasného splacení	Sekuritizace s nekontrolovanou možností předčasného splacení
Průměr nadměrného rozpětí za tři měsíce	Konverzní faktor	Konverzní faktor
Nad úroveň A	0 %	0 %
Úroveň A	1 %	5 %
Úroveň B	2 %	15 %
Úroveň C	10 %	50 %
Úroveň D	20 %	100 %
Úroveň E	40 %	100 %

29. „Úrovní A“ v tabulce č. 3 se rozumí hodnoty nadměrného rozpětí nižší než 133,33 % úrovně, při které má být nadměrné rozpětí zachyceno, ale ne nižší než 100 % této úrovně; „úrovní B“ se rozumí hodnoty nadměrného rozpětí nižší než 100 % úrovně, při které má být nadměrné rozpětí zachyceno, ale ne nižší než 75 % této úrovně; „úrovní C“ se rozumí hodnoty nadměrného rozpětí nižší než 75 % úrovně, při které má být nadměrné rozpětí zachyceno, ale ne nižší než 50 % této úrovně; „úrovní D“ se rozumí hodnoty nadměrného rozpětí nižší než 50 % úrovně, při které má být nadměrné rozpětí zachyceno, ale ne nižší než 25 % této úrovně; a „úrovní E“ se rozumí hodnoty nadměrného rozpětí nižší než 25 % úrovně, při které má být nadměrné rozpětí zachyceno.
30. V případě sekuritizací, které se řídí opatřeními předčasného splacení retailových expozic, jež jsou nepřidělené a bezpodmínečně zrušitelné bez předchozího oznámení, a pokud je předčasné splacení zahájeno kvantitativní hodnotou v souvislosti s jiným opatřením, než je průměrná tříměsíční překlenovací doba, mohou příslušné orgány ke stanovení označeného konverzního faktoru použít postup, který je přibližně stejný jako postup popsáný v bodech 26 až 29.
31. Pokud chce příslušný orgán použít zacházení podle bodu 30 v souvislosti se zvláštní sekuritizací, musí nejprve informovat odpovídající příslušné orgány všech ostatních členských států. Dříve, než se uplatňování tohoto postupu stane součástí všeobecného politického přístupu příslušného orgánu k sekuritizacím obsahujícím doložky o předčasném splacení tohoto typu, musí příslušný orgán konzultovat odpovídající příslušné orgány všech ostatních členských států a vyjádřené názory vzít v úvahu. Názory vyjádřené během této konzultace a použité zacházení musí tento příslušný orgán zveřejnit.
32. Pro všechny ostatní sekuritizace s kontrolovanou možností předčasného splacení u revolvingových expozic je konverzní faktor stanoven na 90 %.
33. Pro všechny ostatní sekuritizace s nekontrolovanou možností předčasného splacení u revolvingových expozic je konverzní faktor stanoven na 100 %.

2.6. Uznání nástrojů pro snižování úvěrového rizika u sekuritizačních pozic

34. Pokud je zajištění úvěrového rizika poskytnuto pro sekuritizační pozici, lze výpočet hodnoty rizikově vážených expozic pozměnit v souladu s přílohou VIII.

2.7. Snížení hodnoty rizikově vážených expozic

35. Jak je stanoveno v čl. 66 odst. 2, mohou úvěrové instituce v případě sekuritizační pozice, které je přidělena riziková váha 1 250 %, alternativně namísto zařazení této pozice do výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic, odečíst hodnotu této expozice od kapitálu. Pro tyto účely může výpočet hodnoty expozice zohledňovat uznatelné majetkové zajištění způsobem v souladu s bodem 34.
36. Pokud úvěrová instituce využije tuto alternativu uvedenou v bodě 35, musí od hodnoty uvedené v tomto bodě jako maximální hodnota rizikově vážené expozice vypočítaná uvedenými úvěrovými institucemi odečíst pro účely bodu 8 hodnotu rovnající se 12,5 násobku hodnoty odečtené v souladu s bodem 35.

3. VÝPOČET HODNOTY RIZIKOVĚ VÁŽENÝCH EXPOZIC V RÁMCI PŘÍSTUPU ZALOŽENÉHO NA INTERNÍM RATINGU

3.1. Pořadí metod

37. Pro účely článku 96 se hodnota rizikově vážené expozice u sekuritizačních pozic vypočítá v souladu s body 38 až 76.
38. V případě pozice s externím ratingem či pozice, pro kterou je možno použít odvozený rating, se pro výpočet hodnoty rizikově vážené expozice použije metoda založená na ratingu uvedená v bodech 46 až 51.
39. V případě pozice bez externího ratingu se použije metoda regulačního vzorce uvedená v bodech 52 až 54 s výjimkou případů, kdy je povoleno používat metodu interního hodnocení uvedenou v bodech 43 a 44.
40. Jiná úvěrová instituce než úvěrová instituce, která je původcem či sponzorem, může metodu regulačního vzorce použít pouze se souhlasem příslušných orgánů.
41. V případě úvěrové instituce, která je původcem či sponzorem a která není schopna vypočítat K_{lib} a nemá povolení používat metodu interního hodnocení pro pozice v programech ABCP, a dále v případě jiných úvěrových institucí, které nezískaly povolení používat metodu regulačního vzorce ani, v případě pozic v programech ABCP, metodu interního hodnocení, se sekuritizačním pozicím, které nemají externí rating a není na ně možné použít odvozený rating, přidělí riziková váha 1 250 %.

3.1.1. Použití odvozených ratingů

42. Pokud jsou splněny následující minimální provozní požadavky, přiřadí instituce pozici bez ratingu odvozený externí rating, který se rovná externímu ratingu těch pozic s ratingem („referenční pozice“), které jsou na nejvyšší úrovni ze všech pozic, jež jsou ve všech ohledech podřízeny dané sekuritizační pozici bez ratingu.
 - a) Referenční pozice musí být ve všech ohledech podřízeny sekuritizační pozici bez ratingu;
 - b) splatnost referenčních pozic musí být stejná jako splatnost dané pozice bez ratingu nebo delší; a
 - c) odvozený rating musí být průběžně aktualizován, aby odrazil veškeré změny v externím ratingu referenčních pozic.

3.1.2. „Metoda interního hodnocení“ u pozic v programech ABCP

43. Pokud s tím souhlasí příslušné orgány a pokud jsou splněny následující podmínky, může úvěrová instituce přiřadit pozici bez ratingu v programu ABCP odvozený rating, jak je uvedeno v bodě 44.
 - a) Pozice v komerčním papíru emitovaném v rámci programu ABCP jsou pozice s ratingem;

- b) úvěrová instituce musí přesvědčit příslušné orgány o tom, že její interní hodnocení úvěrové kvality pozice zohledňuje veřejně dostupnou metodiku hodnocení jedné nebo více uznaných ratingových agentur pro rating cenných papírů krytých expozicemi stejného druhu jako jsou sekuritizované expozice;
- c) ratingové agentury, jejichž metodika je použita v souladu s požadavkem v písmenu b), musí zahrnovat ty ratingové agentury, které komerčnímu papíru emitovanému v rámci programu ABCP poskytly externí rating. Kvantitativní prvky, jako např. stresové faktory, používané při přiřazování určité úvěrové kvality dané pozici musí být minimálně stejně konzervativní jako prvky použité v příslušné metodice hodnocení dané ratingové agentury;
- d) při vyvíjení interní metodiky hodnocení musí úvěrová instituce zohlednit příslušné zveřejněné metodiky ratingů uznaných ratingových agentur, které hodnotí obchodní cenný papír programu ABCP. Tuto skutečnost musí úvěrová instituce zdokumentovat a aktualizovat pravidelně, jak je uvedeno v písmenu g);
- e) interní metodika hodnocení úvěrové instituce musí obsahovat ratingové stupně. Tyto ratingové stupně musí odpovídat externím ratingům uznaných ratingových agentur. Tato skutečnost musí být výslovně zdokumentována;
- f) interní metodika hodnocení musí být využívána při interních postupech pro řízení rizik úvěrové instituce, včetně procesů rozhodování, poskytování informací vedení a rozdělování kapitálů;
- g) interní nebo externí auditoři, ratingová agentura nebo interní subjekt pro přezkoumávání úvěrů nebo řízení rizika úvěrové instituce pravidelně přezkoumávají interní proces hodnocení a kvalitu interních hodnocení úvěrové kvality expozic úvěrové instituce v programu ABCP. Pokud toto přezkoumávání provádí vnitřní audit, subjekt pro přezkoumávání úvěrů či pro řízení rizika, musí být tyto subjekty nezávislé na útvech, které vytvářejí program ABCP, i od útvarů, které jsou odpovědné za vztahy se zákazníky;
- h) úvěrová instituce musí průběžně sledovat výsledky svých interních ratingů, aby mohla ohodnotit svou interní metodiku hodnocení, a v případě potřeby musí provést změny této metodiky, pokud se vývoj expozic pravidelně odchyluje od vývoje očekávaného na základě interních ratingů;
- i) program ABCP obsahuje standardy pro upisování ve formě úvěrových a investičních pokynů. Při rozhodování o nákupu aktiv posoudí správce programu ABCP druh nakupovaných aktiv, druh a peněžní hodnotu expozic vznikajících z poskytování likviditních facilit a úvěrových posílení, rozložení ztrát a právní a ekonomické oddělení převedených aktiv od subjektu prodávajícího tato aktiva. Musí být provedena úvěrová analýza rizikového profilu subjektu prodávajícího aktiva, která musí zahrnovat analýzu minulých i očekávaných budoucích finančních výsledků, aktuální pozice na trhu, očekávané budoucí konkurenceschopnosti, výše zadlužení, peněžního toku a ukazatele úrokového krytí a externí rating. Dále by u prodávajícího měly být ověřeny standardy pro upisování, jeho kapacity pro provádění činnosti obsluhovatele a postupy inkasa;
- j) standardy pro upisování v rámci programu ABCP musí stanovit minimální kritéria pro uznatelnost aktiv, která zejména
 - i) vylučují nákup aktiv, která jsou výrazně po splatnosti nebo v selhání;
 - ii) omezují nadměrnou koncentraci vůči jednomu dlužníku nebo zeměpisné oblasti;
 - iii) omezují dobu splatnosti nakupovaných aktiv;
- k) součástí programu ABCP jsou zásady a postupy inkasa, které zohledňují provozní kapacitu a úvěrovou kvalitu obsluhovatele. Program ABCP musí snižovat riziko prodejce/obsluhovatele prostřednictvím různých metod, jako jsou např. spouštěcí mechanismy založené na současné úvěrové kvalitě, které by zamezily směšování finančních prostředků (comingling of funds);

- l) agregovaný odhad ztráty z portfolia aktiv, jehož koupě je v rámci programu ABCP zvažována, musí zohledňovat veškeré zdroje potenciálního rizika, jako např. úvěrové riziko a riziko rozmělnění. Jestliže je úvěrové posílení poskytnuté prodejcem založeno pouze na ztrátách vztahujících se k úvěrovým událostem, musí být vytvořena samostatná rezerva pro riziko rozmělnění, je-li toto riziko pro dané portfolio expozic významné. Dále se musí při posuzování požadované úrovně posílení přezkoumávat informace z několika minulých let, včetně ztrát, stavů nesplácení, rozmělnění a míry obratu pohledávek; a
- m) program ABCP by měl obsahovat strukturální rysy pro nákup expozic (např. wind-down triggers), aby bylo sníženo riziko možného zhoršení úvěrové kvality podkladového portfolia.

Príslušné orgány mohou prominout splnění požadavku, aby metodika hodnocení ratingové agentury byla veřejně dostupná, jestliže jsou přesvědčeny, že s ohledem na specifické rysy dané sekuritizace – např. její výjimečnou strukturu – dosud neexistuje veřejně dostupná metodika hodnocení ratingové agentury.

44. Pozici, která nemá rating, přiřadí úvěrová instituce jeden ze svých ratingových stupňů popsanych v bodě 43. Pozici se přiřadí odvozený rating stejný jako externí ratingy odpovídající danému ratingovému stupni tak, jak je stanoveno v bodě 43. Pokud je tento odvozený rating na počátku sekuritizace na úrovni investičního stupně nebo na vyšší úrovni, lze s ním zacházet jako s uznaným externím ratingem od uznané ratingové agentury pro účely výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic.

3.2. Maximální hodnota rizikově vážených expozic

45. V případě úvěrové instituce, která je původcem či sponzorem, nebo jiných úvěrových institucí, které mohou vypočítat K_{IRB} , může být hodnota rizikově vážených expozic stanovovaná pro jejich pozice v sekuritizaci omezena na tu hodnotu, která by vedla ke stanovení kapitálového požadavku podle čl. 75 písm. a) jako součtu 8 % hodnoty rizikově vážených expozic za situace, kdy by sekuritizovaná aktiva sekuritizována nebyla a zůstala by v rozvaze úvěrové instituce, a výše očekávaných ztrát z těchto expozic.

3.3. Metoda založená na ratingu

46. Podle metody založené na ratingu se hodnota rizikově vážené expozice u sekuritizační pozice s ratingem vypočítá tak, že na hodnotu expozice se použije riziková váha spojená se stupněm úvěrové kvality, který byl danému ratingu přiřazen příslušnými orgány v souladu s článkem 98, jak je stanoveno v tabulkách č. 4 a 5 vynásobená koeficientem 1,06.

Tabulka č. 4

Jiné pozice než pozice s krátkodobými externími ratingy

Stupeň úvěrové kvality (Credit Quality Step, CQS)	Riziková váha		
	A	B	C
CQS 1	7 %	12 %	20 %
CQS 2	8 %	15 %	25 %
CQS 3	10 %	18 %	35 %
CQS 4	12 %	20 %	35 %
CQS 5	20 %	35 %	35 %
CQS 6	35 %	50 %	50 %
CQS 7	60 %	75 %	75 %
CQS 8	100 %	100 %	100 %

Stupeň úvěrové kvality (Credit Quality Step, CQS)	Riziková váha		
	A	B	C
CQS 9	250 %	250 %	250 %
CQS 10	425 %	425 %	425 %
CQS 11	650 %	650 %	650 %
Nižší než CQS 11	1 250 %	1 250 %	1 250 %

Tabulka č. 5

Pozice s krátkodobými externími ratingy

Stupeň úvěrové kvality (Credit Quality Step, CQS)	Riziková váha		
	A	B	C
CQS 1	7 %	12 %	20 %
CQS 2	12 %	20 %	35 %
CQS 3	60 %	75 %	75 %
Všechny ostatní externí ratingy	1 250 %	1 250 %	1 250 %

47. S výhradou bodů 48 a 49 se rizikové váhy ve sloupci A každé tabulky použijí, pokud je pozice v sekuritizované tranši nejvyšší úrovně. Při rozhodování, zda na danou tranši lze nahlížet jako na tranši nejvyšší úrovně, není nutno zohledňovat splatné částky vyplývající z úrokových či měnových derivátů, poplatky či jiné obdobné platby.
48. Riziková váha 6 % může být použita na pozici v sekuritizované tranši nejvyšší úrovně, kde tato tranše je ve všech ohledech nadřazená jiné tranši sekuritizační pozice, která by podle bodu 46 obdržela rizikovou váhu 7 % za předpokladu, že:
- příslušný orgán je přesvědčen, že tento krok je oprávněný vzhledem ke ztrátě absorpčních kvalit podřízených tranší v sekuritizaci; a
 - pozice má buď externí rating, který je spojený s prvním stupněm úvěrové kvality v tabulce č. 4 nebo 5, nebo, pokud je bez ratingu, jsou splněny podmínky bodu 42 písm. a) až c), pokud „referenční pozice“ znamenají pozice v podřízené tranši, jež by podle bodu 46 obdržely rizikovou váhu 7 %.
49. Rizikové váhy ve sloupci C každé tabulky se použijí na pozici v sekuritizaci, kde je efektivní počet sekuritizovaných expozic menší než šest. Při stanovování efektivního počtu sekuritizovaných expozic se s vícenásobnými expozicemi vůči jednomu dlužníkovi zachází jako s jednou expozicí. Efektivní počet expozic se vypočítá jako:

$$N = \frac{\left(\sum_i EAD_i\right)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

kde EAD_i představuje součet hodnot expozic pro všechny expozice vůči i-tému dlužníkovi. V případě resekuritizace (sekuritizace sekuritizačních expozic) musí úvěrová instituce vycházet z počtu sekuritizačních expozic v portfoliu, a nikoli z počtu podkladových expozic v původních portfoliích, z nichž podkladové sekuritizační expozice vycházejí. Jestliže je znám podíl největší expozice C₁ na celém portfoliu, může úvěrová instituce vypočítat N jako 1/C₁.

50. Na všechny ostatní pozice se použijí rizikové váhy ve sloupci B.
51. Nástroje snižování úvěrového rizika sekuritizačních pozic lze uznat v souladu s body 60 až 62.

3.4. Metoda regulačního vzorce

52. S výhradou bodů 58 a 59 je v souladu s metodou regulačního vzorce riziková váha pro sekuritizační pozici stanovena jako větší z následujících dvou hodnot: 7 % nebo riziková váha stanovená v souladu s bodem 53.
53. S výhradou bodů 58 a 59 se riziková váha, která má být použita na danou hodnotu expozice, rovná:

$$12,5 \times (S[L + T] - S[L])/T$$

kde:

$$S[x] = \begin{cases} x & \text{when } x \leq Kirbr \\ Kirbr + K[x] - K[Kirbr] + (d \cdot Kirbr/\omega)(1 - e^{\omega(Kirbr - x)/Kirbr}) & \text{when } Kirbr < x \end{cases}$$

kde:

$$h = (1 - Kirbr/ELGD)^N$$

$$c = Kirbr/(1 - h)$$

$$v = \frac{(ELGD - Kirbr)Kirbr + 0,25(1 - ELGD)Kirbr}{N}$$

$$f = \left(\frac{v + Kirbr^2}{1 - h} - c^2 \right) + \frac{(1 - Kirbr)Kirbr - v}{(1 - h)\tau}$$

$$g = \frac{(1 - c)c}{f} - 1$$

$$a = g \cdot c$$

$$b = g \cdot (1 - c)$$

$$d = 1 - (1 - h) \cdot (1 - \text{Beta}[Kirbr; a, b])$$

$$K[x] = (1 - h) \cdot ((1 - \text{Beta}[x; a, b])x + \text{Beta}[x; a + 1, b]c)$$

$$\tau = 1\,000,$$

$$a \omega = 20.$$

V těchto výrazech se symbolem Beta[x; a, b] rozumí hodnota kumulativní distribuční funkce rozdělení beta s parametry a, b spočítaná v bodě x.

T (poměrná velikost, thickness, tranše, ve které je pozice držena) se měří jako poměr mezi jmenovitou částku příslušné tranše a součtem hodnot sekuritizovaných expozic. Pro účely výpočtu T se hodnota expozice derivátového nástroje uvedeného v příloze IV rovná, pokud současná reálná hodnota není kladná, potenciální budoucí úvěrové expozici vypočítané v souladu s přílohou III;

Kirbr je poměr mezi Kirb a součtem hodnot sekuritizovaných expozic. Kirbr je vyjádřen v desetinné formě (např. Kirb rovnající se 15 % portfolia by byl vyjádřen jako Kirbr rovnající se 0,15).

L (úroveň úvěrového posílení) se měří jako poměr mezi jmenovitou částkou všech tranší podřízených té tranši, ve které je pozice držena, a součtu hodnot sekuritizovaných expozic. Kapitalizované budoucí výnosy nejsou do měření L zahrnuty. V případě derivátových nástrojů uvedených v příloze IV mohou být splatné částky od protistran představující tranše podřízené dané tranši při výpočtu úrovně posílení zachyceny pouze ve své současné reálné hodnotě (tj. bez zahrnutí potenciálních budoucích úvěrových expozic).

N je efektivní počet expozic vypočítaný v souladu s bodem 49.

ELGD, expozicí vážená průměrná hodnota LGD, je počítána takto:

$$ELGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

kde LGD_i představuje průměrnou hodnotu LGD vzhledem ke všem expozicím vůči i-tému dlužníkovi, kde LGD se určí v souladu s články 84 až 89. V případě resekuritizace se na sekuritizované pozice použije LGD ve výši 100 %. Tam, kde je riziko selhání a riziko rozmělnění pro nakoupené pohledávky v rámci sekuritizace agregováno (např. k pokrytí ztrát z obou zdrojů rizik je k dispozici jedna rezerva nebo přezajištění), je vstup LGD_i stanoven jako vážený průměr LGD v případě úvěrového rizika a 75 % LGD v případě rizika rozmělnění. Dané váhy jsou samostatné kapitálové požadavky pro úvěrové riziko a riziko rozmělnění.

Zjednodušené vstupy

Jestliže hodnota expozice největší sekuritizované expozice C1 není větší než 3 % součtu hodnot sekuritizovaných expozic, pak pro účely metody regulačního vzorce může úvěrová instituce stanovit $LGD = 50 \%$ a N vypočítat podle jednoho z následujících vzorců

$$N = \left(C_1 C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1} \right) \max\{1 - m C_1, 0\} \right)^{-1}$$

nebo

$$N = 1/C_1.$$

C_m je poměr mezi součtem hodnot největších expozic „m“ a součtem hodnot sekuritizovaných expozic. Úroveň „m“ může být stanovena úvěrovou institucí.

Pro účely sekuritizace zahrnující retailové expozice mohou příslušné orgány povolit použití metody regulačního vzorce s využitím zjednodušení: $h = 0$ a $v = 0$.

54. Nástroje snižování úvěrového rizika sekuritizačních pozic lze uznat v souladu s body 60, 61 a 63 až 67.

3.5. Likviditní facility

55. Ustanovení bodů 56 až 59 se použijí pro určení hodnoty expozice u sekuritizační pozice bez ratingu, která má formu některých druhů likviditních facilit.

3.5.1. Likviditní facility, které mohou být čerpány pouze v případě celkového narušení trhu

56. Na jmenovitou částku likviditní facility, která může být čerpána pouze v případě celkového narušení trhu a která splňuje podmínky pro „uznatelnou likviditní facilitu“ stanovené v bodě 13, lze použít konverzní faktor 20 %.

3.5.2. Zálohové facility

57. Na jmenovitou částku likviditní facility, která splňuje podmínky stanovené v bodě 15, lze použít konverzní faktor 0 %.

3.5.3. Výjimečný postup pro případ, kdy není možné spočítat K_{itb}

58. Pokud není vhodné, aby úvěrová instituce počítala hodnotu rizikově vážených expozic pro sekuritizované expozice, jako kdyby sekuritizovány nebyly, může úvěrová instituce, výjimečně a se souhlasem příslušných orgánů, dočasně používat pro výpočet hodnoty rizikově vážených expozic pro sekuritizační pozici bez ratingu ve formě likviditní facility, která splňuje podmínky „způsobilé likviditní facility“ uvedené v bodě 13 nebo jež odpovídá podmínkám bodu 56, postup stanovený v bodě 59.
59. Pro sekuritizační pozici ve formě likviditní facility lze použít nejvyšší rizikovou váhu, která by byla podle článků 78 až 83 použita na kteroukoliv ze sekuritizovaných expozic, kdyby nebyly sekuritizované. Pokud má likviditní facility původní splatnost jeden rok nebo kratší, lze při určování hodnoty dané expozice na jmenovitou částku této facility použít konverzní faktor 50 %. Splňuje-li likviditní facility podmínky stanovené v bodě 56, je možno použít konverzní faktor 20 %. V jiném případě se použije konverzní faktor 100 %.

3.6. Uznání nástrojů pro snižování úvěrového rizika u sekuritizačních pozic

3.6.1. Majetkové zajištění úvěrového rizika

60. Uznatelné majetkové zajištění je omezeno na zajištění, které je uznatelné pro výpočet hodnoty rizikově vážených expozic podle článků 78 až 83, jak je uvedeno v člancích 90 až 93, a uznání je podmíněno splněním příslušných minimálních požadavků vymezených v těchto člancích.

3.6.2. Zajištění úvěrového rizika třetí stranou

61. Uznatelné zajištění úvěrového rizika třetí stranou a okruh poskytovatelů tohoto zajištění jsou omezeny na zajištění a poskytovatele, které je možno uznat podle článků 90 až 93, a uznání je podmíněno splněním příslušných minimálních požadavků vymezených v těchto člancích.

3.6.3. Výpočet kapitálových požadavků pro sekuritizační pozice se zohledněním nástrojů pro snižování úvěrového rizika

Metoda založená na ratingu

62. Pokud se hodnota rizikově vážených expozic počítá za pomoci metody založené na ratingu, lze hodnotu expozice nebo hodnotu rizikově vážené expozice u sekuritizační pozice, pro kterou existuje zajištění úvěrového rizika, upravit v souladu s ustanoveními přílohy VIII platnými pro výpočet hodnoty rizikově vážených expozic podle článků 78 až 83.

Metoda regulačního vzorce – plné zajištění úvěrového rizika

63. Pokud se hodnota rizikově vážených expozic počítá za pomoci metody regulačního vzorce, stanoví úvěrová instituce „efektivní rizikovou váhu“ pozice. Tu vypočítá tak, že hodnotu rizikově vážené expozice vyplývající ze sekuritizační pozice vydělí hodnotou této pozice a tento podíl vynásobí číslem 100.
64. V případě majetkového zajištění úvěrového rizika se hodnota rizikově vážené expozice u sekuritizační pozice vypočítá tak, že hodnota expozice po zohlednění majetkového zajištění (E^* , stanoveno podle článků 90 až 93 pro výpočet hodnoty rizikově vážených expozic podle článků 78 až 83 za předpokladu, že hodnota sekuritizační pozice je E) se vynásobí efektivní rizikovou váhou.

65. V případě zajištění úvěrového rizika třetí stranou se hodnota rizikově vážené expozice u sekuritizační pozice vypočítá tak, že hodnota G_A (výše zajištění po zohlednění nesouladu měn a nesouladu splatností podle ustanovení přílohy VIII) se vynásobí rizikovou váhou poskytovatele zajištění; tento výsledek se přičte k výsledku, jehož se dosáhne tím, že se hodnota sekuritizační pozice mínus G_A vynásobí efektivní rizikovou váhou.

Metoda regulačního vzorce – částečné zajištění

66. Jestliže snižování úvěrového rizika pokrývá u sekuritizační pozice „první ztrátu“ nebo pokrývá ztráty poměrným způsobem, může úvěrová instituce použít body 63 až 65.

67. V ostatních případech zachází úvěrová instituce se sekuritizační pozicí jako se dvěma nebo více pozicemi, přičemž nezajištěná část je považována za pozici s nižší úvěrovou kvalitou. Pro účely výpočtu hodnoty rizikově vážené expozice této pozice se použijí ustanovení bodů 52 až 54 s výjimkou toho, že „T“ je v případě majetkového zajištění úvěrového rizika upraveno na e^* a v případě zajištění úvěrového rizika třetí stranou na T-g, přičemž e^* označuje poměr hodnoty E^* k celkové pomyslné části portfolia podkladových nástrojů, kde E^* označuje upravenou hodnotu expozice sekuritizační pozice vypočítanou v souladu s ustanoveními přílohy VIII platnými pro výpočet hodnoty rizikově vážených expozic podle článků 78 až 83 za předpokladu, že hodnota sekuritizační pozice je E, a g je poměr jmenovité částky zajištění úvěrového rizika (upravené o nesoulad měn nebo nesoulad splatností podle ustanovení přílohy VIII) a součtu hodnot sekuritizovaných expozic. V případě zajištění úvěrového rizika třetí stranou se riziková váha poskytovatele zajištění použije na tu část pozice, která nespadá pod upravenou hodnotu „T“.

3.7. Dodatečné kapitálové požadavky pro sekuritizace revolvingových expozic s možností předčasného splacení

68. Kromě hodnoty rizikově vážených expozic týkajících se sekuritizačních pozic musí úvěrová instituce, která je původcem, vypočítat hodnotu rizikově vážené expozice podle metodiky uvedené v bodech 16 až 33, pokud prodává revolvingové expozice do sekuritizace s možností předčasného splacení.
69. Pro účely bodu 68 se ustanovení bodů 19 a 20 nahrazují ustanoveními bodů 70 a 71.
70. Pro účely těchto ustanovení se „podílem původce“ rozumí součet
- a) hodnoty expozice pomyslného objemu portfolia čerpaných částí prodaných do sekuritizace, jejíž poměr vzhledem k hodnotě celého portfolia prodaného do sekuritizační struktury určuje poměr peněžních toků vytvářených jistinou, úroky a dalšími platbami, které nemohou sloužit k zaplacení držitelům sekuritizačních pozic v rámci sekuritizace, a
 - b) hodnoty expozice objemu portfolia nečerpaných částí úvěrových linek, jehož čerpané části byly prodány do sekuritizace, jejíž poměr vzhledem k celkové výši těchto nečerpaných částí je stejný jako poměr hodnoty expozice vymezené v písmenu a) k hodnotě expozice seskupení čerpaných částí prodaných do sekuritizace.

Aby splnil podmínky výše uvedené definice, nesmí být podíl původce podřízen podílu investorů.

„Podílem investorů“ se rozumí součet hodnoty expozice pomyslného objemu portfolia čerpaných částí nespádajících pod písmeno a) a hodnoty expozice objemu portfolia nečerpaných částí úvěrových linek, jehož čerpané části byly prodány do sekuritizace a jež nespádají pod písmeno b).

71. Expozice úvěrové instituce, která je původcem, spojená s nároky na tu část podílu původce, která je vymezená v bodě 70 písm. a), nesmí být považována za sekuritizační pozici, nýbrž za poměrnou expozici vůči sekuritizovaným expozicím z čerpaných částí, které jsou stanoveny, jako by sekuritizovány nebyly, a to ve výši, která se rovná výši vymezené v bodě 70 písm. a). Rovněž se má za to, že úvěrová instituce, která je původcem, má poměrnou expozici vůči nečerpaným částem úvěrových linek, jejichž čerpané části byly prodány do sekuritizace, a to ve výši, která se rovná výši vymezené v bodě 70 písm. b).

3.8. Snížení hodnoty rizikově vážených expozic

72. Hodnota rizikově vážené expozice sekuritizační pozice, které je přidělena riziková váha 1 250 %, může být snížena o hodnotu, která je rovna 12,5 násobku úprav ocenění vytvořených pro tyto sekuritizované expozice úvěrovou institucí. Pokud jsou úpravy ocenění zohledněny pro tento účel, nesmí už být zohledňovány pro účely výpočtu vymezeného v příloze VII části 1 bodě 36.
73. Hodnota rizikově vážené expozice sekuritizační pozice může být snížena o hodnotu, která je rovna 12,5 násobku úprav ocenění vytvořených pro tuto pozici úvěrovou institucí.

74. Jak je stanoveno v čl. 66 odst. 2, mohou úvěrové instituce v případě sekuritizační pozice, které je přiřazena riziková váha 1 250 %, alternativně, namísto zařazení této pozice do výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic, odečíst hodnotu této expozice od kapitálu.
75. Pro účely bodu 74
- a) hodnota expozice může být odvozena z hodnoty rizikově vážených expozic, přičemž jsou zohledněna veškerá snížení uskutečněná podle bodů 72 a 73;
 - b) výpočet hodnoty expozice může zohledňovat uznatelné majetkové zajištění, a to způsobem, který je shodný s metodikou předepsanou v bodech 60 až 67;
 - c) pokud je k výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic použita metoda regulačního vzorce a $L < KIRBR$ a $[L+T] > KIRBR$, lze s pozicí zacházet jako se dvěma pozicemi, kde L je rovno KIRBR pro tu pozici, která má vyšší úroveň.
76. Pokud úvěrová instituce využije tuto alternativu uvedenou v bodě 74, musí od hodnoty uvedené ve zmíněném bodě jako maximální hodnota rizikově vážené expozice vypočítaná uvedenými úvěrovými institucemi odečíst pro účely bodu 45 hodnotu rovnající se 12,5 násobku hodnoty odečtené v souladu s bodem 74.
-

PŘÍLOHA X

OPERAČNÍ RIZIKO

ČÁST 1

Přístup základního ukazatele

1. KAPITÁLOVÝ POŽADAVEK

1. Kapitálový požadavek k operačnímu riziku podle přístupu základního ukazatele se rovná 15 % hodnoty relevantního ukazatele vymezeného v bodech 2 až 9.

2. RELEVANTNÍ UKAZATEL

2. Relevantním ukazatelem se rozumí tříletý průměr součtu čistého úrokového výnosu a čistého neúrokového výnosu.
3. Tento tříletý průměr se vypočítá na základě posledních třech dvanáctiměsíčních sledování ke konci účetního roku. Nejsou-li k dispozici auditované údaje, lze použít neauditované odhady.
4. Je-li v případě některého sledování součet čistého úrokového výnosu a čistého neúrokového výnosu záporný nebo roven nule, nesmí být tato hodnota do výpočtu tříletého průměru zahrnována. Relevantní ukazatel se vypočte jako součet kladných hodnot dělený počtem těchto kladných hodnot.

2.1. Úvěrové instituce podléhající směrnici 86/635/EHS

5. Na základě účetních kategorií ve výsledovce úvěrových institucí podle článku 27 směrnice 86/635/EHS se relevantní ukazatel vyjádří jako součet položek uvedených v tabulce č. 1. Každá položka je do součtu zahrnuta s příslušným kladným nebo záporným znaménkem.
6. Tyto položky mohou být v případě potřeby upraveny v souladu s požadavky bodů 7 a 8.

Tabulka č. 1

1	Výnosy z úroků a podobné výnosy
2	Náklady na úroky a podobné náklady
3	Výnosy z akcií, podílů a jiných cenných papírů s proměnlivým/stálým výnosem
4	Výnosy z poplatků a provizí
5	Náklady na poplatky a provize
6	Čistý zisk nebo ztráta z finančních operací
7	Ostatní provozní výnosy

2.1.1. Podmínky

7. Ukazatel se počítá před odečtením rezerv a provozních nákladů. Provozní náklady zahrnují poplatky za služby outsourcingu prováděné třetí stranou, která není mateřským podnikem nebo dceřiným podnikem úvěrové instituce nebo dceřiným podnikem mateřského podniku, který je zároveň mateřským podnikem úvěrové instituce. Výdaje za služby outsourcingu prováděné třetí stranou mohou snížit relevantní ukazatel, jsou-li výdaje vynaloženy podnikem, který podléhá dohledu stanovenému v této směrnici, nebo jemu odpovídajícímu dohledu.

8. Následující položky se při výpočtu relevantního ukazatele nepoužijí:
- realizovaný zisk/ztráta z prodeje nástrojů neobchodního portfolia;
 - mimořádné a nepravidelné výnosy;
 - výnosy z pojistného plnění.

Je-li přecenění nástrojů obchodního portfolia účtováno do výsledovky, lze toto přecenění zahrnout. Pokud se použije čl. 36 odst. 2 směrnice 86/635/EHS, zahrne se přecenění účtované ve výsledovce.

2.2. Úvěrové instituce podléhající jinému účetnímu rámci

9. Jestliže úvěrové instituce podléhají jinému účetnímu rámci než rámci stanovenému ve směrnici 86/635/EHS, měly by relevantní ukazatel počítat na základě údajů, které nejlépe odpovídají definici uvedené v bodech 2 až 8.

ČÁST 2

Standardizovaný přístup

1. KAPITÁLOVÝ POŽADAVEK

- Kapitálový požadavek k operačnímu riziku podle standardizovaného přístupu se rovná tříletému průměru rizikově vážených relevantních ukazatelů vypočítaných každý rok pro linie podnikání uvedené v tabulce č. 2. V každém roce může být záporný kapitálový požadavek jedné linie podnikání, který vychází ze záporného relevantního ukazatele, připsán k celku. Pokud jsou však souhrnné kapitálové požadavky všech linií podnikání v daném roce záporné, potom se jako průměr pro daný rok použije nula.
- Tento tříletý průměr se vypočítá na základě posledních třech dvanáctiměsíčních sledování ke konci účetního roku. Nejsou-li k dispozici auditované údaje, lze použít neauditované odhady.

Tabulka č. 2

Linie podnikání	Seznam činností	Procentní podíl
Strukturované financování	Upisování finančních nástrojů nebo umísťování finančních nástrojů na základě pevného závazku převzetí Služby spojené s upisováním Investiční poradenství Poradenství pro podniky ve věcech kapitálové struktury, průmyslové strategie a v souvisejících otázkách a poradenství a služby v oblasti fúzí a koupě podniků Investiční výzkum a finanční analýza a jiné formy všeobecných doporučení ohledně transakcí s finančními nástroji	18 %
Obchodování na finančních trzích	Obchodování na vlastní účet Peněžní makléřství Přijímání a převody příkazů vztahujících se k jednomu či více finančním nástrojům Provádění klientských příkazů Umísťování finančních nástrojů bez pevného závazku převzetí Provozování vícestranných obchodních systémů (Multilateral Trading Facilities)	18 %

Linie podnikání	Seznam činností	Procentní podíl
Retailové makléřství (Obchodování s jednotlivými fyzickými osobami nebo s malými a středními podniky splňujícími kritéria vymezená v článku 79 pro třídu retailových expozic)	Přijímání a převody příkazů vztahujících se k jednomu či několika finančním nástrojům Provádění klientských příkazů Umísťování finančních nástrojů bez pevného závazku převzetí	12 %
Komerční bankovníctví	Přijímání vkladů a jiných splatných peněžních prostředků Poskytování úvěrů Finanční leasing Záruky a přísliby	15 %
Retailové bankovníctví (Obchodování s jednotlivými fyzickými osobami nebo s malými a středními podniky splňujícími kritéria vymezená v článku 79 pro třídu retailových expozic)	Přijímání vkladů a jiných splatných peněžních prostředků Poskytování úvěrů Finanční leasing Záruky a přísliby	12 %
Provádění plateb a vypořádání	Služby týkající se převodu peněžních prostředků Vydávání a správa platebních prostředků	18 %
Služby z pověření	Uložení a správa finančních nástrojů na účet klienta, včetně opatrovnictví a souvisejících služeb jako např. obhospodařování peněžních prostředků či kolaterálu	15 %
Obhospodařování aktiv	Obhospodařování portfolií Obhospodařování podílů v podnicích kolektivního investování Jiné formy obhospodařování aktiv	12 %

3. Příslušné orgány mohou úvěrové instituci povolit, aby kapitálový požadavek k operačnímu riziku počítala podle alternativního standardizovaného přístupu vymezeného v bodech 5 až 11.

2. ZÁSADY PRO PŘÍRAZOVÁNÍ LINIÍ PODNIKÁNÍ (MAPPING)

4. Úvěrové instituce musí stanovit a zdokumentovat konkrétní zásady a kritéria pro přiřazování relevantního ukazatele pro existující linie podnikání a činnosti do standardizovaného rámce. Kritéria musí být přezkoumávána a případně upravována v návaznosti na nové či změněné podnikatelské činnosti a rizika. Zásady pro přiřazování k liniím podnikání jsou následující:
- všechny činnosti musí být přiřazeny k liniím podnikání tak, aby na jedné straně nedocházelo k překrývání a na druhé straně žádná činnost nebyla vynechána;
 - jakákoliv činnost, kterou nelze jednoznačně přiřadit k žádné linii podnikání daného rámce, představuje však pomocnou funkci pro jinou činnost do rámce zahrnutou, musí být přiřazena do stejné linie podnikání jako ta činnost, kterou podporuje. Jestliže taková činnost podporuje více linií podnikání, musí být její přiřazení uskutečněno podle objektivního kritéria;

- c) pokud některou činnost nelze přiřadit ke konkrétní linii podnikání, bude použita ta linie podnikání, která vede k největšímu kapitálovému požadavku. K téže linii podnikání pak budou přiřazeny i související pomocné činnosti;
- d) úvěrové instituce mohou k přidělení relevantního ukazatele k liniím podnikání používat interní oceňovací metody. Náklady vzniklé v jedné linii podnikání, které věcně souvisejí s jinou linií podnikání, mohou být převedeny do té linie podnikání, se kterou věcně souvisejí, např. pomocí postupů založených na vnitřních nákladech na převod mezi dvěma liniemi podnikání;
- e) přiřazování činností k liniím podnikání pro účely stanovení kapitálových požadavků k operačnímu riziku musí být konzistentní s kategoriemi používanými pro úvěrová a tržní rizika;
- f) za zásady pro přiřazování odpovídá vrcholové vedení pod dohledem řídicích orgánů úvěrové instituce;
a
- g) postupy pro přiřazování k liniím podnikání musí podléhat nezávislému přezkumu.

3. ALTERNATIVNÍ UKAZATELE PRO VYBRANÉ LINIE PODNIKÁNÍ

3.1. Postup

- 5. Příslušné orgány mohou úvěrové instituci povolit, aby pro linie podnikání retailové bankovníctví a komerční bankovníctví používala alternativní relevantní ukazatel.
- 6. Pro tyto linie podnikání je relevantním ukazatelem normalizovaný ukazatel výnosu, který se rovná součinu tříletého průměru celkové jmenovité částky poskytnutých úvěrů a půjček a koeficientu 0,035.
- 7. Pro linii podnikání retailového nebo komerčního bankovníctví se úvěry a půjčkami rozumí celková čerpaná částka v odpovídajících úvěrových portfoliích. Do linie podnikání komerčního bankovníctví se zahrnují také cenné papíry držené v neobchodním portfoliu.

3.2. Podmínky

- 8. Povolení používat alternativní relevantní ukazatele podléhá podmínkám v bodech 9 až 11.

3.2.1. Obecná podmínka

- 9. Úvěrová instituce splňuje kvalifikační kritéria uvedená v bodě 12.

3.2.2. Specifické podmínky pro retailové a komerční bankovníctví

- 10. Naprostá většina činností úvěrové instituce spadá do oblasti retailového nebo komerčního bankovníctví, tyto činnosti tvoří alespoň 90 % jejího příjmu.
- 11. Úvěrová instituce je schopna příslušným orgánům doložit, že významná část jejích retailových nebo komerčních neobchodních činností je tvořena půjčkami, se kterými je spojena vysoká pravděpodobnost selhání, a že alternativní standardizovaný přístup představuje lepší východisko pro hodnocení operačního rizika.

4. KVALIFIKAČNÍ KRITÉRIA

12. Kromě obecných standardů v oblasti řízení rizik uvedených v článku 22 a příloze V musí úvěrové instituce splňovat kvalifikační kritéria uvedená níže. Splnění těchto kritérií bude posouzeno s ohledem na velikost a rozsah činností úvěrové instituce a na zásadu proporcionality.
- a) Úvěrové instituce musí mít řádně zdokumentovaný systém hodnocení a řízení operačního rizika s jasně stanovenými povinnostmi v rámci tohoto systému. Musí určit své expozice vůči operačnímu riziku a průběžně sledovat údaje týkající se operačního rizika, včetně údajů o výrazných ztrátách. Tento systém musí být podrobován pravidelnému nezávislému přezkumu;
 - b) systém hodnocení operačního rizika musí být úzce začleněn do postupů pro řízení rizik dané úvěrové instituce. Jeho výsledky musí být nedílnou součástí procesu sledování a kontroly rizikového profilu úvěrové instituce v oblasti operačního rizika; a
 - c) úvěrové instituce musí zavést systém podávání zpráv pro vedení, v jehož rámci příslušné útvary úvěrové instituce obdrží zprávy o operačním riziku. Úvěrové instituce musí mít zavedeny postupy pro podniknutí odpovídajících opatření v závislosti na informacích obsažených ve zprávách pro vedení.

ČÁST 3

Pokročilé přístupy k měření

1. KVALIFIKAČNÍ KRITÉRIA

1. Aby mohly používat pokročilý přístup k měření, musí úvěrové instituce přesvědčit příslušné orgány, že kromě obecných standardů v oblasti řízení rizik uvedených v článku 22 a příloze V splňují i níže uvedená kvalifikační kritéria.

1.1. Kvalitativní standardy

- 2. Interní systém měření operačního rizika úvěrové instituce musí být těsně propojen s každodenními procesy řízení rizik.
- 3. Úvěrová instituce musí mít nezávislý subjekt řízení rizika pro operační riziko.
- 4. Expozice vůči operačnímu riziku a ztráty z operačního rizika musí být pravidelně hlášeny. Úvěrová instituce musí mít zavedeny postupy pro podniknutí náležitých nápravných opatření.
- 5. Systém řízení rizik úvěrové instituce musí být řádně zdokumentován. Úvěrová instituce musí mít k dispozici postupy, kterými zajistí dodržování stanovených pravidel, a zásady pro případ jejich nedodržení.
- 6. Postupy pro řízení operačního rizika a systémy pro jeho měření musí být pravidelně přezkoumávány interními nebo externími auditory.
- 7. Validace systému pro měření operačního rizika prováděná příslušnými orgány musí zahrnovat:
 - a) ověření, zda interní procesy validace probíhají uspokojivým způsobem;
 - b) zajištění toho, že toky dat a procesy spojené se systémem pro měření rizik jsou průhledné a dostupné.

1.2. Kvantitativní standardy

1.2.1. Postup

8. Úvěrové instituce stanovují kapitálový požadavek tak, aby zahrnoval jak očekávanou, tak neočekávanou ztrátu, pokud nedoloží, že očekávaná ztráta je přiměřeným způsobem zachycena v jejich interních postupech pro výkon činností. Měření operačního rizika musí zachycovat potenciální závažné události na okrajích křivky, přičemž je nutno v průběhu období jednoho roku dosáhnout standardu spolehlivosti srovnatelného s intervalem spolehlivosti 99,9 %.
9. Pro splnění standardu spolehlivosti uvedeného v bodě 8 musí systém měření operačního rizika úvěrové instituce obsahovat určité zásadní prvky. Mezi tyto prvky patří používání interních dat, externích dat, analýzy scénářů a faktorů zohledňujících podnikatelské prostředí a systémy vnitřní kontroly ve smyslu bodů 13 až 24. Úvěrová instituce má mít řádně zdokumentovaný přístup k vážení těchto čtyř prvků ve svém celkovém systému měření operačního rizika.
10. Systém pro měření rizika musí zachytit hlavní faktory, které jsou zdrojem rizika a které ovlivňují tvar koncové oblasti statistického rozložení ztrát.
11. Korelace mezi jednotlivými kategoriemi ztrát lze v případě operačního rizika zohlednit jen tehdy, jestliže úvěrové instituce přesvědčí příslušné orgány, že jejich systémy pro měření těchto korelací jsou spolehlivé, jsou používány konzistentně a zohledňují nejistotu spojenou s takovými odhady korelací, zejména v krizových obdobích. Úvěrová instituce musí platnost svých předpokladů korelace ověřovat za použití vhodných kvantitativních a kvalitativních technik.
12. Systém pro měření rizika musí být vnitřně konzistentní a musí zamezit vícenásobnému užití těch kvalitativních odhadů či technik snižování rizika, které již byly zohledněny v jiných oblastech rámce kapitálové přiměřenosti.

1.2.2. Interní data

13. Interní měření operačního rizika musí vycházet z minimálně pětiletého období sledování. V případě prvního použití pokročilého přístupu k měření může úvěrová instituce použít tříleté období sledování.
14. Úvěrové instituce musí být schopny přiřadit interní data o minulých ztrátách k liniím podnikání definovaným v části 2 a k druhům událostí definovaným v části 5 a na požádání poskytnout tato data příslušným orgánům. Kritéria pro přiřazování ztrát k uvedeným liniím podnikání a druhům událostí musí být objektivní a zdokumentovaná. Ztráty z operačního rizika, které se vztahují k úvěrovému riziku a byly v minulosti zahrnuty do interních databází pro účely úvěrového rizika, musí být zaznamenány v databázích pro účely operačního rizika a určovány odděleně. Pokud se s těmito ztrátami pro účely výpočtu minimálních kapitálových požadavků zachází jako s úvěrovým rizikem, nepodléhají kapitálovému požadavku k operačnímu riziku. Ztráty z operačního rizika, které se vztahují k tržním rizikům, jsou zahrnovány do rámce kapitálového požadavku k operačnímu riziku.
15. Interní data o ztrátách úvěrové instituce musí být komplexní, tzn. že musí zachycovat všechny významné činnosti a expozice ze všech příslušných podsystémů a zeměpisných oblastí. Úvěrové instituce musí být schopny doložit, že jakékoli nezachycené činnosti nebo expozice, jak samostatně, tak i v kombinaci, by neměly významný dopad na celkové odhady rizika. Musí být stanoveny odpovídající minimální úrovně pro sběr interních dat o ztrátách.
16. Kromě informací o hrubém objemu ztrát musí úvěrové instituce shromažďovat i informace o datu události, o jakémkoli výtěžku z dané hrubé ztráty, a též popisné informace o rizikových faktorech nebo příčinách ztrátové události.
17. Musí existovat konkrétní kritéria pro přiřazování dat o ztrátách vzniklých při události v centralizovaném útvaru nebo vzniklé při činnosti, která pokrývá více než jednu linii podnikání, i při souvisejících událostech v průběhu času.

18. Úvěrové instituce musí mít zdokumentované postupy pro posuzování trvalé relevantnosti dat o minulých ztrátách, včetně situací, kdy převáží lidský úsudek, dojde k navýšení koeficientu či k jiným úpravám; musí v nich být též stanoveno, v jakém rozsahu mohou být výše popsané úpravy použity a kdo jejich použití schvaluje.

1.2.3. Externí data

19. Systém úvěrové instituce pro měření operačního rizika musí využívat relevantní externí data, zejména pokud existuje důvod k domněnce, že úvěrová instituce je vystavena málo četným, avšak potenciálně velmi závažným ztrátám. Úvěrová instituce musí mít systematický postup, pomocí něž stanoví, pro jaké situace musí použít externí data a jakým způsobem budou tato data začleněna do jejího systému měření. Podmínky a postupy používání externích dat musí být pravidelně přezkoumávány, dokumentovány a musí podléhat pravidelnému nezávislému přezkumu.

1.2.4. Analýza scénářů

20. Úvěrová instituce musí využívat analýzu scénářů založených na odborných odhadech společně s externími daty k ohodnocení své expozice vůči událostem, které mohou způsobit významnou ztrátu. Tato ohodnocení musí být průběžně ověřována a přehodnocována porovnáváním se skutečnými daty o ztrátách, aby byla zajištěna smysluplnost jejich použití.

1.2.5. Faktory podnikatelského prostředí a vnitřní kontroly

21. Metodika hodnocení rizika úvěrové instituce používaná na úrovni celého podniku musí zachycovat klíčové faktory podnikatelského prostředí a vnitřní kontroly, které mohou změnit její profil operačního rizika.
22. Výběr každého jednotlivého faktoru musí být zdůvodněn tím, že podle zkušenosti a názoru odborníků z dotčených linií podnikání se jedná o faktor významně ovlivňující riziko.
23. Je třeba řádně zdůvodnit citlivost rizikových odhadů na změny faktorů a poměrnou váhu jednotlivých faktorů. Kromě zachycení změn ve velikosti rizika, které nastaly díky zlepšení v jeho řízení, musí být též zachycen potenciální nárůst rizika způsobený vykonáváním složitějších činností či nárůstem objemu podnikatelských činností.
24. Tento proces musí být zdokumentovaný a musí podléhat nezávislému přezkumu v rámci úvěrové instituce i ze strany příslušných orgánů. Tento proces a jeho výsledky musí být průběžně ověřovány a přehodnocovány porovnáváním se skutečnými interními údaji o ztrátách a s relevantními externími daty.

2. VLIV POJIŠTĚNÍ A JINÝCH MECHANISMŮ PŘEVODU RIZIKA

25. Pokud jsou splněny podmínky uvedené v bodech 26 až 29, mohou úvěrové instituce zohlednit vliv pojištění a další systémy převodu rizik, jestliže jsou úvěrové instituce schopny ke spokojenosti odpovědných orgánů prokázat, že dochází k jednoznačnému účinku snižování rizik.
26. Poskytovatel je oprávněn poskytovat pojištění nebo zajištění a poskytovatel musí mít rating vypracovaný uznanou ratingovou agenturou minimálně co se týče jeho schopnosti vyplácet pojistné plnění, což se dokládá přiřazením k externímu ratingu 3. stupně příslušnými orgány nebo pravidly pro rizikově vážené expozice pro úvěrové instituce podle článků 78 až 83.
27. Pojištění a rámec pojištění úvěrových institucí musí vyhovovat následujícím podmínkám:
- a) Počáteční platnost pojistky nesmí být kratší než jeden rok. V případě pojistek se zbytkovou platností kratší než jeden rok musí úvěrová instituce provést náležité snížení hodnoty, kterým zohlední zkracující se zbytkovou platnost dané pojistky; v případě pojistek se zbytkovou platností 90 dní nebo kratší může toto snížení dosáhnout až 100 %;
 - b) minimální výpovědní lhůta pro zrušení dané pojistné smlouvy je alespoň 90 dní;

- c) pojistka neobsahuje žádné výluky z pojištění či omezení spojená se zásahem orgánu dohledu nebo takové výluky či omezení, která, v případě úvěrové instituce v úpadku, zabraňují úvěrové instituci, konkursnímu správci či likvidátorovi vymáhat náhradu utrpěných škod či výdajů vzniklých úvěrové instituci, s výjimkou událostí, ke kterým došlo po zahájení konkursní správy či řízení směřujícího k likvidaci dané úvěrové instituce; a to za předpokladu, že pojistka může vyloučit jakoukoli pokutu, penále nebo náhradu škody plnící represivní funkci v důsledku kroků podniknutých příslušnými orgány;
 - d) výpočty účinků snižování rizika musí zohledňovat pojistné krytí průhledným a konzistentním způsobem ve vztahu ke skutečné pravděpodobnosti a dopadu ztrát použitých při celkovém stanovování kapitálových požadavků k operačnímu riziku;
 - e) pojištění poskytuje třetí strana. V případě pojištění poskytnutého kaptivními pojišťovnami a přidruženými subjekty musí být expozice převedena na nezávislou třetí stranu splňující kritéria uznatelnosti, např. prostřednictvím zajištění; a
 - f) postupy pro uznávání pojištění jsou řádně zdůvodněny a zdokumentovány.
28. Metodika uznávání pojištění musí prostřednictvím diskontů nebo snížení v rozsahu uznaného pojištění zachycovat následující prvky:
- a) zbytkovou platnost pojistky, je-li kratší než jeden rok, jak je uvedeno výše;
 - b) lhůtu pro zrušení pojistky, pokud je kratší než jeden rok; a
 - c) nejistotu v platbách a nesoulad v krytí pojistnými smlouvami.
29. Snížení kapitálového požadavku plynoucí ze zohlednění pojištění nesmí přesáhnout 20 % výše kapitálového požadavku pro operační riziko před zohledněním technik snižování rizika.

3. ŽÁDOST O POVOLENÍ POUŽÍVAT POKROČILÝ PŘÍSTUP K MĚŘENÍ NA ÚROVNI SKUPINY

30. V případě, že má být pokročilý přístup k měření používán mateřskou úvěrovou institucí v EU a jejími dceřinými podniky, nebo dceřinými podniky mateřské finanční holdingové společnosti v EU, musí žádost zahrnovat popis metodiky používané k rozdělení kapitálu k operačnímu riziku mezi jednotlivé subjekty ve skupině.
31. V žádosti je nutno uvést, zda a jakým způsobem mají být do systému měření rizika promítnuty účinky diverzifikace.

ČÁST 4

Kombinované používání různých metodik

1. POUŽÍVÁNÍ POKROČILÉHO PŘÍSTUPU K MĚŘENÍ V KOMBINACI S OSTATNÍMI PŘÍSTUPY

1. Úvěrová instituce může používat pokročilý přístup k měření v kombinaci s přístupem základního ukazatele nebo se standardizovaným přístupem, pokud jsou splněny následující podmínky:
- a) jsou zachycena všechna operační rizika úvěrové instituce. Příslušný orgán je spokojen s metodikou používanou k pokrytí různých činností, zeměpisných oblastí, právních struktur nebo jiných relevantních dělení stanovených interně; a
 - b) kvalifikační kritéria uvedená v částech 2 a 3 jsou splněna u těch činností, které jsou kryty standardizovaným přístupem a pokročilým přístupem k měření.

2. Příslušný orgán může případ od případu stanovovat následující dodatečné požadavky:
 - a) k datu zavedení pokročilého přístupu k měření je významná část operačních rizik úvěrové instituce zachycena tímto pokročilým přístupem k měření; a
 - b) úvěrová instituce se zaváže, že pokročilý přístup k měření rozšíří na podstatnou část svých operací podle časového harmonogramu dohodnutého s příslušnými orgány.
2. KOMBINOVANÉ POUŽÍVÁNÍ PŘÍSTUPU ZÁKLADNÍHO UKAZATELE A STANDARDIZOVANÉHO PŘÍSTUPU
3. Úvěrová instituce může kombinovat přístup základního ukazatele a standardizovaný přístup pouze za výjimečných okolností, jakými jsou např. nedávné převzetí nové obchodní jednotky, které může vyžadovat přechodné období pro rozšíření standardizovaného přístupu.
4. Kombinované používání přístupu základního ukazatele a standardizovaného přístupu musí být podmíněno tím, že se úvěrová instituce zaváže rozšířit standardizovaný přístup podle časového harmonogramu dohodnutého s příslušnými orgány.

ČÁST 5

Klasifikace typů ztrátových událostí

Tabulka č. 3

Druh události	Definice
Interní podvod	Ztráty způsobené jednáním, jehož úmyslem je podvodně připravit o majetek, zpronevěřit jej nebo obejít předpisy, zákony či firemní zásady, vyjma případů diskriminace nebo sociální a kulturní odlišnosti, kterých se účastní alespoň jedna interní strana.
Externí podvod	Ztráty způsobené jednáním třetí strany, jehož úmyslem je podvodně připravit o majetek, zpronevěřit jej nebo obejít zákon.
Postupy při zaměstnávání a bezpečnost na pracovišti	Ztráty způsobené jednáním, které je v rozporu se zákony nebo dohodami týkajícími se zaměstnávání, ochrany zdraví a bezpečnosti, ztráty způsobené platbami z důvodu újmy na zdraví nebo z důvodu diskriminace či sociální a kulturní odlišnosti.
Klienti, produkty a obchodní postupy	Ztráty způsobené neúmyslným jednáním nebo nedbalostí, v jejichž důsledku nebyl splněn obchodní závazek vůči některým klientům (včetně požadavků ohledně důvěrnosti či přiměřenosti jednání) nebo ztráty způsobené povahou nebo formou produktu.
Poškození hmotných aktiv	Ztráty způsobené ztrátou nebo poškozením hmotných aktiv přírodní katastrofou nebo jinými událostmi.
Přerušování obchodní činnosti a selhání systému	Ztráty způsobené přerušením obchodní činnosti nebo selháním systému.
Provádění transakcí, dodávky a řízení procesů	Ztráty způsobené chybami při zpracovávání transakcí nebo při řízení procesů, ztráty plynoucí ze vztahů s obchodními protistranami a prodejci.

PŘÍLOHA XI

TECHNICKÁ KRITÉRIA PRO PŘEZKUM A HODNOCENÍ PŘÍSLUŠNÝMI ORGÁNY

1. Kromě úvěrových, tržních a operačních rizik musí přezkum a hodnocení prováděné příslušnými orgány podle článku 124 zahrnovat následující:
 - a) výsledky stresového testování prováděného úvěrovými institucemi při použití přístupu založeného na interním ratingu (IRB);
 - b) expozici úvěrových institucí vůči riziku koncentrace a jejich řízení těchto rizik, včetně dodržování požadavků stanovených v článcích 108 až 118;
 - c) důkladnost, vhodnost a způsob použití zásad a postupů zavedených úvěrovými institucemi pro řízení zbytkového rizika spojeného s používáním uznaných technik snižování úvěrového rizika;
 - d) do jaké míry je kapitál držený úvěrovou institucí vůči aktivům, které sekuritizovala, odpovídající vzhledem k ekonomické podstatě dané transakce, včetně dosaženého stupně převodu rizika.
 - e) expozici úvěrových institucí vůči riziku likvidity a jeho řízení;
 - f) působení vlivů rozložení rizika a jak jsou tyto vlivy začleněny do systému měření rizika; a
 - g) výsledky stresových testů prováděných institucemi za použití interního modelu výpočtu kapitálových požadavků pro krytí tržního rizika podle přílohy V směrnice 2006/49/ES.
2. Příslušné orgány musí sledovat, zda úvěrová instituce poskytla skrytou podporu sekuritizaci. Jestliže se zjistí, že úvěrová instituce poskytla skrytou podporu více než v jednom případě, musí příslušný orgán učinit nezbytná opatření odrážející zvýšené očekávání, že úvěrová instituce v budoucnu poskytne podporu své sekuritizaci, takže nedosáhne významného převodu rizika.
3. Pro účely čl. 124 odst. 3 příslušné orgány zváží, zda úpravy ocenění a opatření přijatá pro pozice/portfolia v obchodním portfoliu podle ustanovení přílohy VII části B směrnice 2006/49/ES umožní úvěrové instituci prodat nebo krátkodobě zajistit své pozice, aniž by došlo za běžných tržních podmínek k významné ztrátě.

PŘÍLOHA XII

TECHNICKÁ KRITÉRIA PRO ZVEŘEJŇOVÁNÍ ÚDAJŮ

ČÁST 1

Obecná kritéria

1. Při zveřejňování údajů se informace považují za zásadní, jestliže by jejich vynechání nebo nesprávné uvedení mohlo změnit či ovlivnit hodnocení nebo rozhodnutí uživatele spoléhajícího na tyto informace při rozhodování o ekonomických záležitostech.
2. Informace se považují pro úvěrovou instituci za citlivé, pokud by jejich zveřejnění ohrozilo její konkurenceschopnost. Může se jednat o informace o produktech nebo systémech, které, pokud by se o nich dozvěděli konkurenti, by snížily hodnotu investic úvěrové instituce.
3. Informace se považují za důvěrné, pokud existují závazky vůči zákazníkům nebo jiné vztahy s protistranami zavazující úvěrovou instituci k důvěrnosti.
4. Příslušné orgány musí požadovat, aby úvěrová instituce zhodnotila, zda je nutné zveřejňovat některé nebo všechny údaje častěji než jednou ročně vzhledem k charakteru podnikatelské činnosti, jako např. rozsahu operací a činností, přítomnosti v různých zemích, zapojení do různých finančních sektorů, účasti na mezinárodních finančních trzích a platebních, vypořádacích a zúčtovacích systémech. Při tomto hodnocení musí zejména věnovat pozornost možné potřebě častějšího zveřejňování informací uvedených v části 2 bodě 3 písm. b) a e) a bodě 4 písm. b) až e) a informací o rizikové expozici a jiných položkách, které se mohou rychle měnit.
5. Požadavek ohledně zveřejňování údajů v části 2 bodech 3 a 4 musí být splněn v souladu s čl. 72 odst. 1 a 2.

ČÁST 2

Obecné požadavky

1. Cíle a zásady v oblasti řízení rizik úvěrové instituce se zveřejní zvlášť pro jednotlivé kategorie rizik, včetně rizik zmíněných v bodech 1 až 14. Toto zveřejnění údajů se týká:
 - a) strategií a postupů pro řízení těchto rizik;
 - b) struktury a organizace příslušného subjektu řízení rizik nebo jiných příslušných uspořádání;
 - c) rozsahu a povahy systémů hlášení a měření rizik; a
 - d) zásad pro zajištění a snižování rizika a strategií a postupů pro sledování trvalé efektivity nástrojů na zajištění a snižování rizika.
2. V souvislosti s rozsahem použití požadavků podle této směrnice musí být zveřejněny následující informace:
 - a) název úvěrové instituce, pro kterou platí požadavky podle této směrnice;
 - b) uvedení rozdílů v konsolidovaném základě pro účely účetnictví a obezřetnostního dohledu se stručným popisem subjektů, které jsou:
 - i) plně konsolidovány;
 - ii) poměrně konsolidovány;

- iii) odečteny od kapitálu; nebo
 - iv) nejsou ani konsolidovány ani odečteny;
 - c) jakékoliv současné nebo předpokládané závažné věcné nebo právní překážky bránící okamžitému převodu kapitálu nebo splacení závazků mezi mateřským podnikem a jeho dceřinými podniky;
 - d) celková částka, o níž je skutečný kapitál nižší než požadované minimum ve všech dceřiných podnicích nezahrnutých do konsolidace, a název nebo názvy těchto dceřiných podniků; a
 - e) případně skutečnost, že jsou využívána ustanovení vymezená v člancích 69 a 70.
3. V souvislosti se svým kapitálem musí úvěrové instituce zveřejnit následující informace:
- a) souhrnné informace o podmínkách pro hlavní rysy všech položek kapitálu a jejich složek;
 - b) objem původního kapitálu, přičemž budou zvlášť zveřejněny všechny kladné položky a odpochty;
 - c) celkový objem dodatkového kapitálu a kapitálu, který je definován v kapitole IV směrnice 2006/49/ES;
 - d) odpochty z původního a dodatkového kapitálu v souladu s čl. 66 odst. 2, přičemž budou zvlášť zveřejněny položky zmiňované v čl. 57 písm. q); a
 - e) celkový uznatelný kapitál po zohlednění odpochtů a omezení stanovených v článku 66.
4. V souvislosti s tím, jak úvěrová instituce plní požadavky stanovené v člancích 75 a 123, musí být zveřejněny následující informace:
- a) shrnutí přístupu úvěrové instituce k hodnocení přiměřenosti jejího vnitřně stanoveného kapitálu vzhledem k současným a budoucím činnostem;
 - b) v případě úvěrových institucí, které počítají hodnotu rizikově vážených expozic v souladu s články 78 až 83, 8 % hodnoty rizikově vážených expozic pro každou třídu expozic uvedených v článku 79;
 - c) v případě úvěrových institucí, které počítají hodnotu rizikově vážených expozic v souladu s články 84 až 89, 8 % hodnoty rizikově vážených expozic pro každou třídu expozic uvedených v článku 86. V případě třídy retailových expozic se tento požadavek týká každé kategorie expozic, které odpovídají různé korelace podle přílohy VII části 1 bodu 10 až 13. V případě třídy akciových expozic se tento požadavek vztahuje na:
 - i) všechny přístupy v příloze VII části 1 bodech 17 až 26;
 - ii) expozice obchodované na burze, akciové expozice neobchodované na regulovaných trzích v dostatečně diverzifikovaných portfoliích a jiné expozice;
 - iii) expozice, které v oblasti kapitálových požadavků podléhají přechodným pravidlům dohledu; a
 - iv) expozice, které v oblasti kapitálových požadavků podléhají ustanovením o ochraně předchozího stavu;
 - d) minimální kapitálové požadavky vypočítané v souladu s čl. 75 písm. b) a c); a
 - e) minimální kapitálové požadavky vypočítané v souladu s články 103 až 105 a zveřejněné zvlášť;

5. Musí být poskytnuty následující informace týkající se expozice úvěrové instituce úvěrovému riziku protistrany ve smyslu přílohy III části I:
- a) diskuse o metodice použité pro stanovení interních kapitálových a úvěrových limitů pro úvěrové expozice protistrany;
 - b) diskuse o metodách zajištění kolaterálu a zřizování úvěrových rezerv;
 - c) diskuse o zásadách týkajících se rizika špatných expozic;
 - d) diskuse o dopadu částky kolaterálu, kterou by úvěrové instituce musely poskytnout v případě snížení jejich úvěrového ratingu;
 - e) hrubá kladná reálná hodnota kontraktů, užítiky ze započtení, započtená současná úvěrová expozice, kolaterál v držení instituce a čistá úvěrová expozice z derivátu. Čistá úvěrová expozice z derivátu je úvěrová expozice u derivátových transakcí po zvážení užitek z právně vymahatelných dohod o započtení a dohod o kolaterálu;
 - f) měření hodnoty expozice metodami stanovenými v příloze III částech 3 až 6, podle toho, která metoda se použije;
 - g) pomyslná hodnota zajišťovacích operací s úvěrovými deriváty a distribuce současné expozice podle typů úvěrové expozice;
 - h) úvěrové derivátové transakce (pomyslné), rozdělené mezi použití pro vlastní úvěrové portfolio úvěrové instituce, včetně mezinárodních aktivit se zahrnutím distribuce úvěrových derivátových produktů rozdělených dále podle koupeného a prodaného zajištění v rámci každé skupiny produktů; a
 - i) odhad α , pokud k němu úvěrová instituce obdržela svolení příslušných orgánů.
6. V souvislosti s expozicí úvěrové instituce vůči úvěrovému riziku a riziku rozmělnění musí být zveřejněny následující informace:
- a) definice termínů „po splatnosti“ a „se sníženou hodnotou“ pro potřeby účetnictví;
 - b) popis přístupů a metod používaných ke stanovování úprav ocenění a rezerv;
 - c) celkový objem expozic po účetních kompenzacích a bez zohlednění účinků snižování úvěrového rizika, a průměrný objem expozic za celé období rozdělených podle jednotlivých tříd expozic;
 - d) zeměpisné rozložení expozic rozdělených ve významných oblastech podle hlavních tříd expozic, případně s dalšími podrobnostmi;
 - e) rozložení expozic podle druhu odvětví nebo protistrany, rozdělených podle tříd expozic, případně s dalšími podrobnostmi;
 - f) rozdělení všech expozic na základě zbytkové splatnosti podle jednotlivých tříd expozic, případně s dalšími podrobnostmi;
 - g) následující údaje, podle významných druhů odvětví nebo protistran:
 - i) expozice se sníženou hodnotou a expozice po splatnosti, uvedené zvlášť;
 - ii) úpravy ocenění a rezervy; a
 - iii) náklady na úpravy ocenění a rezervy v průběhu daného období;
 - h) objem expozic se sníženou hodnotou a expozic po splatnosti, uvedených zvlášť a rozdělených podle významných zeměpisných oblastí, včetně, je-li to vhodné, objemů úprav ocenění a rezerv pro každou zeměpisnou oblast;

- i) sladění změn v úpravách ocenění a rezervách u expozic se sníženou hodnotou, uvedeno zvlášť. Tyto informace musí obsahovat:
 - i) popis druhu úprav ocenění a rezerv;
 - ii) počáteční zůstatky;
 - iii) částky použití rezerv v daném období;
 - iv) částky vyčleněné nebo vrácené na odhadované pravděpodobné ztráty z expozic během daného období, jakékoliv jiné úpravy včetně úprav v důsledku kurzových rozdílů, kombinace podniků, převzetí a zcizení dceřiných podniků a převody mezi rezervami; a
 - v) konečné zůstatky.

Úpravy ocenění a výtěžky uvedené přímo ve výsledovce se musí zveřejňovat zvlášť.

- 7. V případě úvěrových institucí, které počítají hodnotu rizikově vážených expozic v souladu s články 78 až 83, se musí pro každou třídu expozic uvedených v článku 79 zveřejňovat následující informace:
 - a) názvy určených ratingových agentur a exportních úvěrových agentur a důvody pro případné změny;
 - b) třídy expozic, pro které jsou jednotlivé ratingové agentury nebo exportní úvěrové agentury používány;
 - c) popis postupu používaného k převodu emitenta a externích ratingů emisí na položky, které nejsou součástí obchodního portfolia;
 - d) přiřazení externího ratingu jednotlivých určených ratingových agentur nebo exportních úvěrových agentur ke stupňům úvěrové kvality stanoveným v příloze VI, přičemž tato informace nemusí být zveřejněna, pokud úvěrová instituce splňuje standardní způsob přiřazování stanovený příslušným orgánem; a
 - e) hodnoty expozice a hodnoty expozice po snižování úvěrového rizika, které jsou spojeny s jednotlivými stupni úvěrové kvality předepsanými v příloze VI, i ty, které byly odečteny od kapitálu.
- 8. Úvěrové instituce, které počítají hodnotu rizikově vážených expozic v souladu s přílohou VII částí 1 body 6 nebo 19 až 21, musí zveřejnit expozice přiřazené k jednotlivým kategoriím v tabulce v bodě 6 zmíněném výše nebo k jednotlivým rizikovým váhám zmíněným v bodech 19 až 21 výše.
- 9. Úvěrové instituce, které počítají kapitálové požadavky v souladu s čl. 75 písm. b) a c), musí zveřejnit tyto požadavky zvlášť pro jednotlivá rizika zmiňovaná v daných ustanoveních.
- 10. Jednotlivé úvěrové instituce, které počítají kapitálové požadavky v souladu s přílohou V směrnice 2006/49/ES, musí zveřejnit následující informace:
 - a) pro každé subportfolio:
 - i) charakteristiku používaných modelů;
 - ii) popis stresového testování používaného na dané subportfolio;
 - iii) popis přístupů používaných pro zpětné testování a hodnocení přesnosti a konzistentnosti interních modelů a procesů modelování;
 - b) míru přijetí ze strany příslušného orgánu; a
 - c) popis stupně souladu s požadavky stanovenými v příloze VII části B směrnice 2006/49/ES a metodice pro jeho zajištění.

11. V souvislosti s operačním rizikem musí úvěrové instituce zveřejnit následující informace:
- a) přístupy používané danou úvěrovou institucí pro hodnocení kapitálových požadavků k operačnímu riziku; a
 - b) popis metodiky uvedené v článku 105, pokud ji úvěrová instituce používá, včetně rozboru příslušných interních a externích faktorů, které úvěrová instituce zvažuje ve svém přístupu k měření. V případě částečného používání je třeba uvést rozsah a pokrytí jednotlivých metodik, které jsou používány.
12. V souvislosti s expozicemi vůči akciím nezahrnutým do obchodního portfolia musí být zveřejněny následující informace:
- a) diferenciace expozic na základě jejich cílů, včetně realizace kapitálových zisků a strategických důvodů, a přehled používaných účetních technik a metodik oceňování, včetně hlavních předpokladů a postupů ovlivňujících oceňování a jakýchkoliv zásadních změn v těchto postupech;
 - b) účetní hodnota, reálná hodnota a, v případě akcií obchodovaných na burze, srovnání s tržní cenou, pokud se výrazně liší od reálné hodnoty;
 - c) druhy, povaha a objemy expozic obchodovaných na burze, akciových expozic neobchodovaných na regulovaných trzích v dostatečně diverzifikovaných portfoliích a jiných expozic;
 - d) kumulativní realizované zisky nebo ztráty vzniklé z prodejů a likvidací v daném období; a
 - e) celkové nerealizované zisky nebo ztráty, souhrnná výše oceňovacích rozdílů a kterákoliv z těchto částek zahrnutých do původního nebo dodatkového kapitálu.
13. V souvislosti se svou expozicí vůči úrokovému riziku u pozic nezahrnutých do obchodního portfolia musí úvěrové instituce zveřejnit následující informace:
- a) povaha úrokového rizika a hlavní předpoklady (včetně předpokladů ohledně předčasného splacení pohledávek a vývoje vkladů splatných na požádání) a měření četnosti úrokového rizika; a
 - b) kolísání zisků, ekonomické hodnoty nebo jiných relevantních měřítek používaných vedením k měření prudkých výkyvů úrokových sazeb směrem nahoru a dolů v souladu s metodou vedení pro měření úrokového rizika, rozděleno podle jednotlivých měn.
14. V případě úvěrových institucí, které počítají hodnotu rizikově vážených expozic v souladu s články 94 až 101, se musí zveřejňovat následující informace:
- a) popis cílů úvěrové instituce v souvislosti se sekuritizační činností;
 - b) úlohy, které úvěrová instituce hraje v procesu sekuritizace;
 - c) nástin míry, do jaké úvěrová instituce působí v jednotlivých sekuritizacích;
 - d) přístupy k výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic, které úvěrová instituce používá při svých sekuritizačních činnostech;
 - e) shrnutí účetních metod úvěrové instituce v oblasti sekuritizace, včetně:
 - i) skutečnosti, zda jsou transakce vykázány jako prodej nebo financování;
 - ii) uznání zisků z prodeje;
 - iii) hlavní předpoklady uplatněné při ocenění podílů na expozicích, které si úvěrová instituce ponechala; a
 - iv) zacházení se syntetickými sekuritizacemi, pokud se jím již nezabývají jiné účetní metody;

- f) názvy ratingových agentur používaných pro sekuritizace a druhy expozic, pro které se jednotlivé agentury používají;
- g) celkový objem nesplacených expozic sekuritizovaných danou úvěrovou institucí a spadajících do sekuritizačního rámce (rozděleno na tradiční a syntetické sekuritizace) podle druhu expozice;
- h) v případě expozic sekuritizovaných úvěrovou institucí a podléhajících sekuritizačnímu rámci se uvede rozdělení objemu sekuritizovaných expozic se sníženou hodnotou a po splatnosti podle druhu expozice a ztráty, které úvěrová instituce během daného období uznala;
- i) celkový objem nepřevedených nebo nakoupených sekuritizačních pozic, rozdělených podle druhu expozice;
- j) celkový objem nepřevedených nebo nakoupených sekuritizačních pozic, rozdělených na vhodný počet pásem rizikových vah. Pozice, kterým byla přidělena riziková váha 1 250 % nebo které byly odečteny, se musí zveřejnit zvlášť;
- k) celkový objem nesplacených sekuritizovaných revolvingových expozic rozdělených podle podílu původce a podílu investorů a
- l) shrnutí sekuritizační činnosti v daném období, včetně objemu sekuritizovaných expozic (podle druhu expozice), a uznávaný zisk nebo ztráta z prodeje podle druhů expozic.

ČÁST 3

Kvalifikační požadavky pro používání určitých nástrojů nebo metodik

1. V případě úvěrových institucí, které počítají hodnotu rizikově vážených expozic v souladu s články 84 až 89, se musí zveřejňovat následující informace:
 - a) skutečnost, zda příslušný orgán přijal daný přístup nebo schválil přechod;
 - b) vysvětlení a přezkum:
 - i) struktury systémů interních ratingů a vztahu mezi interními a externími ratingy;
 - ii) používání interních odhadů pro jiné účely, než je výpočet hodnoty rizikově vážených expozic v souladu s články 84 až 89;
 - iii) postupu řízení a uznávání technik snižování úvěrového rizika; a
 - iv) kontrolních mechanismů pro ratingové systémy, včetně popisu jejich nezávislosti a odpovědnosti, a přezkumu ratingových systémů;
 - c) popis procesu interních ratingů, a to zvlášť pro následující třídy expozic:
 - i) centrální vlády a centrální banky;
 - ii) instituce;
 - iii) podniky, včetně malých a středních podniků, specializovaných úvěrů a nakoupených pohledávek vůči podnikům;
 - iv) retailoví klienti, pro každou kategorii expozic, které odpovídají různé korelace podle přílohy VII části 1 bodů 10 až 13; a
 - v) akcie;
 - d) hodnoty expozic pro každou třídu expozic uvedenou v článku 86. Expozice vůči centrálním vládám a centrálním bankám, institucím a podnikům, u nichž úvěrové instituce používají pro výpočet hodnoty rizikově vážených expozic vlastní odhady LGD nebo konverzních faktorů, musí být zveřejněny odděleně od expozic, pro které úvěrové instituce takové odhady nepoužívají;

- e) v případě tříd expozic „centrální vlády a centrální banky“, „instituce“, „podniky“ a „akcie“ a při dostatečném počtu ratingových stupňů dlužníků (včetně „selhání“), aby byla zajištěna dostatečná diferenciacie úvěrového rizika, musí úvěrové instituce zveřejnit:
- i) celkové expozice (v případě tříd expozic „centrální vlády a centrální banky“, „instituce“ a „podniky“ součet nesplacených úvěrů a hodnoty expozice u nevyčerpaných příslibů; v případě „akcií“ nesplacenou částku);
 - ii) v případě úvěrových institucí, které pro výpočet hodnoty rizikově vážených expozic používají vlastní odhady LGD, expozicí váženou průměrnou hodnotu LGD vyjádřenou v procentech;
 - iii) expozicí váženou průměrnou rizikovou váhu; a
 - iv) v případě úvěrových institucí, které pro výpočet hodnoty rizikově vážených expozic používají vlastní odhady konverzních faktorů, objem nevyčerpaných příslibů a expozicí vážené průměrné hodnoty expozic pro každou třídu expozic;
- f) v případě třídy retailových expozic a všech kategorií definovaných v písm. c) bodě iv) buď informace uvedené v písmenu e) výše (případně na základě seskupení), nebo analýzu expozic (nesplacené úvěry a hodnoty expozic u nevyčerpaných příslibů) založenou na dostatečném počtu stupňů EL, aby byla zajištěna dostatečná diferenciacie úvěrového rizika (případně na základě seskupení);
- g) skutečné úpravy ocenění v předchozím období pro každou třídu expozic (v případě retailových expozic pro každou kategorii definovanou v písm. c) bodě iv)) a informace o tom, jak se liší od dřívějších zkušeností;
- h) popis faktorů, které ovlivnily údaje o ztrátách v předchozím období (např. zda úvěrová instituce zaznamenala nadprůměrné podíly selhání, hodnoty LGD nebo konverzní faktory); a
- i) Odhady úvěrové instituce ve srovnání se skutečnými výsledky za delší období. Tato část musí přinejmenším obsahovat informace o odhadech ztrát ve srovnání se skutečnými ztrátami v jednotlivých třídách expozic (v případě retailových expozic u jednotlivých kategorií definovaných v písm. c) bodě iv)) za dostatečně dlouhé období, aby bylo možno věrohodně zhodnotit fungování procesů interních ratingů u každé třídy expozic (v případě retailových expozic u jednotlivých kategorií definovaných v písm. c) bodě iv)). Pokud je to vhodné, poskytnou úvěrové instituce také analýzu hodnot PD a v případě úvěrových institucí, které používají vlastní odhady LGD nebo konverzních faktorů, výsledné hodnoty LGD a konverzních faktorů ve srovnání s odhady získanými výše uvedeným zveřejněním údajů o kvantitativním hodnocení rizik.

Pro účely písmene c) výše musí popis obsahovat druhy expozic zahrnutých do dané třídy expozic, definice, metody a údaje pro odhad a validaci PD, a případně LGD a konverzních faktorů, včetně předpokladů použitých při odvozování těchto veličin, a popisy zásadních odchylek od definice pojmu „selhání“ uvedené v příloze VII části 4 bodech 44 až 48, včetně širokých segmentů ovlivněných těmito odchylkami.

2. Úvěrové instituce, které používají techniky snižování úvěrového rizika, musí zveřejnit následující informace:

- a) zásady a postupy pro rozvahové a podrozvahové započtení a náznak rozsahu, v jakém jej subjekt používá;
- b) zásady a postupy pro oceňování a řízení kolaterálu;
- c) popis hlavních druhů kolaterálu, který úvěrová instituce přijímá;
- d) hlavní druhy ručitelů a protistran u úvěrových derivátů a jejich úvěruschopnost;
- e) informace o koncentracích tržního nebo úvěrového rizika v rámci snižování úvěrového rizika;

- f) v případě úvěrových institucí, které počítají hodnotu rizikově vážených expozic v souladu s články 78 až 83 nebo 84 až 89, ale neposkytují vlastní odhady LGD nebo konverzních faktorů vzhledem k dané třídě expozic, zvláště pro každou třídu expozic celkovou hodnotu expozic (případně po rozvahovém nebo podrozvahovém započtení), která je kryta – po použití koeficientů volatility – uznatelným finančním kolaterálem a jiným uznatelným kolaterálem; a
 - g) v případě úvěrových institucí, které počítají hodnotu rizikově vážených expozic v souladu s články 78 až 83 nebo 84 až 89, zvláště pro každou třídu expozic celkovou expozici (případně po rozvahovém nebo podrozvahovém započtení), která je kryta zárukami nebo úvěrovými deriváty. V případě třídy akciových expozic platí tento požadavek pro každý z přístupů uvedených v příloze VII části 1 bodech 17 až 26.
3. Úvěrové instituce, které pro výpočet kapitálových požadavků k operačnímu riziku používají přístup uvedený v článku 105, musí zveřejnit popis používání pojištění pro účely snižování rizika.
-

PŘÍLOHA XIII

ČÁST A

Zrušené směrnice a směrnice je pozměňující (uvedené v článku 158)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES ze dne 20. března 2000 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/28/ES ze dne 18. září 2000, kterou se mění směrnice 2000/12/ES o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ze dne 16. prosince 2002 o doplňkovém dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu a o změně směrnice Rady 73/239/EHS, 79/267/EHS, 92/49/EHS, 92/96/EHS, 93/6/EHS a 93/22/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/78/ES a 2000/12/ES

pouze čl. 29 bod 1 písm. a) a b), čl. 29 bod 2, čl. 29 bod 4 písm. a) a b), čl. 29 bod 5, čl. 29 bod 6, čl. 29 bod 7, čl. 29 bod 8, čl. 29 bod 9, čl. 29 bod 10, čl. 29 bod 11

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, kterou se mění směrnice Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/12/ES a zrušuje směrnice Rady 93/22/EHS

pouze článek 68

Směrnice Komise 2004/69/ES ze dne 27. dubna 2004, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES, pokud jde o definici „mezinárodních rozvojových bank“ (Text s významem pro EHP)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/1/ES ze dne 9. března 2005, kterou se mění směrnice Rady 73/239/EHS, 85/611/EHS, 91/675/EHS, 92/49/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/19/ES, 98/78/ES, 2000/12/ES, 2001/34/ES, 2002/83/ES a 2002/87/ES za účelem zavedení nové organizační struktury výborů pro finanční služby.

pouze článek 3

NEZRUŠENÉ ZMĚNY

Akt o přistoupení z roku 2003

ČÁST B

Lhůty k provedení (uvedené v článku 158)

Směrnice		Má být provedena do
Směrnice 2000/12/ES		-----
Směrnice 2000/28/ES		27.4.2002
Směrnice 2002/87/ES		11.8.2004
Směrnice 2004/39/ES		30.4.2006/31. 1. 2007
Směrnice 2004/69/ES		30.6.2004
Směrnice 2005/1/ES		13.5.2005

PŘÍLOHA XIV

SROVNÁVACÍ TABULKA

Tato směrnice	Směrnice 2000/12/ ES	Směrnice 2000/28/ ES	Směrnice 2002/87/ ES	Směrnice 2004/39/ ES	Směrnice 2005/1/ES
Článek 1	Čl. 2 odst. 1 a 2				
Článek 2	Čl. 2 odst. 3 Akt o přistoupení				
Článek 2	Čl. 2 odst. 4				
Článek 3	Čl. 2 odst. 5 a 6				
Čl. 3 odst. 1 třetí pododstavec					Čl. 3 bod 2
Čl. 4 odst. 1	Čl. 1 bod 1				
Čl. 4 odst. 2 až 5		Čl. 1 odst. 2 až 5			
Čl. 4 odst. 7 až 9		Čl. 1 odst. 6 až 8			
Čl. 4 odst. 10			Čl. 29 bod 1 písm. a)		
Čl. 4 odst. 11 až 14	Čl. 1 body 10, 12 a 13				
Čl. 4 odst. 21 a 22			Čl. 29 bod 1 písm. b)		
Čl. 4 odst. 23	Čl. 1 bod 23				
Čl. 4 odst. 45 až 47	Čl. 1 odst. 25 až 27				
Článek 5	Článek 3				
Článek 6	Článek 4				
Článek 7	Článek 8				
Článek 8	Článek 9				
Čl. 9 odst. 1	Čl. 5 odst. 1 a čl. 1 odst. 11				
Čl. 9 odst. 2	Čl. 5 odst. 2				

Tato směrnice	Směrnice 2000/12/ ES	Směrnice 2000/28/ ES	Směrnice 2002/87/ ES	Směrnice 2004/39/ ES	Směrnice 2005/1/ES
Článek 10	Čl. 5 odst. 3 až 7				
Článek 11	Článek 6				
Článek 12	Článek 7				
Článek 13	Článek 10				
Článek 14	Článek 11				
Čl. 15 odst. 1	Článek 12				
Čl. 15 odst. 2 a 3			Čl. 29 bod 2		
Článek 16	Článek 13				
Článek 17	Článek 14				
Článek 18	Článek 15				
Čl. 19 odst. 1	Čl. 16 odst. 1				
Čl. 19 odst. 2			Čl. 29 bod 3		
Článek 20	Čl. 16 odst. 3				
Článek 21	Čl. 16 odst. 4 až 6				
Článek 22	Článek 17				
Článek 23	Článek 18				
Čl. 24 odst. 1	Čl. 19 první až třetí pododstavec				
Čl. 24 odst. 2	Čl. 19 šestý pod- odstavec				
Čl. 24 odst. 3	Čl. 19 čtvrtý pod- odstavec				
Čl. 25 odst. 1 až 3	Čl. 20 odst. 1 a 2 a odst. 3 první a druhý pododsta- vec				
Čl. 25 odst. 3	Čl. 19 pátý pod- odstavec				
Čl. 25 odst. 4	Čl. 20 odst. 3 třetí pododstavec				
Článek 26	Čl. 20 odst. 4 až 7				

Tato směrnice	Směrnice 2000/12/ ES	Směrnice 2000/28/ ES	Směrnice 2002/87/ ES	Směrnice 2004/39/ ES	Směrnice 2005/1/ES
Článek 27	Čl. 1 bod 3 druhá věta				
Článek 28	Článek 21				
Článek 29	Článek 22				
Článek 30	Čl. 22 odst. 2 až 4				
Článek 31	Čl. 22 odst. 5				
Článek 32	Čl. 22 odst. 6				
Článek 33	Čl. 22 odst. 7				
Článek 34	Čl. 22 odst. 8				
Článek 35	Čl. 22 odst. 9				
Článek 36	Čl. 22 odst. 10				
Článek 37	Čl. 22 odst. 11				
Článek 38	Článek 24				
Čl. 39 odst. 1 a 2	Článek 25				
Čl. 39 odst. 3					Čl. 3 bod 8
Článek 40	Článek 26				
Článek 41	Článek 27				
Článek 42	Článek 28				
Článek 43	Článek 29				
Článek 44	Čl. 30 odst. 1 až 3				
Článek 45	Čl. 30 odst. 4				
Článek 46	Čl. 30 odst. 3				
Článek 47	Čl. 30 odst. 5				
Článek 48	Čl. 30 odst. 6 a 7				
Článek 49	Čl. 30 odst. 8				

Tato směrnice	Směrnice 2000/12/ ES	Směrnice 2000/28/ ES	Směrnice 2002/87/ ES	Směrnice 2004/39/ ES	Směrnice 2005/1/ES
Článek 50	Čl. 30 odst. 9 první a druhý pododstavec				
Článek 51	Čl. 30 odst. 9 třetí pododstavec				
Článek 52	Čl. 30 odst. 10				
Článek 53	Článek 31				
Článek 54	Článek 32				
Článek 55	Článek 33				
Článek 56	Čl. 34 odst. 1				
Článek 57	Čl. 34 odst. 2 první pododstavec Čl. 34 odst. 2 bod 2 druhá věta		Čl. 29 bod 4 písm. a)		
Článek 58			Čl. 29 bod 4 písm. b)		
Článek 59			Čl. 29 bod 4 písm. b)		
Článek 60			Čl. 24 bod 9 písm. b)		
Článek 61	Čl. 34 odst. 3 a 4				
Článek 63	Článek 35				
Článek 64	Článek 36				
Článek 65	Článek 37				
Čl. 66 odst. 1 a 2	Čl. 38 odst. 1 a 2				
Článek 67	Článek 39				
Článek 73	Čl. 52 odst. 3				
Článek 106	Čl. 1 bod 24				
Článek 107	Čl. 1 bod 1 třetí pododstavec				
Článek 108	Čl. 48 odst. 1				

Tato směrnice	Směrnice 2000/12/ ES	Směrnice 2000/28/ ES	Směrnice 2002/87/ ES	Směrnice 2004/39/ ES	Směrnice 2005/1/ES
Článek 109	Čl. 48 odst. 4 první pododstavec				
Článek 110	Čl. 48 odst. 2 a 3 a odst. 4 druhý pododstavec				
Článek 111	Čl. 49 odst. 1 až 5				
Článek 113	Čl. 49 odst. 4, 6 a 7				
Článek 115	Čl. 49 odst. 8 a 9				
Článek 116	Čl. 49 odst. 10				
Článek 117	Čl. 49 odst. 11				
Článek 118	Článek 50				
Článek 120	Čl. 51 odst. 1, 2 a 5				
Článek 121	Čl. 51 odst. 4				
Článek 122	Čl. 51 odst. 6		Čl. 29 bod 5		
Článek 125	Čl. 53 odst. 1 a 2				
Článek 126	Čl. 53 odst. 3				
Článek 128	Čl. 53 odst. 5				
Čl. 133 odst. 1	Čl. 54 odst. 1		Čl. 29 bod 7 písm. a)		
Čl. 133 odst. 2 a 3	Čl. 54 odst. 2 a 3				
Čl. 134 odst. 1	Čl. 54 odst. 4 první pododstavec				
Čl. 134 odst. 2	Čl. 54 odst. 4 druhý pododsta- vec				
Článek 135			Čl. 29 bod 8		
Článek 137	Článek 55				
Článek 138			Čl. 29 bod 9		

Tato směrnice	Směrnice 2000/12/ ES	Směrnice 2000/28/ ES	Směrnice 2002/87/ ES	Směrnice 2004/39/ ES	Směrnice 2005/1/ES
Článek 139	Čl. 56 odst. 1 až 3				
Článek 140	Čl. 56 odst. 4 až 6				
Článek 141	Čl. 56 odst. 7		Čl. 29 bod 10		
Článek 142	Čl. 56 odst. 8				
Článek 143			Čl. 29 bod 11		Čl. 3 bod 10
Článek 150	Čl. 60 odst. 1				
Článek 151	Čl. 60 odst. 2				Čl. 3 bod 10
Článek 158	Článek 67				
Článek 159	Článek 68				
Článek 160	Článek 69				
Příloha I body 1 až 14 s výjimkou posledního bodu	Příloha I				
Příloha I poslední bod				Článek 68	
Příloha II	Příloha II				
Příloha III	Příloha III				
Příloha IV	Příloha IV				